

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler</i>	
(97/C 60/01)	P-2982/95 af Jan Wiebenga til Rådet Om: Forslag vedrørende indvandring samt retlige og indre anliggender, der er fremsat af Rådet i 1995 inden for rammerne af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union	1
(97/C 60/02)	P-0162/96 af Freddy Blak til Rådet Om: Europol	2
(97/C 60/03)	E-1536/96 af Nikitas Kaklamanis til Rådet Om: Tolkning til alle EU-sprog	3
(97/C 60/04)	E-1592/96 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: EU-aktioner til fordel for ældre	4
(97/C 60/05)	E-1639/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Industrihamp	4
(97/C 60/06)	P-1643/96 af Konstantinos Hatzidakis til Rådet Om: Tyrkiets betvivelse af, hvorvidt øen Gaudos er græsk	5
(97/C 60/07)	E-1734/96 af Mihail Papayannakis til Rådet Om: Kolonisering af øen Imbros	6
(97/C 60/08)	E-2179/96 af Josu Imaz San Miguel til Rådet Om: Menneskerettighedssituationen i Kurdistan	6
(97/C 60/09)	P-2331/96 af Alexandros Alavanos til Rådet Om: Fængslingsforholdene for politiske fanger og udvisninger fra Tyrkiet	6
(97/C 60/10)	E-2341/96 af Joaquim Miranda, Sérgio Ribeiro og Honório Novo til Rådet Om: Menneskerettighederne i Tyrkiet	7
(97/C 60/11)	E-2353/96 af Graham Watson til Rådet Om: Menneskerettighederne i Tyrkiet	7
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1734/96, E-2179/96, P-2331/96, E-2341/96 og E-2353/96	7

DA

Pris: 30 ECU

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	<u>Indhold (fortsat)</u>	<u>Side</u>
(97/C 60/12)	E-1742/96 af Ana Miranda de Lage til Rådet Om: Modstand mod anvendelse af Helms/Burton-loven	8
(97/C 60/13)	E-1761/96 af Eva Kjer Hansen til Kommissionen Om: Kommissionens manglende brug af artikel 171, stk. 2, inden for miljøområdet (supplerende svar)	8
(97/C 60/14)	E-1770/96 af Robin Teverson til Kommissionen Om: Enkeltretsregel	9
(97/C 60/15)	E-1821/96 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: A51 er i strid med direktivet om beskyttelse af vilde fugle	10
(97/C 60/16)	E-1826/96 af Ana Miranda de Lage til Rådet Om: AVS-landenes ret til EUF-midler	11
(97/C 60/17)	E-1846/96 af Joan Colom i Naval til Rådet Om: Fælles konsulater	11
(97/C 60/18)	E-1848/96 af Sebastiano Musumeci til Kommissionen Om: Redningsforanstaltninger for det sicilianske folketeater og dukketeater	13
(97/C 60/19)	E-1854/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Valg i Albanien	13
(97/C 60/20)	E-1873/96 af Glenys Kinnock til Rådet Om: Gennemførelse af kriterierne for europæisk våbeneksportkontrol fra 1991/1992	14
(97/C 60/21)	E-1888/96 af Luigi Florio til Rådet Om: Bygninger, der anvendes af Rådet for Den Europæiske Union	14
(97/C 60/22)	E-1901/96 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Miljøskader på grund af destruktion af overskudsproduktionen af frugt og grøntsager	15
(97/C 60/23)	E-1902/96 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Destruktion af overskudsproduktion af frugt og grøntsager i Fællesskabet	16
(97/C 60/24)	E-1903/96 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Udgifter ved udbedring af de miljøskader, der er opstået på grund af destruktion af frugt og grøntsager i Fællesskabet	16
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1901/96, E-1902/96 og E-1903/96	16
(97/C 60/25)	E-1915/96 af Reimer Böge til Kommissionen Om: Efterspørgselskoncentration på levnedsmiddelområdet	17
(97/C 60/26)	E-1916/96 af Brigitte Langenhagen til Kommissionen Om: Udviklingen i forberedelserne til indførelse af et nyt kontrolapparat inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 3821/85	18
(97/C 60/27)	E-1926/96 af Ana Miranda de Lage til Rådet Om: Forsinkelse i gennemførelsen af projekter finansieret af Den Europæiske Udviklingsfond	19
(97/C 60/28)	E-1934/96 af Enrico Ferri og Pier Casini til Rådet Om: Ny beregning af mælkekvoter og oprettelse af en europæisk bank for mælkekvoter	19
(97/C 60/29)	E-1940/96 af Joan Colom i Naval til Rådet Om: Integrering af EKSF-aktiviteterne på EF-budgettet	20
(97/C 60/30)	E-1945/96 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: BSE og modernælk	21
(97/C 60/31)	E-1951/96 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Følgerne af patentering af såsæd	22
(97/C 60/32)	E-1953/96 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Følgerne af patentering af dyr	22
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1951/96 og E-1953/96	22
(97/C 60/33)	E-1952/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Følgerne af patentering af såsæd	22
(97/C 60/34)	E-1955/96 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Godkendelse af genteknisk fremstillede sorter af såsæd	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(97/C 60/35)	E-1958/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Smugleri med plutonium	23
(97/C 60/36)	P-2182/96 af Martin Schulz til Kommissionen Om: Kommissionens forelæggelse af en beretning om plutoniumsmuglingssagen fra München den 10. august 1994 som krævet af Europa-Parlamentet under mødeperiode I i juni	23
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1958/96 og P-2182/96	24
(97/C 60/37)	E-1980/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: BSE-smitte	24
(97/C 60/38)	E-1993/96 af Iñigo Méndez de Vigo til Rådet Om: Møde mellem EU og Middelhavslændene	25
(97/C 60/39)	E-2018/96 af Mirja Ryynänen til Kommissionen Om: Landbrugsproduktion og regional selvforsyning	26
(97/C 60/40)	E-2022/96 af Luciano Vecchi til Kommissionen Om: Nødhjælp til befolkningen i Vestsahara	27
(97/C 60/41)	E-2023/96 af Luciano Vecchi til Rådet Om: Ændringer af Unions-traktaten med hensyn til ungdomspolitik	28
(97/C 60/42)	E-2033/96 af Christiane Taubira-Delannon til Kommissionen Om: Manglende offentlige systemer til måling af luft- og vandkvaliteten i Guyana	28
(97/C 60/43)	E-2049/96 af Nuala Ahern til Rådet Om: Handel med nukleare materialer	29
(97/C 60/44)	E-2052/96 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Fyrværkeri	30
(97/C 60/45)	E-2056/96 af Jörn Svensson til Kommissionen Om: Belgisk kvæg (blåhvid kødrace)	31
(97/C 60/46)	P-2058/96 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Gennemførelse af EU's miljødirektiver i Grækenland	31
(97/C 60/47)	E-2065/96 af Claude Desama til Kommissionen Om: Fastsættelse af takster på transportområdet	32
(97/C 60/48)	P-2071/96 af Christa Randzio-Plath til Kommissionen Om: Statsstøtte	33
(97/C 60/49)	E-2083/96 af Glyn Ford til Rådet Om: Det Europæiske År mod Racisme	34
(97/C 60/50)	P-2096/96 af Helena Torres Marques til Rådet Om: Godkendelse af de finansielle overslag	35
(97/C 60/51)	E-2103/96 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: UNEP-Basel-konventionen	35
(97/C 60/52)	E-2114/96 af David Martin til Rådet Om: Betegnelsen for Rådets formænd	36
(97/C 60/53)	E-2122/96 af José Valverde López til Kommissionen Om: Kvalitetskontrol af det færdige benmelsprodukt	37
(97/C 60/54)	E-2126/96 af Honório Novo til Kommissionen Om: Fiskeriaftaler mellem EU og Marokko – Biologisk fiskeristop og EU-støtte	37
(97/C 60/55)	E-2129/96 af Erich Schreiner til Kommissionen Om: Harmonisering af cementnormer	38
(97/C 60/56)	E-2130/96 af Irene Crepez til Kommissionen Om: Naturlige levesteder	39
(97/C 60/57)	E-2131/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Anvendelsen af farligt materiale til jordpåfyldning i Lavrios havn	40
(97/C 60/58)	E-2132/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Lufthavnen på Naxos	41

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(97/C 60/59)	E-2141/96 af Giuseppe Rauti til Kommissionen Om: Italiens manglende deltagelse i EUREKA-programmet	41
(97/C 60/60)	P-2143/96 af Gianfranco Dell'Alba til Rådet Om: MEDA-programmet	42
(97/C 60/61)	E-2144/96 af Freddy Blak til Kommissionen Om: Redningsaktion for frøer	42
(97/C 60/62)	E-2158/96 af Bárbara Dührkop Dührkop til Kommissionen Om: Den Europæiske Socialfonds aktioner til fordel for tværkulturel undervisning	43
(97/C 60/63)	E-2172/96 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Beskatning af lastvogntransport	44
(97/C 60/64)	E-2173/96 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Uhæderlig konkurrence inden for vejtransport	45
(97/C 60/65)	E-2175/96 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Ulovlig jagt på vilde fugle	45
(97/C 60/66)	E-2178/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Hindringer for den frie bevægelighed på grund af forskelle i socialsikringsystemerne i de forskellige medlemsstater	46
(97/C 60/67)	E-2192/96 af Sérgio Ribeiro og Honório Novo til Kommissionen Om: For højt kviksølvindhold i fisk, der har væsentlig betydning for fødevarerforsyningen og økonomien i Camara de Lobos, Madeira, Portugal	46
(97/C 60/68)	E-2194/96 af Reimer Böge, Tom Spencer og Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: Olieforurening af strandene ved den tyske del af Nordsøen	47
(97/C 60/69)	E-2195/96 af Horst Schnellhardt til Kommissionen Om: Weimar som kulturhovedstad 1999	49
(97/C 60/70)	E-2200/96 af Wolfgang Nußbaumer til Kommissionen Om: Åbning af elmarkederne	49
(97/C 60/71)	E-2202/96 af Gerardo Fernández-Albor til Rådet Om: Rådets holdning til en eventuel oprettelse af et generalsekretariat for FUSP	50
(97/C 60/72)	E-2221/96 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Brændstof på basis af importeret affald	51
(97/C 60/73)	E-2231/96 af Sérgio Ribeiro og Honório Novo til Kommissionen Om: POSEIMA-programmet – landbrug	51
(97/C 60/74)	E-2232/96 af Sérgio Ribeiro og Honório Novo til Kommissionen Om: POSEIMA-programmet – landbrug	52
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2231/96 og E-2232/96	52
(97/C 60/75)	E-2233/96 af Sérgio Ribeiro og Honório Novo til Kommissionen Om: POSEIMA-programmet (transport)	52
(97/C 60/76)	E-2240/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: EU-forbud mod indførsel af sælgeskind	53
(97/C 60/77)	E-2244/96 af Gunilla Carlsson til Kommissionen Om: Foranstaltninger for at fremme et elektronisk kapitalmarked	53
(97/C 60/78)	E-2245/96 af Jens-Peter Bonde (I-EDN) til Rådet Om: Retspolitisk samarbejde i EU	54
(97/C 60/79)	E-2256/96 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Redningstjenester	55
(97/C 60/80)	E-2264/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Lægelige oplysninger om førere af køretøjer med let gods og køretøjer, der medtager passagerer	55
(97/C 60/81)	E-2267/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Bevarelse og styrkelse af kulturelt vigtige byer i Europa	56
(97/C 60/82)	E-2268/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Ulykker med motorcykler	57

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 60/83)	P-2270/96 af Georg Jarzembowski til Kommissionen Om: Pris- og distributionspolitik hos det nederlandske reserveringscenter og instituttet for studierejser	58
(97/C 60/84)	P-2271/96 af Wolfgang Nußbaumer til Kommissionen Om: Visse østrigske skatter og afgifters overensstemmelse med fællesskabsretten	58
(97/C 60/85)	E-2278/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: »Tropiske« køleskabe	59
(97/C 60/86)	E-2280/96 af Angela Sierra González, Laura González Álvarez og María Sornosa Martínez til Kommissionen Om: Udryddelse af plantearten helichrysum monogysum i Islotes-naturparken på Lanzarote (De Kanariske Øer)	60
(97/C 60/87)	E-2284/96 af Anne André-Léonard til Kommissionen Om: Internettet	61
(97/C 60/88)	E-2294/96 af Erich Schreiner til Kommissionen Om: Kommissær Fischlers informationspolitik – BSE	61
(97/C 60/89)	E-2303/96 af Eryl McNally til Kommissionen Om: Kommissionens udtalelser om, at et lovgivningsinitiativ om kraftvarmeproduktion ikke kan ventes, før der er taget stilling til spørgsmålet om et indre elektricitetsmarked	62
(97/C 60/90)	E-2314/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Transmissionsrettigheder i forbindelse med sportsbegivenheder	63
(97/C 60/91)	E-2316/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Kontrol med de øvre grænser for »Multimedia« og »Monomedia«	64
(97/C 60/92)	E-2319/96 af Peter Truscott til Kommissionen Om: Insulinafhængige diabetikers adgang til animalsk insulin	64
(97/C 60/93)	E-2320/96 af José García-Margallo y Marfil til Kommissionen Om: Protokollen UNESCO-Valencia om det tredje årtusinde	65
(97/C 60/94)	E-2321/96 af José García-Margallo y Marfil til Kommissionen Om: Konvergenskriterier med henblik på ØMU	66
(97/C 60/95)	E-2326/96 af Luciano Vecchi til Kommissionen Om: EU's holdning med hensyn til spørgsmålet om antipersonelminer ved Habitat II-konferencen i Istanbul ..	66
(97/C 60/96)	E-2329/96 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Mellestationer fastlagt i direktivet om beskyttelse af dyr under transport	67
(97/C 60/97)	E-2355/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Forsikringselskabet Royal Insurance Españas ophævelse af en husforsikring	68
(97/C 60/98)	E-2357/96 af Gianfranco Dell'Alba til Kommissionen Om: Det foreløbige budgetforslag 1997	68
(97/C 60/99)	E-2364/96 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Vurdering af valutaer i ØMU	69
(97/C 60/100)	E-2383/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Hr. Beland – momsrefusion fra de belgiske myndigheder	69
(97/C 60/101)	E-2387/96 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Bedrifts kontrol af EU-godkendte slagterier ved Kommissionens veterinæragskyndige	70
(97/C 60/102)	E-2388/96 af Alex Smith til Kommissionen Om: Begrænset adgang til retshjælp i Det Forenede Kongerige	71
(97/C 60/103)	E-2407/96 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Forbud mod eksport af Rioja-vin udstedt af komitéen til beskyttelse af spanske oprindelsesbetegnelser ...	71
(97/C 60/104)	E-2414/96 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Tilsætningsstoffer til levnedsmidler – særlige behov	72

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 60/105)	P-2416/96 af María Izquierdo Rojo til Kommissionen Om: Utilladelig ødelæggelse af pilgrimsvejen til Santiago i byen Pazos (Padrón)	73
(97/C 60/106)	E-2418/96 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Edb-programmer og det 21. århundrede	74
(97/C 60/107)	E-2421/96 af Jacques Donnay til Kommissionen Om: Anvendelse på erhvervet som skilærer af direktivet om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelse	75
(97/C 60/108)	P-2422/96 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: Gennemførelse af Habitat-direktivet i Frankrig	76
(97/C 60/109)	E-2427/96 af Mark Killilea til Kommissionen Om: Kommissionens forslag om forskningsprojekter vedrørende fødevarer fra havet	77
(97/C 60/110)	P-2429/96 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Verdenshandelsorganisationens procedurer – strid om bananer	77
(97/C 60/111)	P-2430/96 af Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: Afgiftsforhøjelse for brændstoffer til motorkøretøjer	78
(97/C 60/112)	P-2431/96 af Christa Randzio-Plath til Kommissionen Om: Franske (og belgiske) forslag om valutasingninger	79
(97/C 60/113)	P-2434/96 af Georges Berthu (I-EDN) til Rådet Om: Den euro-canadiske transatlantiske forhandling	80
(97/C 60/114)	P-2435/96 af Sérgio Ribeiro til Rådet Om: Pædofili og netværk for ulovlig handel og kriminalitet	80
(97/C 60/115)	E-2438/96 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: EU-støtte til tobaksproducenter	81
(97/C 60/116)	P-2441/96 af Karin Riis-Jørgensen til Kommissionen Om: OECD-aftale om støtte til skibsbygningsindustrien	81
(97/C 60/117)	P-2443/96 af Karsten Hoppenstedt til Kommissionen Om: Audiovisuel piratvirksomhed i Grækenland	82
(97/C 60/118)	E-2444/96 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Anklager fremsat af et tyrkisk parlamentsmedlem	84
(97/C 60/119)	E-2447/96 af Josu Imaz San Miguel til Kommissionen Om: Kogalskab	84
(97/C 60/120)	E-2451/96 af Bartho Pronk og Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: Badevandskvaliteten i provinsen Nordholland	85
(97/C 60/121)	E-2456/96 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Pædofili og netværk for ulovlig handel og kriminalitet	86
(97/C 60/122)	P-2458/96 af Irene Crepez til Kommissionen Om: Internet – børnepornografi	87
(97/C 60/123)	P-2459/96 af Graham Watson til Kommissionen Om: Den fremtidige mælkevotering	88
(97/C 60/124)	E-2469/96 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Tilbageholdelsen af Juan Carlos Castillo Pasto på Cuba	88
(97/C 60/125)	E-2470/96 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Funktioner i undervisningen	89
(97/C 60/126)	E-2472/96 af Joaquim Miranda til Kommissionen Om: Forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Indonesien	90
(97/C 60/127)	P-2475/96 af Michèle Lindeperg til Kommissionen Om: »Papirløse« statsborgere fra tredjelande	91
(97/C 60/128)	P-2479/96 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Tyske Internet-udbyderes censur af en nederlandsk udbyders Web-sider	92
(97/C 60/129)	E-2481/96 af Jens-Peter Bonde (I-EDN) til Kommissionen Om: Toldfrit salg til EU-ansatte	92

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 60/130)	E-2494/96 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Et EU-kontor i Nicaragua	93
(97/C 60/131)	E-2497/96 af Guido Podestà til Kommissionen Om: Udvælgelse af pilotprojekter til bevarelse af arkitekturarven	93
(97/C 60/132)	E-2498/96 af Guido Podestà til Kommissionen Om: Udvælgelse af pilotprojekter til bevarelse af arkitekturarven	94
(97/C 60/133)	E-2499/96 af Guido Podestà til Kommissionen Om: Udvælgelse af pilotprojekter til bevarelse af arkitekturarven	95
(97/C 60/134)	E-2500/96 af Guido Podestà til Kommissionen Om: Arkitekturarven	95
(97/C 60/135)	E-2509/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Kerosinbeskatning i Danmark og Sverige	96
(97/C 60/136)	E-2516/96 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Tyrkiets deltagelse i EU-programmer	97
(97/C 60/137)	E-2517/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Forholdene på græske slagterier	98
(97/C 60/138)	E-2534/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Konkurrencereglerne	98
(97/C 60/139)	E-2535/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Konkurrencepolitikken	99
(97/C 60/140)	E-2546/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Miljøbeskyttelse	100
(97/C 60/141)	E-2548/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Tibet og menneskerettighederne	100
(97/C 60/142)	E-2552/96 af John Iversen til Kommissionen Om: Budgetkonto B3-4103	101
(97/C 60/143)	E-2556/96 af Anne André-Léonard til Kommissionen Om: Støtte fra Kommissionen til tilrettelæggelse af en national solidaritetsdag med Algeriet	102
(97/C 60/144)	E-2565/96 af Antoni Gutiérrez Díaz til Kommissionen Om: URB-AL-programmet	102
(97/C 60/145)	E-2567/96 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: EU's svar på Helms-Burton-loven	104
(97/C 60/146)	E-2577/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Folkesundhedsområdet	104
(97/C 60/147)	E-2586/96 af Francesco Baldarelli til Kommissionen Om: Forbud mod dobbeltspecialisering på de italienske universiteter	105
(97/C 60/148)	E-2588/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Information og høring af arbejdstagerne	106
(97/C 60/149)	E-2595/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Teknisk bistand til Cuba	106
(97/C 60/150)	E-2596/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Inddragelse af arbejdstagere på havet i arbejdstidsdirektivet	107
(97/C 60/151)	E-2601/96 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Lovgivning om tatovering	107
(97/C 60/152)	E-2618/96 af Cristiana Muscardini og Spalato Belleré til Kommissionen Om: Multiresistent tuberkulose	108
(97/C 60/153)	E-2636/96 af Robert Evans til Kommissionen Om: EU-støtte til greyhound-opdræt	108
(97/C 60/154)	P-2642/96 af Yiannis Roubatis til Kommissionen Om: Mord på kurdiske fanger og overtrædelse af menneskerettighederne i Tyrkiet	109

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 60/155)	E-2644/96 af Hilde Hawlicek til Kommissionen Om: Forberedende aktiviteter med henblik på året til bekæmpelse af racisme	110
(97/C 60/156)	E-2648/96 af Hilde Hawlicek til Kommissionen Om: Udvidelse af EU's uddannelses- og efteruddannelsesprogrammer	110
(97/C 60/157)	P-2675/96 af Vassilis Ephremidis til Kommissionen Om: Udskrivning af personale til flåden i Grækenland	111
(97/C 60/158)	P-2696/96 af Karla Peijs til Kommissionen Om: Konkurrencefordrejning som følge af de belgiske planer vedrørende tobaksreklamer	111
(97/C 60/159)	E-2699/96 af Karin Riis-Jørgensen til Kommissionen Om: National fortolkning af EU's udbudsregler	112
(97/C 60/160)	E-2704/96 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: Alternativer til dyreforsøg	112
(97/C 60/161)	P-2706/96 af MaLou Lindholm til Kommissionen Om: Miljøtrusler fra elkabler	113
(97/C 60/162)	P-2707/96 af Stanislaw Tillich til Kommissionen Om: En italiensk valseværksleverandørs dumpingpriser på verdensmarkedet	114
(97/C 60/163)	E-2712/96 af Bill Miller til Kommissionen Om: Erhvervede rettigheder	115
(97/C 60/164)	E-2727/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Frivillig EU-tjeneste for unge	115
(97/C 60/165)	P-2734/96 af Edgar Schiedermeier til Kommissionen Om: Anvendelse af de officielle sprog i forbindelse med veterinærksperters virksomhedskontrol	116
(97/C 60/166)	E-2737/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Ikke-statslige organisationer	116
(97/C 60/167)	E-2739/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Miljøbeskyttelse	117
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2737/96 og E-2739/96	117
(97/C 60/168)	E-2751/96 af David Bowe til Kommissionen Om: Højspændingsledninger	117
(97/C 60/169)	E-2762/96 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Anvendelse af sprog i officielle publikationer	118
(97/C 60/170)	E-2780/96 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Beskyttelse af unge under arbejde	118
(97/C 60/171)	P-2790/96 af Pierluigi Castagnetti til Kommissionen Om: Antidumpingtold på importen på kaliumchlorid i henhold til forordning (EØF) nr. 3068/92	119
(97/C 60/172)	E-2810/96 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: EU-beskæftigelsesprojekter i Nederlandene	120
(97/C 60/173)	E-2816/96 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Ansvarsforsikring for jægere	120
(97/C 60/174)	E-2858/96 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Anvendelse af artikel 235 i EF-traktaten	121
(97/C 60/175)	E-2935/96 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Læreranalter for videregående uddannelse – rettigheder i ansættelsen	121
(97/C 60/176)	E-2943/96 af Giuseppe Rauti til Kommissionen Om: Den truende butiksdød i detailledet	121
(97/C 60/177)	E-2970/96 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Arbejdsforhold i den belgiske handelsflåde	122

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 60/178)	E-2992/96 af Gisèle Moreau til Kommissionen Om: Omfang og fordeling af EF-støtte til regionen Ile de France i 1994 og 1995	123
(97/C 60/179)	E-2996/96 af Antonio Tajani til Kommissionen Om: Nedsikring i bevillingerne til de væbnede styrker	123
(97/C 60/180)	E-3044/96 af Antonio Tajani og Claudio Azzolini til Kommissionen Om: Ulovlige undersøgelser	124
(97/C 60/181)	E-3172/96 af Dominique Baudis til Kommissionen Om: Harmonisering af diskotekers lukketider	124
<hr/>		
	Berigtigelser	
(97/C 60/182)	Berigtigelse til skriftlige forespørgsler E-2135/96, E-2137/96, E-2155/96, E-2160/96, E-2161/96, E-2165/96, P-2168/96, E-2169/96, E-2180/96, E-2188/96, E-2190/96, P-2193/96, E-2204/96, E-2206/96, E-2208/96, E-2226/96, E-2247/96, E-2275/96, E-2277/96, P-2291/96, E-2300/96, E-2302/96, E-2304/96, E-2311/96, E-2325/96, E-2334/96, P-2351/96, E-2359/96, E-2363/96, E-2375/96, E-2376/96, E-2389/96, E-2392/96, E-2449/96, E-2466/96, E-2473/96, E-2474/96, E-2522/96 og P-2523/96 (EFT C 385 af 19. december 1996)	125

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

(97/C 60/01)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2982/95

af Jan Wiebenga (ELDR) til Rådet

(26. oktober 1995)

Om: Forslag vedrørende indvandring samt retlige og indre anliggender, der er fremsat af Rådet i 1995 inden for rammerne af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union

Kan Rådet oplyse, hvor mange forslag til retsakter der i 1995 er forelagt vedrørende indvandring samt retlige og indre anliggender og vedtaget af medlemsstaterne i Rådet, og kan Rådet samtidig forklare, ud fra hvilke kriterier der vedtages retsakter inden for et så overdrevent bredt spektrum?

Svar

(4. december 1996)

Inden for rammerne af afsnit VI — RIA eller tilknyttede områder har Rådet i 1995 vedtaget følgende tekster:

- A. — Resolution om mindstegarantier forbehandling af asylsager (EFT C 274 af 19.9.1996, s. 13)
- Rådets henstilling om vejledende principper for udarbejdelsen af protokoller vedrørende gennemførelsen af tilbagetagelsesaftaler (EFT C 274 af 19.9.1996, s. 25)
  - Rådets resolution (95/C 262/01) om byrdefordelingen i forbindelse med modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold
  - Resolution (95/C 327/04) om beskyttelse af vidner i forbindelse med bekæmpelse af international organiseret kriminalitet
  - Henstilling om samråd og samarbejde i forbindelse med gennemførelse af udsendelsesforanstaltninger
  - Rådets afgørelse om en beredskabs- og hasteprocedure med henblik på byrdefordelingen i forbindelse med modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold
  - Rådets henstilling om lokalt konsulært samarbejde på visumområdet
  - Rådets resolution vedrørende retsstillingen for tredjelandsstatsborgere, som opholder sig på medlemsstaternes område i længere tid
  - Rådets henstilling (96/C 5/01) om harmonisering af midlerne til bekæmpelse af ulovlig indvandring og ulovlig beskæftigelse og om forbedring af de hertil beregnede kontrolmidler
  - Rådets resolution om internationale specifikationer vedrørende lovlig aflytning af telekommunikation, vedtaget den 17.1.1995 ved skriftlig procedure
  - Rådets henstilling (96/C 5/02) om samråd og samarbejde i forbindelse med gennemførelse af udsendelsesforanstaltninger, vedtaget den 22.12.1995 og offentliggjort i EFT C 5 af 10.1.1996, s. 3
  - Rådets afgørelse (96/C 11/01) om opfølgningen af allerede vedtagne retsakter vedrørende tredjelandsstatsborgeres indrejse, vedtaget den 22.12.1995 og offentliggjort i EFT C 11 af 16.1.1996.

- B. — Fælles aktion af 10. marts 1995 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende Europols Narkotikaenhed (offentliggjort i EFT L 62 af 20.3.1995)
- Retsakt om udarbejdelse af konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union (konventionen blev undertegnet af de femten medlemsstater den 10. marts 1995 i Bruxelles i forbindelse med RIA-Rådets samling og offentliggjort i EFT C 78 af 30.3.1995)
  - Rådets retsakt om udarbejdelse af en konvention på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen); konventionen blev vedtaget ved skriftlig procedure og undertegnet den 26. juli 1995 af repræsentanterne for medlemsstaterne — offentliggjort i EFT 316 af 27.11.1995
  - Rådets retsakt om udarbejdelse af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser; konventionen blev vedtaget ved skriftlig procedure og undertegnet den 26. juli 1995 af repræsentanterne for medlemsstaterne — offentliggjort i EFT C 316 af 27.11.1995
  - Rådets retsakt om udarbejdelse af konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet; konventionen blev vedtaget ved skriftlig procedure og undertegnet den 26. juli 1995 af repræsentanterne for medlemsstaterne — offentliggjort i EFT C 316 af 27.11.1995
  - Finansiering af afsnit VI
    - Fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, vedrørende aktioner til gennemførelse af traktatens artikel K.1 (95/401/RIA)
    - Rådets afgørelse om iværksættelse af den fælles aktion vedrørende aktioner til gennemførelse af artikel K.1 i traktaten om Den Europæiske Union (95/402/RIA)
- Begge blev vedtaget den 25.9. 1995 og offentliggjort i EFT L 238 af 6.10.1995.
- C. — Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 om ensartet udforming af visa, vedtaget den 29.5.1995 og offentliggjort i EFT L 164 af 14.7.1995
- Aftale om midlertidig anvendelse mellem visse medlemsstater i Den Europæiske Union af konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om brug af informationsteknologi på toldområdet, offentliggjort i EFT C 316 af 27.11.1995
  - Rådets forordning (EF) nr. 2317/95 om fastlæggelse af de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, vedtaget den 15.9.1995 og offentliggjort i EFT L 234 af 3.10.1995

Rådet mener ikke, at der er tale om et overdrevent bredt spektrum; den nødvendige udvikling på området kan kun ske skridt for skridt.

(97/C 60/02)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0162/96

af Freddy Blak (PSE) til Rådet

(24. januar 1996)

Om: Europol

Der foreligger tvivl om, hvorvidt det i forbindelse med Europol-konventionen vil blive muligt at indsamle meget personlige data om borgerne i EU — herunder blandt andet borgernes seksuelle orientering.

Jeg har svært ved at se, hvordan sådanne oplysninger kan hjælpe med at »forbedre effektiviteten hos medlemsstaternes kompetente myndigheder og disses samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, ulovlig narkotikahandel og andre former for grov international kriminalitet«.

Selv om det italienske formandskabs udspil er strengere end det spanske på området for registrering og databeskyttelse, er der alligevel stor usikkerhed om, hvilke oplysninger der vil blive registreret.

Jeg vil bede Rådet redegøre for omfanget af registrering i forbindelse med Europol og fastslå, om oplysninger om de europæiske borgeres seksuelle orientering vil være blandt de indsamlede data.

Svar*(29. november 1996)*

Kun på ganske særlige betingelser tillader Europol-konventionen indsamling, behandling og anvendelse af følsomme personoplysninger, f.eks. de i spørgsmålet nævnte oplysninger om en persons seksualliv.

I henhold til Europol-konventionens artikel 10 er indsamling, lagring og behandling af de oplysninger der er nævnt i artikel 6, første punktum, i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger endvidere kun tilladt, hvis det er strengt nødvendigt af hensyn til den pågældende databases formål, og hvis disse oplysninger supplerer andre personoplysninger, der er registreret i samme database. Det er forbudt at udvælge en særlig personkategori udelukkende på grundlag af sådanne oplysninger, hvis man derved overtræder ovennævnte bestemmelser om databases formål. Artikel er i nøje overensstemmelse med principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 og med anbefaling R (87) 15, vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerudvalg.

Ifølge Europol-konventionen er det således ikke udelukket, at det med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af visse alvorlige former for international kriminalitet, som f.eks. organiserede former for menneskehandel, i visse tilfælde kan være nødvendigt at indsamle visse følsomme oplysninger f.eks. om visse personer seksualliv. Der kan imidlertid kun være tale herom, hvis disse oplysninger supplerer andre personoplysninger og er strengt nødvendige for at opfylde de ønskede målsætning i forbindelse med oprettelsen af en specifik database.

For at gøre det muligt at iværksætte Europol, dersom konventionen ratificeres, er Rådet for tiden ved at behandle teksterne med de gennemførelsesbestemmelser, som skal vedtages af Rådet.

Det udkast til gennemførelsesbestemmelser, som Rådet skal vedtage for analysedatabaser, er ved at blive behandlet. Det irske formandskab regner med at afslutte arbejdet i det andet halvår af 1996.

(97/C 60/03)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1536/96**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Rådet***(25. juni 1996)*

Om: Tolkning til alle EU-sprog

Ifølge oplysninger er der i visse af Rådets arbejdsgrupper ikke tolkning til samtlige officielle EU-sprog men kun til visse af dem.

Kan Rådet oplyse, om dette virkelig er tilfældet? Er det af økonomiske årsager? Hvis dette er tilfældet, hvorfor foretages der så denne ensidige diskrimination på bekostning af den europæiske sprogrigdom, når der samtidig bruges 50 mio ecu til en reklamekampagne?

Svar*(29. november 1996)*

I princippet er der tolkning på samtlige officielle sprog på alle møder.

I praksis har Rådet dog, selv om det gør sit bedste for at sikre tolkning på samtlige officielle sprog på alle møder ⁽¹⁾, problemer med at skaffe tilstrækkeligt mange tolke til at sikre tolkning til og fra samtlige sprog på alle møder.

De budgetmidler, som er til rådighed for Den Fælles Tjeneste for Tolkning og Konferencer, der forestår tolkningen for Rådet og Kommissionen, giver ikke mulighed for at stille mere end tretten hold pr. dag til Rådets disposition, og disse er ikke altid fuldstændige. Der kan derfor ikke altid tolkes til og fra samtlige sprog på alle møder.

Rådet bestræber sig dog på at skabe betingelser, der vil gøre det muligt at oprette de nødvendige hold med henblik på at sikre tolkning både til og fra de 11 officielle sprog, således som der er påkrævet.

⁽¹⁾ I Coreper er det efterhånden blevet praksis at begrænse simultantolkningen til tre sprog.

(97/C 60/04)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1592/96
af Hugh McMahon (PSE) til Kommissionen**

(24. juni 1996)

Om: EU-aktioner til fordel for ældre

Vil Kommissionen redegøre for sine planer vedrørende en opfølgning af Det Europæiske Sociale Forum? Hvorledes agter Kommissionen at inddrage ikke-statslige organisationer i formuleringen af EU's socialpolitik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(9. september 1996)

Kommissionen overvejer, hvilke foranstaltninger, der på den mest hensigtsmæssige måde kan føre til gennemførelse af de mål, der er sat i erklæring nr. 23 om samarbejde med solidaritets sammenslutninger i bilaget til EF-traktaten.

Det sociale handlingsprogram på mellemlang sigt, som Kommissionen vedtog i april 1995⁽¹⁾, havde allerede fastsat, at der under forbehold af arbejdsmarkedets parter rolle regelmæssigt skal afholdes et forum om socialpolitiske spørgsmål med deltagelse af det størst mulige antal berørte parter, blandt andet med deltagelse af frivillige organisationer.

På grundlag heraf og i betragtning af den interesse, det forum der blev afholdt i marts 1996 gav anledning til, kunne der muligvis afholdes et andet forum efter afslutningen af den nuværende regeringskonference.

⁽¹⁾ KOM(95) 134 endel. udg.

(97/C 60/05)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1639/96
af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen**

(24. juni 1996)

Om: Industrihamp

Har Kommissionen på baggrund af dens aktive strategi for bæredygtig udvikling, som den gjorde rede for i handlingsprogrammet fra 1992 »Mod en bæredygtig udvikling«, gennemført eller finansieret undersøgelser vedrørende den potentielle anvendelse af industrihamp inden for automobilindustrien til komponenter, der i øjeblikket fremstilles af plastic, olier osv.?

Vil Kommissionen, da den har understreget nødvendigheden af, at der sker en yderligere udvikling af udvælgelseskriterierne for strukturfondsprojekter, som afspejler et bæredygtigt miljø på områder som affaldsminimering og energibesparelser, i princippet finansiere projekter, der udforsker potentialet i forbindelse med industrihamp?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(17. september 1996)

Under EF-rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling (FTU) er der for nylig blevet finansieret tre foranstaltninger, som bl. a. tager sigte på at udforske potentialet i forbindelse med industrihamp.

I forbindelse med programmet AIR (1990-1994) omfattede et demonstrationsprojekt (nr. Air 92-367) med titlen »Demonstration of new harvesting and breakdown processes for flax and hemp short fibres« iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af høstteknikkerne og udvikling af metoder til udvinding af korte fibre ved »steam explosion« og enzymbehandling.

Under programmet FAIR (1994-1998) finansieredes et forskningsprojekt (nr. 95-396) med titlen »Hemp for Europe — manufacturing and producing systems«, hvis hovedmål var at stimulere udbredelse af denne afgrøde i EU ved at forbedre visse dyrkningsmæssige aspekter (plantesundhedsbeskyttelse og udvikling af kultivarer med et indhold af psykoaktive komponenter på næsten nul).

Under programmet FAIR (1994-1998) har et forskningsprojekt (nr. 95-195) med titlen »Annulation fibre reinforced polypropylene composite for industrial applications: development of a quality controlled fibre production chain« til formål at fremme industriel anvendelse af enårige fiberafgrøder, der kan dyrkes i medlemsstaterne, navnlig lokale afgrøder som hør og hamp, at udvikle og forbedre (for)behandling og forarbejdningsmetoder for enårige fibre for at tilpasse dem til at fungere som forstærkende komponenter sammen med syntetisk termoplastisk polypropylen og at udvikle et sammensat materiale bestående af polypropylen, isotropisk forstærket med tilfældigt orienterede enårige fibre, til anvendelse i industrien, særlig bilkomponenter. Disse mål vil blive søgt nået ved en integreret metode, som omfatter den samlede produktionskæde, herunder fiberproduktion, fiberåbning, fiberbehandling, matrixbehandling, fremstilling af sammensatte materialer og produktion af prototypedele på grundlag af sammensatte materialer.

Væsentlige kriterier, bortset fra materialernes egenskaber, bliver indvirkningen på miljøet og omkostningerne ved de enkelte trin i processen samt den integrerede forarbejdningskæde. Det ønskede materiale kan fremstilles ved extrusion og sprøjtestøbning, som er de almindeligste teknikker i plastindustrien. Der findes for øjeblikket ikke nogen kommercielle termoplastiske polymersammensætninger, som rent faktisk er forstærket med lignocellulose, men også kan fremstilles ved sådanne teknikker.

Kommissionen har ikke gennem strukturfondene eller forskningsprogrammet ydet økonomisk støtte til eventuelle studier, der skal godtgøre mulighederne for at anvende hamp i automobilindustrien. Den vil nøje undersøge ethvert projekt, der foreslås, enten af biltilbehørsindustrien eller af hampindustrien, på grundlag af EF-instrumenterne. I denne forbindelse bør en analyse ikke kun omfatte de rent tekniske aspekter (producerede mængder hamp, eksistensen af industrimetoder, den beskæftigelseskabende virkning, miljøfordelene), men også en markedsundersøgelse, der godtgør afsætningsmulighedernes interesse på det økonomiske plan (de tilhørende udgifters acceptérbarhed, virkningen på industrien, interessen hos kunderne). Enhver undersøgelse bør derfor have deltagelse af brugerne (tilbehørsfabrikanterne, bilfabrikanterne, karrosserisektoren).

(97/C 60/06)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1643/96

af Konstantinos Hatzidakis (PPE) til Rådet

(11. juni 1996)

Om: Tyrkiets betvivlelse af, hvorvidt øen Gaudos er græsk

På et møde i NATO's Militærkomité i Napoli gav Tyrkiet i et officielt krav udtryk for, at det betvivler, hvorvidt Gaudos er græsk. Gaudos er en lille ø med 300 indbyggere, der ligger sydvest for Kreta, og den er EU's sydligste punkt. Da de tyrkiske aggressioner mod Grækenland, en af Unionens medlemsstater, konstant tilspidser sig og antager stadig mere uoverskuelige dimensioner, bedes Rådet oplyse, hvorledes det forholder sig til dette konkrete spørgsmål, og hvilke foranstaltninger det har til hensigt at iværksætte med henblik på omsider at bremse Tyrkiet, der vedvarende og systematisk tilspidser situationen i dette følsomme område i Middelhavet?

Svar

(29. november 1996)

Tyrkiets udenrigsminister oplyste den 7. juni, at de tyrkiske indvendinger skyldtes, at Gaudos i sidste øjeblik var blevet inddraget i NATO's AFSOUTH-øvelse, og han oplyste endvidere, at indvendingerne var af teknisk militær art uden nogen form for politiske overtoner. Tyrkiet har ikke trukket denne erklæring tilbage.

Rådet er bekymret over det græsk-tyrsk forhold og påpeger, at grundlaget for Tyrkiets tilnærmelse til Den Europæiske Union er overholdelse af retsstatsprincipperne, de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettighederne, de folkeretlige principper og de internationale traktater samt medlemsstaternes og Tyrkiets suverænitet og territoriale integritet. I overensstemmelse med den erklæring, Rådet (almindelige anliggender) vedtog den 15. juli 1995 i Bruxelles vedrørende det spørgsmål, Tyrket har rejst, skal problemer i forbindelse med territoriale krav forelægges Den Internationale Domstol i Haag.

(97/C 60/07)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1734/96
af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Rådet

(5. juli 1996)

Om: Kolonisering af øen Imbros

Ifølge Rådets svar på min mundtlige forespørgsel H-0464/95 ⁽¹⁾ er menneskerettighedssituationen i Tyrkiet, herunder også de etniske mindretals situation, et spørgsmål, der til stadighed optager Den Europæiske Union, der ikke undlader at benytte alle muligheder for at bringe dette emne på bane over for de tyrkiske myndigheder. Det anførtes endvidere, at Unionen støtter en løsning af problemerne for de etniske grupper, herunder også dem på Imbros, på grundlag af retsstatsprincipperne og parternes internationale forpligtelser.

Vil Rådet som led i disse omfattende bestræbelser på at løse problemerne med de etniske grupper på grundlag af retsstatsprincipperne og parternes internationale forpligtelser behandle Tyrkiets nye politik for kolonisering af Imbros, som bl.a. omfatter båndlæggelse af Imbros-beboernes ejendom, forbud mod arverettigheder og andre skridt, der ganske enkelt er i strid med såvel privatretten som artikel 14 i Lausanne-traktaten, der regulerer spørgsmålene om selvbestemmelse og beskyttelse for øens indfødte græske befolkning og dens faste ejendom?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets Forhandlinger (juli 1995)

(97/C 60/08)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2179/96
af Josu Imaz San Miguel (PPE) til Rådet

(13. august 1996)

Om: Menneskerettighedssituationen i Kurdistan

Den tyrkiske stat forsøger fortsat at undertrykke det kurdiske folks menneskerettigheder. Den sidste bølge af tyrkiske foranstaltninger mod ethvert udtryk for kurdisk identitet var den systematiske kampagne mod MED-TV.

MED-TV var et medie til udbredelse og bevarelse af det kurdiske sprog og den kurdiske kultur. Den tyrkiske regering reagerede med at lukke for MED-TV-udsendelser efter at have gennemført politiforfølgelse af seerne og forbudt forevisning på offentlige steder.

Lukningen af MED-TV er endnu et bevis på den tyrkiske regerings manglende vilje til at overholde menneskerettighederne i forlængelse af, at mange medlemmer af HADEP-partiet, det kurdiske folks parti for demokrati, holdes permanent fængslet.

Hvilke foranstaltninger vil Rådet på baggrund af disse mulige krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder og de implicite krav om overholdelse af menneskerettighederne i forbindelse med udviklingen af Toldunionen med Tyrkiet træffe for at sikre kontrollen med, at menneskerettighederne og mere konkret det kurdiske folks rettigheder respekteres i Tyrkiet?

Agter Rådet forebyggende at udsætte udviklingen af Toldunionen med Tyrkiet, såfremt det ved en kontrol af respekten for menneskerettighederne påvises, at disse krænkelse finder sted?

(97/C 60/09)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2331/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Rådet

(27. august 1996)

Om: Fængslingsforholdene for politiske fanger og udvisninger fra Tyrkiet

Internationale menneskerettighedsorganisationer har gentagne gange klaget over de umenneskelige forhold, hvorunder politiske fanger holdes fængslet i Tyrkiet. De 220 sultestrejkkende i 37 tyrkiske fængsler anmoder om, at deres fængslingsforhold forbedres, at terrorregimet standses, navnlig i fængslerne i Erzurum og Diyarbakir, og de protesterer mod de hemmelige henrettelser uden rettergang, repressalier mod slægtninge, de umenneskelige deportationer osv.

Tre sultestrejkende er allerede afgået ved døden, og de øvrige er i umiddelbar dødsfare, uden at den tyrkiske stat påvirkes heraf. I forbindelse med disse hændelser blev en gruppe udenlandske observatører, heriblandt den tyske parlamentariker fra Hannover, Heidi Lipman Kastel, som forsøgte at komme i forbindelse med de sultestrejkende i Bairan-Pasha-fængslet i Istanbul, arresteret den 1. juli 1996. De blev udsat for uantagelig behandling af antiterroristtjenesten og sidenhen udvist på baggrund af latterlige anklager.

Hvilke foranstaltninger vil Rådet iværksætte for at standse den umenneskelige fængsling af politiske fanger i Tyrkiet og for at komme nye dødsfald blandt de sultestrejkende i forkøbet? Hvad vil det gøre for at stoppe de uacceptable udvisninger af medlemmer af menneskerettighedsorganisationer, der aflægger besøg i Tyrkiet?

(97/C 60/10)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2341/96

**af Joaquim Miranda (GUE/NGL), Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)
og Honório Novo (GUE/NGL) til Rådet**

(27. august 1996)

Om: Menneskerettighederne i Tyrkiet

Der henvises til de seneste dages informationer om politiske fangers tragiske død under sultestrejke i tyrkiske fængsler i protest mod forholdene i fængslerne, tortur mod fangerne, forfølgelse af deres pårørende, og til at omkring 300 fanger er underkastet lignende forhold, hvorfor der kan forventes flere dødsfald.

Der henvises til den aftale om toldunion, som Den Europæiske Union netop har indgået med Tyrkiet.

Der henvises til tidligere beslutninger, som klart har angivet de betingelser, som regeringen i Ankara skulle overholde vedrørende respekten for menneskerettighederne.

Hvorledes påtænker Rådet i overensstemmelse med de tidligere fastlagte holdninger at reagere over for den åbenlyse overtrædelse af disse betingelser og krænkelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende demokratiske frihedsrettigheder?

(97/C 60/11)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2353/96

af Graham Watson (ELDR) til Rådet

(27. august 1996)

Om: Menneskerettighederne i Tyrkiet

Hvilke skridt agter Rådet på baggrund af Guclukonak-massakren og andre vilkårlige mord at tage for at sørge for, at internationale organisationer, som f.eks. Den Internationale Røde Kors Komité, får adgang til det sydøstlige Tyrkiet for at overvåge menneskerettighedssituationen og sikre overholdelse af såvel Genèvekonventionens artikel 3 som OSCE's adfærdskodeks om politisk-militære aspekter i forbindelse med sikkerhed?

Samlet svar

på skriftlige forespørgsler E-1734/96, E-2179/96, P-2331/96, E-2341/96 og E-2353/96

(29. november 1996)

Rådet har mere end én gang gjort det klart og vil blive ved med at gøre det klart for de tyrkiske myndigheder, at grundlaget for tættere forbindelser mellem Tyrkiet og EU er overholdelsen af retsstatsprincippet og de grundlæggende frihedsrettigheder. Rådet lægger den allerstørste vægt på respekten for menneskerettighederne og demokratiet i Tyrkiet og tøver ikke med at fordømme overtrædelser heraf i sine kontakter med de tyrkiske myndigheder, hvilket senest skete under mødet med trojkaen af politiske direktører i Istanbul den 31. juli, som fandt sted umiddelbart efter, at sultestrejkende fanger var døde. Rådet har også arbejdet på en diplomatisk henvejelse til Tyrkiet om denne sag, men undlod at følge den op, da fangerne besluttede at afslutte sultestrejken som følge af indrømmelser fra de tyrkiske myndigheder. Rådet giver sin støtte til, at medlemmer af humanitære organisationer besøger Tyrkiet.

Hvad angår foranstaltninger på lang sigt har Rådet noteret, at Parlamentet efter at have afgivet samstemmende udtalelse har vedtaget en beslutning om menneskerettighedssituationen i Tyrkiet, som bl.a. indeholder en opfordring til Kommissionen og Rådet om permanent at holde øje med menneskerettighederne og den demokratiske udvikling i Tyrkiet og en anmodning til Kommissionen om at forelægge Europa-Parlamentet en beretning om situationen mindst én gang om året. Rådet overvåger fortsat omhyggeligt menneskerettighedssituationen og den demokratiske udvikling i Tyrkiet, herunder situationen for de politiske fanger.

(97/C 60/12)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1742/96**af Ana Miranda de Lage (PSE) til Rådet***(5. juli 1996)*

Om: Modstand mod anvendelse af Helms/Burton-loven

Den 24. maj 1996 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning (B4-0658/96), hvori den fordømte Helms/Burton-loven og opfordrede til, at der med en fællesskabsforordning blev fastlagt en lovgivning mod boykotten (den såkaldte blocking statute).

Parlamentet opfordrede Kommissionen til at fremsætte et forslag til Rådet.

Senere har den amerikanske regering taget de første skridt til at tage loven i anvendelse. En stor italiensk virksomhed har allerede modtaget en skrivelse med meddelelse om, at virksomhedens ledelse forbydes indrejse på amerikansk område. Det er blevet bekendtgjort, at andre virksomheder vil modtage lignende skrivelser i de nærmeste dage.

Da det drejer sig om et principspørgsmål, synes det indlysende, at der må gå en politisk drøftelse forud for vedtagelse af et fællesskabsinstrument.

Agter Rådet at tage dette punkt på dagsordenen?

Svar*(29. november 1996)*

Rådet vedtog på samlingen den 15. juli 1996 nogle konklusioner vedrørende Helms-Burton-loven. Rådet pegede i disse konklusioner på en række foranstaltninger, som EU vil kunne træffe som svar på de skader, der tilføjes EU-virksomhedernes interesser som følge af lovens gennemførelse. Blandt disse kan nævnes:

- forelæggelse af spørgsmålet for et WTO-tvistbilæggespanel
- ændringer i de procedurer, der gælder, når amerikanske virksomheders repræsentanter rejser ind i EU-medlemsstaterne
- anvendelse/indførelse af lovgivning i EU for at neutralisere den amerikanske lovgivnings ekstraterritoriale virkninger
- udarbejdelse af en overvågningsliste over amerikanske virksomheder, der anlægger sag i henhold til afsnit III.

Fællesskabets og medlemsstaternes kompetente organer er i øjeblikket ved at undersøge disse foranstaltninger.

Rådet (almindelige anliggender) gennemgik den 1. oktober på ny de forskellige foranstaltninger, der blev truffet afgørelse om på samlingen i juli, med henblik på en hurtig og samordnet aktion på EU- og medlemsstatsplan. Det besluttede hurtigt at træffe alle nødvendige foranstaltninger til imødegåelse af lovens ekstraterritoriale virkninger.

(97/C 60/13)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1761/96**af Eva Kjer Hansen (ELDR) til Kommissionen***(3. juli 1996)*

Om: Kommissionens manglende brug af artikel 171, stk. 2, inden for miljøområdet

Hvornår vil Kommissionen for første gang gøre brug af retten til at idømme bøder (iht. artikel 171, stk. 2) til medlemsstater, som af Domstolen er dømt for overtrædelse af EU-retten, men som ikke efterlever den afsagte dom?

Hvornår vil Kommissionen idømme bøder til følgende lande, som alle er dømt efter art. 171, for manglende implementering af fællesskabslovgivning:

- Nederlandene, dom af 17. september 1987, om beskyttelse af grundvandet
- Belgien, dom af 14. januar 1988, om beskyttelse af grundvandet
- Belgien, dom af 4. juni 1987, om kontrol med biologisk kontrol

- Tyskland, dom af 3. juli 1990, om beskyttelse af vilde fugle
- Belgien, dom af 5. juli 1990, om beskyttelse af drikkevand
- Tyskland, dom af 30. juni 1991, om luftkvalitet
- Italien, dom af 13. december 1990, om zinkmaloverskud
- Belgien, dom af 13. juni 1990, om destruktion af affald
- Luxembourg, dom af 25. juli 1991, om emballage til madvarer
- Belgien, dom af 11. juni 1991, om drikkevand
- Italien, dom af 13. december 1991, om giftigt og farligt affald
- Spanien, dom af 10. december 1991, om emballage til madvarer
- Grækenland, dom af 7. april 1991, om giftigt og farligt affald
- Belgien, dom af 5. maj 1993, om grundvandet
- Tyskland, dom af 10. maj 1995, om giftigt og farligt affald
- Tyskland, dom af 11. august 1995, om vurdering af virkning på miljøet
- Belgien, dom af 2. maj 1996, om vurdering af virkning på miljøet

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(7. oktober 1996)

I fortsættelse af sit svar af 17. juli 1996 kan Kommissionen efter at have foretaget en nærmere efterforskning i sagen nu give det ærede medlem følgende oplysninger:

På indeværende tidspunkt er en lang række forskellige sager på miljøområdet i princippet modne til en beslutning om at bringe dem for Domstolen i medfør af EF-traktatens artikel 171, stk. 2.

I betragtning af at disse sager er blandt de første, hvor denne bestemmelse vil blive taget i brug, og dermed af stor generel vigtighed for Kommissionens praksis i fremtidige sager, er det nødvendigt at foretage omfattende høringer inden for Kommissionen for at sikre, at sagerne gribes an på en ensartet måde med hensyn til kriterier for og metoder til beregning af størrelsen af de samlede beløb eller bøder, der skal betales i sådanne tilfælde. Derfor har man endnu ikke kunnet træffe nogen beslutning i disse sager. Der er imidlertid gode udsigter til, at der vil blive fundet en løsning inden udgangen af året 1996.

(97/C 60/14)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1770/96 af Robin Teverson (ELDR) til Kommissionen

(3. juli 1996)

Om: Enkeltnetsregel

I fortsættelse af mit tidligere spørgsmål til Kommissionen (H-0485/95) ⁽¹⁾ bedes Kommissionen oplyse, om den har kendskab til den voksende bekymring inden for fiskeindustrien over, at net, der befinder sig på EU-fartøjer, ikke kan erklæres for ulovlige af fiskeriinspektørerne, medmindre de på inspektionstidspunktet bliver brugt til fangst af arter, for hvilke sådanne net ikke er tilladt. Vil Kommissionen ud fra hensynet til effektive og klart definerede gennemførelsesbestemmelser tage spørgsmålet om indførelse af en »enkeltnetsregel« op til nyvurdering?

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 4 – 446 (juli 1995).

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(6. september 1996)

Kommissionen er helt på det rene med situationen, hvad angår kontrollen af net, som det ærede medlem beskriver. For at opnå effektive og klart definerede kontrolregler ser Kommissionen meget gerne, at der indføres en enkeltnetsregel (mere præcist betegnet som en enkeltmaskeregel). I løbet af de seneste år er Kommissionen dog blevet klar over, at Rådet ikke er i stand til at vedtage en sådan regel.

I stedet for den løsning, som Kommissionen betragter som den bedste, har den nu i sit nye forslag om tekniske bevarelsesforanstaltninger indført en tonetsregel (mere præcist betegnet som en tomaskeregel) ⁽¹⁾. Ifølge denne regel vil det kun være tilladt at medføre eller anvende trukne redskaber med to forskellige mindstemaskestørrelser, hvis sammensætningen af den fangst, der beholdes om bord, opfylder en række strengere bestemmelser, der finder anvendelse, når der kun medføres redskaber med én maskestørrelse. Det nye forslag er endnu ikke blevet drøftet af Rådet og Parlamentet.

⁽¹⁾ Artikel 9 i forslag til Rådets forordning (EF) om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne; KOM (96) 296 endelig udg.

(97/C 60/15)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1821/96

af Nel van Dijk (V) til Kommissionen

(5. juli 1996)

Om: A51 er i strid med direktivet om beskyttelse af vilde fugle

I det område, hvor den franske regering har planlagt bygningen af en motorvej (A51) fra Grenoble til Sisteron, forekommer mange beskyttede fuglearter. Rådets direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾ fastsætter højeste beskyttelse (bilag I) af følgende fugle, som alle forekommer i det pågældende område: den store hornugle (*Bubo bubo*), den rødryggede tornskade (*Lanius collurio*), den røde glente (*Milvus milvus*), slangeørnen (*Circaerus gallicus*), hortulananen (*Emberiza hortulana*), hvepsevågen (*Pernis apivorus*), den sorte glente (*Milvus migrans*), hedehøgen (*Circus pygargus*), engsnarren (*Crex crex*), natsvalen (*Caprimulgus europaeus*), sortspætten (*Dryocopus martius*), hedelærken (*Lullula arborea*) og vandrefalken (*Falco peregrinus*). Af de førstnævnte to fuglearter er det med sikkerhed konstateret, at de forekommer på den allerede planlagte tracé af A51. Dette antages også at gælde for mere beskyttede dyrearter. Det er da også særdeles uberettiget, at VVM ikke har viet dette punkt opmærksomhed.

1. Er Kommissionen enig med mig i, at bygningen af A51 er i strid med Rådets direktiv 79/409/EØF, da de ovenfor nævnte fugle forekommer i det pågældende område og i det mindste to arter endda nøjagtig på den foreslåede trace?
2. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at sikre overholdelsen af direktivet om beskyttelse af vilde fugle?

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(1. oktober 1996)

Ifølge de oplysninger, Kommissionen ligger inde med, berører den planlagte linjeføring af motorvej A 51 hverken et særligt beskyttet område, som er udpeget i henhold til Rådets direktiv 79/409/EØF, eller et område, der ifølge videnskabsfolk har betydning for Fællesskabets fuglebestand.

Kommissionen skønner derfor, at der ikke foreligger nogen begrundelse for at gribe ind i dette projekt under henvisning til direktiv 79/409/EØF.

Hvis det ærede medlem imidlertid måtte råde over oplysninger i relation til den foreslåede linjeføring, som modsiger dette, vil Kommissionen være taknemmelig over at få disse tilsendt.

(97/C 60/16)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1826/96**af Ana Miranda de Lage (PSE) til Rådet***(8. juli 1996)*

Om: AVS-landenes ret til EUF-midler

På grundlag af vanskelighederne i forbindelse med en hurtig ratificering af finansprotokollen 1995-2000 under den IV. Lomé-konvention vil godtgørelsen i forbindelse med eksport af visse produkter fra AVS-landene for regnskabsåret 1995 blive betalt i form af et forskud med midler, som er tildelt Sudan for eksport i tidligere regnskabsår.

Dette besynderlige forhold understreger det selvmodsigende i, at AVS-lande, med hvilke samarbejdet de jure eller de facto er suspenderet, kan have ret til at opnå midler fra EUF.

I hvor lang tid vil EUF-bestemmelserne tillade, at absurde forhold af denne art kan fortsætte, og hvilke konsekvenser vil det få for den faktiske udbetaling af midler afsat til samarbejdet med AVS-landene som led i Lomé-konventionen?

Svar*(29. november 1996)*

AVS-EF-Ministerrådet vedtog den 28. juni 1996 en afgørelse om finansiering af Stabex-overførsler i henhold til anvendelsesåret 1995 ved hjælp af midler, som er tildelt Sudan i tidligere anvendelsesår. Dette er et forskud på de midler under 8. EUF, som først bliver disponible, når aftalen om ændring af fjerde AVS-EØF-konvention og dermed anden finansprotokol er blevet ratificeret.

Det skal bemærkes, at disse midler overføres midlertidigt fra midler, der ikke er anvendt i henhold til ordningen i første finansprotokol til den fjerde konvention.

I artikel 1, stk. 3, i ovennævnte afgørelse fastsættes følgende: »Så snart anden finansprotokol er blevet ratificeret, vil de således overførte beløb blive tilbageført til den i konventionens artikel 192 omhandlede Stabex-konto og stillet til rådighed for AVS-staterne«.

Det ærede medlem gøres desuden opmærksom på, at der i den reviderede fjerde konvention er indsat et nyt stykke 4 i artikel 193, hvori er anført, at »beløb opstået som følge af anvendelse af artikel 366a, stk. 2, første afsnit« (suspensionsklausulen) udgør et af de elementer, der indgår i de disponible midler i henhold til hvert Stabex-anvendelsesår.

Med hensyn til spørgsmålet om den konkrete udbetaling af bevillinger afsat til samarbejdet med AVS-landene erindres der om, at den reviderede Lomé IV-konvention indeholder en række afgørende fornyelser for så vidt angår bestemmelserne vedrørende programmerne i navnlig artikel 254, stk. 3, artikel 281 og 282.

(97/C 60/17)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1846/96**af Joan Colom i Naval (PSE) til Rådet***(8. juli 1996)*

Om: Fælles konsulater

Har Rådet i forbindelse med udviklingen af traktaten om Den Europæiske Union undersøgt mulighederne for at oprette fælles konsulater i tredjelande, hvorved medlemsstaterne kunne opnå betydelige besparelser?

Svar*(4. december 1996)*

Den 6.10.95 blev der på grundlag af artikel J.2 i traktaten om Den Europæiske Union fastlagt en fælles holdning om samplacering af diplomatiske repræsentationer, herunder konsulære tjenester, inden for rammerne af FUSP.

Et generelt memorandum om samplacering af diplomatiske og konsulære repræsentationer blev undertegnet den 21.02.96.

Der finder regelmæssigt samråd sted om dette emne inden for rammerne af FUSP (jf. bilaget).

ANNEX

Co-location projects

Country	City	Missions participating in project	Interest in project	Status of project	
Angola	Luanda		Cion., E, I, NL, B, D	operational since 1995	
Armenia	Yerewan		UK		
Azerbaijan	Baku		F		
Belarus	Minsk	I, UK			
Bosnia-Hercegovina	Sarajevo		I, Cion.		
Bulgaria	Sofia		(*)		
China	Shanghai		A, FIN		
China	Canton		NL		
Ecuador	Quito		D, UK		
Eritrea	Asmara		(*)		
Georgia	Tiblissi		UK, Cion.		
Germany	Berlin		B, NL		
Iceland	Reykjavik	D, UK			operational
Kazakhstan	Almaty	D, F, UK			operational since 1993
Kazakhstan	Akmola				under evaluation, depending on the transfer of government from Almaty to Akmola. Some associated countries have declared their interest in participation.
Lebanon	Beirut		A, D	under evaluation, depending on the transfer of the Libyan MFA from Tripoli	
Libya	Ras Lanouf				
Nigeria	Abuja	A, B, DK, D, GR, E, F, FIN, I, IRL, NL, P, S, Cion.		planned (scheme design in preparation) Memorandum of understanding signed by Foreign Ministers on 18.04.1994 (cf. doc. 5525/94 PESC 67); adhesion of A, FIN, S with supplementary protocol (doc. 12792 PESC 351 COADM 9) signed 21.02.1996	
Russia	St. Petersburg		(*)		
Slovakia	Bratislava		B, E, NL, S, Cion.		
Somalia	Magadishu		(*)		
Switzerland	Geneva		Cion		
Tanzania	Dar-Es-Salam		D, NL, UK, Cion.		
Ukraine	Kiev		(*)		
Vietnam	Hanoi		A, E, Cion.		
Zaire	Kinshasa	NL, UK			

(*) identified as being of potential interest

(97/C 60/18)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1848/96
af Sebastiano Musumeci (NI) til Kommissionen
(5. juli 1996)

Om: Redningsforanstaltninger for det sicilianske folketeater og dukketeater

Det sicilianske dukketeater, der repræsenterer en helt speciel kunstform med kulturelle værdier af stor betydning, har i længere tid været inde i en meget alvorlig krise, der nu truer dets overlevelse. I efterkrigstiden arbejdede der i Palermo alene godt 25 dukketeatre, hvor der i dag kun er tre grupper tilbage. I Trapani er dukketeatret stort set forsvundet i de sidste 15 år og lige siden 60'erne har der ikke været spillet dukketeater i Caltanissetta, Caltagirone eller Sortino. Efter at to af de allermost berømte dukketeaterspillere — Gesulado Pepe og Ignazio Puglisi — er døde og deres teatergrupper opløst, er denne type folketeater ved at gå i glemmebogen.

Kommissionen bedes iværksætte

1. en serie foranstaltninger med henblik på at genoplive og sikre overlevelsen af dukketeatret som særligt udtryk for den sicilianske kultur og historie, der er en del af den europæiske historie;
2. lovgivning til støtte for og beskyttelse af ikke blot dukketeatret, men af hele det sicilianske dialektteater;
3. et fællesskabsprogram, der sikrer, at både skolerne og turistmyndighederne involveres i bevarelsen af dialektteatret og dukketeatret.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(16. september 1996)

Fællesskabets støtte til teatervirksomhed henhører under Kalejdoskop-programmet, der blev vedtaget den 29. marts 1996 ⁽¹⁾.

For at et projekt kan godkendes til støtte, skal det opfylde visse betingelser, der anføres i den indkaldelse af forslag, som offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Det drejer sig blandt andet om den europæiske dimension (tilrettelæggelse og deltagelse af arrangører fra mindst tre medlemsstater), om projektets kvalitet og dets modelværdi.

Kommissionen — der for øvrigt ingen ansøgning har modtaget om støtte til dukketeatret — minder i denne forbindelse om, at ifølge rammen for EU's kulturelle indsats og på grundlag i EF-traktatens artikel 128 er formålet med kulturtilskud at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og supplere disses kulturindsats. Den kan derfor ikke yde specifik støtte til det sicilianske folketeater.

⁽¹⁾ Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 719/96/EF - EFT L 99 af 20.4.1996.

(97/C 60/19)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1854/96
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen
(5. juli 1996)

Om: Valg i Albanien

Den udbredte mistanke til valgsvindel i forbindelse med valget for nylig i Albanien har tvunget myndighederne til at foretage omvalg under overvågning af en komité af internationale observatører.

Den endelige redegørelse fra de internationale observatører skulle bekræfte, at alle valg handlinger har været gennemført korrekt, og at valgkommissionerne har udført deres opgave korrekt.

Kan Kommissionen oplyse, om den har kendskab til egentlige uregelmæssigheder i forbindelse med valget i Albanien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(5. september 1996)

Den endelige rapport fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) af 12. juni 1996 bekræfter, at der forekom en lang række uregelmæssigheder ved parlamentsvalget i Albanien, bl.a. ved den første valgrunde den 26. maj 1996, som kan anses for afgørende for det endelige resultat af disse valg. For så vidt angår det delvise omvalg i 17 valgkredse den 16. juni, der blev boykottet af nogle store oppositionspartier, har Kommissionen ikke kendskab til nogen uregelmæssigheder under denne stemmeafgivning. Kommissionen beklager dog, at en uformel fælles demarche fra Den Europæiske Union og USA over for de albanske

myndigheder, der tog sigte på at udsætte dette delvise omvalg ikke blev fulgt. Derfor har dette delvise omvalg hverken gjort det muligt at tage hensyn til konklusionerne og henstillingerne i rapporten fra OSCE eller sat denne organisation i stand til at sende en officiel observationsgruppe.

På grundlag af alle de disponible oplysninger om valgene i Albanien mener Kommissionen, at det delvise omvalg den 16. juni 1996 ganske givet var en forholdsregel, der gik i den rigtige retning, men at det blev gennemført på en forhastet måde og er og bliver — som det eneste element — utilstrækkeligt til at genoprette tilliden til dette lands demokratisering.

(97/C 60/20)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1873/96

af Glenys Kinnock (PSE) til Rådet

(12. juli 1996)

Om: Gennemførelse af kriterierne for europæisk våbeneksportkontrol fra 1991/1992

Hvilke fremskridt har Rådets Arbejdsgruppe om Konventionelle Våben (COARM) gjort i forbindelse med undersøgelsen af, hvorledes de otte europæiske kriterier for våbeneksport gennemføres i hver enkelt medlemsstat?

Kan Rådet oplyse, hvornår der vil foreligge en endelig rapport om resultaterne af COARMs arbejde og blive afholdt en drøftelse herom i Rådet?

Hvilke forholdsregler vil Rådet træffe, hvis COARMs undersøgelser afslører, at de otte kriterier for våbeneksportkontrollen gennemføres på forskellig måde i medlemsstaterne?

Svar

(29. november 1996)

Gruppen vedrørende Eksport af Konventionelle Våben behandler fortsat de spørgsmål, der er forbundet med fortolkning og gennemførelse af de otte kriterier, som er blevet fastlagt af Det Europæiske Råd, og som medlemsstaternes eksportpolitik skal følge. Gruppen skal rapportere til Den Politiske Komité, som vil tage stilling til alle yderligere skridt.

(97/C 60/21)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1888/96

af Luigi Florio (UPE) til Rådet

(12. juli 1996)

Om: Bygninger, der anvendes af Rådet for Den Europæiske Union

1. Hvor mange bygninger lægger Rådet i øjeblikket beslag på med dets forskellige kontorer i EU's medlemsstater?
2. Hvor mange bygninger lægger Rådet i øjeblikket beslag på i lande uden for EU?
3. Hvad er beliggenheden (adressen) og størrelsen af de enkelte kontorer i de i ovennævnte punkt 1 og 2 anførte bygninger?
4. Hvilket formål tjener hver enkelt af disse bygninger?
5. Hvilke ejendomsforhold gør sig gældende for hver enkelt bygning (ejendom, leje osv.)?
6. Kan Rådet i tilfælde af udgifter der ikke står i forbindelse med ejendommen, oplyse de årlige omkostninger, som hver enkelt af disse måtte bære i årene 1994 og 1995?
7. Hvad er antallet af beskæftigede i hver enkelt bygning?

8. Hvor store var telefonomkostningerne for hver enkelt bygning i årene 1994 og 1995?
 9. Hvor store var elektricitetsudgifterne for hver enkelt bygning i årene 1994 og 1995?

Svar

(29. november 1996)

Som det fremgår af vedlagte oversigt, råder Rådet i alt over seks bygninger: tre i Belgien, en i Luxembourg, en i Genève og en i New York. Adressen på disse bygninger er anført i oversigten sammen med en angivelse af de enkelte bygningers areal og anvendelse; af oversigten fremgår det endvidere, om Rådet er ejer eller lejer af de pågældende bygninger.

For så vidt angår de udgifter, der er forbundet med Rådets leje og eje af bygningerne, og udgifterne til telefon og elektricitet samt antallet af tjenestemænd, der er beskæftiget i bygningerne, råder Rådet ikke over separate tal for hver bygning; det kan derfor kun give de ønskede oplysninger som et samlet tal for alle bygninger under ét (jf. oversigten).⁽¹⁾

Bilag

BYGNINGER I BRUG	BRUTTO-ETAGEAREAL I M ²	ANVENDELSE	EJER/LEJER
MEDLEMSSTATER			
B-1048 BRUXELLES Rue de la Loi 175	140 000	Kontorer og mødelokaler	ejer
B-1000 BRUXELLES Square Frère Orban 10	11 100	Kontorer	lejer
B-3090 OVERIJSE Chaussée de Bruxelles 321	3 700	Lager	lejer
L-1499 LUXEMBOURG Centre Européen, Kirchberg	7 100	Kontorer og mødelokaler	lejer
TREDJELANDE			
CH-1211 GENÈVE Chemin Louis Dunant 2	1 900	Kontorer og mødelokaler	lejer
USA-10017 NEW YORK East 46th Street 346, 6. sal	1 200	Kontorer og mødelokaler	lejer

SAMLEDE OPLYSNINGER FOR ALLE BYGNINGER UNDER ET I ECU		
	1994	1995
LEJE	15 699 600	10 847 000
ANTAL TJENESTEMÆND	2 304	2 379
TELEKOMMUNIKATION	1 995 000	2 940 000
ELEKTRICITET	802 300	1 083 000

⁽¹⁾ Forskellen i udgifterne til telefon i 1994 og 1995 skyldes flytningen til den nye bygning Rue de la Loi 175 (abonnementsudgifter).

(97/C 60/22)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1901/96 af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) til Kommissionen

(11. juli 1996)

Om: Miljøskader på grund af destruktion af overskudsproduktionen af frugt og grøntsager

Ved at destruerer overskudsproduktionen af frugt og grøntsager i Fællesskabet navnlig i Spanien, Italien, Grækenland og Frankrig opstår der ifølge en beretning fra Revisionsretten miljøproblemer.

I hvilke områder, regioner og kommuner i de enkelte lande er der opstået miljøskader på grund af destruktion? Hvilke miljøskader er der tale om i de enkelte tilfælde?

Har man observeret og undersøgt indvirkningerne af destruktion af overskuddene på overfladevand og grundvand? I bekræftende fald, hvor nøjagtigt? I hvilke regioner, kommuner og lande? Hvad blev der nøjagtigt undersøgt, og hvordan skal resultaterne evalueres?

I hvilke kommuner, regioner og lande gøres der en indsats for at rette op på de miljøskader, der er opstået?

(97/C 60/23)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1902/96
af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) til Kommissionen**

(11. juli 1996)

Om: Destruktion af overskudsproduktion af frugt og grøntsager i Fællesskabet

I Fællesskabet findes der overproduktion af frugt og grøntsager. Ifølge en beretning fra Revisionsretten destrueres 60% af de produkter, der er taget fra markedet, navnlig i Italien, Grækenland, Spanien og Frankrig.

I hvilke områder, regioner og kommuner i disse lande er der forekommet destruktion af frugt og grøntsager?

Hvordan destrueres frugt og grøntsager i de enkelte områder, regioner og kommuner?

På hvilken måde forberedes frugt og grøntsager til destruktion?

(97/C 60/24)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1903/96
af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) til Kommissionen**

(11. juli 1996)

Om: Udgifter ved udbedring af de miljøskader, der er opstået på grund af destruktion af frugt og grøntsager i Fællesskabet

Destruktion af overskudsproduktioner af frugt og grøntsager i Italien, Grækenland, Spanien og Frankrig bevirker miljøskader. Udbedring af disse skader koster penge.

Hvilke udgifter opstår der ved udbedringen af disse miljøskader?

Hvilke kommuner, regioner og lander har indført miljøafgifter for destruktion af frugt og grøntsager? Hvem skal betale disse afgifter, hvem opkræver dem?

Stilles der finansielle midler til rådighed fra Fællesskabets budget til udbedring af miljøskaderne på grund af destruktion af frugt og grøntsager? I bekræftende fald, siden hvornår og i hvilket omfang?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
på skriftlige forespørgsler E-1901/96, E-1902/96 og E-1903/96**

(1. oktober 1996)

Kommissionen ønsker først og fremmest at minde om, under hvilke omstændigheder destruktion af frugt og grøntsager kan finde sted i henhold til den fælles markedsordning for denne sektor. Friske frugter og grøntsager er let fordærlige produkter, hvis produktion er yderst afhængig af vejrforholdene. Forekomst af konjunkturbetingede overskud er derfor uundgåelige i denne sektor. Ved udarbejdelsen af politikken vedrørende markedet for frugt og grøntsager fik Fællesskabet derfor et generelt instrument til forvaltning af markedet, som skulle gøre det muligt at regulere udbuddet. Ved en sådan regulering kan man begrænse prisudsvingene og dermed opretholde producenterens indkomster og sikre forbrugerne rimelige priser.

Som følge heraf kan producentorganisationerne, når markedssituationen forværres alvorligt på grund af for stort udbud, foretage tilbagekøb fra markedet og dermed genskabe ligevægten mellem udbud og efterspørgsel. Denne ordning gælder imidlertid kun for 14 frugter og grøntsager. Hvis den blev afskaffet, ville det medføre et alvorligt indkomsttab for producenterne, og det ville få negative virkninger for udviklingen af landdistrikterne, navnlig udnyttelsen af arealer, som ikke kan bruges til andet end produktion. Der kunne endog blive tale om negative virkninger for miljøet, idet bortskaffelsen af overskudsproduktionen i så fald ville ske uden nogen specifik kontrol.

Tilbagekøb udgør en ringe andel af Fællesskabets produktion af de pågældende produkter. Det er imidlertid korrekt, som Kommissionen har anerkendt det i sin meddelelse til Rådet og Parlamentet om EF-politikken udvikling og fremtid i frugt- og grøntsagssektoren ⁽¹⁾, at »i nogle tilfælde, hvor produktionsomkostningerne er lave, synes tilbagekøbet at være blevet en afsætningsmulighed i sig selv. Det er i sektorens interesse, at den slags onde cirkler brydes«. Den nylige reform af den fælles markedsordning for denne sektor, som Rådet har godkendt, tager netop sigte på at undgå et sådant misbrug.

Ifølge de bestemmelser, der hidtil har været gældende (forordning (EØF) nr. 1035/72 ⁽²⁾), skulle de således tilbagekøbte produkter anvendes til gratis uddeling til velgørende institutioner, skoler, hospitaler eller fængsler, foder, industriel nonfoodanvendelse eller under visse betingelser forarbejdning eller destillation til alkohol. Ved

reformen af den fælles markedsordning for nylig opretholdtes disse bestemmelser, og det blev præciseret, at producentorganisationerne skal udvikle tilbagekøbsmetoder, der tager hensyn til miljøet. Det er således først, når ovennævnte ændringer ikke har været mulige, at destruktion kan finde sted. Dette forekommer, fordi tilbagekøbene er uforudsigelige, og produkterne er fordærvelige. Disse destruktioner finder sted under kontrol af medlemsstaterne, som navnlig er ansvarlige for, at Fællesskabets miljøbestemmelser overholdes.

På baggrund af det foregående kan Kommissionen give følgende svar på det ærede medlems spørgsmål:

- da tilbagekøbene gennemføres af producentorganisationerne, som selv er under medlemsstaternes kontrol, ved Kommissionen ikke har været muligt, at destruktion kan finde sted. Den sender imidlertid direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat en oversigt over tilbagekøbene i 1992/93 med angivelse af omfanget af hver producentorganisations tilbagekøb;
- Kommissionen er ikke af medlemsstaterne blevet informeret om miljøskader som følge af tilbagekøb;
- Kommissionen har ikke kendskab til miljøafgifter i forbindelse med destruktion af frugt og grøntsager;
- der findes ingen bevilling på EF-budgettet til udbedring af eventuelle miljøskader som følge af destruktion af frugt og grøntsager.

(¹) Dok. KOM(94) 360 endelig udg.

(²) EFT L 118 af 20.5.1972.

(97/C 60/25)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1915/96

af Reimer Böge (PPE) til Kommissionen

(16. juli 1996)

Om: Efterspørgselskoncentration på levnedsmiddelområdet

Efterspørgselskoncentrationen inden for levnedsmiddelsektoren medfører, at de store butikskæder lægger stadig større pres på levnedsmiddelproducenterne, forarbejdningsindustrien og detailhandlerne.

I Tyskland tegner de ti største kæder sig for 78% af levnedsmiddelmarkedet, og i Frankrig tilflyder 82,5% af forbrugernes udgifter til fødevarer de ti førende virksomheders kasser.

I Frankrig er Nationalforsamlingen i færd med at andenbehandle et lovforslag fra regeringen (projet de loi sur la loyauté et l'équilibre des relations commerciales), der skal imødekomme landbrugernes og forarbejdningsindustriens interesser på baggrund af ovennævnte udvikling. Det er bl.a. hensigten at skærpe straffen ved overtrædelse af forbuddet mod at sælge under indkøbspris.

Hvorledes vurderer Kommissionen ovennævnte lovforslags forenelighed med EU-retten og dermed muligheden for at iværksætte tilsvarende foranstaltninger for andre medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Mario Monti (28. oktober 1996)

Lovforslaget, som der henvises til i denne forespørgsel, berører ikke de frie varebevægelser. Kommissionen skal understrege, at ifølge EF-Domstolens retspraksis (¹) er forbuddet mod at sælge med tab et salgsvilkår. Et sådant forbud rammes ikke af EF-traktatens artikel 30, hvis det anvendes over for alle de berørte virksomheder, der opererer på det nationale område, og hvis forbuddet uden forskelsbehandling, dvs. både de facto og de jure — rammer markedsføringen af såvel indenlandske produkter som produkter fra andre medlemsstater.

På nuværende stadium kan Kommissionen ikke se, at der er andre aspekter af fællesskabsretten, der vil blive berørt af det omtalte lovforslag.

(¹) Dom af 24.11.1993 (Sag C-267 og 268/91 »Keek og Mithouard«).

(97/C 60/26)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1916/96
af Brigitte Langenhagen (PPE) til Kommissionen
(16. juli 1996)

Om: Udviklingen i forberedelserne til indførelse af et nyt kontrolapparat inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 3821/85

På mødet den 13. juli 1995 godkendte Europa-Parlamentet med en række ændringer Kommissionens forslag (KOM(94)0323) ⁽¹⁾ til Rådets forordning (EF) om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 ⁽²⁾ og Rådets direktiv 88/599/EØF om kontrolapparater inden for vejtransport. Disse ændringer vedrører bl.a. samtidig indførelse af et yderligere apparat parallelt med det system, som Kommissionen har foreslået (bilag IA); i denne anordning, som er defineret i et nyt bilag IB, erstattes diagramarket af en elektronisk hukommelse. Parlamentet gik ud fra, at denne ændring ikke ville forsinke indførelsen af det nye kontrolapparat overhovedet eller til nød kun i ringe omfang.

Kommissionen har i mellemtiden i sit ændrede forslag af 22. november 1995 ⁽³⁾ taget hensyn til dette krav ved siden af andre af Parlamentets ændringsforslag.

Tilsyneladende eksisterer der stadig en række uløste spørgsmål vedrørende det apparat, der er omtalt i bilag IB; disse problemer giver imod den første antagelse grund til at frygte, at det nye kontrolapparat vil blive indført med betydelig forsinkelse. Ved siden af andre spørgsmål skal spørgsmålet om, hvorledes den dokumentation, der kræves som anerkendt bevisgrundlag, stilles til rådighed, og hvorledes dataene fra køretøjets hukommelse overføres uden manipulation, være uløst. Det samme gælder fastlæggelsen af den infrastruktur, der er nødvendig til EU-harmonisering af vej- og kørselskontrollen. En afklaring af disse spørgsmål er igen en forudsætning for den endnu ikke gennemførte tilpasning af selve forordningen til det apparat, der er beskrevet i bilag IB.

Er Kommissionen på baggrund af denne situation og det forhold, at det fra alle sider understreges, at en forbedring af kontrolmulighederne er pressende, fortsat af den opfattelse, at det er hensigtsmæssigt at indføre kontrolapparaterne i bilag IA og IB på samme tid, og at den hermed forbundne forsinkelse er forsvarelig?

⁽¹⁾ EFT C 243 af 31.8.1994, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8.

⁽³⁾ EFT C 25 af 31.1.1996, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(18. september 1996)

Ifølge Kommissionens forslag ⁽¹⁾ i den efter Parlamentets førstebehandling ændrede form ⁽²⁾ skal der indføres en ny fartskrivergeneration, der også omfatter indførelse af chaufførchipkort, hvori de data, som kræves til håndhævelse af forordning 3820/85 ⁽³⁾ om køretider, skal oplagres.

Der kan vælges mellem det traditionelle diagramark (1A) eller et digitalt oplagingsmedium (1B), som registrerer oplysninger om kørselen i længere tidsrum og kan bruges ved systematisk kontrol på stedet. Kommissionen mener, at industrien er i stand til at udvikle begge systemer, dvs. 1A og 1B, så kontrollen både på vejen og hos virksomhederne bliver bedre. Myndighederne tillader kun indførelse af nyt udstyr, hvis det opfylder forordningens grundlæggende krav, således at kompatibilitet og pålidelighed sikres.

Kommissionen kan kun give det ærede medlem ret i, at der er stærkt behov for en forbedring af udstyret, og ser derfor frem til at drøfte forslaget med Rådet.

⁽¹⁾ KOM(94) 323 – EFT C 243 af 31.8.1994.

⁽²⁾ KOM(95) 550 – EFT C 25 af 31.1.1996.

⁽³⁾ EFT L 370 af 31.12.1995.

(97/C 60/27)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1926/96**af Ana Miranda de Lage (PSE) til Rådet**

(17. juli 1996)

Om: Forsinkelse i gennemførelsen af projekter finansieret af Den Europæiske Udviklingsfond

Den Europæiske Union har gjort en betydelig indsats for kvantitativt og kvalitativt at forbedre sit samarbejde med Latinamerika.

Det har medført en væsentlig forbedring af EU's image hos offentligheden i den pågældende region.

USA's budgetmæssige vanskeligheder, historiske fordomme og visse holdninger, som den amerikanske regering indtager, har medført, at visse latinamerikanske lande viser tilbageholdenhed over for USA.

Rådet bedes oplyse, hvilke foranstaltninger det agter at træffe for at undgå, at den transatlantiske dialog mellem USA og EU — som på den anden side er uundværlig — kan fremkalde negative virkninger i nogle lande, som mere direkte er blevet genstand for disse foranstaltninger f.eks. eksterritoriale love, inddragelse af godkendelser m.v.

Svar

(29. november 1996)

Rådet ser ingen forbindelse mellem denne forespørgsel, og hvad det ærede parlamentsmedlem kalder »forsinkelse i gennemførelsen af projekter finansieret af Den Europæiske Udviklingsfond«.

Rådet er overbevist om, at det fuldt ud er muligt at opretholde et snævert samarbejde med USA og samtidig udvikle forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Latinamerika. Som fastslået i den nye transatlantiske dagsorden er det kun, hvis hele det internationale samfund arbejder i fællesskab, at vi kan tage tidens udfordringer op og realisere mulighederne fuldt ud. Som led i den nye transatlantiske dagsorden er Den Europæiske Union og De Forenede Stater blevet enige om koordinering, samarbejde og fælles optræden med hensyn til udvikling og humanitær bistand.

Alle har kendskab til Den Europæiske Unions meget kraftige modstand mod USA's nye eksterritoriale lovgivning.

Det ærede medlem antyder i sin forespørgsel, at udviklingen af Den Europæiske Unions forbindelser med USA på den ene side, og effektiviteten af dets udviklingssamarbejde i Latinamerika på den anden side, udelukker hinanden. Det er ikke tilfældet.

(97/C 60/28)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1934/96**af Enrico Ferri (PPE) og Pier Casini (PPE) til Rådet**

(17. juli 1996)

Om: Ny beregning af mælkekvoter og oprettelse af en europæisk bank for mælkekvoter

I sammenligning med andre EU-lande bliver Italien behandlet urimeligt hårdt og reelt forfordelt i forbindelse med tildelingen af de såkaldte mælkekvoter, der ikke er fulgt med tiden og de ændrede produktionsforhold. Der er således behov for et sæt nye bestemmelser på EU-plan for mælkeproduktionssektoren, der er af stor betydning ikke blot for landbruget, men for hele den nationale og internationale økonomi. Også på dette område har producenterne krav på vished om deres rettigheder, hvilket indbefatter kendskab til referencemængderne inden starten på hver ny sæson, og hvilket udelukker reduktion af referencemængderne i løbet af produktionsåret, således at der ikke gribes forstyrrende ind i allerede indgåede aftaler med aftagervirksomheder.

På denne baggrund bedes Rådet sørge for,

1. at EU-institutionerne — under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet — vedtager et regelsæt, der via et program for omstrukturering og omfordeling af den samlede mængde i EU resulterer i en ny beregning af de italienske mælkekvoter.
2. at der på EU-plan indføres en ordning med selvcertifikation for mælkeprodukter, der kan være et alternativ til objektiv kontrol, og som ikke indebærer usikkerhed eller spekulationer.

3. at der oprettes en europæisk bank for de mælkekvoter, der er tildelt de forskellige producenter i EU, med det formål at skabe et fælles referencepunkt, der kan sikre en egentlig kompensation på EU-plan.

Svar

(4. december 1996)

Mælkekvote ordningen, der har gjort det muligt at styre produktionen i en sektor, der tidligere var kendetegnet af store overskud, gælder indtil år 2000. Flere medlemsstater har allerede tilkendegivet, at de har problemer på grund af den produktionsbegrænsning, ordningen og visse af dens gennemførelsesbestemmelser har pålagt dem.

Kommissionen har allerede meddelt, at den agter at igangsætte overvejelser om den kommende produktionssordning i mejerisektoren, således at der i god tid kan forelægges Rådet et formelt forslag. Kommissionen vil føre sine drøftelser på baggrund af de forskellige krav og begrænsninger, som Fællesskabet vil skulle tage hensyn til, og som bl.a. omfatter gennemsigtighed over for producenterne, prognoser med hensyn til produktion og forbrug i medlemsstaterne, Fællesskabets internationale forpligtelser og budgetretningslinjerne.

Det er på grundlag af Kommissionens overvejelser og forslag, at der skal udarbejdes en ny fællesskabspolitik på området, og denne politik skal være udstyret med instrumenter, der vil kunne sikre en optimal forvaltning af ordningen.

(97/C 60/29)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1940/96

af Joan Colom i Naval (PSE) til Rådet

(17. juli 1996)

Om: Integrering af EKSF-aktiviteterne på EF-budgettet

EKSF-traktaten udløber i år 2002. Med henblik herpå har Den Høje Myndighed allerede truffet flere afgørelser, bl.a. om nedsættelse af afgifterne, nedskæring af låneaktiviteterne samt støtten til omstilling.

Alligevel kan der påregnes betydelige budgetreserver.

Hvorledes agter Rådet at anvende disse reserver?

På hvilke strukturer regner Rådet med at basere forvaltningen af disse reserver i forbindelse med budgetproceduren?

Hvilken holdning indtager medlemsstaterne i disse to spørgsmål?

Parallelt hermed må flere aktiviteter, som Unionen ikke kan give afkald på, formodes at fortsætte: forskning, social bistand, overvågning af markederne, kontrol med konkurrencen.

Hvad er medlemsstaternes holdning til kul- og stålsektorerne?

Agter de fra deres side at fortsætte sektorforanstaltninger, som EKSF hidtil har stået for?

Kan Rådet i bekræftende fald give budgetmyndighedens anden part nærmere oplysninger om følgende:

- hvorledes der på Unionens budget tages højde for denne indfasningsproces?
- anvendelsen af de eksisterende instrumenter: strukturfondene, fællesskabsinitiativer, rammeprogrammer for forskning og udvikling?
- hvilken kontrolvirksomhed det agter at udøve over for EKSF-følgeaktiviteterne i forbindelse med fælles aktioner?
- Unionens øgede finansielle ressourcer som følge af indfasningskonkurrencen?

Svar

(4. december 1996)

1. I overensstemmelse med de institutionelle beføjelser, der er omhandlet i EKSF-traktaten, vedtog Rådet på samlingen den 22. april 1994 en række konklusioner om EKSF-traktaten og den fremtidige finansielle virksomhed.

Konklusionerne blev afsluttet med, at Rådet

- anmodede Kommissionen om at nedsætte afgiften så meget som muligt med henblik på en hurtig gradvis afvikling,
- tog hensyn til, at der kort tid forinden var blevet stillet forslag om nye finansielle instrumenter under andre finansielle institutioner, især EIB,
- bifaldt Kommissionens forslag til praktiske foranstaltninger, som gik ud på, at nye lån, som der blev truffet afgørelse om fra og med den 1. juli 1994, ikke kunne løbe til efter 2002.

2. Rådet kan imidlertid ikke på indeværende tidspunkt tage stilling til de forskellige punkter, som det ærede parlamentsmedlem rejser, så længe Kommissionen ikke har afsluttet sine egne drøftelser om spørgsmålet, navnlig med henblik på regeringskonferencen i 1996. Dette gælder både spørgsmålet om anvendelsen af de EKSF-aktiver, der eventuelt er tilbage efter traktatens udløb, og de nye bestemmelser, der skal vedtages med hensyn til forskning, social bistand, markedstilsyn og konkurrencekontrol.

Rådet kan imidlertid forsikre det ærede parlamentsmedlem om, at det vil fortætte behandlingen af de pågældende spørgsmål.

(97/C 60/30)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1945/96

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(17. juli 1996)

Om: BSE og modermælk

1. Har Rådet kendskab til, at der foreligger undersøgelser, der viser, at BSE-virussen også kunne konstateres i modermælk hos en gravid kvinde, der som følge af virussen havde fået Creutzfeld-Jakobs sygdom?
2. Hvorledes vurderer Rådet risikoen for smitte med BSE-virussen via modermælk?
3. Hvorledes vurderer Rådet den omstændighed, at der også kunne påvises virus i livmodervævet, selv om inkubationstiden i livmoderen normalt er længere?
4. Kan Rådet udelukke smitte med BSE-virussen via modermælk?
5. Kan Rådet give garanti for, at en vertikal infektion er udelukket?
6. Hvilke forsøgsresultater og undersøgelser råder Rådet over?

Svar

(29. november 1996)

Rådet er fuldstændig klar over alvoren af de problemer i forbindelse med smitsom spongiform encephalopati (TSE), herunder risikoen for at sygdommen overføres til mennesket. Det gjorde det derfor klart på samlingen den 14. maj 1996, at beskyttelsen af folkesundheden bør tillægges absolut prioritet.

Med hensyn til det ærede medlems specifikke spørgsmål om, hvilke videnskabelige oplysninger der foreligger, har Rådet udtrykkeligt hilst Kommissionens initiativ om at oprette Weissmann-gruppen og nedsætte et tværfagligt videnskabeligt sundhedsudvalg velkommen. Disse to instanser skal navnlig fortsætte forskningen med hensyn til en eventuel forbindelse mellem TSE og visse varianter af Creutzfeld-Jacobs sygdom og rådgive Kommissionen videnskabeligt på dette område.

Der gøres opmærksom på, at Kommissionen endnu ikke har forelagt noget forslag eller nogen meddelelser for Rådet vedrørende denne sag. Det ærede medlem gøres imidlertid opmærksomt på Kommissionens svar af 15. oktober 1996 på samme forespørgsel.

(97/C 60/31)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1951/96**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(17. juli 1996)*

Om: Følgerne af patentering af såsæd

Hvilke følger har patenteringen af såsæd for de markeder, der befinder sig i et senere omsætningsled, som f.eks. levnedsmiddelmarkedet?

(97/C 60/32)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1953/96**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(17. juli 1996)*

Om: Følgerne af patentering af dyr

Hvilke følger har patenteringen af dyr for det marked, der befinder sig i et senere omsætningsled, som f.eks. lægemiddelmarkedet?

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-1951/96 og E-1953/96***(4. december 1996)*

Rådet minder det ærede parlamentsmedlem om, at der endnu ikke findes nogen EF-lovgivning på dette område. Endvidere ligger det ikke inden for Rådets beføjelser at fortolke medlemsstaternes lovgivning eller de internationale instrumenter, der måtte finde anvendelse.

(97/C 60/33)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1952/96**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(16. juli 1996)*

Om: Følgerne af patentering af såsæd

Hvilke følger har patenteringen af såsæd for de markeder, der befinder sig i et senere omsætningsled, som f.eks. levnedsmiddelmarkedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(22. oktober 1996)*

Det er Kommissionens opfattelse, at patenteringen af såsæd – i og med at den fremmer forskning og udvikling – giver mulighed for et langt større udvalg af fødevarer, hvis næringsværdi desuden eventuelt forbedres. Patenteringen af visse vegetabiliske materialer har nemlig som primær og direkte virkning, at den fremmer forskningen og udviklingen på dette område. De pågældende vegetabiliske materialers egenskaber kan f.eks. være karakteriseret ved en øget resistens over for klimatiske forandringer, eller ved at levnedsmidler kan konserveres længere efter høsten. Disse særlige forhold kan føre til, at udvalget af levnedsmidler bliver større, eller også at betingelserne for forarbejdning og salg af produkterne forbedres. Men Kommissionen skal selvsagt understrege, at patentering af såsæd på ingen måde fritager for kravet om, at de fornødne markedsføringstilladelser skal foreligge.

(97/C 60/34)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1955/96**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(17. juli 1996)*

Om: Godkendelse af genteknisk fremstillede sorter af såsæd

1. Har Rådet kendskab til, at de transgene planter ikke er stabile?
2. Har Rådet kendskab til, at f.eks. den herbicidresistente majs fra firmaet Agrevo for mere end halvdelen af testplanternes vedkommende ingen stabilitet har i løbet af et år, og at den herbicidresistente egenskab går tabt?
3. Findes der allerede en godkendt sort, hvis stabilitet er blevet påvist?
4. Hvilken sort drejer det sig om?
5. I hvilket medlemsland er denne sort blevet godkendt?

Svar*(4. december 1996)*

Kommissionen forelagde den 26. december 1996 Rådet et forslag til direktiv (KOM(93) 598) bl.a. om ændring af direktiv 70/457/EØF om den fælles sortliste over landbrugsplantearter og 70/458/EØF om handel med bederoefrø med henblik på at regulere adgangen for genetisk modificerede sorter.

Rådet har hørt Europa-Parlamentet herom.

Rådet kan ikke afslutte sit arbejde, før det har modtaget denne udtalelse.

(97/C 60/35)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1958/96**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(16. juli 1996)*

Om: Smugleri med plutonium

1. Kommissionen bedes redegøre for den modstridende forklaring i forbindelse med smugleri med plutonium til München i 1994.
2. Euratom hævder, at det var blevet informeret herom af den tyske forbundsregering den 10. august 1994. Forbundsregeringen hævder derimod, at den allerede havde givet Euratom meddelelse herom den 27. juli 1994. Hvem har løjet? Forbundsregeringen eller Euratom?
3. Hvorledes kan Kommissionen forklare, at der kun har fundet smugleri med plutonium sted i 12 medlemsstater, og mest åbenlyst i Forbundsrepublikken Tyskland?
4. Kan Kommissionen udelukke, at den tyske efterretningstjeneste bevidst har foregivet, at der har fundet smugleri med plutonium sted i Forbundsrepublikken?

(97/C 60/36)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2182/96**af Martin Schulz (PSE) til Kommissionen***(26. juli 1996)*

Om: Kommissionens forelæggelse af en beretning om plutoniumsmuglingssagen fra München den 10. august 1994 som krævet af Europa-Parlamentet under mødeperiode I i juni

Under mødeperiode I i juni 1996 bad Europa-Parlamentet Kommissionen om at fremlægge en beretning om plutoniumsmuglingssagen af 10. august 1994 i München.

Navnlig blev Kommissionen bedt om at undersøge, i hvilket omfang erklæringer fra henholdsvis Forbundsrepublikken Tysklands regering og Euratom strider mod hinanden med hensyn til tidspunktet for Forbundsrepublikken Tysklands orientering af Euratom om sagen.

Desuden skal Kommissionen undersøge, om Forbundsrepublikken Tysklands regering og eventuelt Euratom har overtrådt gældende EU-ret.

Hvornår påtænker Kommissionen at forelægge Parlamentet denne beretning?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis
på skriftlige forespørgsler E-1958/96 og P-2182/96**

(14. oktober 1996)

Kommissionen skal henlede de ærede medlemmers opmærksomhed på sine redegørelser om dette emne for Europa-Parlamentet og på sine indlæg herom, henholdsvis den 16. maj 1995 og den 20. juni 1996, begge på plenarmødet i Strasbourg. Den henviser desuden de ærede medlemmer til sit svar på mundtlig forespørgsel nr. H-828/95 fra Martin Schulz i Europa-Parlamentets spørgetid under mødeperioden i november 1995 ⁽¹⁾.

Kommissionen kan bekræfte, at den, den 10. august 1994, af de tyske myndigheder var blevet underrettet om en mulig beslaglæggelse af nukleart materiale. Kommissionen bekræfter ligeledes, at der i juli 1994 havde fundet en vis udveksling af meddelelser sted med de tyske myndigheder. Disse meddelelser vedrørte forskellige aspekter af ulovlig trafik over grænserne, f.eks. udveksling af informationer om de hidtidige tilfælde og logistiske arrangementer, samt en række advarsler om, at der kunne blive tale om beslaglæggelser, med henblik på at udløse de allerede aftalte standby-procedurer, hvoraf dog de fleste har vist sig at være falsk alarm. Kommissionen ønsker dog at understrege, at ingen af disse mange forvarsler har kunnet føres videre til nogen forbindelse til den senere beslaglæggelse af nukleart materiale i München.

Som konklusion kan Kommissionen ikke finde nogen modsigelse i de foreliggende oplysninger. Den indtager det standpunkt, at dette spørgsmål hovedsageligt vedrører anliggender, som sorterer under den enkelte medlemsstats nationale kompetence, da to forskellige parlamentariske udvalg i Tyskland for øjeblikket er i gang med at undersøge denne sag nærmere. Det er Kommissionens opfattelse, at der er blevet foretaget den nødvendige opfølgning heraf, og at der således ikke er brug for nogen yderligere rapport herom.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet (dansk udgave) nr. 4-470 (november 1995).

(97/C 60/37)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1980/96
af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen**

(17. juli 1996)

Om: BSE-smitte

1. Kan en BSE-infektion overføres gennem mælk? Hvis ikke, hvorfor ikke? Hvilke videnskabelige undersøgelser er svaret baseret på?
2. Hvad sker der med de dyr, der dræbes på grund af mistanke om smitte med BSE i Storbritannien, Tyskland og de øvrige EU-lande? Benyttes der andre faciliteter end dem, der anvendes til normal slagtning?
3. Hvordan garanteres det, at der ikke overføres smitte via redskaber, der anvendes ved slagtning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(16. september 1996)

1. Transmissionsundersøgelser har vist, at det er usandsynligt, at mælk kan overføre bovin spongiformencephalopati (BSE). En gennemgang af relevante data på en eksperthøring, der var indkaldt af WHO den 2.-3. april 1996, gav følgende konklusion:

Mælk og mejeriprodukter betragtes selv i lande med høj forekomst af BSE som risikofri. Ud fra kendskab til andre spongiforme encephalopatier hos dyr og mennesker antages det, at disse sygdomme ikke overføres af mælk.

De videnskabelige undersøgelser, der underbygger denne erklæring, er baseret på opfodring af mælk og intracerebral injektion af mælk i mus, som er særligt følsomme over for agenset. Der er ikke blevet konstateret nogen infektivitet.

2. I artikel 2 i Kommissionens beslutning 94/474/EF om visse beskyttelsesforanstaltninger mod BSE hedder det:

»Alle kreaturer, der ved en sundhedsundersøgelse (.....) vækker klinisk mistanke om BSE, skal tilbageholdes og slagtes separat, og deres hjerne skal vævsundersøges for tegn på BSE. Hvis der bekræftes BSE, skal kroppene og slagteaffaldet destrueres.«

3. For at forhindre eventuel forurening fra slagtekroppe, der kunne være inficeret med BSE, har Det Forenede Kongerige et forbud mod specificeret bovint materiale. Hos bovine dyr, der er spontant inficeret med BSE, er de eneste væv, der vides at indeholde infektivitet, hjerne, rygmarg og øjne. Hos kreaturer, hvor sygdommen endnu ikke er brudt ud, er der ikke påvist nogen infektivitet i vævene, før de var 22 mdr. gamle. I Det Forenede Kongerige fjernes disse væv fra alle slagtekroppe ved metoder, som undgår forurening af kødet i størst muligt omfang. Således fjernes og destrueres hele hovedskallen med hjerne og øjne. Man er ved at udvikle metoder til at fjerne hele ryggraden, og nogle systemer er lovende. Det bør også erindres, at i Det Forenede Kongerige kan kun kreaturer på under 30 mdr. slagtes til konsum. Alt andet kvæg skal slagtes adskilt, og der foretages fuldstændig rengøring og desinficering, før slagting af dyr under 30 mdr. genoptages.

Forekomsten af BSE i de øvrige medlemsstater er langt mindre end i Det Forenede Kongerige. Kommissionen har dog anmodet sine videnskabelige rådgivere om at vurdere behovet for, at der vedtages lignende beskyttelsesforanstaltninger i hele EF.

(97/C 60/38)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1993/96

af Iñigo Méndez de Vigo (PPE) til Rådet

(18. juli 1996)

Om: Møde mellem EU og Middelhavslandene

Mødet mellem Rådets trojka og udenrigsministrene fra tredjelandene i Middelhavsområdet, som skulle have været afholdt den 17. juni 1996 i Rom, blev aflyst, tilsyneladende fordi en stor del af de inviterede Middelhavslande ikke agtede at lade sig repræsentere på et passende politisk niveau. I visse medier er det blevet antydnet, at det italienske formandskab ikke havde forberedt dette møde tilstrækkelig godt.

Kan Rådet forklare, af hvilken grund dette møde blev aflyst?

Kan Rådet opgive mødekalenderen for dialogen med Middelhavslandene samt oplyse, på hvilket politisk niveau disse møder vil finde sted?

Svar

(29. november 1996)

På det italienske formandskabs initiativ havde alle Den Europæiske Unions medlemsstater meddelt, at de ville deltage i et ministermøde i Rom den 17. juni med tredjelandene i Middelhavsområdet som led i opfølgning af Barcelona-konferencen. Middelhavspartnerne havde på forhånd tilkendegivet interesse i at holde et sådant ministermøde, og ved en nærmere forespørgsel bekræftede de deres ønske om at deltage i det. Dagen før mødet skulle have været afholdt, blev der i sidste øjeblik indkaldt til et udenrigsministermøde i Kairo for at forberede det arabiske topmøde, der skulle afholdes de følgende dage. Da det på grund af mødernes sammenfald ikke ville have været muligt at sikre en passende og hensigtsmæssig ministerdeltagelse, mente man, at det var bedst at aflyse mødet i Rom.

Med hensyn til mødekalenderen blev der på mødet i Euro-Middelhavsudvalget for Barcelona-processen i juni 1996 sammen med Middelhavspartnerne udarbejdet en ajourført liste over møder, der skulle holdes som led i dialogen med Middelhavslandene. Det ærede parlamentsmedlem vil få tilsendt et særskilt eksemplar.

(97/C 60/39)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2018/96**af Mirja Ryyänen (ELDR) til Kommissionen**

(17. juli 1996)

Om: Landbrugsproduktion og regional selvforsyning

Den omstændighed, at det fælles marked og den dermed forbundne tankegang er udgangspunktet for EU's politik, medfører, at produktionen centraliseres, og derigennem at miljøet belastes. Udviklingen i de afsides beliggende landbrugsområder viser, at der ikke skabes tilstrækkelig mange nye arbejdspladser, når landbrugsproduktionen falder.

Man taler om EU's udvidelse, og man er i færd med at forberede en EU-reform.

Hvis man ved at styrke den regionale selvforsyning kan begrænse miljøbelastningen og opretholde levedygtigheden i selv de mest afsides beliggende områder, hvordan stiller Kommissionen sig da principielt til regional selvforsyning? Hvordan kan man bidrage til gennemførelsen af regional selvforsyning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(2. oktober 1996)

Som anført i hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse ⁽¹⁾ tror Kommissionen, at det fælles marked uden indre grænser, hvor varer, tjenesteydelser, kapital og personer kan bevæges og bevæge sig frit, udgør det vigtigste enkelte skridt, EF har taget i retning af en rationel økonomi og større velstand. Kommissionen fremhævede også, at en markedsøkonomi har en decentraliserende virkning, som stiller samfundet over for stadig mere komplekse sammenhænge. De omfatter et stigende miljøpres i de mest dynamiske regioner, men ikke kun dér, og vanskeligheder for de afsides liggende regioner mht. strukturelle ændringer i landbruget, affolkning og jagten på nye arbejdspladser.

EF-politikken tilstræber både økonomisk gevinst fra det fælles marked og bæredygtig udvikling i alle regioner. Kommissionen er klar over, at de fortsatte bestræbelser på at nå disse mål forudsætter en aktiv politik inden for miljø og landdistrikternes udvikling. Kommissionen tror dog ikke, at en politik, der går ud på at tilvejebringe regional selvforsyning, vil være tilstrækkelig til at sikre afsides liggende landdistrikter en bæredygtig udvikling i alle henseender (økonomi, samfund og miljø). I betragtning af den kommende udvidelse af EU er der et stigende behov for en integreret landdistriktspolitik, jf. det landbrugsstrategidokument, der blev forelagt Rådet i 1995 ⁽²⁾.

Bestræbelserne på at opnå selvforsyning kan medføre, at afsides liggende regioner bliver stadig mere afhængige af eksternt bistand. Økonomisk velstand og miljøbeskyttelse sikres bedre ved at integrere de afsides liggende regioner i den europæiske kontekst gennem en bæredygtig udviklingspolitik for landdistrikterne. Denne politik skal tage højde for hver regions stærke og svage sider. Udviklingen af de afsides liggende landdistrikter bør så vidt muligt styrke det lokale økonomiske og miljømæssige potentiel.

Fællesskabets nuværende miljøpolitik er fastlagt i det femte miljøhandlingsprogram ⁽³⁾ og omfatter landbrug som et af de fem målsektorer, hvor de vigtigste politiske mål vedrører beskyttelse af jord, vand og genetiske ressourcer, bæredygtig udnyttelse af plantebeskyttelsesmidler, bevarelse af den biologiske mangfoldighed og habitater, forebyggelse af erosion og optimal udnyttelse af skovområder. Disse mål danner også grundlaget for de landbrugsmiljøforanstaltninger og den skovrejsningsordning, der blev vedtaget som ledsageforanstaltninger til reformen af den fælles landbrugspolitik i 1992. I januar 1996 fremlagde Kommissionen et forslag til Parlamentets og Rådets afgørelse om en handlingsplan på grundlag af en revision af det femte miljøhandlingsprogram ⁽⁴⁾. Det blev foreslået at styrke integreringen af miljøkravene i landbruget og landdistrikternes udvikling ved at:

- begrænse afhængigheden af markedsprisstøtte
- afgive regelmæssige rapporter om landbrugets pres og virkninger på miljøet
- fremme bæredygtige produktionsmetoder
- udvikle en integreret strategi for bæredygtig anvendelse af pesticider — og at udvikle omfattende tiltag med henblik på landdistrikternes udvikling.

En udviklingspolitik for landdistrikterne, der tager sigte på at opnå en bæredygtig udvikling, gennemføres på grundlag af strukturfondenes regler. De gælder for en række regioner, herunder afsides liggende områder, hvor et baskt klima eller store afstande vanskeliggør tilværelsen, og hvor det faldende befolkningstal og fremskyndede strukturændringer udgør en trussel for landdistrikternes befolkning. En aktiv udvikling af landdistrikterne tager i første række sigte på at udnytte den moderne teknologis muligheder, at forbedre leve- og arbejdsvilkårene og at bevare eller oprette arbejdspladser i landdistrikterne.

I Finland gennemføres der f.eks. en integreret udviklingspakke for landdistrikterne i mål 6-området, der medfinansieres af EUGFL, Udviklingssektionen, Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Regionaludviklingsfond. Pakken omfatter en lang række foranstaltninger, der har til formål at udvikle lokalsamfund i landdistrikterne. Det meste af resten af Finland uden for mål 6-området er støtteberettiget under strukturfondenes mål 5b. Også for disse landdistrikter gennemføres der en integreret udviklingspakke. Området i nærheden af Helsinki er kun omfattet af landbrugsstrukturforanstaltningerne under mål 5a. Endelig stimulerer EF-initiativet LEADER til nyskabende tiltag i landbruget. Ud over EF-foranstaltningerne giver tiltrædelsestraktatens artikel 142 Finland og Sverige mulighed for i deres nordligste regioner at opretholde den traditionelle produktion og forarbejdning af landbrugsprodukter ved at yde en ekstraordinær landbrugsstøtte.

Landdistrikternes udvikling forudsætter en kombineret anvendelse af en række instrumenter og foranstaltninger inden for rammerne af et samlet og integreret tiltag. Det overordnede mål er at støtte bæredygtige landdistrikter på grundlag af deres egne forhold, behov og muligheder, mens man samtidigt letter deres integration i EU's handel og økonomi som helhed.

(¹) De Europæiske Fællesskabers Bulletin – Supplement 6/93.

(²) CSE(95) 607.

(³) KOM(92) 23.

(⁴) KOM(95) 647 endelig udg.

(97/C 60/40)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2022/96

af Luciano Vecchi (PSE) til Kommissionen

(19. juli 1996)

Om: Nødhjælp til befolkningen i Vestsahara

Tusindvis af flygtninge fra de områder i Vestsahara, der ulovligt er besat af Marokko, lever under meget dårlige forhold både i selve dette land og i de omkringliggende lande, navnlig i Algeriet.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke hjælpeprogrammer, der er iværksat til fordel for disse befolkningsgrupper (både gennem den særlige budgetpost B7-644 og med hjælp fra andre instrumenter) og om den agter at fortsætte nødhjælpen til sahariske befolkning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(17. oktober 1996)

I de seneste år har Kommissionen finansieret projekter for bistand til sahariske flygtninge, der lever i lejre i Tindouf-regionen (Algeriet).

I 1993 og 1994 blev der bevilget 2,16 mio. ECU i humanitær bistand. Hertil kommer midler til afsendelse af basislevnedsmidler til over 7 mio. ECU i 1994 alene.

I 1995 blev der bevilget 12,15 mio. ECU hovedsagelig til afsendelse af basislevnedsmidler (11,65 mio. ECU), medicin og medicinsk udstyr og logistiske produkter (0,5 mio. ECU).

I 1996 traf Kommissionen den 5. september afgørelse om en ny aktion til et beløb på 5 mio. ECU (fødevare- og nødhjælp og evaluering).

Desuden er der finansieret flere projekter for bistand på det medicinske-sundhedsmæssige område, inden for logistik og hastende rehabilitering via budgetpost B7-644 (afgørelse af 30. august 1996). Denne nye budgetpost til fordel for Vestsaharas befolkning, hvorpå der er afsat 2 mio. ECU, blev vedtaget af Parlamentet ved udgangen af 1995. Der vil i de kommende uger blive disponeret over restbeløbet, bl.a. med henblik på en vaccinationskampagne.

Den evaluering, der vil blive foretaget i årets løb, skal tjene til at fastslå behovene i 1997 for denne udsatte befolkning, der er så at sige fuldstændig afhængig af international bistand, og hvis situation stadig er foruroligende, navnlig efter den seneste rapport om folkeafstemningen om selvbestemmelse.

(97/C 60/41)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2023/96

af Luciano Vecchi (PSE) til Rådet

(22. juli 1996)

Om: Ændringer af Unions-traktaten med hensyn til ungdomspolitik

Europa-Parlamentet har flere gange opfordret medlemsstaternes regeringer til at foretage ændringer i traktaten (i forbindelse med regeringskonferencen) med henblik på at udvide fællesskabsbeføjelserne med hensyn til ungdomspolitikken.

Kan Rådet oplyse, om der i øjeblikket foreligger konkrete forslag fra Unionens medlemsregeringer herom, og om Rådet selv finder en udvidelse af de eksisterende fællesskabsbeføjelser hensigtsmæssigt, således at beføjelserne også kommer til at omfatte »aktioner med henblik på at fremme bedre deltagelse og integrering af unge i alle samfundslivets aspekter«?

Svar

(29. november 1996)

Det ærede parlamentsmedlem gøres opmærksom på, at Rådet som institution ikke deltager i regeringskonferencens drøftelser, og at det derfor falder uden for dets kompetenceområde at tage stilling til en eventuel udvidelse af Fællesskabets nuværende beføjelser på ungdomspolitikens område.

Det ærede parlamentsmedlem vil imidlertid få rig lejlighed til at gøre sig bekendt med de drøftelser, der pågår, når formandskabet som led i bestemmelserne om Europa-Parlamentets tilknytning til regeringskonferencens arbejde med jævne mellemrum orienterer Europa-Parlamentet om, hvor langt man er nået i drøftelserne.

(97/C 60/42)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2033/96

af Christiane Taubira-Delannon (ARE) til Kommissionen

(19. juli 1996)

Om: Manglende offentlige systemer til måling af luft- og vandkvaliteten i Guyana

I skyggen af den europæiske bæreraket, Arianes kommercielle succes er det næppe blevet bemærket, at Guyana til fulde har måttet leve med de økologiske eftervirkninger af rumudviklingsprogrammet, eftersom landet er hjemsted for dette teknologisk avancerede industriprojekt.

I en halv snes år er der i Guyana blevet iværksat potentielt eller direkte forurenende aktiviteter: Petitsaut-dæmningen med vandkraftanlæg, fabrikker til fremstilling af sprængstof eller flydende brændstoffer og minedrift, hvor der anvendes kviksølv.

Således udledes der jævnlige gasarter i atmosfæren, og tunge metaller bortledes via hydrosfæren. Selv om disse udledninger er omfattende, registreres de ikke systematisk, hvilket kunne danne grundlag for en vurdering af deres følgevirkninger.

I en situation, hvor udviklingen går hurtigt og der lægges et hårdt pres på naturmiljøet og menneskets levesteder, er staten endnu ikke nået frem til at sørge for anlæg til måling og overvågning af luft- og vandkvaliteten.

Denne mangel på offentlige systemer til analyse af luft og vand blev meget klart demonstreret, da ulykken med Ariane-fly nr. 501 skete den 6. juni 1996. Kun i Guyanas Rumcenter, dvs. operatøren under den pågældende aktion, var i stand til at fortælle sandheden om forureningens omfang.

Unionstraktatens artikel 130 R, særlig afsnittet om princippet om, at forureneren betaler, må siges at være misligholdt, og det samme gælder principperne om sikkerhed og forebyggelse, som kun kan virke med et målesystem, der er uafhængigt af industrien.

Kunne Det Europæiske Miljøagentur ikke som en af sine prioriterede opgaver bidrage til at gøre de franske offentlige myndigheder bevidste om, hvor overordentlig vigtigt det er at oprette sådanne strukturer ud fra ønsket om at værne om sundheden for de borgere, der bor i et fjernområde i Den Europæiske Union?

Hvilke midler ud over en sådan indsats råder Kommissionen over til at sikre sig, at direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ om indvirkning på miljøet, direktiv 80/779/EØF ⁽²⁾ om industriens luftforurening og direktiv 80/778/EØF ⁽³⁾ om kvaliteten af drikkevand virkelig gennemføres i Guyana?

⁽¹⁾ EFT L 175 af 05.07.1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 229 af 30.08.1980, s. 30.

⁽³⁾ EFT L 229 af 30.08.1980, s. 11.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(2. oktober 1996)

Kommissionens kompetence er begrænset til, hvad den har fået overdraget med EF-traktaten. I medfør af dennes artikel 155 har Kommissionen blandt andet til opgave at drage omsorg for gennemførelsen af traktatens bestemmelser samt de bestemmelser, der med hjemmel heri træffes af institutionerne.

Med henblik på at opfylde sin mission som »traktaternes vogter« kan Kommissionen indlede den procedure, der er fastsat i EF-traktatens artikel 169, mod en medlemsstat, når denne ikke har overholdt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til fællesskabsretten. Som led heri forventes Kommissionen at gribe ind over for enhver — i det mindste formodet — overtrædelse af fællesskabsretten fra en medlemsstats side.

Kommissionen har ikke fået indbragt klager over Guyanas manglende overholdelse af rådsdirektiverne 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, 80/779/EØF om grænseværdier for luftkvaliteten med hensyn til svovldioxid og svævestøv, samt 80/778/EØF om kvaliteten af drikkevand. Dog påtænker Kommissionen at lade verificere, hvorvidt de franske ansvarlige myndigheder på rette vis håndhæver bl.a. artikel 6 i direktiv 80/779/EØF og artikel 12 i direktiv 80/778/EØF i Guyana.

I tilfælde af, at Kommissionen skulle konstatere, at de ovennævnte bestemmelser ikke er blevet behørigt overholdt, skal den ikke undlade at følge denne sag yderligere op.

(97/C 60/43)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2049/96

af Nuala Ahern (V) til Rådet

(22. juli 1996)

Om: Handel med nukleare materialer

Afsnit I om »Atomsmugling i 1995« i Kommissionens meddelelse til Rådet, KOM(96)0171 af 22. april 1996, om ulovlig handel med nukleare materialer og radioaktive stoffer gør det klart, at nogle medlemsstater ikke i fuldt omfang har informeret Kommissionen, således som det er påkrævet i henhold til Euratom-traktaten, om beslaglæggelse af nukleare materialer og andre tilfælde, som er omfattet af Euratom; hvilke skridt agter Rådet at tage for at rette op på denne situation?

Svar

(4. december 1996)

1. Rådet er helt klar over, at det i forbindelse med bekæmpelsen af ulovlig handel med nukleare materialer er vigtigt, at Kommissionen informeres hurtigt og fuldstændigt.

2. Rådet mener, at bestemmelserne i Euratom-traktatens kapitel VII om sikkerhedskontrol og den gældende EF-lovgivning, navnlig forordning (Euratom) nr. 3227/76 ⁽¹⁾, danner grundlag for, at Kommissionen kan få de nødvendige oplysninger.

3. Rådet har noteret sig, at Kommissionen, der har til opgave at sørge for, at den gældende lovgivning overholdes, har truffet foranstaltninger for at sikre, at forhold anmeldes inden for de frister og i den form, der er fastsat i EF-lovgivningen.

⁽¹⁾ EFT L 363 af 31.12.1976, s. 1.

(97/C 60/44)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2052/96
af Susan Waddington (PSE) til Kommissionen
(19. juli 1996)

Om: Fyrværkeri

Fyrværkeri blev udtrykkeligt udelukket fra direktiv 93/15/EØF ⁽¹⁾ om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring af og kontrol med eksplosiver til civil brug. Efter drøftelser med medlemsstaterne vedtoges det, at det på baggrund af subsidiaritetsprincippet ikke var nødvendigt, at fyrværkeri blev genstand for et særligt forslag, således som Parlamentet havde ønsket det.

Vil Kommissionen imidlertid i betragtning af den voksende bekymring blandt offentligheden i medlemsstaterne over handel med farligt og alt for kraftigt fyrværkeri, som muliggøres på grund af de uensartede kontrolstandarder, der praktiseres i de enkelte medlemsstater, på ny overveje nødvendigheden af et særligt forslag for at harmonisere det indre marked på dette område og beskytte forbrugerne? Hvis Kommissionen mener, at der mangler statistiske beviser inden for dette område, vil den så foretage en undersøgelse af de farer, som handel med fyrværkeri inden for Fællesskabet udgør, for at bortvejre europæiske forbrugeres frygt gennem kontante statistiske oplysninger? ⁽²⁾

⁽¹⁾ EFT L 121 af 15.5.1993, s. 20.

⁽²⁾ Jf. Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-3644/95 – EFT C 161 af 5.6.1996, s. 31.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(3. oktober 1996)

Kommissionen følger aktivt udviklingen, både inden for fyrværkeriområdet og med hensyn til offentlighedens betænkeligheder vedrørende særlige typer fyrværkeri. Fyrværkeri blev udtrykkeligt ikke omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 93/15/EØF af 5. april 1993 om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring og kontrol med eksplosiver til civil brug. Efter at Europa-Parlamentet havde udtrykt ønske om, at der for fyrværkeri udformes et særskilt direktiv, har Kommissionen sammen med medlemsstaterne overvejet behovet for et fællesskabsinitiativ på dette område. Disse overvejelser lod erkende, at de vigtigste sikkerhedsproblemer ikke skyldes fyrværkeriets udformning, men snarere dets tilgængelighed (for små børn, der ikke ledsages af en voksen) samt fejlagtig anvendelse af fyrværkeriet. I lyset af nærhedsprincippet syntes et sådant initiativ ikke at være begrundet.

Det er derfor medlemsstaternes ansvar at regulere markedsføringen af fyrværkeri eller at forbyde fremstilling eller salg af visse varer under overholdelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 30 til 36 om fri varebevægelighed. Kommissionen henviser det ærede medlem til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-3644/95 fra Bartho Pronk ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 161 af 5.6.1996.

(97/C 60/45)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2056/96**af Jörn Svensson (GUE/NGL) til Kommissionen***(19. juli 1996)*

Om: Belgisk kvæg (blåhvid kødrace)

Udover de allerede eksisterende modsætninger og konflikter i Unionen vil Kommissionen tilsyneladende skabe strid med Sverige om det svenske forbud mod at anvende avlstyre af blåhvid belgisk kvægrace (også kaldet Frijsenborg-kvæg). Dette truer med at udløse konflikter på flere plan.

Kommissionens initiativ rejser tvivl om retssikkerheden. Unionen har kun de beføjelser, som medlemsstaterne har overdraget til den. Spørgsmål, som ikke udtrykkeligt er reguleret gennem aftaler og andre tekster, hører ikke ind under Unionen. Definitionen af uønskede genetiske egenskaber hos husdyr er derfor et anliggende, som henhører under medlemsstaterne. Såfremt Kommissionen søger at ændre dette princip, bliver unionsretten et redskab for vilkårlig udvidelse af de overstatlige beføjelser.

Kommissionens strid med Sverige vanskeliggør fremskridt i retning af et sundere og mere naturligt dyrehold, der er baseret på økologiske principper.

Kommissionen går imod den svenske landbrugsorganisation, som støtter forbuddet.

Det er en ukendt, useriøs forretningsmand, som er imod forbuddet i Sverige. Ved at stille sig på den pågældendes side i en tvist risikerer Kommissionen at blive identificeret med hans interesser i den svenske opinion.

Kommissionens initiativ kan let styrke den unionsfjendtlige stemning, som i dag er fremherskende i den svenske befolkning. Kommissionens adfærd opfattes som en trussel mod den sunde udvikling af levnedsmiddelproduktionen, som uanset indstilling til Unionen nyder massiv støtte hos alle befolkningsgrupper i Sverige.

Hvilket formål og hvis interesser mener Kommissionen, at den tjener ved at skabe denne strid med Sverige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(16. oktober 1996)*

Opråtsstandarder for kvæg har været harmoniseret på EF-plan siden 1977 (Rådets direktiv 77/505/EØF ⁽¹⁾). Der er også ved kommissionsbeslutninger fastsat metoder til individprøver og vurdering af genetisk værdi for racerent avlskvæg (Kommissionens beslutninger 86/130/EØF ⁽²⁾ og 94/515/EF ⁽³⁾). Rådet har ligeledes fastsat bestemmelser for godkendelse til avlsformål af racerene avlsdyr (Rådets direktiv 87/328/EØF ⁽⁴⁾).

Kommissionen er gennem en klage blevet informeret om, at der håndhæves et forbud mod belgisk blåhvidt kvæg i Sverige. Kommissionen er forpligtet til at klarlægge en sådan klage. Det er grunden til, at den svenske regering er blevet anmodet om at fremkomme med sine kommentarer.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 12.8.1977.

⁽²⁾ EFT L 101 af 17.4.1986.

⁽³⁾ EFT L 207 af 10.8.1994.

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 26.6.1987.

(97/C 60/46)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2058/96**af Konstantinos Hatzidakis (PPE) til Kommissionen***(12. juli 1996)*

Om: Gennemførelse af EU's miljødirektiver i Grækenland

I handlingsprogrammerne for miljøet under den anden fællesskabsstøtteramme for Grækenland indgår bl.a. nogle bestræbelser på at sikre overholdelse af fællesskabsdirektiverne for miljø, herunder især direktiverne om spildevand, affald, giftigt affald og drikkevand. Det skønnes, at de samlede investeringer (inklusive midlerne fra Samhørighedsfonden) med henblik på gennemførelse af de projekter, der er indeholdt i disse højt prioriterede fællesskabsdirektiver, vil beløbe sig til 1,5 mio. ecu, hvoraf de 1,2 mio. ecu vil gå til gennemførelsen af de fire ovennævnte direktiver i Grækenland.

Kan Kommissionen på baggrund af, at der er tale om forpligtelser, som Kommissionen og den græske regering har indgået i fællesskab med hensyn til gennemførelsen af fællesskabsstøtterammen oplyse, hvilke fremskridt der hidtil er gjort på området, og hvilke konkrete foranstaltninger der endnu er nødvendige for, at de projekter, der er opnået enighed om, fuldt ud kan gennemføres i praksis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(23. september 1996)

Gennemførelsen af EU-direktiverne, herunder på miljøområdet, er en juridisk forpligtelse for medlemsstaterne. Kommissionen følger gennemførelsen i national ret af de nævnte direktiver og den faktiske anvendelse heraf, medens den praktiske iværksættelse påhviler medlemsstaterne.

EU's medfinansieringer har ikke til formål at overføre medlemsstaternes juridiske forpligtelser til Kommissionen, men kan, hvis den pågældende medlemsstat ønsker det, bidrage til dækning af de udgifter, der følger af en bedre og hurtigere gennemførelse af lovgivningen i praksis.

Under fællesskabsstøtterammen 1994-1999 for Grækenland medfinansierer EU via det operationelle program for miljø og via de operationelle flerfondsprogrammer, der er beregnet for de 13 regioner i Grækenland, foranstaltninger, som skal forbedre levevilkårene og beskytte miljøet. Denne indsats suppleres med de projekter, der medfinansieres af Samhørighedsfonden, og af fællesskabsinitiativerne. De beløb, der er afsat til disse foranstaltninger, ligger i den af det ærede medlem nævnte størrelsesorden.

Et stort antal af foranstaltningerne i ovennævnte programmer vedrører områder, der er omfattet af de nævnte direktiver. Det ville imidlertid være forkert at konkludere, at EU's indsats er begrænset til de fire områder, der udtrykkeligt er nævnt. Der stilles betydelige beløb til rådighed for medlemsstaten, navnlig til beskyttelse af naturen (biotoper), begrænsning af luftforureningen, beskyttelse mod brande og oprettelse af den nationale matrikel.

Der er gjort tilfredsstillende fremskridt på de nævnte områder med hensyn til behandling af spildevand og indsats vedrørende drikkevand, medens der forekommer forsinkelser på de øvrige områder, navnlig affaldsforvaltning. Med henblik på at forbedre rytmen i arbejdets gennemførelse har Kommissionen anbefalet medlemsstaten at ansætte en programadministrator for det operationelle program vedrørende miljø og at forenkle de administrative procedurer, navnlig proceduren vedrørende evaluering af miljøvirkningen.

Medlemsstaten har accepteret Kommissionens anbefalinger, og Kommissionen regner med, at iværksættelsen af disse projekter i Grækenland snart vil begynde at gå hurtigere. Den vil følge den fremtidige udvikling i overvågningsudvalgene for de nævnte programmer og vil om nødvendigt foreslå supplerende foranstaltninger.

(97/C 60/47)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2065/96

af Claude Desama (PSE) til Kommissionen

(26. juli 1996)

Om: Fastsættelse af takster på transportområdet

I forbindelse med, at markederne for offentlig transport åbnes for konkurrence, rejser der sig problemet med hensyn til fastsættelse af takster på transportområdet.

Udgør tarifieringen af infrastrukturudgifterne set med Kommissionens øjne blot et finansielt instrument, der gør det muligt at dække de omkostninger, som skyldes slid på infrastrukturen, eller fungerer den ligeledes som et middel til at regulere transporten?

Finder Kommissionen det nødvendigt at lade fastsættelsen af transporttaksterne ledsage af andre reguleringsforanstaltninger af finansiell art? I bekræftende fald hvilke?

Regner Kommissionen endelig med direkte at anvende indtægterne fra fastsættelsen af taksterne på landevejstransporten til finansiering af behovene inden for den offentlige transport?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(21. oktober 1996)*

Kommissionen mener, at afgifter for anvendelse af vejene er et økonomisk instrument til at betale de omkostninger, slid på infrastrukturene forårsager. Disse omkostninger skulle strengt taget omfatte infrastruktur (dvs. kapitalomkostninger og driftsomkostninger) samt eksterne omkostninger. Som et første skridt frem mod en bedre tilpasning til omkostninger, har Kommissionen fremsat et forslag til direktiv om vejafgifter og punktafgifter ⁽¹⁾ for lastbiler. I henhold til forslaget kan der fastsættes specifikke afgifter for stærkt trafikerede korridorer eller korridorer hvor trafikken påvirker miljøet ganske betydeligt (sårbare veje) hvorved anvendelsen af differentieret prisfastsættelse opmuntres og de eksterne omkostninger på grund af den intense trafik modsvares. Hensigtsmæssig prissætning kan derfor også udgøre et trafikforvaltningsinstrument.

Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt til hensigt at ledsage afgifter på infrastruktur med andre trafikforvaltningsforanstaltninger af økonomisk art på europæisk niveau. Denne holdning vil dog blive taget op til fornyet overvejelse når høringsprocessen forbundet med grønbogen om loyal og effektiv prissættelse inden for transport ⁽²⁾ er afsluttet. Andre kommissionsinitiativer inden for transport er også forbundet med bæredygtig transport, det gælder f.eks. borgernes net, hvidbogen ⁽³⁾ om jernbaner og det transeuropæiske transportnet (TETN).

Hvorledes indtægten fra vejafgifter anvendes, henhører ikke under Kommissionens kompetence, men under medlemsstaternes kompetence. Kommissionen har endvidere i sin hvidbog om jernbanepolitik påpeget, at jernbanevirksomhederne bør være mere markedsorienterede. Det ville ikke være kompatibelt med denne holdning at etablere en automatisk forbindelse mellem indtægterne fra vejafgifter og finansiering af offentlig transport.

⁽¹⁾ KOM(96) 331.

⁽²⁾ KOM(95) 691 endelig.

⁽³⁾ KOM(96) 421 endelig.

(97/C 60/48)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2071/96**af Christa Randzio-Plath (PSE) til Kommissionen***(16. juli 1996)*

Om: Statsstøtte

Ifølge EF-traktatens artikel 92 ff. skal Kommissionen godkende statsstøtte til virksomheder. Konkurrenter har i den forbindelse ingen rettigheder i modsætning til, hvad der er tilfældet i konkurrenceretten, således at der ikke er nogen mulighed for at klage for at få ret til at blive hørt eller få åktindsigt. Hvorfor har Kommissionen ikke hidtil gjort brug af sine beføjelser i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, og 94, og forelagt et forslag til en gennemførelsesforordning i forbindelse med forundersøgelser- og hovedproceduren, så ovennævnte rettigheder garanteres som led i kontrollen med statsstøtten, og proceduren bliver gennemskelig?

Hvilken frist gælder for forelæggelsen af et forslag til en sådan forordning?

På hvilken måde forsøger Kommissionen at sikre lige muligheder, konkurrenterne ret til at blive hørt og princippet om procedurans gennemsommelighed?

Hvilke kriterier anvender Kommissionen i sin undersøgelse af, om den statsstøtte, der indberettes i henhold til artikel 3, stk. 1, litra e) i forordning (EØF) nr. 1170/70 ⁽¹⁾, er egnet til at fremme den kombinerede transport? På grundlag af hvilke kriterier fastslår Kommissionen i forbindelse med ovennævnte bestemmelser, at statsstøtten ikke kun bidrager til at øge jernbanegodstransporten på en bestemt strækning på bekostning af andre strækninger (trafikoverførsel), men øger mængden af jernbanetransporterede varer i hele Fællesskabet og generelt?

⁽¹⁾ EFT L 130 af 15.6.1970, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(24. september 1996)*

Kommissionen fremlagde forslag til forordninger i henhold til EF-traktatens artikel 94 i både 1966⁽¹⁾ og 1972⁽²⁾, men trak dem tilbage henholdsvis 25. februar 1975 og 14. december 1976 efter en længere årrækkes resultatløse forhandlinger herom i Ministerrådet⁽³⁾. Spørgsmålet om anvendelsen af artikel 94 i debatteredes senest på initiativ af nogle medlemsstater i Rådet i oktober 1990. De fleste delegationer modsatte sig dog en sådan anvendelse, eftersom de betragtede Kommissionens forslag om øget gennemsigtighed og retlig sikkerhed som fyldestgørende⁽⁴⁾.

Antallet af statsstøttesager, som er behandlet af Kommissionen, og antallet af klager, som er indbragt for Kommissionen, samt af klager, der er indbragt af konkurrenter for Retten i Første Instans, er steget betydeligt siden begyndelsen af halvfemserne. Kommissionen vil derfor sammen med det irske formandskab senere i år tage stilling til, i hvilken udstrækning og på hvilke områder rådsforordninger i henhold til EF-traktatens artikel 94 kunne være hensigtsmæssige.

Efter Kommissionens opfattelse er konkurrenterne i tilstrækkelig grad sikret lige muligheder og ret til at blive hørt under undersøgelsesproceduren. Det stemmer, at konkurrenterne ikke får lejlighed til at afgive kommentarer under en forundersøgelse i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, men godkendelsesbeslutninger efter afslutningen af denne procedure er genstand for en juridisk gennemgang af Retten i Første Instans og Domstolen. Desuden er Kommissionen forpligtet til at indlede den fulde undersøgelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, når som helst der opstår tvivl om en statsstøtteordnings forenelighed med fællesmarkedet. Under denne procedure får samtlige parter i sagen lejlighed til at fremsætte kommentarer. Desuden er de endelige beslutninger, der markerer afslutningen på den fulde undersøgelsesprocedure, ligeledes genstand for en juridisk gennemgang.

Princippet om gennemsigtighed i statsstøtteprocedureerne efterleves ved offentliggørelsen af alle beslutninger i EF-Tidende⁽⁵⁾. I de fleste tilfælde udsender Kommissionen ligeledes en pressemeddelelse, som kan læses på RAPID-databasen samme dag, Kommissionen træffer sin beslutning. Desuden kan tredjemand efter anmodning herom få tilsendt en genpart af brevet til den pågældende medlemsstat. Kommissionen sikrer, at kommercielt fortrolige oplysninger ikke er indeholdt i hverken offentliggørelserne i EF-Tidende eller i genparterne af breve til medlemsstaterne, der udleveres til tredjemand.

Kommissionen efterprøver, hvorvidt den støtte, der ydes til kombineret transport, opfylder de krav, der er anført i artikel 3, nr. 1, i forordning (EØF) nr. 107/70. De problemer, det ærede medlem har bragt på bane, er ved at blive nøje gransket i forbindelse med sag nr. T69/96, som for øjeblikket verserer for Retten i Første Instans (HHLA mod Kommissionen). Kommissionen mener derfor ikke, at den på nuværende tidspunkt kan kommentere disse spørgsmål yderligere.

⁽¹⁾ KOM(66) 95 af 16.3.1966, som ændret ved KOM(66) 457 af 10.11.1966.

⁽²⁾ KOM(72)1533 endelig udg. af 4.12.1972.

⁽³⁾ Jf. Rådets svar på skriftlig forespørgsel nr. 53/78, EFT C 150 (1978), s. 21.

⁽⁴⁾ Jf. den 20. beretning om konkurrencepolitikken (1990), nr. 170.

⁽⁵⁾ Med hensyn til praksis ved offentliggørelse af beslutninger henvises til afsnit 7.2. i »Procedureregler i statsstøttesager« i publikationen »Konkurrencereglerne i De Europæiske Fællesskaber, Del 11A — Statsstøtteregler«, i Bruxelles-Luxembourg, s. 55.

(97/C 60/49)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2083/96**af Glyn Ford (PSE) til Rådet***(29. juli 1996)*

Om: Det Europæiske År mod Racisme

Vil Rådet kommentere påstande om, at Det Europæiske År mod Racisme ikke blev godkendt i Firenze, fordi en eller anden i sekretariatet glemte det?. Tyder dette ikke på manglende engagement fra Rådets side med hensyn til bekæmpelse af truslen om racisme?

Svar*(4. december 1996)*

Det Europæiske Råd i Firenze var ikke i stand til officielt at udpege året 1997 som »Det Europæiske År mod Racisme« på grund af det generelle forbehold i sammenhæng med BSE-spørgsmålet, som Det Forenede Kongerige tidligere havde taget med hensyn til Rådets og medlemsstaternes repræsentanters resolution om Det Europæiske År mod Racisme (1997).

Da dette forbehold var hævet, vedtog Rådet på samlingen den 22. juli 1996 den nævnte resolution. Rådets Generalsekretariat har således på intet tidspunkt »glemt« denne sag, men har sørget for, at resolutionen kunne vedtages hurtigst muligt.

(97/C 60/50)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2096/96

af Helena Torres Marques (PSE) til Rådet

(18. juli 1996)

Om: Godkendelse af de finansielle overslag

På topmødet i Edinburgh i december 1992 godkendtes EU's finansielle overslag frem til 1999.

Denne afgørelse, der ville gøre det muligt at forøge Den Europæiske Unions ressourcer fra 1,20% af BNP i 1992 til 1,27% af BNP i 1999, skulle godkendes af medlemsstaternes parlamenter.

Vi befinder os nu i juli 1996, og denne afgørelse er endnu ikke trådt i kraft, fordi den endnu ikke er blevet godkendt af det øverste kammer i det nederlandske parlament.

Kan Rådet på baggrund af denne afgørelses vigtighed give oplysninger om den nuværende situation? Hvad agter Rådet at foretage sig for snarest muligt at få afsluttet denne godkendelsesprocedure?

Svar

(4. december 1996)

Det ærede parlamentsmedlem gøres opmærksom på, at beslutning 94/728/EØF af 31. oktober 1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter trådte i kraft den 1. juni 1996, efter at Nederlandene havde afsluttet ratifikationsproceduren og meddelt Rådets Generalsekretariat dette.

Rådet har således udarbejdet sit budgetforslag for regnskabsåret 1997 efter bestemmelserne i nævnte beslutning.

(97/C 60/51)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2103/96

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE) til Kommissionen

(26. juli 1996)

Om: UNEP-Basel-konventionen

Via UNEP-Basel-konventionen vil man forhindre dumpningen af farligt affald i lande i den tredje verden.

Er det korrekt, at en fejlagtig fortolkning af denne konvention ligeledes medfører, at genbrugsmateriale ikke længere skal kunne udføres til de egne, hvor genvindingen skal ske?

I bekræftende fald, hvilke foranstaltninger bør der træffes for stadig at muliggøre dette, og kan man inden for de foreslåede foranstaltninger garantere, at der helt bestemt er tale om genbrugsmateriale, som helt bestemt bliver genvundet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(16. september 1996)

Konferencen mellem de kontraherende parter i Basel-konventionen om kontrol med grænseoverskridende transporter af farligt affald og bortskaffelse heraf besluttede på sit andet møde, at eksporten af farligt affald fra

landene i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) med henblik på genvinding i lande uden for OECD gradvis skal afvikles og forbydes fra den 31. december 1997 (Beslutning II/12). På parternes tredje konference blev det besluttet at ændre konventionen i overensstemmelse med Beslutning II/12 (Beslutning III/1).

Både Fællesskabet og medlemsstaterne er parter i Basel-konventionen, og Kommissionen vedtog derfor i april 1995 et forslag om, at Fællesskabets lovgivning om overførsel af affald skal tilpasses disse beslutninger ⁽¹⁾. Forslaget, som indeholder et forbud med gyldighed fra 1998 mod eksport af farligt affald fra Fællesskabet med henblik på genvinding i lande uden for OECD, er for tiden til andenbehandling i Parlamentet.

Når Kommissionens forslag vedtages, bliver følgen, at farligt genbrugsaffald fra 1998 ikke kan eksporteres til lande uden for OECD med henblik på genbrug. Forslaget indeholder hverken undtagelser eller fritagelser.

Det bør nævnes, at man i tilknytning til Basel-konventionen er i færd med at udarbejde en mere nøjagtig liste over farligt affald, og at formålet samtidig er at klarlægge, hvilke affaldstyper, der ikke betragtes som farlige og derfor ikke omfattes af konventionen.

Den tekniske arbejdsgruppe, som beskæftiger sig med spørgsmålet, vil fremlægge sine resultater på parternes fjerde konference, der sandsynligvis finder sted i oktober 1997. Da Fællesskabet er part i konventionen, er den beslutning, som parternes konference træffer herom, også bindende for Fællesskabet. Kommissionen vil derfor, hvis det bliver aktuelt, i god tid fremsætte et forslag om at tilpasse Fællesskabets lovgivning til den pågældende beslutning, for således at sikre, at eksportforbuddet ikke kommer til at omfatte genbrugsaffald, som ikke er farligt.

⁽¹⁾ KOM(95) 143 endelig udg.

(97/C 60/52)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2114/96

af David Martin (PSE) til Rådet

(29. juli 1996)

Om: Betegnelsen for Rådets formænd

Rådet bedes bekræfte, at dets formand har trykt brevpapir med titlen »Irland 1996 — Den Europæiske Unions Formandskab«.

Har Rådets formandskab ikke kendskab til, at der ikke findes nogen formand for Den Europæiske Union, men at hver institution har sin egen formand?

Hvorledes ville Rådet reagere, hvis formanden for Europa-Parlamentet gjorde krav på at kalde sig formand for Den Europæiske Union?

Hvornår ændrede Rådet sin politik med hensyn til betegnelsen for dens formænd (således at der kun henvistes til »formanden for Rådet« eller til »den fungerende rådsformand«), hvilket det gav Parlamentet meddelelse om i svarene på de skriftlige forespørgsler nr. 1857/87 ⁽¹⁾, E-0585/94 ⁽²⁾ og E-1773/94 ⁽³⁾?

⁽¹⁾ EFT C 93 af 11.4.1988, s. 71.

⁽²⁾ EFT C 147 af 30.5.1994, s. 24.

⁽³⁾ EFT C 24 af 30.1.1995, s. 21.

Svar

(29. november 1996)

Rådet bekræfter indholdet af sine tidligere svar, som det ærede parlamentsmedlem henviser til.

(97/C 60/53)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2122/96
af José Valverde López (PPE) til Kommissionen

(26. juli 1996)

Om: Kvalitetskontrol af det færdige benmelsprodukt

Europa-Kommissionen synes at sætte sig for at stramme fællesskabsreglerne for fremstilling af benmel på grundlag af kød og knogler, navnlig fabrikationsbetingelserne. Dette er påtrængende og nødvendigt.

Kan det oplyses, hvilken analyse eller test, Kommissionen vil opstille og stille krav om vedrørende det endelige produkt, for at sikre at fabrikationsbetingelserne er opfyldt, og det benmel, der sælges, er helt frit for smittebærere af BSE?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(17. oktober 1996)

Den for øjeblikket eksisterende metode, hvorved tilstedeværelsen af BSE kan påvises, er observation af dyr, som har fået en injektion med ekstrakt af det mistænkte materiale. Denne test tager to eller flere år og er upraktisk som rutinemetode.

Den bedst egnede måde at gribe problemet an på er at kontrollere materialet for tilstedeværelse af pattedyrsprotein, som det ifølge EF-retsfor skrifterne er forbudt at bruge i drøvtyggerfoder. En sådan kontrol kan foretages på flere måder, hvoraf ELISA-testen er den nyeste og nyttigste. Efter Kommissionens beslutning 94/474/EF ⁽¹⁾, ændret ved beslutning 95/287/EF ⁽²⁾, kræves det, at Det Forenede Kongerige systematisk benytter denne test for at sikre, at forbuddet mod at bruge pattedyrsprotein i drøvtyggerfoder bliver efterlevet. Der er blevet foretaget 2 000 sådanne test i Det Forenede Kongerige mellem februar og august 1996.

Andre medlemsstater benytter eller er ved at vurdere lignende test til eget brug.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 29.7.1994.

⁽²⁾ EFT L 181 af 1.8.1995

(97/C 60/54)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2126/96
af Honório Novo (GUE/NGL) til Kommissionen

(26. juli 1996)

Om: Fiskeriaftaler mellem EU og Marokko — Biologisk fiskeristop og EU-støtte

Som bekendt er den fiskeriaftale trådt i kraft, som EU og Kongeriget Marokko indgik i slutningen af sidste år til erstatning af en anden aftale, som de marokkanske myndigheder ensidigt havde opsagt, og som derfor udløb den 30. april 1995.

Der hersker en vis tvivl om den biologiske fiskeristopordning i såvel den tidligere som den nuværende fiskeriaftale, hvorfor Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål:

Hvor lang tid nøjagtigt varer det biologiske fiskeristop, der var fastsat i den fiskeriaftale mellem EU og Marokko, som udløb den 30. april 1995? For hvor lang tid nøjagtigt gælder det biologiske fiskeristop i den nuværende aftale?

Omhandlede den tidligere fiskeriaftale EU-støtte til fiskerne i den biologiske fiskeristopperiode? Indeholder den nye fiskeriaftale bestemmelser herom? Hvor stor var (og/eller var) den pågældende støtte i bekræftende fald?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(10. oktober 1996)

Kommissionen minder om, at det i forbindelse med midtvejsrevisionen af fiskeriaftalen af 1992 med Marokko var begge parter, og ikke Marokko unilateralt, som det ærede medlem anfører, der vedtog at begrænse aftalens varighed til tre i stedet for fire år, hvormed den udløb pr. 30. april 1995.

Med hensyn til biologiske hvileperioder for fiskebestande henviser Kommissionen det ærede medlem til svaret på hans skriftlige forespørgsel E-3197/95⁽¹⁾. Som anført i nævnte svar er oplysninger om biologiske hvileperioder anført på fiskeridatablade for hver fiskerikategori. Punkt 6 og 4 i aftalerne fra henholdsvis 1992 og 1995 indeholder oplysninger om disse biologiske hvileperioder. For at lette gennemgangen af disse data sendes en sammenlignende tabel med angivelse af de biologiske hvileperioder for hver af de to aftaler direkte til det ærede medlem og til Parlamentets sekretariat.

Hverken den nugældende aftale eller gennemførelsesforordningen hertil indeholder bestemmelser om støtte til fiskerne i de biologiske hvileperioder.

I henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 3699/93 af 21. december 1993 om kriterier og betingelser for EF's strukturinterventioner indenfor fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter⁽²⁾ kan der ydes godtgørelse i forbindelse med midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter, som er begrundet i uforudseelige begivenheder, der ikke gentager sig, hvortil biologiske hvileperioder ikke kan henregnes.

⁽¹⁾ EFT C 91 af 27.3.1996.

⁽²⁾ EFT L 346 af 31.12.1993.

(97/C 60/55)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2129/96

af Erich Schreiner (NI) til Kommissionen

(3. august 1996)

Om: Harmonisering af cementnormer

På grund af manglende harmoniserede cementnormer lægges de enkelte landes nationale normer til grund for offentlige udbud i EU. Når cement eksporteres, skal den i hvert enkelt målland observeres, undersøges og certificeres, opføres i normregistret og løbende kontrolleres separat efter det pågældende lands nationale normer og til ret betydelige udgifter. Denne fremgangsmåde udgør en væsentlig ikke-afgiftsmæssig handelshindring, sker på bekostning af forbrugerne, er i strid med Europaftalerne (navnlig § 30) og forhindrer konkurrence. I øjeblikket findes der ganske vist europæiske foreløbige normer for cement, som anvendes generelt. De kompetente normeringsinstitutter, der er behersket af de store cementkoncerner, viser imidlertid ingen interesse i at harmonisere disse foreløbige normer og at erklære dem for officielle normer. Også en såkaldt særprocedure i henhold til artikel 16 og 17 i direktivet om byggevarer (89/106/EØF⁽¹⁾) er ikke målrettet og anvendes ikke i de fleste medlemsstater.

Har Kommissionen kendskab til og er den klar over denne handelshindring?

Hvilke virkninger har dette for EU's konkurrence?

Hvornår sættes harmoniserede cementnormer i kraft?

Hvorfor har Kommissionen hidtil ikke kunnet iværksætte positive modforanstaltninger for at bekæmpe tendensen til karteldannelse hos nogle europæiske cementproducenter?

Hvad agter Kommissionen at gøre fremover i denne forbindelse?

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(2. oktober 1996)

Kommissionen kender ganske udmærket til de årsager til bekymring, denne forespørgsel giver udtryk for, og har inden for de seneste år truffet en række foranstaltninger med henblik på at bortveje disse ved hjælp af den lovramme, der er foreskrevet for byggevarers vedkommende. Rådsdirektiv 89/106/EØF om byggevarer (i det følgende kaldet 'CPD'), som er blevet gjort til genstand for en rapport, som Kommissionen offentliggjorde i maj 1996⁽¹⁾, indeholder en bestemmelse om, at tekniske specifikationer udarbejdes med henblik på at få harmoniserede europæiske standarder på det indre marked. Lige så længe, som der her ikke foreligger tekniske specifikationer, finder artikel 30 – 36 i EF-traktaten samt artikel 16 i CPD anvendelse.

Med hensyn til indsatsen, hvad angår europæiske cementstandarder, er der allerede gjort et stort arbejde på frivilligt grundlag i Den Europæiske Standardiseringskomité (CEN), og som følge heraf offentliggjordes i 1992 den foreløbige standard ENV 197-1, som omfatter alle de gængse cementformer, der benyttes i Europa. Desuden findes der de forskellige foreløbige standarder inden for EN 196-serien, enten som euronormer (EN'er) eller som 'foreløbige' euronormer (pr EN), som er parat til at skulle vedtages. I 1995 offentliggjorde CEN ENV 157-2, som omfatter en attestering af cements typeoverensstemmelse.

Foreløbige standarder eksisterer normalt tre år i gennemsnit, hvorefter de enten skal gøres til EN'er eller trækkes tilbage igen. ENV 197-1 er derfor hjemfalden til at blive en EN. For at nå frem hertil, og desuden for at gøre det muligt for denne standard at blive en harmoniseret standard i CPD's forstand, er Kommissionen nu i gang med at udarbejde et mandat til CEN, hvilket forventes godkendt af medlemsstaterne og udstedt i løbet af indeværende år.

Formålet med at udstede foreløbige standarder er at gøre det muligt for medlemsstaterne og erhvervslivet at blive fortrolige med noget helt nyt. De fleste nugældende nationale standarder er ved at blive bragt på linje (eller er allerede blevet det) med disses præ-standarder, og mange producenter fremstiller allerede nu deres varer i overensstemmelse med kravene heri. Når de engang med tiden bliver fuldgældige EN'er, skal naturligvis alle herimod stridende enkeltstatslige standarder trækkes tilbage.

Det bør herunder bemærkes, at hverken nationale standardiseringsorganer eller CEN står under kontrol af de store cementproducerende firmaer. De pågældende komiteer sammen-sættes af repræsentanter for ikke blot erhvervslivet, men også de nationale lovgivningsinstanser, offentlige købere samt forbrugere (hvorunder navnlig de to sidstnævnte grupper er særlig vigtige i forbindelse med cement). Dog er håndhævelsen af de enkelte landes nationale standarder i dag yderst kompleks og bureaukratisk, og Kommissionen mener under alle omstændigheder — i betragtning af det yderst fremskredne stadium, de europæiske standarder er nået til i dag — at selve standardiseringsvejen er den mest hensigtsmæssige med henblik på at opnå konkrete resultater snarest muligt.

Formålet med artikel 16 CPD er at gøre det lettere at anerkende de afprøvningsresultater, der opnås i en anden medlemsstat, på individuel begæring i forbindelse med et givet produkt, der fremstilles til den aftagermedlemsstat, det er bestemt for. Inden for rammerne af artikel 16 CPD gælder princippet om gensidig anerkendelse, som dette er etableret med Domstolens jurisprudens. Kommissionen samarbejder for øjeblikket meget nært sammen med medlemsstaterne for at undgå enhver fejlfortolkning af denne artikel i praksis. Der finder også en løbende kontakt sted mellem de enkelte landes ansvarlige myndigheder og Kommissionen inden for rammerne af visse klager i henhold til artikel 16 i CPD.

Endelig har Kommissionen allerede, for så vidt angår karteldannelser, truffet en række særlige foranstaltninger. I november 1994 vedtog den sin beslutning nr. 94/815/EF om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85⁽²⁾. Dette fulgte oven på en meget lang efterforskning, hvis konklusion blev, at de cementproducerende firmaer i Fællesskabet samt de hermed forbundne branchesammenslutninger på såvel europæisk som nationalt plan havde været involveret i forskellige former for praksis, hvorunder artikel 85 var blevet overtrådt. I henhold til denne beslutning opkrævedes der af Fællesskabet bøder fra de involverede cementproducenter i Fællesskabet samt disses både europæiske og nationale branchesammenslutninger. Disse producenter har alle appelleret Domstolens bødekrav, og proceduren i denne sag er for øjeblikket i fuld gang.

(¹) KOM(96) 202 endel.

(²) EFT L 343 af 30.12.1994.

(97/C 60/56)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2130/96

af Irene Crepaz (PSE) til Kommissionen

(3. august 1996)

Om: Naturlige levesteder

Har den østrigske Verdensnaturfond (WWF) indgivet en klage, hvormed Lechtal i Tyrol med sine sidedale, navnlig Streimbachtal, skal opnå klassificeringen som »naturligt levested af fællesskabsbetydning« i henhold til direktiv 92/43/EØF (¹)?

Er Lechtal i Tyrol med sine sidedale, navnlig Streimbachdalen, efter Kommissionens opfattelse et »naturligt levested af fællesskabsbetydning«, der i henhold til direktiv 92/43/EØF skal udpeges som »særligt bevaringsområde«?

Er oprettelsen af et kraftværk i et »naturligt levested af fællesskabsbetydning« principielt i modstrid med gældende fællesskabsret?

(¹) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(1. oktober 1996)*

Kommissionen bekræfter at have modtaget den pågældende klage.

På grundlag af de videnskabelige oplysninger, den østrigske gren af Verdensnaturfonden har indgivet, synes det at fremgå, at Lech-dalen og dennes sidedale huser en lang række forskellige prioriterede naturlige levesteder og naturtyper af betydning på fællesskabsplan. Såfremt disse oplysninger, som for øjeblikket er ved at blive gransket nærmere af Kommissionen, kan verificeres, bør dette område så sandelig da også udpeges som værende et særligt bevaringsområde helt i tråd med den procedure, der er fastsat i artikel 4 i Rådets direktiv 92/43/EØF.

Spørgsmålet om, hvorvidt anlæggelse af et kraftværk i et naturområde af fællesskabs-betydning strider imod den nugældende fællesskabslovgivning, herunder navnlig direktiv 92/43/EØF, kan ikke besvares sådan uden videre. Dog bør det i den forbindelse bemærkes, at det i dette direktivs artikel 6, stk. 2 og 3, er bestemt, at der med hensyn til de særlige bevaringsområder, der rummer højt prioriterede naturtyper, skal iværksættes en procedure, hvori inddrages Kommissionen, og hvor der skal ske en afvejning af interesser i forbindelse med projekter, som måtte kunne få negativ indvirkning på den pågældende lokalitet. Virkeliggørelse af et sådant projekt uden forudgående konsultering af Kommissionen vil derfor under henvisning til de ovennævnte bestemmelser øjensynligt være problematisk.

(97/C 60/57)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2131/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen***(3. august 1996)*

Om: Anvendelsen af farligt materiale til jordpåfyldning i Lavrios havn

Siden maj 1995 er de omfattende aflejringer af sort materiale, som befinder sig omkring havnen, blevet anvendt til jordpåfyldning i Lavrios havn; det drejer sig om mineralsk affald fra aktiviteter, der skriver sig helt tilbage fra Perikles' »gyldne epoke« og frem til nyere tid.

I en rapport fra IGME (det statslige institut for geologiske studier, som er den eneste organisation, der er kompetent til at udtale sig i spørgsmål vedrørende anvendt jordbundskemi), understreges det, at aflejringerne i Lavrio er kemisk aktive, idet de frigør store mængder farlige, giftige stoffer (kadmium, bly), som trænger ud i miljøet såvel på landjorden som i havet, og som ikke kan anvendes i forbindelse med bygge- og anlægsarbejde.

Kan Kommissionen forsikre, at disse projekter vil blive gennemført med ufarligt materiale og under fuld hensyntagen til mennesker og miljø?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(7. oktober 1996)*

Kommissionen er orienteret om anvendelsen af inaktive materialer fra gamle miner i Laurion, til brug ved anlægsarbejderne i denne bys havn.

Ifølge den officielle dokumentation, som Kommissionen råder over, har det græske miljø-ministerium godkendt anvendelsen af dette materiale efter en tilbunds-gående gennemgang af samtlige disponible undersøgelser, herunder bl.a. de studier, der er gjort af instituttet for geologiske og mineralogiske undersøgelser ved Athens Polytekniske Højskole. Mini-steriets konklusion fra november 1995 var, at en sådan anvendelse ikke ville være forbundet med uacceptable følgevirkninger for mennesker og miljø, under forudsætning af, at samtlige forholdsregler i den ministerielle beslutning, efter vurderingen af virkningerne på miljøet fra projektet i forbindelse med havnen i Laurion, nøje overholdes.

(97/C 60/58)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2132/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen*(3. august 1996)*

Om: Lufthavnen på Naxos

Til trods for, at der som et led i den anden fællesskabsstøtteramme er afsat 1,6 mia drakmer til udvidelsen af start- og landingsbanen i den eksisterende lufthavn på Naxos fra 900 m til 1400 m, overvejes det nu at anlægge en ny lufthavn med en start- og landingsbane på 1800 m. Det bør understreges, at den eksisterende start- og landingsbane ifølge en erklæring fra 1991 fra den civile luftfartstjeneste kan udvides til 1800 m.

På baggrund af, at det vil koste ca. 7 gange så meget at anlægge en ny lufthavn som at udvide den gamle, og at to lufthavne i betragtning af øens størrelse desuden vil influere på det eksisterende økosystem, bedes Kommissionen oplyse følgende: Har den kendskab til planerne om en ny lufthavn på Naxos? Hvad agter Kommissionen at foretage sig i dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(16. oktober 1996)*

Det projekt, det ærede medlem henviser til, vedrører anlæggelse af en international lufthavn på Naxos samt lukning af den eksisterende lufthavn. Projektet blev forelagt den 24. april 1996 af den græske civile luftfartsmyndighed YPA med henblik på en første drøftelse i overvågningsudvalget for det operationelle program for det sydlige Ægæerhav (der er en del af fællesskabsstøtterammen 1994-1999) sammen med to lignende projekter vedrørende de nuværende lufthavne på Milos og Paros.

Udvalget forbeholder sig sin stilling med hensyn til medfinansiering af disse tre projekter, da de ville indebære en væsentlig ændring af det nuværende operationelle program, som i sin aktuelle form omfatter udvidelse af de eksisterende lufthavne, og de ville kræve supplerende budgetressourcer inden for programmet.

Endvidere må der tages stilling til, om der ikke skal gives fortrinsstilling til de ægæiske øer, som endnu ikke råder over nogen lufthavn. Kommissionen er i færd med at gennemgå alle disse spørgsmål med de græske myndigheder.

Der kan endvidere være grund til at minde om, at lufthavnene på Naxos, Paros og Milos som led i den europæiske transportstrategi indgår i det transeuropæiske lufthavnsnet som regionale og adgangsgivende elementer. For denne type lufthavne er anlæggelse af en ny lufthavn som erstatning for en eksisterende ikke blevet betragtet som et projekt af fælles interesse, jf. EF-traktatens artikel 129 C.

(97/C 60/59)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2141/96
af Giuseppe Rauti (NI) til Kommissionen*(3. august 1996)*

Om: Italiens manglende deltagelse i EUREKA-programmet

I henhold til nyligt fremsatte statistikker er der sket et finansielt »sammenbrud« i Italien, således at landet praktisk taget fuldstændigt er gledet ud af EUREKA-programmet. Italien modtog således 694 mio ecu i 1986 og 3,3 mio i 1995.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvilke beløb er der tildelt Italien i årene 1986-1995, år for år?
2. Hvilke beløb er der tildelt gennem EUREKA til de øvrige EU-lande, med anførelse af hver enkelt af disse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson*(14. oktober 1996)*

EUREKA er ikke noget fællesskabsprogram, men et mellemstatsligt initiativ, hvori deltager i alt 24 forskellige lande og Kommissionen. Hver enkelt regering for én af EUREKA's medlemsstater kan bevilge finansiell støtte til

projektdeltagere efter sine egne regler, procedurer og budgetter. Der findes ingen centrale fællesskabsmidler til EUREKA-projekter. Kommissionen foreslår derfor det ærede medlem at henvende sig til EUREKA's sekretariat for at få yderligere oplysninger, eftersom dette ligger inde med al information vedrørende EUREKA-initiativet.

(97/C 60/60)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2143/96

af Gianfranco Dell'Alba (ARE) til Rådet

(22. juli 1996)

Om: MEDA-programmet

Rådet har endnu ikke vedtaget MEDA-forordningen, selv om Europa-Parlamentet og Kommissionen gentagne gange har påpeget dette forhold. Som følge af denne manglende vedtagelse vil det ikke være muligt at anvende den årlige bevilling til MEDA-programmet i 1996 på 900 mio ecu, som Rådet udtrykkeligt krævede opført.

1. Er Rådet klar over, at denne bevilling vil bortfalde i næste regnskabsår?
2. Påregner det at foretage en fordeling af denne bevilling i 1997-budgettet bl.a. gennem en revision af de finansielle overslag?

Svar

(4. december 1996)

Det ærede parlamentsmedlem gøres opmærksom på, at MEDA-forordningen blev vedtaget af Rådet den 23. juli; den blev offentliggjort den 30. juli (EFT L 189) og trådte i kraft den 2. august 1996.

(97/C 60/61)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2144/96

af Freddy Blak (PSE) til Kommissionen

(3. august 1996)

Om: Redningsaktion for frøer

Der er endnu håb for frøerne på en af Danmarks smukkeste øer. En storstilet redningsaktion er sat ind under LIFE-programmet for at redde Ærø's bestand af klokkefrøer. Deres vandhuller er dækket til, og biologer er nu i gang med at genetablere dem, så frøer og insekter kan overleve.

Har Kommissionen kendskab til andre lignende redningsaktioner under LIFE-programmet? I så fald bedes en liste fremsendes.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(1. oktober 1996)

Projektet for bevarelse af arten *Bombina bombina* (klokkefrø) på Ærø modtager ikke fællesskabsstøtte under Life-Nature-programmet.

Intet Life-Nature-projekt tager specielt sigte på denne art. Kommissionen sender dog direkte til det ærede medlem samt Europa-Parlamentets generalsekretariat dokumentation med nærmere redegørelse for samtlige igangværende projekter, hvoriblandt enkelte godt kan omfatte naturlige levesteder af særlig betydning for *Bombina bombina* (for eksempel Elbens floddal).

(97/C 60/62)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2158/96
af Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) til Kommissionen

(2. august 1996)

Om: Den Europæiske Socialfonds aktioner til fordel for tværkulturel undervisning

I sin beslutning af 21.1.1993 om kulturel mangfoldighed og problemer i forbindelse med skolegang for indvandrerbørn i Det Europæiske Fællesskab (A3-0399/92 ⁽¹⁾) opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til inden et år at forelægge en detaljeret beretning om de tildelte bevillinger fra Den Europæiske Socialfond til modersmålsundervisning (oprindelseslandets sprog) af indvandrerbørn.

Med reformen af forordningerne om strukturfondene indførtes også muligheden for at anvende disse midler i støtteberettigede områder ud fra en fornuftig opfattelse af regionaludviklingen.

På hvilken måde har Den Europæiske Socialfond støttet tværkulturel undervisning og modersmålsundervisning (oprindelseslandets sprog) af indvandrerbørn?

⁽¹⁾ EFT C 42 af 15.2.1993, s. 187.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(14. november 1996)

Eksemplerne fra tre medlemsstater, som er oprindelseslande for et meget stort antal vandrende arbejdstagere i Europa, kan belyse svaret på det ærede medlems spørgsmål.

For Italiens vedkommende findes der et operationelt program for uddannelse for vandrende arbejdstagere. Dette operationelle program forvaltes af arbejdsministeriet og udenrigsministeriet i fællesskab. De aktioner, der skal gennemføres, finder sted efter følgende retningslinjer:

- Sproglig og kulturel uddannelse (foranstaltning 1). De planlagte aktioner tager sigte på gennemførelse af sprogkurser for unge i skolealderen, erhvervsfaglig integrering og uddannelse af undervisningspersonale. Under disse sprogkurser er der fastsat studieophold i Italien, og forskellige andre aktioner med sigte på udveksling af informationer, fremme af traditioner hidrørende fra italienske regioner, osv.
- Erhvervsuddannelse (foranstaltning 2). De planlagte aktioner tager sigte på omskoling af arbejdstagere og støtte til helt små virksomheder.
- Nyskabende aktioner (foranstaltning 3). Disse aktioner har til formål at forbedre erhvervsuddannelsen i sammenhæng med økonomiske og sociale ændringer gennem nye teknologier og nye metoder for erhvervsuddannelse.

Dette operationelle program dækker perioden 1994-1999, og der er fastsat en finansiering på 20 mio. ECU.

	Bidrag fra Den Europæiske Socialfond	Nationalt bidrag	I alt
Foranstaltning 1	11,03	5,23	16,27
Foranstaltning 2	4,36	2,06	6,42
Foranstaltning 3	4,60	2,18	6,78
I alt	20,00	9,49	29,49

For Portugals vedkommende var der mellem 1990 og 1993 fastsat to operationelle programmer, der tog sigte på vandrende arbejdstageres erhvervsuddannelse. Efter den nye ordning er der ikke i fællesskabsstøtterammen fastsat operationelle programmer med sigte på vandrende arbejdstagere. De to programmer »Uddannelse« (Prodep I og II), som er godkendt for den samme periode, indeholder ikke specifikke foranstaltninger om undervisning i portugisisk for børn af vandrende arbejdstagere, der bor i udlandet.

For Spaniens vedkommende blev der for perioden 1994-1999 godkendt et program, hvis formål er at begunstige indvandrede arbejdstageres integrering, når de på grund af manglende faglige kvalifikationer eller manglende

kendskab til det spanske sprog har vanskeligt ved at blive integreret på arbejdsmarkedet. Der er dog ingen specifikke foranstaltninger til fordel for børn af vandrende arbejdstagere. Programmet omfatter tre dele:

- Information, orientering og rådgivning, såvel socialt som erhvervsfagligt (foranstaltning 1).
- Erhvervsuddannelse (foranstaltning 2). Det er muligt at finansiere gennemførelse af kurser i spansk sprog og kultur, når det viser sig nødvendigt at begunstige indvandreres adgang til arbejdsmarkedet.
- Uddannelse af undervisningspersonale (foranstaltning 3).

I øvrigt finansierede Kommissionen mellem 1991 og 1995 efter Parlamentets etablering af budgetkonto B3-1003 mere end 500 projekter med sigte på undervisning i modtagerlandets sprog og undervisning i sprog og kultur i den medlemsstat, de vandrende arbejdstageres børn oprindeligt kom fra.

Fra 1995 omfatter Socrates-programmet (Comenius, aktion II) en specifik aktion med sigte på uddannelse af vandrende arbejdstageres børn. I de to første år af dette programs gennemførelse har Kommissionen finansieret mere end 200 projekter med sigte på at fremme det europæiske samarbejde på området uddannelse af vandrende arbejdstageres børn og multikulturel uddannelse for alle eleverne. For så vidt angår vandrende arbejdstagere, udgør undervisningen i oprindelseslandets kultur og sprog en af de prioriteter, der er fastlagt i ansørgervejledningen til denne aktion.

(97/C 60/63)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2172/96
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(2. august 1996)

Om: Beskatning af lastvogntransport

Ifølge offentliggjorte oplysninger har Kommissionen foreslået, at der foretages en harmonisering på EU-plan af den tredelte afgift på lastvogne bestående af:

- a) transitafgift
- b) kilometerafgift og
- c) vejskat

De nye bestemmelser forventes at komme til at udgøre en væsentlig belastning for de transportfirmaer i de særlig fjernliggende områder i EU, som transporterer følsomme produkter, samt stille landene i udkanten af EU, hvis økonomi i særlig høj grad influeres af de omkostninger, der er forbundet med transport af de nationale produkter, dårligere i forhold til de øvrige EU-lande.

Vil Kommissionen yde kompensation til de transportfirmaer, som har hjemsted i de ovennævnte områder, med henblik på at gøre dem i stand til at overleve indførelsen af de nye beskatningsbestemmelser for vejtransport?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(23. oktober 1996)

Kommissionens forslag (¹), som det ærede medlem henviser til, sigter mod at skabe yderligere harmonisering af de skatter og punktafgifter, der betales af landevejstransportfirmaer i Fællesskabet, samt at sikre, at afgifterne, for den enkelte transport står i forhold til de dermed forbundne infrastrukturomkostninger.

Kommissionen har omhyggeligt analyseret følgevirkningerne af dens forslag om transportomkostninger og konkluderer, at der ikke vil ske nogen skade på samhørigheden i Fællesskabet, fordi:

- stigningerne i transportomkostningerne som følge af forslaget vil være yderst begrænsede: selv med det værste scenario øges de gennemsnitlige godspriser højst med 0,061%; den hårdest ramte sektor står i så tilfælde over for en prisstigning på under 0,13%;
- både brugerafgifterne og afgifterne ved benyttelse af sårbare veje er — målt i procent af de samlede transportomkostninger — størst i den region, hvor de opkræves; vejtransportfirmaer fra perifere regioner bliver mindre berørt i og med at en meget stor del af deres transport sker gennem områder, hvor der hverken opkræves brugerafgifter eller særavgifter for sårbare vejstrækninger.

Følgelig er det Kommissionens opfattelse, at den i forslaget er velafbalanceret og bygger på territorialitetsprincippet, hvorved det sikres, at samtlige landevejstransportfirmaer i Fællesskabet behandles ens, og at ingen bestemt gruppe af medlemsstater behandles ufordelagtigt.

Endelig vil Kommissionen ved udfærdigelsen af fremtidige forslag om indførelse af et fælles system for opkrævning af vejafgifter tage fornødent hensyn til den eventuelle indvirkning på de perifere regioner på grundlag af rapporten om den praktiske gennemførelse af det foreslåede direktiv, idet den holder fast ved princippet om differentierede afgiftssatser, hvilket klart viser dens indstilling til dette problem. Der vil i denne rapport nemlig blive foretaget en vurdering af, hvorledes et brugerbaseret prisfastsættelsesplan påvirker regionen og de regionale produktionsstrukturer både hvad anår erhvervslivet som helhed og de små og mellemstore virksomheder.

(¹) KOM(96) 331.

(97/C 60/64)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2173/96
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(2. august 1996)

Om: Uhæderlig konkurrence inden for vejtransport

Ifølge offentliggørelser i det velrenommerede græske tidsskrift »Trochi ke TIR« medfører den ændrede lovgivning vedrørende dimensioner og vægt for lastvogne, som udfører grænseoverskridende transport, alvorlige problemer. Problemerne skærpes yderligere ved, at der i de enkelte EU-lande gælder forskellige bestemmelser, idet nogle har forøget lastvognenes bredde fra 2,50 m til 2,55 m, og at der skelnes mellem en vægt på 38 tons for lastvogne, der udfører national transport, og 40 tons for lastvogne beregnet til international transport. Desuden kan biler, der har cabotage-tilladelse, udføre transport inden for landets grænser med en større tonnage end køretøjer bestemt til national transport.

Agter Kommissionen at harmonisere lovgivningen vedrørende dimensioner og vægt for lastvogne på europæisk plan for at fjerne de problemer med konkurrenceforvridning, der er opstået?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(18. oktober 1996)

For at undgå illoyal konkurrence i vejtransportsektoren er det Kommissionens opfattelse, at det er væsentligt at harmonisere køretøjernes maksimale dimensioner, og at en harmonisering af den maksimale vægt er ønskværdi. Derfor har Rådet på forslag af Kommissionen vedtaget direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 (¹), som udelukkende vedrører de maksimale dimensioner i forbindelse med indenlandsk transport, eftersom den maksimale vægt og de maksimale dimensioner allerede er blevet harmoniseret for international transports vedkommende.

Vedtagelsen af dette direktiv er en vigtig etape på vej mod harmoniseringen af de maksimale dimensioner for såvel indenlandsk som international vejtransports vedkommende. Det er Kommissionens agt at følge dette arbejde yderligere op for også at nå frem til en harmonisering af vægtgrænserne for køretøjer i forbindelse med indenlandsk vejtransport.

(¹) EFT L 235 af 17.9.1996, s. 59.

(97/C 60/65)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2175/96
af Christine Crawley (PSE) til Kommissionen
(2. august 1996)

Om: Ulovlig jagt på vilde fugle

Er Kommissionen bekendt med, at tusindvis af turtelduer hvert forår skydes ulovligt i Frankrig under deres træk fra Afrika til Europa?

Hvad agter Kommissionen at gøre for at bringe denne meningsløse udryddelse af beskyttede arter af vilde dyr til ophør?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(1. oktober 1996)*

Kommissionen har allerede kendskab til de forhold, det ærede medlem fremfører.

Det drejer sig her om et spørgsmål, som i første række sorterer under de franske myndigheder. Dog vil Kommissionen henvende sig til disse med henblik på at få en nærmere præcisering af de nævnte forhold.

På grundlag af de franske myndigheders svar vil Kommissionen beslutte, hvorledes sagen skal følges op.

(97/C 60/66)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2178/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(2. august 1996)*

Om: Hindringer for den frie bevægelighed på grund af forskelle i socialsikringssystemerne i de forskellige medlemsstater

Er Kommissionen bekendt med, at hr. og fru Hughes fra min valgkreds, som har haft mange medicinske vanskeligheder efter et færdselsuheld i Frankrig, har fået nægtet fuld godtgørelse fra det involverede franske forsikringsselskab under henvisning til godtgørelser, der udbetales direkte til franske statsborgere i henhold til dette lands socialsikringssystem, men som ikke kan udbetales til engelske turister. Er dette ikke et eksempel på hindringer for den frie bevægelighed, og hvad agter Kommissionen at gøre for at afhjælpe dette?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(23. oktober 1996)*

Kommissionen er ikke bekendt med den sag, som det ærede medlem henviser til, og ej heller med de retlige tvister, som sagen har givet anledning til. Kommissionen har ingen beføjelse til at intervenere i regulering af krav, som trafikofre måtte have mod det pågældende automobilansvarsforsikringsselskab. På grundlag af de oplysninger, der er indeholdt i den skriftlige forespørgsel, synes den bedste løsning at være, at det ærede medlems mandanter går til de franske civilretlige domstole, hvis der ikke kan opnås et udenretsligt forlig.

Hvad angår de sociale sikringssystemer — hvor forbuddet mod diskrimination på grund af nationalitet dog til enhver tid gælder — står det medlemsstaterne frit for at indrette deres ordninger, som de vil, herunder også hvad angår, hvilke ydelser der kan gives, og hvilke betingelser der skal være opfyldt for at være omfattet.

Som opfølgning af Parlamentets beslutning af 26. oktober 1995 om regulering af krav opstået i anledning af et trafikuheld, der er indtrådt uden for skadelidtes hjemland, er Kommissionen for øjeblikket ved at udarbejde et direktivforslag om assistance til trafikofre, der befinder sig i samme situation som den af det ærede medlem beskrevne.

(97/C 60/67)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2192/96**af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) og Honório Novo (GUE/NGL) til Kommissionen***(2. august 1996)*

Om: For højt kviksølvindhold i fisk, der har væsentlig betydning for fødevarerforsyningen og økonomien i Camara de Lobos, Madeira, Portugal

Den fisk, der er kendt under navnet sort sabelfisk, har stor betydning for økonomien i den autonome region Madeira, især Camara de Lobos, idet den udgør en væsentlig del af lokalbefolkningens fødevarerforsyning og sælges til restauranter, som besøges af turister.

I slutningen af 1995 rejste en journalist på grundlag af nogle videnskabelige undersøgelser offentliggjort i tidsskriftet *Environment Management*, vol. 16, nr. 5, pp. 597-602, 1992, af professor Renzoni ved universitetet i Siena, samt nogle interne data fra de regionale myndigheder spørgsmålet om, hvorvidt denne fiskeart indeholdt for store mængder af det giftige kviksølv.

Dels reagerede de regionale myndigheder ved at dementere påstanden og dysse sagen ned, bl.a. gennem trusler om retsforfølgning, og dels blev der gennemført undersøgelser (Açoreernes universitet og IPIMAR), som bekræftede situationens alvor. Udover at bekræfte risikoen for den offentlige sundhed viste undersøgelserne, at forureningen stammede fra de strømme, der udgår fra Middelhavet.

I et cirkulære af 2. maj 1996 fra de regionale sundhedsmyndigheder opfordres der indtrængende til at træffe foranstaltninger, uden at det dog har ændret noget ved regeringens holdning med hensyn til saglig information af offentligheden uden at skabe panik, og hvad angår konkrete foranstaltninger.

Det er klart, at det er et meget vanskeligt spørgsmål for befolkningens dagligliv og regionens økonomi, idet de er ofre for omstændigheder, som de ikke selv har indflydelse på, men den offentlige sundhed bør ikke desto mindre have førsteprioritet. Kommissionen bedes derfor besvare følgende: Hvad agter den at gøre for at gennemføre og systematisere undersøgelser og i samarbejde med den portugisiske regering og Madeiras regionalregering træffe omgående foranstaltninger samt sørge for, at der samtidig tages højde for de økonomiske, sociale og lokale følger for et miljø, der allerede er så hårdt ramt, at det vil være berettiget til at modtage støtte gennem fællesskabsprogrammerne for bekæmpelse af fattigdom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(17. oktober 1996)

Kommissionen er ligesom de ærede medlemmer betænkelig over det høje kviksølvindhold i visse levnedsmidler og dets konsekvenser for folkesundheden på længere sigt. Derfor vedtog Kommissionen i henhold til Rådets direktiv 91/493/EØF om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer ⁽¹⁾ den 19. maj 1993 beslutning 93/351/EØF om analysemetoder, prøvetagningsplaner og niveauer, der skal overholdes for kviksølv i fiskerivarer ⁽²⁾. Den fiskeart, som de ærede medlemmer nævner, er en sabelfisk med det videnskabelige navn *Aphanopus carbo*. Denne fisk er med på listen over arterne i bilaget til beslutningen, for hvilke der er tilladt et kviksølvindhold i de spiselige dele på op til 1 mg pr. kg. våd vægt. Der er tale om et gennemsnitligt indhold, der skal måles på en blanding af 10 stikprøver fra 10 forskellige individer.

Dette niveau er fastsat med henblik på beskyttelse af folkesundheden og bygger på de internationale rekommandationer fra Verdenssundhedsorganisationen (*codex alimentarius*). Ifølge artikel 4 i nævnte beslutning skal Kommissionen tage gennemsnitsindholdet af kviksølv op til revision på basis af oplysninger, som medlemsstaterne har indhentet og meddelt Kommissionen. Uheldigvis har de portugisiske myndigheder endnu ikke meddelt oplysninger om denne art, og Kommissionen er ikke blevet underrettet om eventuelle socioøkonomiske vanskeligheder i den selvstyrende region Madeira i forbindelse med gennemførelsen af beslutningen om begrænsningen af det acceptable kviksølvindhold i denne fiskeart. Kommissionen er rede til at samarbejde med den portugisiske regering og Madeiras regionale regering om en undersøgelse af konsekvenserne af gennemførelsen af denne beslutning.

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991.

⁽²⁾ EFT L 144 af 16.6.1993.

(97/C 60/68)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2194/96

af Reimer Böge (PPE), Tom Spencer (PPE) og Ria Oomen-Ruijten (PPE) til Kommissionen

(2. august 1996)

Om: Olieforurening af strandene ved den tyske del af Nordsøen

Ifølge MARPOL-aftalen indgået af Den Internationale Søfartsorganisation kan tankskibe (nybyggede) rense deres tanke i en afstand af 50 sømil fra kysten, og samtidig slippe 30 l olie pr. sømil ud i Nordsøen; for ældre skibe er det 60 l olie pr. sømil.

I betragtning af den seneste forurening af strandene ved den tyske nordsøskyst bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Hvad er Kommissionens holdning til de bestræbelser, der gøres af Havmiljøudvalget under IMO (Den Internationale Søfartsorganisation), på at få Nordsøen erklæret for et særligt område og dermed forbyde den form for forurening?
2. Ville Kommissionen være parat til logistisk og økonomisk at støtte tilsvarende initiativer fra landene ved Nordsøen, der har til formål at gennemføre EU-bestemmelserne vedrørende bortskaffelse af olie i de europæiske havne og havovervågning i form af en Euro-Coast-Guard, som det gentagne gange er blevet foreslået af Parlamentet?
3. Er Kommissionen som led i sit arbejdsprogram 1997 villig til at fastlægge et aktionsprogram til beskyttelse af kysterne?
4. Har Kommissionen taget eller vil den tage initiativer til at sikre, at sejlads i EU-farvande kun er tilladt for skibe, som opfylder IMO's sikkerhedsforskrifter?
5. Anser Kommissionen det for nødvendigt at etablere en datatransfer i forbindelse med olie bortskaffelsesaktiviteterne i samtlige europæiske søhavne?
6. Har Kommissionen undersøgt, om bestemmelser som den amerikanske »Oil Pollution Act« vedrørende bygning, udrustning, regler og ansvar kunne finde anvendelse i EU-medlemsstaterne ved, at der blev udstedt et EU-direktiv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(10. oktober 1996)

1. Kommissionen har medvirket ved udpegningen af Nordsøen som et særligt havområde, hvor udledninger af spildolie fra samtlige fartøjer, herunder også tankskibe, skal forbydes totalt. Komiteen til Beskyttelse af Havmiljøet (Marine Environmental Protection Committee (MEPC)) under Den Internationale Maritime Organisation (IMO) har godkendt denne idé på sit seneste møde i juli måned 1996, og der er siden da blevet taget yderligere skridt med henblik på at ændre MARPOL-konventionen.
2. Der findes regionale ordninger vedrørende overvågning, hvori også Kommissionen deltager aktivt. En særlig europæisk kystvagt overvejes dog på indeværende tids-punkt endnu ikke.
3. Kommissionen har i meddelelsen 'den fælles transportpolitik — handlingsprogram 1995 — 2000' ⁽¹⁾ medtaget udarbejdelse af lovgivning med henblik på tilvejebringelse og anvendelse af kystmodtagelsesfaciliteter til skibsassald, herunder også spildolie. Et forslag herom kan forventes fremsat i løbet af 1997. Dette vil komme til at omfatte bestemmelser, der gør det obligatorisk for alle havne at have de nødvendige faciliteter til sådant affald, ligesom det også bliver obligatorisk for de skibe, der anløber disse havne, at losse alt deres affald i land, inden de igen forlader havnen.
4. Den 1. juli 1996 trådte direktivet om statslig havnekontrol (95/21/EF) ⁽²⁾ fuldt ud i kraft. Formålet med dette direktiv er selvsagt at reducere al skibsfart under en vis minimumsstandard i de farvande, der er underlagt EU-medlemsstaternes jurisdiktion. Dette skal opnås i praksis ved, at der gennemføres stadig større overensstemmelse mellem den internationale og den pågældende fællesskabslovgivning vedrørende sikkerhed inden for skibsfarten, beskyttelse af havmiljøet samt leve- og arbejdsvilkårene ombord på skibe under alle flag — samt endelig, hvilket er lige så væsentligt, — ved at der etableres fælles kriterier for kontrol med skibene ved den statslige myndighed, hvorunder havnene befinder sig, samt harmoniserede fremgangsmåder vedrørende inspektion og tilbageholdelse.
5. Udveksling af informationer er yderst vigtig for den praktiske gennemførelse af al lovgivning vedrørende modtagelsesfaciliteter på land til skibsassald. Dette anliggende vil blive taget op i det ovennævnte forslag.
6. Kommissionen agter på indeværende tidspunkt ikke at udarbejde nogen lovgivning, som bare tilnærmelsesvis svarer til De Forenede Staters 'Oil Pollution Act' (lov om olieforurening med).

⁽¹⁾ KOM(95) 302

⁽²⁾ EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1.

(97/C 60/69)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2195/96
af Horst Schnellhardt (PPE) til Kommissionen
(2. august 1996)

Om: Weimar som kulturhovedstad 1999

EU's ministre for kulturelle anliggender har udnævnt Weimar til Europas kulturhovedstad i 1999. Denne udnævnelse medfører et vist ansvar og en vis forpligtelse, ikke alene for Forbundsrepublikken Tysklands regering men også for Den Europæiske Unions institutioner.

1. Har Kommissionen planer om aktioner og arrangementer i Weimar i 1999?
2. Deltager Kommissionen i forberedelserne og udarbejdelsen af projektet?
3. Er der planer om støtte økonomisk og materielt set og/eller i form af ideer? Ydes der allerede støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(31. oktober 1996)

Kommissionen ønsker at gøre opmærksom på, at Europæisk Kulturby er et initiativ, der træffes på regeringsplan. Valget af Europæisk Kulturby træffes ved beslutning truffet af repræsentanterne fra medlemsstaterne og ikke ved hjælp af fællesskabsbestemmelser. Kommissionen griber ind for eventuelt at yde finansiell støtte til tilrettelæggelse af arrangementet, når byen er udpeget.

Hvis der eventuelt bliver tale om at tildele finansiell støtte, kan Kommissionen først udbetale beløbet, når fællesskabsbudgettet er vedtaget for regnskabsåret 1999.

Det bør understreges, at projekter, der organiseres i forbindelse med arrangementet Europæisk Kulturby, kan støttes og er blevet støttet inden for rammerne af de eksisterende kulturprogrammer, bl.a. Kaleidoskopprogrammet.

Siden 1991 har Kommissionen ligeledes haft et uformelt sekretariat for kulturbyerne, således at fagfolk, der allerede har deltaget i forberedelserne til et sådant arrangement, kan udveksle erfaringer og frem for alt videregive deres erfaringer til de fagfolk, der skal udarbejde programmerne for de fremtidige kulturbyer. Disse fagfolk har sammen oprettet et netværk i 1993.

I øvrigt regner Kommissionen med at færdigbehandle et særligt forslag til Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 128 i EF-traktaten om Europæisk Kulturby efter år 2000. I forbindelse hermed vil udpegelsesprocedurerne sandsynligvis blive ændret.

(97/C 60/70)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2200/96
af Wolfgang Nußbaumer (NI) til Kommissionen
(2. august 1996)

Om: Åbning af elmarkederne

Pr. 1. januar 1997 træder direktivet om åbning af elmarkederne i Den Europæiske Union i kraft.

Hvilke konkurrencefordele håber Kommissionen, at de begunstigede virksomheder vil få?

Hvor store er omkostningerne for de virksomheder, som endnu ikke eller heller ikke i fremtiden vil være omfattet af liberaliseringsplanerne for elmarkedet?

Er der planer om på lang sigt også at inddrage private husholdninger?

Føler forbrugerne i de svagere stillede regioner sig ramt af de stigende el- og gaspriser ved ophævelsen af områdemonopolerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(4. oktober 1996)

Direktivet om fælles bestemmelser vedrørende det indre elmarked træder først i kraft, når Parlamentet og Rådet i fællesskab har vedtaget det i henhold til den fælles beslutningstagningsprocedure (EF-traktatens artikel 189 B). Samtlige elproducenter, der er etableret i Fællesskabet får hermed adgang til alle Fællesskabets elmarkeder. Det

medfører også en gradvis liberalisering og åbning af cirka 33 % af Fællesskabets elforbrug for friere konkurrence. De forbrugere, der i denne fase af markedsåbningen allerede er identificeret som berettiget i henhold til dette direktiv, kan frit vælge hos hvilken producent, de vil købe elektricitet. Alle elproducenter og berettigede kunder vil derfor kunne drage fordel af markedets åbning og den friere konkurrence.

Da det endnu ikke er klart, hvilken endelig udformning direktivet får, og medlemsstaterne har forskellige gennemførelsesmuligheder, er det endnu umuligt i alle enkeltheder at beregne de konkurrencemæssige fordele for elproducenterne og de berettigede aftagere. Dog giver markeder, hvor liberaliseringen allerede har fundet sted, f.eks. elmarkedet i England og Wales, et vist fingerpeg om den øgede konkurrences følger for elpriserne. I England og Wales er de reelle priser fra 1990 til 1994 faldet med cirka 10 % for industriens forbrugere og med ca. 6 % for husholdninger.

Med indførelsen af tærskler for markedets åbning er nogle elforbrugere, f.eks. husholdninger, stadig udelukket fra direkte konkurrencemæssige fordele og forbrugervalgfrihed. Dog kan også disse forbrugergrupper indirekte komme til at nyde godt af den frie konkurrence, såfremt deres eldistributionsselskaber anses for at være berettiget. Desuden kan 'tvungne' kunder evt. beskyttes gennem brugen af takstkontroller, som indføres af medlemsstaterne.

Husholdninger kan ikke deltage direkte i henhold til det nuværende direktivudkast, skønt dette evt. kan indgå i de fremtidige overvejelser om at udvide liberaliseringen. Dog vil yderligere foranstaltninger med henblik på en åbning af markedet afhænge af en evaluering af de praktiske erfaringer, under liberaliseringens indledende fase. Videregående forholdsregler indebærer naturligvis medvirken fra både Europa-Parlamentets og Rådets side.

Det er klart, at berettigede kunder, der frit kan vælge deres leverandørfirma, også bærer byrderne ved at deltage i et åbent og konkurrenceorienteret marked. Berettigede elektricitets-kunder får mange muligheder, men udsættes også for forskellige risici, som tilfældet nu en-gang er i enhver normal markedssituation. Ikke-berettigede kunder, får dog som tidligere nævnt, fortsat leveret elektrisk strøm fra deres normale leverandør. Den pågældende medlemsstat kan pålægge leverandøren forpligtelser med hensyn til prisfastsættelse, f.eks. en protektionistisk prisfastsættelsespolitik for husholdninger inden for rammerne af forpligtelse til ydelse af offentlig tjeneste. Valget af en sådan politik ligger imidlertid helt i hænderne på de enkelte medlemsstater.

(97/C 60/71)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2202/96
af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Rådet

(13. august 1996)

Om: Rådets holdning til en eventuel oprettelse af et generalsekretariat for FUSP

Adskillige europæiske politiske personligheder har vist sig som tilhængere af, at den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) får sit eget generalsekretariat med særlige beføjelser i Rådets regi, som med hensyn til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik kan komme til at spille en rolle, der ligner den, Kommissionen har med hensyn til fællesskabspolitikkerne: fastlægge, hvad der er af fælles interesse, foreslå afgørelser, kontrollere anvendelsen og repræsenterer Unionen ved internationale møder, som ikke hører ind under Rådet.

Denne formel vil kræve omdefinering af visse internationale forbindelser, navnlig med Kommissionen, for at kunne fastholde sammenhængen og undgå en kunstig opsplnitning eller alvorlige mangler ved koordineringen mellem den økonomiske og monetære politik og udenrigs- og sikkerhedspolitikken.

Kan Rådet oplyse, hvad dets holdning er til dette forslag, som støttes af adskillige europæiske politiske personligheder?

Svar

(29. november 1996)

Det ærede parlamentsmedlem henviser formodentlig til forslagene om at udnævne en person, der bl.a. er blevet kaldt generalsekretær for FUSP, FUSP-repræsentant på højt niveau eller hr./fr. FUSP, i sammenhæng med oprettelsen af en planlægningsenhed under Rådet. Disse forslag, og konsekvenserne heraf, bl.a. dem, det ærede medlem henviser til, drøftes i øjeblikket på regeringskonferencen.

(97/C 60/72)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2221/96**af Gijs de Vries (ELDR) til Kommissionen***(9. august 1996)*

Om: Brændstof på basis af importeret affald

De nederlandske myndigheder har forbudt virksomheden Afvalverwerking Regio Nijmegen B.V. at importere affaldsstoffer fra Tyskland for at udvinde energi heraf (affaldsbrændsel).

Er dette forbud i overensstemmelse med rammedirektivet om affald (direktiv 75/442 ⁽¹⁾), som ændret ved direktiv 91/156 ⁽²⁾) og forordning 259/93 ⁽³⁾ om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab? Eller udgør forbrænding af højkalorisk affald som affaldsbrændsel en »nyttiggørelse« i rammedirektivets forstand, således at import fra en anden medlemsstat i henhold til forordningen (artikel 1, stk. 3, litra a) skal kunne finde sted uhindret?

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32.

⁽³⁾ EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(24. september 1996)*

Overførsler af affald mellem medlemsstaterne er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab.

I henhold til artikel 4, stk. 3, litra a), i, i denne forordning kan import af affald fra en anden medlemsstat forbydes helt eller delvis, eller der kan systematisk gøres indsigelse herimod, når affaldet er bestemt til at skulle bortskaffes endeligt.

Import af affald fra andre medlemsstater med henblik på genvinding kan ikke forbydes helt eller delvis og ej heller gøres til genstand for systematiske indsigelser. Dog kan der her gøres begrundet indsigelse mod en bestemt meddelelse med henblik på import af affald, der er registreret i forordningens bilag III eller IV, under henvisning til en række begrundelser, som er anført i artikel 7, stk. 4, litra a). Når der er tale om import med henblik på genvinding fra affald, som står opført i forordningens bilag II, kræves der ingen meddelelse herom, og det er således umuligt at gøre indsigelse herimod.

Forbrænding med udnyttelse af energiindholdet anses for at være en foranstaltning med henblik på genvinding i henhold til bilag II B i rådsdirektiv 75/442/EØF ⁽¹⁾ som ændret ved direktiv 91/156/EØF ⁽²⁾. Dette bilag II B, som for nylig er blevet ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF ⁽³⁾, indeholder på listen bl.a. »Hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling« under R 1.

Eftersom affaldet i det foreliggende tilfælde er bestemt til at skulle afbrændes med henblik på udnyttelse af energiindholdet og således altså som led i en genvindingsoperation, afhænger det af affaldets klassificering i hhv. bilag II eller bilag III og IV til forordningen, hvorvidt det i princippet er muligt at gøre indsigelse imod overførslen eller ej, under henvisning til de begrundelser, der er anført i artikel 7, stykke 4, litra a).

Vurderingen af særlige meddelelser samt af, hvorvidt en overførsel af affald er officielt tilladt eller ej, henhører under medlemsstaternes egne myndigheders kompetence.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32.

⁽³⁾ EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32.

(97/C 60/73)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2231/96**af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) og Honório Novo (GUE/NGL) til Kommissionen***(9. august 1996)*

Om: POSEIMA-programmet — landbrug

Som et led i POSEIMA blev der indført en række aktioner på de forskellige områder for at støtte nogle landbrugs- og fødevarerprodukter, der har særlig stor betydning for forsyningen af den autonome region Azorerne.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke landbrugs- og fødevarerprodukter bestemt for forsyning af den autonome region Azorerne, der har modtaget støtte gennem POSEIMA's landbrugsdel? Hvor høje beløb blev der ydet til hvert enkelt af disse produkter?

Kan Kommissionen oplyse, om den form for støtte til Azorerne, som indgår under POSEIMA's landbrugsdel, stadig ydes? Hvor høj er støtten? Hvilke produkter modtager støtte?

(97/C 60/74)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2232/96

af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) og Honório Novo (GUE/NGL) til Kommissionen

(9. august 1996)

Om: POSEIMA-programmet — landbrug

Som et led i POSEIMA blev der indført en række aktioner på de forskellige områder for at støtte nogle landbrugs- og fødevarerprodukter, der har særlig stor betydning for forsyningen af den autonome region Madeira.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke landbrugs- og fødevarerprodukter bestemt for forsyning af den autonome region Madeira, der har modtaget støtte gennem POSEIMA's landbrugsdel? Hvor høje beløb blev der ydet til hvert enkelt af disse produkter?

Kan Kommissionen oplyse, om den form for støtte til Madeira, som indgår under POSEIMA's landbrugsdel, stadig ydes? Hvor høj er støtten? Hvilke produkter modtager støtte?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
på skriftlige forespørgsler E-2231/96 og E-2232/96**

(20. september 1996)

De produkter, der er omfattet af de særlige bestemmelser under POSEIMA-programmet, navnlig hvad angår forsyning, er anført i bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira (¹).

De pågældende mængder fastsættes hvert år af Kommissionen i partnerskab med de portugisiske myndigheder i forbindelse med opstillingen af den foreløbige forsyningsopgørelse for perioden fra den 1. juli til den 30. juni året efter.

Forsyningsopgørelsen er ikke tidsbegrænset, medmindre andet er fastsat i Rådets tekst. Kommissionen skal i nær fremtid vedtage et forslag til revision af disse bestemmelser. Med dette forslag vil der formentlig blive foretaget de fornødne tilpasninger efter en første anvendelsesperiode på fire år for denne forordning.

(¹) EFT L 173 af 27.6.1992.

(97/C 60/75)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2233/96

af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) og Honório Novo (GUE/NGL) til Kommissionen

(9. august 1996)

Om: POSEIMA-programmet (transport)

Den vanskelige situation, som de to portugisiske autonome regioner, Azorerne og Madeira, på grund af deres afsides beliggenhed konstant befinder sig i, har resulteret i, at der som et led i POSEIMA-programmet er blevet iværksat en række særlige aktioner. Der ydes blandt andet en særlig støtte til dækning af de høje transportomkostninger.

Kan Kommissionen oplyse, hvor lang en støtteperiode, der oprindeligt blev fastlagt under POSEIMA? Hvor store bevillinger blev der afsat til henholdsvis Azorerne og Madeira? Er disse midler uafhængige af den støtte, der ydes som et led i finansieringsinstrumenterne under fællesskabsstøtterammen?

Kan Kommissionen oplyse, om transportstøtten under POSEIMA er ophørt? Hvornår er det i bekræftende fald sket? Hvad var årsagerne hertil?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(17. oktober 1996)*

I transportafsnittet i POSEIMA-programmet for de selvstyrende regioner Madeira og Azorerne forudses det, at det skal være muligt at afbøde de problemer, som følger af disse regioners afsides beliggenhed og økarakter, gennem etablering af regelmæssig transport til lave omkostninger, samtidig med at pluralismen med hensyn til de selskaber, som besejler disse regioner, bevares.

Som led i transportpolitikken er der i forordning (EØF) nr. 3577/92 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne ⁽¹⁾ taget hensyn til de særlige forhold i visse regioner i de fem sydlige medlemsstater, heriblandt Madeira og Azorerne. Som undtagelsesforanstaltning er cabotagesejlads til øgrupperne Madeira og Azorerne midlertidigt fritaget for anvendelsen af denne forordning indtil den 1. januar 1999. Gennem denne undtagelse skulle de to regioner kunne tilpasse sig liberaliseringsordningen. Ifølge forordningen har medlemsstaterne også mulighed for at indgå kontrakter om offentlig tjeneste med de rederier, som regelmæssigt har afgang til og fra øerne samt mellem øerne, eller pålægge dem forpligtelser til offentlig tjeneste som betingelse for retten til cabotagesejlads. Desuden kan de eksisterende kontrakter om offentlig tjeneste bevare deres gyldighed indtil udløbsdatoen.

En sådan foranstaltning vil på grund af sin karakter ikke kunne vedtages inden for EU's støtteprogrammer og således heller ikke inden for de operationelle programmer for de selvstyrende regioner Madeira og Azorerne, der blev godkendt som led i EF-støtterammen for Portugal for perioden 1994-1999.

⁽¹⁾ EFT L 364 af 12.12.1992.

(97/C 60/76)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2240/96**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(9. august 1996)*

Om: EU-forbud mod indførsel af sælungeskind

Er det Kommissionen bekendt, at den britiske regering har planer om at ophæve en bestemmelse, som kræver, at de handlende forsyner deres produkter med et mærke, som viser, om de er fremstillet af sælskind, samt fra hvilket land produkterne kommer? Ville Det Forenede Kongerige ved ophævelse af denne bestemmelse overtræde EU-direktiv 83/129/EØF ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT L 91 af 9.4.1983, s. 30.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(13. september 1996)*

Da den bestemmelse, det ærede medlem henviser til, falder uden for anvendelsesområdet for Rådets direktiv 83/129/EØF ⁽¹⁾, vil ophævelsen heraf ikke udgøre en overtrædelse af direktivet.

⁽¹⁾ EFT L 91 af 9.4.1983, s. 30, senest ændret ved Rådets direktiv 89/370/EØF, EFT L 163 af 14.6.1989, s. 37.

(97/C 60/77)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2244/96**af Gunilla Carlsson (PPE) til Kommissionen***(9. august 1996)*

Om: Foranstaltninger for at fremme et elektronisk kapitalmarked

Det forlyder, at der i løbet af efteråret vil blive startet et europæisk elektronisk kapitalmarked (EUSDAQ) med sæde i Bruxelles. Det har fået støtte fra Kommissionen via DG 23, hvilket selvfølgelig er glædeligt. Også i Frankrig foreligger der planer om et sådant kapitalmarked.

Der er dog fortsat lang vej til, at det europæiske modstykke til det amerikanske NASDAQ kan blive en realitet. På trods af en række forbedringer findes der fortsat store problemer med hensyn til handelen med værdipapirer i og mellem de forskellige medlemsstater. Lovrammerne er forskellige og skattereglerne varierer fra land til land. Det bevirker, at det er svært at oprette et fælles europæisk kapitalmarked, som fungerer effektivt på tværs af grænserne.

Det er et alvorligt problem, fordi et fælles europæisk kapitalmarked ville kunne give ekspanderende europæiske virksomheder adgang til risikovillig kapital på samme betingelser som deres amerikanske kolleger. Desuden er det et vigtigt led i vore bestræbelser på at gennemføre et fungerende og effektivt indre marked.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at give et fælles europæisk elektronisk kapitalmarked gode forudsætninger for at kunne fungere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(24. oktober 1996)

Kommissionen hilser initiativer om oprettelse af nationale og europæiske kapitalmarkeder for små, hurtigtvoksende selskaber velkommen. Der er et meget stort behov for disse markeder, fordi de små selskaber er af stor betydning for jobskabelsen, fordi de europæiske selskaber har et relativt svagt kapitalgrundlag, og fordi det i gennemsnit tager meget længere tid at få introduceret selskaber på børsen i Europa end i De Forenede Stater.

Der blev åbnet mulighed for disse initiativer gennem direktiv 93/22/EØF⁽¹⁾ om investeringsservice. Dette direktiv blev vedtaget den 10. maj 1993 og skulle være gennemført af medlemsstaterne senest 1. januar 1996. Direktivet giver regulerede elektroniske fondsbørser mulighed for at stille deres terminaler til rådighed for deres medlemmer i hele Fællesskabet og omvendt skal alle tværopæiske fondsbørser være tilladt og reguleret i en given medlemsstat.

Det forventes, at de tværopæiske børser fungerer korrekt som følge af de foranstaltninger, der blev indført ved ovennævnte direktiv eller ved andre EF-foranstaltninger, f.eks. inden for gensidig anerkendelse af oplysninger, der skal offentliggøres. Der er dog stadig visse hindringer, f.eks. mangelen på en fælles valuta og medlemsstaternes forskellige regler for beskatning (af kapitalvinding og dividender) og for regnskabsføring.

Hvad angår specielt de tværopæiske kapitalmarkeder for små og mellemstore virksomheder, er Kommissionen i øjeblikket i færd med at udarbejde en meddelelse, som redegør for de fremskridt, der hidtil er gjort på dette område, og som beskriver de potentielle hindringer, både med hensyn til disse kapitalmarketers funktion og de problemer, der kan forhindre, at et selskab bliver introduceret på børsen. Det er Rådet, der træffer afgørelse om, hvilke nye foranstaltninger der skal træffes, enten på fællesskabsplan eller på nationalt plan.

⁽¹⁾ EFT L 141 af 11.6.1993.

(97/C 60/78)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2245/96

af Jens-Peter Bonde (I-EDN) til Rådet

(27. august 1996)

Om: Retspolitisk samarbejde i EU

Er det retspolitiske samarbejde i EU nu så udbygget, at Danmark kan få udleveret den nu gennem 53 år mordsigtede fhv. SS-officer Søren Kam til retsforfølgelse i Danmark?

Svar

(29. november 1996)

Efter at traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft, har Rådet vedtaget to retsakter, som skal lette udleveringer mellem medlemsstaterne.

For det første vedtog Rådet en ny konvention i marts 1995. Ifølge denne forenkles udleveringsproceduren, men udlevering kan dog kun ske, hvis den berørte person samtykker deri. Konventionen er undertegnet af alle

medlemsstaterne, men træder først i kraft, når de alle har ratificeret den. Konventionen kan træde i kraft på et tidligere tidspunkt mellem de medlemsstater, der afgiver en erklæring herom.

Desuden har Rådet netop afsluttet arbejdet med yderligere en konvention. Denne indeholder navnlig bestemmelser, der skal lette udleveringer, når der er tale om forbrydelser, der er begået af sammensværgelser eller sammenslutninger. Derudover anses i det mindste visse forbrydelser ikke længere for at være politiske forbrydelser. Dette gælder terrorismeforbrydelser som omhandlet i artikel 1 og 2 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme eller visse forhold, der anses for sammensværgelser eller forbrydersammenslutninger. Andre forhold såsom bestemmelserne om udlevering af egne statsborgere er af særlig betydning.

(Denne konvention er netop blevet vedtaget af Rådet og undertegnet af medlemsstaterne.)

Det ærede parlamentsmedlem vil forstå, at det ikke tilkommer Rådet at udtale sig om enkeltsager vedrørende udlevering. Rådet kan derfor ikke tage stilling til, hvorvidt ovennævnte konventioner vil få følger i det konkrete tilfælde, som forespørgslen vedrører.

(97/C 60/79)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2256/96

af Michl Ebner (PPE) til Kommissionen

(9. august 1996)

Om: Redningstjenester

Da redningstjenesterne er vigtige for hele befolkningen, bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Hvilke kvalifikationskrav vil der fremover blive stillet til professionelle ansatte i redningstjenesterne? Går tendensen i retning af »redder« eller »redningsassistent« som i Tyskland eller i retning af »sygeplejer(ske)« som i Italien?
2. Hvilke EU-normer findes der i øjeblikket på dette område, og hvilke er under forberedelse — vedrørende f.eks. beklædning, arbejderbeskyttelse, køretøjer, redningshelikoptere, algoritmer i tilfælde af et større antal sårede, medicinske strategier ved katastrofer?
3. Hvilken finansiel støtte planlægger EU at give til programmer vedrørende erhvervsuddannelse af lægfolk, vagtlæger og redningspersonale?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(28. oktober 1996)

Uddannelsen af ansatte i redningstjenesterne er et anliggende, der henhører under medlemsstaternes enekompetence, og de kan således frit fastsætte, hvilke regler der skal gælde for dette erhverv.

(97/C 60/80)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2264/96

af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(27. august 1996)

Om: Lægelige oplysninger om førere af køretøjer med let gods og køretøjer, der medtager passagerer

Har andre EU-lande en institution i lighed med British Drivers' Vehicle Licensing Authority (DVLA), der ligger inde med oplysninger om førere af køretøjer med let gods og køretøjer, der medtager passagerer, og som ikke opfylder krav til chauffører ved lægeundersøgelser vedrørende sundhedsmæssige problemer?

Foreligger der en opdeling vedrørende forskellige sundhedsmæssige problemer, der berører førere af køretøjer med let gods og køretøjer, der medtager passagerer, og som ikke opfylder kravene til chauffører ved lægeundersøgelser vedrørende sundhedsmæssige problemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(1. oktober 1996)*

Samtlige medlemsstater fører registre (på statsligt, regionalt eller lokalt niveau) over kørekort.

Gyldige førerbeviser af kategori C eller D indebærer, at indehaveren har gennemgået lægeundersøgelserne med godt resultat og anses for at opfylde de lægelige krav indtil den følgende periodiske lægeundersøgelse, der kræves med henblik på fornyelsen af vedkommendes køretilladelse.

De tilgængelige statistikker i medlemsstaterne vedrører sædvanligvis de gyldige kørekort.

Statistiske oplysninger om opdelingen af de forskellige sundhedsproblemer hos bilister, som ikke klarer deres lægeundersøgelser, kan eventuelt indhentes med henblik på navnlig medicinske forskningsformål, men er ikke tilgængelige for Kommissionen.

(97/C 60/81)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2267/96
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen***(27. august 1996)*

Om: Bevarelse og styrkelse af kulturelt vigtige byer i Europa

Kommissionen er sikkert bekendt med, at Den Europæiske Union har bevilget 10 mia lire om året fra nu og frem til år 2000 til bevarelse og styrkelse af kulturgoder i et projekt, der omfatter samtlige lande, der ligger ud til Middelhavet.

Denne fælles strategiske operation i form af gensidig hjælp og udveksling af teknologi, herunder taskforces for arkæologi og restaurering, omfatter også en betydelig indsats for at skabe en ligelig fordeling af de sparsomme midler og dermed for at fastlægge prioriteringerne ved at lægge vægt på bestemte undersøgelser og indgreb snarere end andre over for de »kulturelle onder«, som mange europæiske byer af kulturel betydning lider under.

Med henvisning til min forespørgsel fra juli 1996 (nr. E-2035/96) om bevarelse af kulturarven i Italien anmodes Kommissionen om at foretage en indgående undersøgelse af den tilstand af nedbrydning og forfald, som disse kulturbyer befinder sig i, så der kan gennemføres en deling af de bevilgede midler, som lægger hovedvægten på de mest påtrængende indgreb til bevarelsen af kulturarven snarere end på udnyttelsen af den.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(30. oktober 1996)*

Kommissionen takker det ærede medlem for det relevante spørgsmål og vil samtidig gerne understrege, at der inden for rammen af Meda-linjen og på basis af konklusionerne fra Barcelona- og Bologna-konferencerne vil blive afsat midler — det endelige beløb er endnu ikke fastsat — til finansiering af projekter i forbindelse med samarbejdet med Maghreb- og middelhavslandene med hensyn til bevarelse af kulturarven.

Bestemmelserne for gennemførelsen af dette særlige samarbejde har været genstand for indgående drøftelser mellem middelhavslandenes myndigheder, de involverede internationale organisationer eller NGO'er samt Kommissionen på tre forberedende arbejds møder, der har været afholdt under det italienske formandskab i Arles, Berlin og Amman. Arbejdet på disse tre arbejds møder har dannet basis for konklusionerne af mødet mellem de 27 kulturministre fra medlemslandene og tredjelandene i middelhavsområdet, som afholdtes i Bologna den 22. og 23. april 1996. I løbet af disse møder er det lykkedes helt præcist at definere et kulturarv i middelhavslandene og at opstille prioriteter for at kunne sikre en bedre fordeling af fællesskabsstøtten. Der har også været afholdt et teknisk møde i Bruxelles den 9. og 10. september 1996 på initiativ af Kommissionen, under hvilket man har behandlet de mange konkrete forslag til samarbejde i forbindelse med bevarelse af kulturarven, som efter konferencen i Bologna er blevet indsendt af de forskellige lande, der deltager i samarbejdet med Maghreb- og middelhavslandene. Det sidste møde har givet repræsentanterne for de lande, der deltager i samarbejdet med Maghreb- og middelhavslandene og dem, der har udarbejdet projekterne en ny mulighed for at definere og præcisere behov og prioriteter.

Det store arbejde, der er gjort under rækken af ovennævnte møder, gør det muligt for Kommissionen at definere de mest hastende interventioner og at planlægge de forskellige etaper i arbejdet til fordel for bevarelse af kulturarven i middelhavslandene med henblik på at skabe en bæredygtig udvikling i landene omkring Middelhavet.

(97/C 60/82)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2268/96**af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen***(27. august 1996)**Om: Ulykker med motorcykler*

I kommissionsmedlem Kinnocks svar på Kommissionens vegne på forespørgsel E-3210/95 ⁽¹⁾ af Alavanos henvises der til, at ulykkestallet formodes at være højere for motorcykler end for de øvrige kategorier af transportmidler.

Kan Kommissionen oplyse sin kilde til de nævnte oplysninger?

Kan det i øvrigt oplyses, hvor stort et antal personer, der er indblandet i ulykker med motorcykler, sammenholdt med ulykker med andre transportmidler?

⁽¹⁾ EFT C 161 af 5.6.1996, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(30. oktober 1996)*

Risikoen for at blive dræbt eller kvæstet ved brug af et transportmiddel kan vel mest hensigtsmæssigt udtrykkes med antallet af dræbte eller kvæstede pr. tilbagelagt kilometer.

Fællesskabets databank om færdselsulykker, Care, kan endnu ikke give alle detaljerede statistiske oplysninger for hver enkelt medlemsstats, eftersom projektet stadig er i sin vorden og ved at blive udviklet og valideret. Dog er der ved udarbejdelsen af de skøn, der nu foreligger i form af Kommissionens grønbog med titlen »Mod fair og effektiv prissætning på transportområdet«, blevet benyttet statistiske oplysninger fra forskellige organisationer (ECMT, IRF og OICA), køretøjsproducerende firmaer, samt de enkelte landes nationale statistikker, hvorved der åbnes mulighed for at foretage en nogenlunde samlet vurdering af situationen. På grundlag heraf er det muligt at anslå, at der i Fællesskabet årligt tilbagelægges cirka 135 millioner passager-kilometer med motorcykel (eller 2,9 % af de samlede rejsestrækninger) mod 3.610 mio passager-km med bil.

Brugen af motorcykler er meget varierende i Europa, hvilket navnlig beror på klimatiske forhold:

	Befolkning (mio)	Antal motorcykler (mio)	Km (mio)	Motor- cykler pr. 1.000 indbyggere	Km pr. person om året
Middelhavsregionen	116,4	12,6	68 800	109	591
Centraleuropa	180,0	9,5	36 000	53	200
Nordeuropa	85,3	1,7	5 100	20	59

Antallet af dødsfald ved ulykker blandt brugere af hhv. motorcykler og biler kan opsummeres som følger:

Antal dræbte pr. tusind millioner passager-kilometer:

	1980	1993	1994
Førere af motorcykler	92,1	59,7	57,7
Biler	5,9	2,4	2,2

Antal dræbte pr. million køretøjer:

	1980	1993	1994
Førere af motorcykler	498	323	324
Biler	127	52	47

Endelig må det nævnes, at risikoen for at blive dræbt i en trafikulykke (pr. tusind millioner tilbagelagte kilometer) i Fællesskabet var som følger:

	1980	1993	1994
Bilister	5,9	2,4	2,2
Motorcyklister	92,1	59,7	57,7
Cyklister	112,1	42,0	41,1
(Fodgængere)	339,0	251,3	249,9

(97/C 60/83)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2270/96
af Georg Jarzembowski (PPE) til Kommissionen
 (30. juli 1996)

Om: Pris- og distributionspolitik hos det nederlandske reserveringscenter og instituttet for studierejser

Har Kommissionen kendskab til følgende: Rijksmuseum foranstalter fra den 21. september til 12. januar 1997 en udstilling med værker af maleren Jan Steen.

Adgangsbilletterne, som for grupper er forbundet med bestemte besøgstider, sælges via det nederlandske reserveringscenter (NCR) i Leidschendam til 15 nederlandske gylden bortset fra én undtagelse:

- Besøgende fra Tyskland tvinges til at købe deres billetter hos instituttet for studierejser (IfB), Adenaueralle i 53113 Bonn til en pris af 15 DM plus salgsgebyr.

Med denne ordning tvinges alle grupper og enkeltpersoner til at købe deres billetter hos én tilbyder. Ifb er selv også tilbyder for grupper og har således ikke kun en betydelig prisfordel ved billetterne; det kan naturligvis også bestemmes, hvem det sælger billetter til og til hvilke besøgstider.

Denne ordning gælder kun for besøgende fra Tyskland. Besøgende fra alle øvrige lande kan købe deres billetter direkte ved NRC i Leidschendam.

Hvordan bedømmer Kommissionen denne situation hvad angår foreneligheden med EF-traktaten, navnlig konkurrencebestemmelserne?

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe, dersom ordningen er uforenelig med EF-traktaten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(25. oktober 1996)

Begrænsningen af salget af adgangsbilletter medfører, således som situationen beskrives i det ærede medlems forespørgsel, at det tyske marked isoleres fra resten af det indre marked. Forbrugerne i Tyskland forhindres herved i at købe adgangsbilletterne direkte i Nederlandene.

Kommissionen undersøger nu sagen og har opfordret det nederlandske reservationskontor til at sørge for, at forbrugerne kan købe adgangsbilletterne direkte hos kontoret på en ikke-diskriminerende måde, det vil sige i overensstemmelse med princippet om det indre marked og konkurrencereglerne.

(97/C 60/84)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2271/96
af Wolfgang Nußbaumer (NI) til Kommissionen
 (30. juli 1996)

Om: Visse østrigske skatter og afgifters overensstemmelse med fællesskabsretten

Det hedder i artikel 33 i Rådets sjette direktiv (77/388/EØF) (1) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, at direktivet ikke er til hinder for, at en medlemsstat opretholder eller indfører andre afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgift. Dette må i en positiv formulering indebære, at der ikke jævnsides med omsætningsafgiften må indføres moms lignende skatter, gebyrer og afgifter.

I Østrig beregnes imidlertid spiritusafgifterne (i delstaten Vorarlberg afgiften på turisme) for de obligatoriske medlemmer af branchesammenslutningerne på grundlag af momsregningsgrundlaget eller, hvis skattemyndighederne træffer afgørelse derom, ved selvangivelse.

De nævnte afgifter opkræves jævnsides med omsætningsafgiften ud fra det samme beregningsgrundlag, som anvendes for varer og tjenesteydelser. De er desuden proportionale i forhold til prisen for disse varer og tjenesteydelser og opkræves på hvert produktions- og salgsled.

I hvilken udstrækning er de østrigske afgifter, som skal erlægges af obligatoriske medlemmer af branchesammenslutningerne (KU1), spiritusafgiften og afgiften på turisme i overensstemmelse med gældende fællesskabsret?

Er disse afgifter også i strid med fællesskabsretten, hvis de kun opkræves på varer og tjenesteydelser, hvor der ikke er tale om grænseoverskridende transaktioner?

(¹) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(23. september 1996)

Kommissionen er for øjeblikket ikke i besiddelse af de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om de tre afgifter, det ærede medlem omtaler, er i overensstemmelse med artikel 33 i sjette momsdirektiv 77/388/EØF af 17. maj 1977.

Kommissionen vil sætte sig i forbindelse med de østrigske myndigheder for at få alle de oplysninger, som er nødvendige for at foretage en dybtgående vurdering af de nævnte afgifter. Den skal ikke undlade at underrette det ærede medlem om undersøgelsens resultater.

(97/C 60/85)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2278/96

af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(27. august 1996)

Om: »Tropiske« køleskabe

Kan kommissionsmedlemmet — nu hvor de »tropiske« køleskabe er undtaget fra at opfylde de energieffektivitetskriterier, der er fastsat for normale køleskabe i Macartney-betænkningen — gøre rede for, hvordan den agter at sikre, at de kun sælges og anvendes i de klimatisk pågældende områder af Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(15. oktober 1996)

Kommissionen mener ikke, at der bør træffes særlige forholdsregler for at sikre, at »subtropiske« og »tropiske« køle- og fryseskabe ikke sælges uden for de geografiske områder, hvor der virkelig er behov herfor. Disse apparater forbruger mere energi ved 25°C som følge af de ekstra og kraftigere komponenter, der sætter dem i stand til at fungere ved meget høje temperaturer. For at undgå straffeforanstaltninger mod de pågældende apparater er der indført særlige koefficienter i kravene med hensyn til energieffektivitet.

Kommissionen mener, at disse køle- og fryseskabe fortsat kun vil blive forhandlet i Sydeuropa, da de er dyrere at fremstille. De produceres på basis af de gængse modeller, som udstyres med ekstra og kraftigere komponenter. Det maksimale strømforbrug ligger kun en anelse over forbruget i de tilsvarende standardmodeller. For producenterne vil det være billigere at forbedre de normale modeller for at opfylde energieffektivitetskravene end at sælge »subtropiske« og »tropiske« modeller i områder, hvor der ikke er behov for dem.

Kommissionen vil meget nøje følge udviklingen i denne sag for at undgå, at der opstår problemer af denne art.

(97/C 60/86)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2280/96**af Angela Sierra González (GUE/NGL), Laura González Álvarez (GUE/NGL)
og María Sornosa Martínez (GUE/NGL) til Kommissionen***(27. august 1996)*

Om: Udryddelse af plantearten helichrysum monogysum i Islotes-naturparken på Lanzarote (De Kanariske Øer)

Det spanske forsvarsministerium er begyndt at opføre nogle militære bygninger i Islotes-naturparken på Lanzarote (De Kanariske Øer), hvilket i alvorlig grad berører en af de meget få populationer af helichrysum monogysum, populært betegnet rød evighedsblomst. Denne art er opført på listen i bilag I til Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

Der mangler i forbindelse med nævnte byggeri, som har ført til ødelæggelse af en del af den lokale population af helichrysum monogysum på Lanzarote, de obligatoriske byggetilladelser fra de lokale myndigheder, og det er således i strid med spansk lovgivning vedrørende såvel miljø som byplanlægning.

UNESCO anser Lanzarote for at være et biosfæreservat under programmet om mennesket og biosfæren.

Er Kommissionen bekendt med denne ødelæggelse af den lokale population af helichrysum monogysum på Lanzarote?

Har Kommissionen bevis for, at det nævnte byggeri har ødelagt en væsentlig del af en population, som er medtaget i bilag I til direktivet om naturtyper under overskriften »Arter, der er endemiske for Makaronesien (De Kanariske Øer, Madeira og Azorerne)«, som omfatter helichrysum monogysum?

Er Kommissionen enig i, at nævnte byggeri er i strid med bestemmelserne i Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, i og med det er påbegyndt, inden der er blevet foretaget en miljøvurdering?

Hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre, at direktiverne 92/43/EØF og 85/337/EØF bliver overholdt?

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(1. oktober 1996)*

Arten helichrysum monogysum er hverken medtaget i bilag II eller i bilag IV til Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

Dog er ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, de anlægsarbejder, der er genstand for denne skriftlige forespørgsel, blevet udført af det spanske forsvarsministerium på »Risco de Famara«. Denne lokalitet befinder sig inden for et område af De Kanariske Øer, som er medtaget på den spanske liste over områder, der kan udpeges som værende af betydning for Fællesskabet. Denne liste er tilgået Kommissionen i medfør af direktiv 92/43/EØF.

Kommissionen vil anmode de spanske myndigheder om nærmere oplysninger vedrørende de forhold, de ærede medlemmer har bragt på bane.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

(97/C 60/87)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2284/96
af Anne André-Léonard (ELDR) til Kommissionen
(27. august 1996)

Om: Internettet

Internet er ikke et net som alle andre, i og med det er sammensat af flere forskellige net.

Den hurtige udvikling af kommunikationsmulighederne på Internettet er af meget stor betydning for det internationale samfund, men der er en alvorlig risiko for krænkelse af den offentlige orden.

I Tyskland har der været alvorlige tilfælde af både pædofil og revisionistisk propaganda.

Selvom der findes nationale bestemmelser, der skal sikre, at den offentlige orden bliver respekteret af det pågældende lands on-line-tjenester, er der på grund af Internettets tværnationale karakter behov for internationalt samarbejde.

Hvor langt er Kommissionen kommet i fastlæggelsen af en politik for regulering af dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
(den 25. oktober 1996)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. henholdsvis E-99/96 fra Joaquín Sisó Cruellas⁽¹⁾ og P-1542 fra Jaime Valdivielse de Cué⁽²⁾. Kommissionen anerkender her behovet for sammenhængende forskriftsmæssige rammer, som kan fremme udviklingen af informationssamfundet og samtidig på hensigtsmæssig vis sikre opretholdelse af netop den offentlige orden.

Kommissionen har endvidere allerede iværksat en række overvejelser om forskellige spørgsmål af almen interesse i forbindelse med den stigende udbredelse af kommunikationsnet som netop Internet.

Bl.a. vedtog Kommissionen den 16. oktober 1996 en grønbog om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed i TV- og informationstjenesterne samt en meddelelse om ulovligt og skadeligt indhold på Internettet.

Endelig har Rådet (telekommunikation) i forbindelse med pædofili- og internetspørgsmålet pålagt Kommissionen at udvide den arbejdsgruppe, der blev nedsat under det uformelle møde blandt telekommunikationsministrene i Bologne. Arbejdsgruppen skal således også omfatte repræsentanter for telekommunikationsministrene, for netudbydere, for de sektorer, der fremstiller indholdet, og for brugerne. Arbejdsgruppen skal fremsætte konkrete forslag til mulige foranstaltninger inden det næste møde i Rådet (telekommunikation), som afholdes den 28. november 1996.

⁽¹⁾ EFT C 173 af 17.6.1996

⁽²⁾ EFT C 356 af 25.11.1996.

(97/C 60/88)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2294/96
af Erich Schreiner (NI) til Kommissionen
(27. august 1996)

Om: Kommissær Fischlers informationspolitik — BSE

»Vi vil forlange, at Storbritannien ikke offentliggør flere undersøgelsesresultater.« Det kunne anbefales at »misinformere« pressen og betegnede beretninger om epidemiens farlighed som overdrevne. (Citat fra Kommissionens notat i Süddeutsche Zeitung af 9. juli 1996).

»... i februar måned blev et hold fra fjernsynsstationen Arte, som var i færd med at optage en reportage om kogalskab, nægtet et interview med landbrugskommissær Franz Fischler med den begrundelse — fra Fischlers kabinet — at denne ikke ønskede at udtale sig offentligt om, hvorvidt kogalskaben kunne overføres til mennesker...« (Citat fra Libération af 8. juli 1996).

Har kommissær Fischler og hans kabinet handlet i overensstemmelse med ovennævnte notat?

Hvilke andre grunde har fået kommissær Fischler og hans kabinet til at nægte at udtale sig om emnet BSE?

Har kommissær Fischler og hans kabinet optrådt korrekt i denne situation?

Vil kommissær Fischler og hans kabinet også fremover nægte at give interviews, udtalelser eller redegørelser, når de europæiske forbrugeres sundhed står på spil?

Vil kommissær Fischler og hans kabinet også fremover lade gå så lang tid, før der indledes foranstaltninger med henblik på at beskytte de europæiske forbrugere, eller før offentligheden informeres korrekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(18. oktober 1996)

Med hensyn til påstande i visse aviser om, at Kommissionen skulle have ført en »misinformationspolitik« i forbindelse med BSE, henvises det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel E-1975/96 fra Goldsmith ⁽¹⁾. De detaljerede oplysninger, som er givet i det svar, gør det klart, at der ikke har været fulgt en sådan politik.

Kommissionen har altid været parat til at reagere på åben og sanddru vis på spørgsmål fra medierne eller offentligheden om BSE eller ethvert andet emne, som ligger inden for dens kompetenceområde. Hvad angår Artes anmodning om et interview i februar 1996, var der ikke tale om, at det blev nægtet at diskutere BSE. Det blev anset for rigtigere, at en overordnet tjenestemand gav de tekniske oplysninger, man bad om, og dette skete i et interview, som senere blev udsendt af Arte.

⁽¹⁾ EFT C 11 af 13.1.1997, s. 35.

(97/C 60/89)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2303/96

af Eryl McNally (PSE) til Kommissionen

(27. august 1996)

Om: Kommissionens udtalelser om, at et lovgivningsinitiativ om kraftvarmeproduktion ikke kan ventes, før der er taget stilling til spørgsmålet om et indre elektricitetsmarked

Der foreligger nu en fælles holdning til dette spørgsmål — agter Kommissionen på denne baggrund at tage skridt til at udarbejde et direktivforslag om afskaffelse af markedshindringer for kraftvarmeproduktion i Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(23. oktober 1996)

Udkastet til direktiv om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽¹⁾ giver samtlige elproducenter mulighed for at sælge elektricitet til kunder der er berettigede til adgang til nettet. Ifølge forslaget vil dette bevare op til en tredjedel af det samlede elektricitetsmarked. Elektricitet, som er produceret i kraftvarmeverker, kan få fortrinsstilling ved fastlæggelsen af lastfordelingen, da denne produktionsform anses for miljøvenlig.

I Kommissionens hvidbog om energipolitik ⁽²⁾ understreges behovet for at fremme teknologi, der kan føre til en mere effektiv energiudnyttelse. Det nævnes ligeledes, at »der skal tilvejebringes en fælles strategi til fremme af kraftvarme med henblik på at sikre det nødvendige samarbejde mellem Fællesskabet, medlemsstaterne, de offentlige virksomheder samt el- og varmemeforbrugere og således bidrage til at fjerne hindringerne for udviklingen af denne teknologi«.

I denne sammenhæng agter Kommissionen efter den endelige vedtagelse af direktivet om det indre marked for elektricitet nærmere at undersøge, om denne strategi bør indbefatte et direktiv om fremme af kraftvarmeproduktionen i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT C 65 af 14. marts 1992, s. 4; ændret forslag: EFT C 123 af 4. maj 1994, s. 1.

⁽²⁾ KOM(95) 682 endelig udg.

(97/C 60/90)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2314/96
af Martina Gredler (ELDR) til Kommissionen*(27. august 1996)*

Om: Transmissionsrettigheder i forbindelse med sportsbegivenheder

Offentlige radio- og fjernsynsstationers køb af transmissionsrettighederne i forbindelse med store internationale sportsbegivenheder synes truet af de private stationers sammenslutning, da de råder over langt større økonomiske muligheder.

Hvad agter Kommissionen at foretage sig?

Vil Kommissionen bestræbe sig på at sikre, at de offentlige radio- og fjernsynsstationer foretrækkes i forbindelse med transmission af sportsbegivenheder?

Vil Kommissionen give de offentlige stationer forkøbsret i forbindelse med store sportsbegivenheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(18. oktober 1996)*

Da visse store sportsbegivenheder er meget populære, er erhvervelsen af rettighederne til at transmittere disse begivenheder en stor økonomisk gevinst for radio- og fjernsynsstationerne, som vil skabe sig eller konsolidere et publikum, hvad enten der er tale om tv-kanaler, hvortil der er fri adgang, eller betalings-tv. Selskaber, der sender kodede programmer, og som nu er veletableret på markedet og har en tilstrækkelig finansiell kapacitet, får nu priserne til at gå op ved overbud i håbet om at få de rettigheder, som giver dem mulighed for at lokke nye abonnenter til sig.

Denne situation kan således føre til en interessekonflikt mellem ønsket om at sikre udviklingen af audiovisuelle tjenester og ønsket om at sikre størst mulig adgang til de store internationale sportsbegivenheder. Endvidere er problemet snarere, at der er konkurrence mellem to forskellige sendemåder, nemlig tv, hvortil der er fri adgang, og betalings-tv, idet der ikke så meget er tale om konkurrence mellem offentlige og private radio- og tv-selskaber.

Set fra et EF-standpunkt kan spørgsmålet om adgang til store offentlige begivenheder være af konkurrencepolitisk art.

I den beslutning, som Kommissionen vedtog i 1993 i henhold til EF-traktatens artikel 85, stk. 3, og hvori der blev meddelt fritagelse i sagen om European Broadcasting Union (EBU) – Eurovision – havde Kommissionen som begrundelse for fritagelsen bl.a. taget hensyn til det forhold, at medlemmerne af EBU sikrede en meget bred befolkningsdækning ved transmission af store sportsbegivenheder, hvor rettighederne var opnået i fællesskab inden for rammerne af Eurovision. Men denne beslutning er imidlertid blevet annulleret af Førsteinstansretten.

Det følger af Førsteinstansrettens dom, at man ikke kan forbeholde offentlige radio- og tv-selskaber en favørbehandling ved tildelingen af ret til transmission af store sportsbegivenheder, blot fordi de udøver en funktion, hvor de varetager særlige opgaver af offentlig interesse. Endvidere er det vigtigt for Kommissionen, at der ikke lægges hindringer i vejen for udviklingen af betalings-tv og for tv, hvor der betales pr. udsendelse – en nyskabelse, som det teknologiske fremskridt har åbnet mulighed for.

Endelig skal det bemærkes, at medlemsstaterne stadig har ret til at træffe foranstaltninger for at sikre det størst mulige publikum adgang til vigtige begivenheder, dog under forudsætning af at sådanne foranstaltninger er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

På foranledning af den beslutning, som Parlamentet vedtog den 22. maj 1996 om tv-transmission af sportsbegivenheder, gik Kommissionen i gang med at undersøge, om den koordinerede anvendelse af de eksisterende regler er tilstrækkelig til at undgå misbrug. Hvis dette ikke er tilfældet, må man undersøge spørgsmålet om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt med ad hoc-regler på EF-plan. Når den igangværende analyse er afsluttet, vil Kommissionen sende en meddelelse til Parlamentet og Rådet.

(97/C 60/91)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2316/96
af Martina Gredler (ELDR) til Kommissionen
(27. august 1996)

Om: Kontrol med de øvre grænser for »Multimedia« og »Monomedia«

Kommissionen har forelagt et forslag, som skal fastlægge nye kriterier for fusion af medier ved hjælp af øvre grænser for publikumskvoter i stedet for at tage udgangspunkt i ejendom.

»Monomedia-grænsen« for fjernsyns- og radiostationer skal ligge på 30%, og »Multimedia-grænsen« for gensidige kapitalinteresser inden for medierne fjernsyn, radio og aviser skal være på 10%.

Inden for hvilket tidsrum planlægger Kommissionen at indføre disse nye kriterier?

Hvorledes skal rækkevidden kontrolleres?

Planlægger Kommissionen at oprette et organ, som skal kontrollere de øvre grænser for rækkevidden?

Vil Kommissionen pålægge et uafhængigt forskningsinstitut at kontrollere rækkevidden?

Med hvilke mellemrum agter Kommissionen at kontrollere rækkevidden?

Hvorledes planlægger Kommissionen at finansiere kontrollen?

Hvilken budgetpost skal bevillingerne komme fra?

Kan Kommissionen allerede nu anslå udgifternes størrelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(22. oktober 1996)

Kommissionen har ikke fremlagt forslag om mediekoncentration. Der arbejdes i øjeblikket med et initiativ om harmonisering af lovgivningen om medieejerskab i medlemsstaterne, der har til formål at sikre pluralisme. Dette arbejde, der er en fortsættelse af undersøgelser og høringer foretaget af Kommissionen ⁽¹⁾, er imidlertid endnu ikke afsluttet, og indholdet af dette initiativ er derfor endnu ikke fastsat.

⁽¹⁾ »Pluralisme og koncentration i medierne i det indre marked. Vurdering af behovet for et EF-initiativ«, KOM(92) 480 endelig udg.; »Opfølgning af høringen i forbindelse med grønbogen »Pluralisme og koncentration i medierne i det indre marked – vurdering af behovet for et EF-initiativ«, KOM(94) 353 endelig udg.

(97/C 60/92)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2319/96
af Peter Truscott (PSE) til Kommissionen
(27. august 1996)

Om: Insulinafhængige diabetikers adgang til animalsk insulin

Der hersker mistanke om, at behandling med humant insulin kan være risikabel – hvordan agter Kommissionen på denne baggrund at sikre, at alle insulinafhængige diabetikere i Den Europæiske Union fortsat kan få adgang til animalsk insulin?

Anser Kommissionen det for sandsynligt, at personer, der ikke har haft en sådan valgfrihed, kan få erstatning, hvis det godtgøres, at deres helbred har taget skade af behandlingen med humant insulin?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(9. oktober 1996)

Insulin er et hypoglykæmisk hormon, som indgår i kulhydrat- og fedtstofskiftet, og mangel på hormonet forårsager diabetes mellitus. Insulin kan udvindes fra animalsk kilde, enten fra svin eller okser, ved hjælp af en semisyntetisk proces, eller ved hjælp af rekombinerende bioteknologi, såkaldt humant insulin.

Alle disse tre kilder benyttes ved fremstillingen af de medicinalvarer, der forhandles i Fællesskabet, selv om forbruget af produkter af rent animalsk oprindelse i Europa ligger betydeligt under de øvrige to former.

I enhver medlemsstat, hvor insulin af animalsk oprindelse ikke er tilladt, kan sådanne produkter dog alligevel erhverves i henhold til bestemmelserne i artikel 2, stykke 4, i Rådets direktiv nr. 65/65/EØF om tilnærmelse af lovgivningen om medicinske specialiteter⁽¹⁾, i henhold til hvilket »en medlemsstat i overensstemmelse med gældende lovgivning og for at opfylde særlige behov kan dispensere fra bestemmelserne i kapitel II til V for så vidt angår lægemidler, der er udleveret i henhold til en bestilling, afgivet i god tro og uopfordret, og som er fremstillet i henhold til anvisninger fra en godkendt praktiserende læge til hans egne patienter og på hans personlige og direkte ansvar«.

⁽¹⁾ EFT 22 af 9.2.1965.

(97/C 60/93)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2320/96

af José García-Margallo y Marfil (PPE) til Kommissionen

(27. august 1996)

Om: Protokollen UNESCO-Valencia om det tredje årtusinde

De udfordringer, der viser sig ved udgangen af dette århundrede, og som skal finde en løsning i det kommende årtusinde, ændrer allerede nu vort syn på fremtiden. Visse initiativer peger allerede på store overvejelser vedrørende menneskehedens fremtid. Dette er tilfældet med byen Valencia, hvis styre den 14. juni 1996 undertegnede en protokolaftale med UNESCO. Denne protokol indeholder forskellige overvejelser vedrørende betydningen for mennesket af det årtusinde, der afsluttes, og de store udfordringer i den kristne tidsregnings tredje årtusinde.

Har Kommissionen kendskab til denne betydningsfulde og enestående aftale mellem Valencia og UNESCO?

Agter Kommissionen at deltage i aktiviteterne i denne protokol?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(15. oktober 1996)

Kommissionen er helt enig med det ærede medlem i, at mange af de opgaver, vi allerede står overfor ved udgangen af dette århundrede, må løses i det kommende årtusinde, og at de allerede nu ændrer vores syn på fremtiden. Som Kommissionen allerede gjorde opmærksom på i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 274/95, er det sandsynligt, at regeringskonferencen vil have afsluttet sit arbejde, og at mange aktiviteter vil være planlagt i forbindelse med nye medlemsstaters tiltrædelse. Kommissionen pegede i sit svar også på, at der dog under alle omstændigheder vil være behov for information: På et tidspunkt, hvor der hersker så megen tvivl, tøven og usikkerhed om Europas fremtid og den rolle, dets institutioner skal tillægges, er information den væsentligste opgave, og ofte er det nemmest at informere ved hjælp af symboler.

Kommissionen takker det ærede medlem for at have gjort den opmærksom på protokolaftalen af 14. juni, 1996, mellem byen Valencia og UNESCO. Som nævnt i Kommissionens svar på tidligere forespørgsler fra Parlamentet⁽¹⁾ overvejer den stadigvæk, hvordan den bedst kan bidrage til højtideligholdelsen af årtusindskiftet. Kommissionen er fuldt ud bevidst om dets symbolværdi, og den vil med sikkerhed benytte denne enestående lejlighed til på det kulturelle og informationsmæssige plan at deltage i højtideligholdelsen. Endnu har Kommissionen ikke afsluttet overvejelserne herom, men den er det ærede medlem taknemlig for at have peget på protokolaftalen mellem Valencia og UNESCO og for det forslag, han fremsætter i denne forbindelse.

Som nævnt af Kommissionen i dens svar på skriftlig forespørgsel nr. 274/95 vil aktiviteterne til markering af årtusindskiftet hovedsagelig dreje sig om information og kultur, men der vil også være aktiviteter på andre områder, for eksempel inden for uddannelse, miljø og sociale anliggender. Som anført i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 274/95 mener Kommissionen, det er vigtigt allerede nu at begynde overvejelserne herom. Med henblik herpå er der blevet nedsat en uformel arbejds-gruppe i Kommissionen, og medlemsstaterne er blevet bedt om at underrette Kommissionen om alle de aktiviteter, de har planer om. I lyset af disse oplysninger og efter at have hørt Parlamentet vil Kommissionen træffe beslutning om, hvordan den bedst kan bidrage til højtideligholdelsen.

⁽¹⁾ Skriftlig forespørgsel E-282/94 fra Sir Scott Hopkins — EFT C 336, 30.11.1994; E-427/95 fra Balfe — EFT C 179, 13.7.1995; E-426/95 fra Balfe — EFT C 190, 24.7.1995; H-274/95 og H-314/95 fra Elliot — Parlamentets forhandlinger nr 4-463 af 17.5.1995; E-1783/95 fra Spiess — EFT C 273, 18.10. 1995; H-553/96 fra Balfe; Parlamentets forhandlinger (7/96).

(97/C 60/94)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2321/96**af José García-Margallo y Marfil (PPE) til Kommissionen**

(27. august 1996)

Om: Konvergenskriterier med henblik på ØMU

Det fastsættes i artikel 1 i protokol nr. 6 til traktaten om Den Europæiske Union, at »kriteriet vedrørende prisstabilitet som nævnt i Traktatens artikel 106 J, stk. 1, første led, betyder, at en medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5%-point. Inflationen måles ved hjælp af forbrugerprisindekset på et sammenligneligt grundlag, der tager hensyn til forskelle i nationale definitioner.«

Er gennemsnittet i de tre medlemsstater et enkelt aritmetisk gennemsnit eller er der tale om et vejte gennemsnit, der tager hensyn til BNP i hvert land eller til andre målestokke for dets økonomiske betydning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy

(18. oktober 1996)

Det fastsættes hverken i artikel 109 J i EF-traktaten eller i artikel 1 i protokol nr. 6 om de i artikel 109 J omhandlede konvergenskriterier, hvilken form for gennemsnit der skal anvendes ved beregningen af referenceværdien for kriteriet med hensyn til prisstabilitet.

Der er dog bred enighed om, at et gennemsnit af de tre bedste resultater, der er vejte under hensyntagen til medlemsstaternes økonomiske betydning, ikke er hensigtsmæssigt. Hver medlemsstat er nemlig forpligtet til at påvise en varig prisstabilitet uafhængig af landets størrelse. Overholdelsen af konvergenskriterierne gælder for alle medlemsstater og er ikke afhængig af landets økonomiske vægt. Et gennemsnit, der ikke er vejte, er i øvrigt mere gennemsigtigt og mere forståeligt for den brede offentlighed.

Det er grunden til, at Kommissionen i de konvergensberetninger, der hidtil er udarbejdet, har anvendt et simpelt aritmetisk gennemsnit for de tre medlemsstater, der inden for de seneste 12 måneder har haft den laveste inflationstakt i forhold til de foregående 12 måneder.

De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor er i øvrigt sammen med de nationale myndigheder og Det Europæiske Monetære Institut i færd med at udarbejde harmoniserede prisindekser på fællesskabsplan. Fra februar 1996 er der blevet offentliggjort foreløbige forbrugerprisindekser, som er den laveste fællesnævner blandt de nationale indekser, hvilket er første etape på vej mod en fuldstændig harmonisering.

(97/C 60/95)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2326/96**af Luciano Vecchi (PSE) til Kommissionen**

(27. august 1996)

Om: EU's holdning med hensyn til spørgsmålet om antipersonelminer ved Habitat II-konferencen i Istanbul

Af hvilken grund var Europa-Kommissionens repræsentanter på Habitat II-konferencen, der blev afholdt i Istanbul i foråret, imod, at man i slutresolutionen medtog artikel 128, som stod i udkastet til resolution og omhandlede spørgsmålet om antipersonelminer?

Er Kommissionen klar over, at den med denne holdning har bragt EU's image i miskredit i flere andre lande?

Af hvilken grund er Kommissionen gået imod fællesskabsinstitutionernes holdninger til spørgsmålet om antipersonelminer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(1. oktober 1996)*

På Habitat II-konferencen forelagde Kommissionen med medlemsstaternes samtykke Habitat-arbejdsgruppen et ambitiøst forslag baseret på den fælles aktion vedrørende personelminer. Dette forslag blev forkastet, bl.a. af visse alliancefri stater. Desuden afgav Kommissionen i overensstemmelse med Unionens holdning bemærkninger til en tekst, som var foreslået af De Forenede Stater. For at betone Unionens engagement i den internationale indsats for at overvinde det verdensomspændende problem med personelminer indledte Kommissionen sine bemærkninger med følgende formuleringer:

»Den Europæiske Union er særdeles aktivt engageret i både de politiske og de praktiske bestræbelser for at overvinde det verdensomspændende problem, som den kritkløse og uansvarlige anvendelse af landminer forårsager. I den forbindelse nåede den i maj 1995 til enighed om at fastsætte et moratorium for eksport af visse kategorier personelminer til supplerende af en række andre aktioner, og den er nu i færd med at videreudbygge politikken til støtte for sit mål, der er et forbud mod personelminer. Desuden yder den et bidrag på mere end 8 mio. USD til FN's frivillige trust fund for bistand med minerydning. Ud over de individuelle aktioner, som mange af Unionens medlemsstater har gennemført, har Europa-Kommissionen i de seneste fire år ydet et bidrag på mere end 50 mio. USD til minerydningsaktioner i verdens mest plagede regioner«.

Den eneste afsluttende tekst, som der kunne opnås enighed om, var imidlertid et meget kortfattet punktum i stk. 128, artikel i, i resolutionen, nemlig »støtte til arbejdet med øjeblikkelig fjernelse af personelminer efter væbnede konflikters ophør«.

Kommissionen anerkendes og roses i brede kredse for sin rolle som en af de vigtigste globale bidragsydere til minerydningsaktioner og for sine bestræbelser for at føre målet om fuldstændigt forbud mod personelminer ud i livet. Den mener fremdeles, at Unionen i højere grad bør fokusere på de tredjelande, der viderefører de uansvarlige leverancer af personelminer til konfliktområder, og på de parter i sådanne konflikter, der bliver ved med kritiskløst at anvende disse våben, som har så ødelæggende virkninger i civilbefolkningen.

(97/C 60/96)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2329/96**af Gianni Tamino (V) til Kommissionen***(27. august 1996)*

Om: Mellemstationer fastlagt i direktivet om beskyttelse af dyr under transport

Hvilke fællesskabskriterier gælder for mellemstationer, hvad angår forplejning, fodring, vanding, transport og eventuel opstaldning af visse typer dyr samt hvilke sundhedspolitiske bestemmelser gælder der for disse mellemstationer, som Rådet efter forslag fra Kommissionen skulle fastlægge inden den 30. juni 1996 (artikel 13 i Rådets direktiv 95/29/EF ⁽¹⁾ af 29. juni 1995 om ændring af direktiv 91/628/EØF ⁽²⁾ om beskyttelse af dyr under transport?)

⁽¹⁾ EFT L 148 af 30.6.1995 s. 52.

⁽²⁾ EFT L 340 af 11.12.1991, s. 17.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(26. september 1996)*

Kommissionen er for øjeblikket i færd med at udarbejde et forslag til Rådets beslutning om minimumskrav for mellemstationer.

Den agter at forelægge dette forslag for Rådet i nær fremtid.

(97/C 60/97)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2355/96
af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen**

(27. august 1996)

Om: Forsikringselskabet Royal Insurance Españas ophævelse af en husforsikring

Handlede forsikringselskabet Royal Insurance España i Palma, Mallorca, ulovligt, da det den 16. oktober 1992 uden at tilbyde nogen form for tilbagebetaling eller kompensation ophævede den husforsikring, Patricia Barr fra Mal Pas, Alcudia, Mallorca, havde tegnet, selv om der var betalt præmie frem til den 30. marts 1993?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(22. oktober 1996)

Spørgsmålet vedrører fortolkning af betingelserne i en forsikringskontrakt, og hvorvidt disse betingelser er forenelige med den gældende lovgivning på dette område.

I henhold til fællesskabsretten har Kommissionen ikke beføjelse til at fortolke betingelserne i en forsikringskontrakt og til at definere de kontraherende parters rettigheder og forpligtelser i medfør af en forsikringskontrakt. Denne beføjelse ligger hos myndighederne i de enkelte medlemsstater, især de juridiske myndigheder.

I det foreliggende tilfælde kan Kommissionen oplyse, at der inden for det spanske forsikringstilsyn findes en administrativ klageinstans, hvortil enhver forsikringstager kan rette henvendelse om forsikringsspørgsmål.

(97/C 60/98)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2357/96
af Gianfranco Dell'Alba (ARE) til Kommissionen**

(27. august 1996)

Om: Det foreløbige budgetforslag 1997

Kan Kommissionen fremsende Europa-Parlamentet beretningen fra Forskningsinstituttet vedrørende Samarbejde inden for Middelhavsområdet og vedrørende Det Europæisk-Arabiske Samarbejde (A-3059), som dette institut normalt skal forelægge medlemmerne af Europa-Parlamentet hvert år, og kan den oplyse, hvilken virkning dette instituts aktioner har haft, navnlig under hensyntagen til målet om at fremme den europæiske opbygning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(2. oktober 1996)

Kommissionen sender beretningen fra Forskningsinstituttet vedrørende samarbejde inden for Middelhavsområdet og Det Europæisk-Arabiske Samarbejde (MEDEA) efter dets anmodning om midler over A-10 0 posten på budgettet for 1996, direkte til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat.

Det bør bemærkes, at Instituttet blev oprettet i april 1996, og derfor begyndte det først for nylig sine aktiviteter. Det har derfor endnu ikke sendt den årlige beretning til Parlamentet, som det ærede medlem omtaler. Med hensyn til "fremme af den europæiske opbygning", er dette ikke direkte indeholdt i MEDEA's vedtægter, eller i budgetanmærkningen for 1996-budgettet. Det kan ikke desto mindre betragtes som et faktum, at instituttet ved at udbrede objektive oplysninger om disse lande i europæiske kredse og især til de parlamentsmedlemmer, der ønsker det, bidrager til en samlet europæisk politik over for det nærliggende og betydningsfulde arabiske område.

(97/C 60/99)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2364/96
af Thomas Megahy (PSE) til Kommissionen
(27. august 1996)

Om: Vurdering af valutaer i ØMU

Hvilke forholdsregler vil der blive taget for at hindre valutaer i at gå ind i ØMU med en for høj kursværdi, hvilket ville være til skade for produktionen og beskæftigelsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy
(28. oktober 1996)

EU-traktaten indeholder et krav om, at den enkelte medlemsstat, inden den træffer beslutning om deltagelse i Den Økonomiske og Monetære Union, »skal have opnået en høj grad af vedvarende konvergens«. Da de deltagende medlemsstater ved indledningen af tredje fase vil have opnået en meget høj grad af økonomisk konvergens, og da deres vekselkurser vil ligge på et stabilt niveau, vil markedskurserne fuldt ud afspejle de underliggende fundamentale økonomiske forhold.

(97/C 60/100)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2383/96
af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen
(6. september 1996)

Om: Hr. Beland — momsrefusion fra de belgiske myndigheder

Kan Kommissionen kommentere situationen for en af mine vælgere, hr. Beland, som har en momsrefusion til gode fra de belgiske myndigheder i henhold til det 8. momsdirektiv, og som jeg den 18. oktober 1995 skrev om til kommissær Monti? Han har gentagne gange henvendt sig til de belgiske myndigheder for at kræve sin refusion, men de ønsker ikke at besvare hans skrivelser.

Vil Kommissionen skride ind over for den belgiske regering for manglende overholdelse af direktivet? Hvilke øvrige muligheder har hr. Beland for at opnå en mindelig ordening?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
(16. oktober 1996)

Kommissionen skal hermed meddele det ærede medlem, at der er blevet indledt en overtrædelsesprocedure mod Belgien for ikke at have overholdt ottende direktiv (79/1072/EØF) ⁽¹⁾ om tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i landet. Under denne procedure anfægter Kommissionen for det første, at fristen på seks måneder for tilbagebetalingen af moms ikke er blevet overholdt, og for det andet at der ikke betales morarenter, når denne frist overskrides. Belgien har meddelt de foranstaltninger, som er blevet truffet med henblik på at råde bod på disse mangler. Kommissionen henlagde derfor i december 1995 den pågældende sag.

Men Kommissionen følger stadig udviklingen hvad angår tilbagebetalingsproceduren i Belgien og er lydhør over for enhver klage, som de erhvervsdrivende måtte indgive.

Hvad angår det ovennævnte tilfælde har Kommissionen — efter at have undersøgt sagen og taget kontakt med de belgiske myndigheder — meddelt klageren, hvorfor Belgien havde nægtet at tilbagebetale momsens samt meddelt ham, hvorledes han kunne få berigtiget sine afgiftsmæssige forhold.

⁽¹⁾ EFT L 331 af 27.1979.

(97/C 60/101)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2387/96**af Gerhard Schmid (PSE) til Kommissionen***(6. september 1996)*

Om: Bedriftskontrol af EU-godkendte slagterier ved Kommissionens veterinærsagkyndige

1. Hvor mange godkendte slagterier findes der i Den Europæiske Union fordelt på de enkelte medlemsstater?
2. Hvor mange godkendte slagterier findes i tredjelande fordelt på de enkelte lande?
3. Hvor mange veterinærsagkyndige for kontrol af slagterier findes der i Kommissionen fordelt på nationalitet og sprogkunderskaber?
4. Hvor ofte kontrolleres hver enkelt slagteri pr. år (kontrolintensitet)?
5. Hvor mange mangler bliver der i den forbindelse påtalt?
6. Hvilke mangler drejer det sig om?
7. Er der allerede indledt foranstaltninger mod slagterier, hvor der er påtalt mangler, og i bekræftende fald hvilke?
8. Gennemføres kontrollen i EU på det pågældende lands sprog? I benægtende fald hvorfor ikke?
9. På hvilket sprog gennemføres kontrollen i tredjelande?
10. Bliver der givet besked om kontrollen i EU på det pågældende lands eget sprog? I benægtende fald hvorfor ikke?
11. Må en tysk kontrollør fra Kommissionen også kontrollere tyske slagterier, eller må de pågældende tjenestemænd kun udføre kontrol uden for deres hjemland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(18. oktober 1996)*

1. Kommissionen kan henvise det ærede medlem til svaret på skriftlig forespørgsel E-1988/96 fra Crampton (¹).
2. Der er 640 EF-godkendte virksomheder i 29 tredjelande.
3. Kommissionens veterinærsagkyndige har ansvar ikke alene for kontrol af fersk kød, slagte- og opskæringsvirksomheder, men også for kontrol af alle anlæg, der fremstiller produkter af animalsk oprindelse. Der er ti veterinærsagkyndige beskæftiget på dette felt (en belgisk, en fransk, tre tyske (hvoraf den ene er stationeret i Kommissionens delegation i Washington), en græsk, en irsk og tre italienske). Det er en forudsætning for, at en sagkyndig kan rekrutteres af Kommissionen, at vedkommende taler mindst et EF-sprog foruden sit modersmål.
4. Kommissionen stillede mod at kontrollere alle EF-godkendte slagterier i EF inden gennemførelsen af det indre marked. Dette mål blev praktisk taget nået. Siden gennemførelsen af det indre marked er det hensigten at kontrollere ca. 5% af virksomhederne hvert år med overvejende vægt på nyligt godkendte virksomheder og virksomheder, der har vist mangler, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser, da det er medlemsstaternes ansvar at autorisere og kontrollere virksomheder under deres jurisdiktion.
5. & 6. Det er ikke muligt at give tal for mangler, og den slags mangler, man finder, er forskellige fra virksomhed til virksomhed og fra medlemsstat til medlemsstat. De går fra problemer med hensyn til anlægsplan, strukturer, installationer, udstyr, vedligeholdelse, renlighed og hygiejne til mangler med hensyn til dokumentation, anlægskontrol samt dyrlægekontrol og -tilsyn.
7. Der træffes foranstaltninger over for virksomheder inden for EF alt efter manglernes alvor. Foranstaltningerne kan gå fra en anmodning om garantier til sagsanlæg. Foranstaltninger mod virksomheder i tredjelande kan bestå i en anmodning om garantier, udarbejdelse af arbejdsskemaer eller tilbagekaldelse af godkendelser.
8. & 9. Kommissionen forsøger så vidt muligt at foretage kontrollen på medlemsstatens sprog. Det kan ikke altid lade sig gøre på grund af de enkelte inspektørers sprogkunderskaber.

10. Hvis der anmodes om særlige foranstaltninger, bliver det gjort på medlemsstatens sprog. Ganske enkle inspektionsrapporter bliver i nogle tilfælde udarbejdet på inspektørens modersmål (dog kun, hvis der specielt er bedt herom), men sædvanligvis på engelsk eller fransk, således at et besøg kan blive fulgt op. Det kan ikke lade sig gøre at oversætte de enkelte virksomhedsrapporter, fordi der er så mange.

11. Kommissionens veterinærsagkyndige foretager inspektioner i samtlige medlemsstater uanset deres nationalitet.

(¹) EFT C 385 af 19.12.1996, s. 72.

(97/C 60/102)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2388/96

af Alex Smith (PSE) til Kommissionen

(6. september 1996)

Om: Begrænset adgang til retshjælp i Det Forenede Kongerige

Unionsborgere, der ønsker at påberåbe sig Den Europæiske Unions traktater og direktiver, må først rejse sag gennem retssystemet i den enkelte medlemsstat, før sagen kan indbringes for EF-Domstolen.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre, at britiske statsborgere får adgang til en retfærdig behandling, efter at den britiske regering har begrænset adgangen til retshjælp inden for det britiske retssystems rammer og nu agter at afskaffe den gratis retshjælp fuldstændig, således at mange britiske borgere af økonomiske årsager vil være afskåret fra at påberåbe sig de rettigheder, der tilkommer dem i henhold til EU-retten og traktaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(2. oktober 1996)

Traktaterne giver ikke Fællesskabet nogen direkte kompetence med hensyn til bestemmelser om adgang til retshjælp i medlemsstaterne, medmindre der er tale om forskelsbehandling på grund af nationalitet. Kommissionen er ikke bekendt med sådan forskelsbehandling i gældende eller planlagt lovgivning på dette område i Det Forenede Kongerige.

(97/C 60/103)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2407/96

af Michl Ebner (PPE) til Kommissionen

(11. september 1996)

Om: Forbud mod eksport af Rioja-vin udstedt af komitéen til beskyttelse af spanske oprindelsesbetegnelser

I sag 47/90 ved Domstolen henvist af Tribunal de commerce de Bruxelles med anmodning om præjudiciel afgørelse om forbud mod eksport af Rioja-vin udstedt af komitéen til beskyttelse af spanske oprindelsesbetegnelser udtalte Kommissionen, som afgav skriftligt indlæg for Domstolen, at »påbuddet om aftapning i dyrkningsområdet... ikke [kan] betragtes som et led i en kvalitetspolitik... Traktatens artikel 34 skal fortolkes således, at den ikke kan forenes med et påbud om, at kvalitetsvine, der er dyrket i et bestemt område, skal aftappes i dyrkningsområdet, såfremt det samtidig forbydes, at disse produkter eksporteres på fad«.

Med dom af 9.6.1992 bekræftede Domstolen følgelig, at påbuddet om aftapning i dyrkningsområdet var ulovligt, idet det var i strid med traktatens artikel 34.

I konsekvens af sin holdning burde Kommissionen have indledt traktatbrudsprocedure mod Spanien og også mod Italien, som med lov nr. 164 af 10.2.1992 åbnede mulighed for ved dekret at udstede påbud om aftapning i bestemte dyrkningsområder. For visse italienske vine, herunder også meget kendte vine, er der faktisk allerede ved dekret udstedt et sådant påbud.

Vil Kommissionen derfor oplyse, om og i givet fald hvilke initiativer den agter at tage mod medlemsstater, der i deres retsregler bevarer eller indfører påbud om aftapning af kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder i disse områder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(17. oktober 1996)

Som følge af de kontakter, Kommissionen har haft med medlemsstaterne efter dommen af 9. juni 1992 i sag 47/90, som det ærede medlem henviser til, har den indsamlet en række oplysninger af teknisk og juridisk art vedrørende obligatorisk aftapning i produktionsområdet af kvalitetsvine fra et bestemt dyrkningsområde (kvbd). Kommissionen har ligeledes konstateret, at alle de otte vinproducerende medlemsstater har indført foranstaltninger, der har samme formål, i det mindste for visse vine af højere kvalitet, omend med forskelle. Alle disse medlemsstater er af den opfattelse, at der er en snæver sammenhæng mellem aftapningen i produktionsområdet og bevarelsen af visse kvalitetsvines karakteristika, og de mener, at der er tale om det mest effektive middel i denne forbindelse.

I de seneste år er forbedring og opretholdelse af levnedsmidlers kvalitet endvidere blevet et prioriteret mål på politisk og lovgivningsmæssigt niveau i EF. Angivelser med henblik herpå findes i hvidbogen om gennemførelsen af det indre marked⁽¹⁾ og i meddelelsen om landdistrikternes fremtid⁽²⁾. Ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽³⁾ er en konkretisering på lovgivningsniveau af denne politik, som oven i købet tilfredsstiller forbrugernes forventninger.

I denne forbindelse har Belgien for nylig taget retlige skridt mod Spanien under påberåbelse af muligheden i EF-traktatens artikel 170 for at medlemsstaterne direkte kan indbringe en sag for Domstolen og som følge af den manglende overholdelse af dommen af 9. juni 1992. Sagen er registreret i Domstolen under nr. C-388/95. Spørgsmålet indbringes derfor på ny for Domstolen. Kommissionen har på grundlag af overvejelserne i de foregående afsnit besluttet at intervenere i denne sag til fordel for det spanske synspunkt. Det skriftlige indlæg, der gør rede for dens argumenter, skulle indgives den 19. september 1996.

På grundlag af det ovenstående er den gennemgang af de formodede overtrædelser af EF-retten, som Kommissionen havde indledt over for de pågældende otte medlemsstater, for øjeblikket suspenderet.

Kommissionen forbeholder sig endvidere ret til at vurdere, hvilke skridt den kan tage, både hvad angår det generelle spørgsmål om aftapning af kvbd og de formodede overtrædelser, efter indgivelsen af dens skriftlige indlæg.

⁽¹⁾ Dok. KOM(85) 310.

⁽²⁾ Dok. KOM(88) 501.

⁽³⁾ EFT L 208 af 24.7.1992.

(97/C 60/104)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2414/96

af Caroline Jackson (PPE) til Kommissionen

(11. september 1996)

Om: Tilsætningsstoffer til levnedsmidler – særlige behov

Den 25. marts 1997 træder EF-direktiv 95/2/EF⁽¹⁾ om brugen af tilsætningsstoffer, som ikke er farver eller sødemidler, i kraft i samtlige EU-lande. Produkter, der ikke overholder bestemmelserne i dette direktiv, vil ikke længere frit kunne afsættes i EU.

Siden de første forslag til dette direktiv forelå åbent for kommentarer, har den europæiske handelssammenslutning IDACE, der repræsenterer børne- og diætkostproducenter, samt nogle af medlemsvirksomhederne slået til lyd for deres behov for at kunne anvende særlige tilsætningsstoffer til specialkost beregnet for syge børn og små børn. Relevant dokumentation er blevet fremsendt til videre behandling til Kommissionens GD III og Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.

Kommissionen og Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler mangler stadigvæk at indtage et standpunkt i forbindelse med industriens krav. De berørte virksomheder venter at få store afsætningsvanskeligheder om nogle få måneder.

Hvad vil Kommissionen gøre for at afhjælpe denne situation, der er opstået som følge af manglende effektivitet inden for de relevante tjenestegrene? Vil Kommissionen tillade, at der midlertidigt gøres undtagelse for disse produkter? Hvordan vil Kommissionen forhindre, at sådanne problemer opstår i fremtiden?

(¹) EFT L 61 af 18.3.1995, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(18. oktober 1996)

Parlamentets og Rådets direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer fastsætter, hvilke tilsætningsstoffer til levnedsmidler der må benyttes i spædbørns og småbørns ernæring. I direktivet er der taget hensyn til Den Videnskabelige Komité's henstilling om, at brugen af tilsætningsstoffer bør begrænses mest muligt. I Kommissionens oprindelige forslag omtales kun de tilsætningsstoffer, der udtrykkeligt var godkendt til brug i disse former for levnedsmidler.

Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har siden da gentagne gange undersøgt yderligere tilsætningsstoffer som det menes påkrævet at anvende i småbørns og spædbørns ernæring. Gennemgangen af det videnskabelige materiale er stadig i gang. Kommissionen er ikke enig i, at forsinkelsen med hensyn til godkendelse af nye tilsætningsstoffer til levnedsmidler skyldes arbejdsgangen i Den Videnskabelige Komité eller i dens tjenestegrene, men snarere, at spørgsmålet om spædbørns ernæring kontra spæd- og småbørns helbred er yderst kompliceret.

For at beskytte nyfødtes og småbørns helbred ønsker Kommissionen ikke at fremsætte forslag om godkendelse af yderligere tilsætningsstoffer til levnedsmidler bestemt til disse, før den samlede videnskabelige vurdering heraf er tilendebragt. For nylig tilstillede Kommissionen Europa-Parlamentet og Ministerrådet et forslag til ændring af ovennævnte direktiv, hvori der er nævnt ét nyt tilsætningsstof til brug i spædbørns ernæring. Dette stof har for nylig fået grønt lys fra Den Videnskabelige Komité.

Under hensyn til de videnskabelige vurderingers komplekse karakter og deres betydning for beskyttelsen af den offentlige sundhed er det ikke Kommissionens opfattelse, at det ville være en god løsning med midlertidige tilladelser til disse produkter. Så snart de videnskabelige vurderinger af disse tilsætningsstoffer er afsluttet, vil Kommissionen ufortøvet tilstille Parlamentet og Rådet et forslag til ændring af direktivet om tilsætningsstoffer.

(97/C 60/105)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2416/96

af María Izquierdo Rojo (PSE) til Kommissionen

(4. september 1996)

Om: Utilladelig ødelæggelse af pilgrimsvejen til Santiago i byen Pazos (Padrón)

Har Europa-Kommissionen og navnlig kommissionsmedlem med ansvar for beskyttelse af den europæiske kulturarv Marcelino Oreja kendskab til de særdeles alvorlige og brutale ødelæggelser, der sker på vejen til Santiago, Ruta Xacobeá, i forbindelse med udvidelsen af landevej N-550 gennem Pazos (Padrón)?

Er dette ikke i endnu højere grad kritisabelt, eftersom det drejer sig om en af de mest typiske strækninger og områder langs den uforlignelige og storslåede Jakobsvej, der af Europarådet er erklæret for europæisk kulturvej af første grad og af UNESCO for verdens kulturarv?

Er dette ikke et groft overgreb, som den galiciske provinsregering og andre ansvarlige ser på med utilladelig passivitet?

Hvordan kan man undlade at anmelde, at der sker overtrædelser af lov 3/96 om beskyttelse af vejene til Santiago (DOG 25.5.1996), lov 8/95 om Galiciens kulturarv, autonomistatutten og selve den spanske forfatning.

Mener den ikke, at disse arbejder øjeblikkeligt bør stoppes, og at de påførte skader bør genoprettes, inden det er for sent?

Hvad vil Kommissionen helt præcist gøre ved dette anslag mod et europæisk kulturhistorisk mindesmærke af så uforlignelig og uvurderlig værdi? Mener den ikke, at det er barbarisk at forøve en sådan skade på menneskers levesteder, landlig kultur og miljøet af hensyn til et simpelt projekt om udvidelse af en landevej, der kunne finde flere andre og bedre alternative løsninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(30. oktober 1996)

Kommissionen takker det ærede medlem for oplysningerne om den ødelæggelse af pilgrimsvejen til Santiago de Compostela, der risikerer at ske i forbindelse med udvidelsen af landevej N-550 gennem Pazos.

Pilgrimsvejen til Santiago de Compostela er af internationale organisationer, såsom UNESCO og Europarådet, blevet erklæret for en af de mest bevaringsværdige europæiske kulturveje. Kommissionen er klar over vejens store historiske og symbolske værdi og kan dokumentere, at landevej N-550 ikke befinder sig nøjagtigt på pilgrimsvejen til Santiago de Compostela, som er af stor kulturel værdi og erklæret for tilhørende verdens kulturarv.

Kommissionen vil i henhold til artikel 128 i traktaten og subsidiaritetsprincippet overdrage det ærede medlems spørgsmål til de behørigt spanske myndigheder til videre behandling.

(97/C 60/106)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2418/96

af Bartho Pronk (PPE) til Kommissionen

(11. september 1996)

Om: Edb-programmer og det 21. århundrede

I forbindelse med svaret fra Bangemann på spørgsmål E-1399/96 ⁽¹⁾ bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Er svarene fra Kommissionen ikke i modstrid med hinanden på den måde, at der allerede er blevet truffet alle de nødvendige forebyggende foranstaltninger, og at der samtidig er blevet nedsat en arbejdsgruppe, som skal undersøge problemet og udarbejde eventuelle løsninger herfor?
2. Hvilket bidrag vil Kommissionen yde til den arbejdsgruppe, som skal nedsættes?
3. Mener Kommissionen ikke, at dens svar på min tidligere forespørgsel af 12. juli 1996 lader meget tilbage at ønske?

⁽¹⁾ EFT C 356 af 25.11.1996, s. 34.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(18. oktober 1996)

De tidligere svar er på ingen måde selvmodsigende. Der må skelnes mellem hvordan overgangen til det 21. århundrede påvirker henholdsvis Kommissionen og alle andre eksterne organer og virksomheder.

Hvad angår Kommissionens egen interne informationssystemer, har Kommissionen allerede fået bekræftet, at den råder over passende foranstaltninger, således at svaghederne i dens egne edb-systemer i forbindelse med årtusindskiftet kan fremfindes og forebygges.

Med hensyn til eksterne aktiviteter er Kommissionen opmærksom på problemets omfang og den markedsdrevne respons, som allerede nu er ganske omfattende. Her erkender Kommissionen og andre involverede parter, at den kan medvirke til at lette udvekslingen af erfaringer og spille en rolle i andre sammenhæng, f.eks. i forbindelse med aktiviteterne under forsknings- og udviklingsprogrammerne. Disse har allerede har leveret vigtige teknologier, der vil lette overgangen.

Udvekslingen af erfaringer mellem store og erfarne brugere som f.eks. administrationer kan endvidere medvirke til, at dette vigtige emne tackles på en bedre måde. Kommissionen har allerede oprettet et forum, hvor medlemsstaternes repræsentanter, som er ansvarlige for indkøb og videreudvikling af større edb-systemer,

mødes. Repræsentanterne drøfter i øjeblikket overgangen til det 21. århundrede, og man vil dele og formidle indhøstede erfaringer om, hvorledes denne udfordring kan imødegås. Administrationerne kan hjælpe og hjælper faktisk med at fastlægge god praksis, som kommer hele IT brugersamfundet til gode.

(97/C 60/107)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2421/96**af Jacques Donnay (UPE) til Kommissionen***(11. september 1996)*

Om: Anvendelse på erhvervet som skilærer af direktivet om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelse

Fri bevægelighed for arbejdstagere i Europa er et grundlæggende princip, som bør gennemføres for alle erhverv. Anvendelsen af dette princip på visse erhverv, som kræver særlige kvalifikationer på grund af specielle forhold for udøvelse af disse aktiviteter, kan imidlertid rejse visse vanskeligheder. Dette gælder f.eks. for skilærere, som med henblik på at give de personer, de underviser, maksimal sikkerhed bør have indgående kendskab til bjergmassernes geografiske og geomorfologiske betingelser, til klimaforhold og usikkert sneterræn... Utilstrækkeligt uddannede lærere kan medføre ulykker, som f.eks. ulykken i Valmorel.

Spørgsmålet om kundskabskontrol opstår i det væsentlige for lærere, som udøver kortvarig virksomhed i en anden medlemsstat.

Disse lærere bør af sikkerhedshensyn ubetinget have et kundskabsniveau, som svarer til et statsanerkendt diplom som sportslærer.

Hvilke foranstaltninger overvejer Kommissionen med henblik på, at anerkendelse af uddannelse som skilærer ikke bliver til skade for sikkerheden?

Vil Kommissionen kunne acceptere en undtagelse fra dette erhverv i forbindelse med omsættelsen i Frankrig af direktiv 92/51 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25.

Svar afgivet af Kommissionens vegne af Mario Monti*(22. oktober 1996)*

Ligesom det ærede medlem mener Kommissionen, at den frie bevægelighed udgør et princip, der skal finde anvendelse på alle erhverv. Direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF ⁽¹⁾ er vedtaget med henblik herpå.

Ved rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 indførtes en generel ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed. Siden blev dette direktiv suppleret med Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser. Skilærere er omfattet af dette andet direktiv.

I henhold til den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser skal en person, der er fuldt kvalificeret til at udøve et erhverv i en medlemsstat, i princippet kunne udøve samme erhverv i en anden medlemsstat. Der findes dog nogle undtagelser fra dette princip. Det er bl.a. tilfældet, når den uddannelse, ansøgeren om anerkendelse har modtaget i den medlemsstat, han kommer fra, vedrører emner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det eksamensbevis, der kræves i værtslandet. I så tilfælde har værtslandet mulighed for at kræve, at ansøgeren gennemgår en prøvetid eller indstiller sig til en egnethedsprøve (udligningsforanstaltninger). Bortset fra ganske særlige tilfælde, der omhandles i direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF, kan indvandrerer frit vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve.

Kommissionen erkender, at som følge af skilæreres særlige ansvar, må disse have særlige kvalifikationer, der giver de personer, de underviser, størst mulig sikkerhed. Den mener imidlertid, at bestemmelserne i direktiv 92/51/EØF tager tilstrækkeligt hensyn til sikkerhedskravene i den uddannelse, en ansøger om anerkendelse måtte have. Større huller på dette område i den uddannelse, en eksamensbevisindehaver fra en anden medlemsstat måtte have, kan udgøre væsentlige forskelle i forhold til indholdet af den franske uddannelse og således give anledning til krav om prøvetid eller egnethedsprøve.

I overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 92/51/EØF har de franske myndigheder anmodet om med hensyn til skilærerkvalifikation at få en undtagelse fra princippet om, at indvandreren frit kan vælge mellem prøvetid og egnedhedsprøve. Artikel 14 giver en medlemsstat mulighed for at afvige fra ét af direktivets grundlæggende principper (det om det frie valg mellem egnedhedsprøve og prøvetid i de tilfælde, hvor værtslandet har ret til at pålægge en udligningsforanstaltning). Anmodningen behandles for tiden.

Det ærede medlem omtaler også spørgsmålet om kundskabskontrol for lærere, som udøver kortvarig virksomhed i en anden medlemsstat. Det gælder om at forlige det traktatfæstede princip om fri udveksling af tjenesteydelser og de særlige sikkerhedskrav i forbindelse med skiløb. I overensstemmelse med Domstolens retspraksis mener Kommissionen, at den frie udveksling af tjenesteydelser, som i traktaten udgør et grundlæggende princip, kun kan indskrænkes af bestemmelser, der er behørigt begrundede i almenvellet, og som finder anvendelse på alle personer og foretagender, der udøver virksomhed på bestemmelseslandets område, for så vidt som almenvellets interesse ikke er beskyttet af bestemmelser, som gælder for tjenesteyderen i den medlemsstat, hvor han er etableret. Disse krav må være objektivt nødvendige, for at de kan sikre de faglige bestemmelsers overholdelse og beskyttelse af tjenestemodtageren, og de må ikke gå ud over det, der er nødvendigt for at nå disse mål.

Kommissionen kan forestille sig, at disse principper kan finde anvendelse på skiundervisning, hvor helbred og sikkerhed afhænger af træningsniveau, sted og vejrlig. Den må imidlertid påse, at de nationale bestemmelser desangående ikke går ud over det, som er nødvendigt af hensyn til skielevernes sikkerhed.

(¹) EFT L 19 af 24.1.1989.

(97/C 60/108)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2422/96

af Doeke Eisma (ELDR) til Kommissionen

(4. september 1996)

Om: Gennemførelse af Habitat-direktivet i Frankrig

Den 19. juli 1996 udsendte den franske premierminister Juppé en pressemeddelelse, hvori han erklærede, at Frankrig ikke er i stand til inden for rammerne af EU-Habitat-direktivet at deltage i samarbejdet om etablering af Natura 2000-netværket.

Er Kommissionen bekendt hermed, og i bekræftende fald hvordan har den reageret herpå?

Har den franske regering ved udarbejdelsen af dette direktiv på et tidligere tidspunkt meddelt, at der ville være problemer med gennemførelsen?

Er der andre medlemsstater, der har problemer med etableringen af Natura 2000-netværket?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(1. oktober 1996)

Kommissionen er via pressen blevet orienteret om den beslutning, Frankrigs premierminister traf den 19. juli 1996, om at indfryse håndhævelsen af fællesskabsdirektiv 92/43/EØF (¹), det såkaldte 'habitat-direktiv'.

Denne beslutning fra den franske regerings side er blevet beklaget, og Kommissionen har da også udsendt en pressemeddelelse den 31. juli 1996 (²).

Før direktivets vedtagelse havde de ansvarlige franske myndigheder ikke tilkendegivet, at de ville støde på vanskeligheder under iværksættelsen heraf. Desuden havde Frankrig siden direktivets vedtagelse heller ikke taget særlige forbehold med hensyn til dets praktiske gennemførelse.

Ti medlemsstater har allerede indsendt komplette eller delvise lister over lokaliteter.

Vanskeligheder under høringen af den stedlige befolkning er blevet bragt på bane af en række forskellige medlemsstater, men Frankrig er indtil nu den eneste, der direkte har indefrosset dette direktivs ikrafttræden.

(¹) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

(²) IP/96/759.

(97/C 60/109)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2427/96**af Mark Killilea (UPE) til Kommissionen***(11. september 1996)*

Om: Kommissionens forslag om forskningsprojekter vedrørende fødevarer fra havet

Kan Kommissionen oplyse hvilke programmer om finansiel støtte, hvis nogle sådanne findes, den har udarbejdet til fremme af forskningsprojekter vedrørende fødevarer fra havet, da disse ikke kan komme i betragtning under et punkt under fødevareprogrammet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson*(14. oktober 1996)*

Forskningsprojekter vedrørende fødevarer fra havet er afgjort fuldt berettiget til at blive finansieret i medfør af landbrugs- og fiskeriprogrammet under det fjerde rammeprogram. Følgende delområder på arbejdsprogrammet for landbrugs- og fiskeriprogrammet er af en ganske særlig relevans for forskning i levnedsmidler fra havet:

- Område 3.1 Forbrugernæring og -trivsel. Udvikling af bedre forståelse for de sundhedsmæssige aspekter af fisk og fiskerivarer.
- Område 3.3.5 Avancerede og optimerede teknologier og processer. Nyvurdering af underudnyttede og underfiskede fiskearter og biprodukter på basis heraf.
- Område 3.4 Generisk næringsmiddelvidenskab. Etablering af grænseværdier for tilstedeværelsen af giftstoffer i havmiljøet og for mikrobiologien i forbindelse med nyligt frembragte fiskearter, sammensatte produkter med indhold af fisk og nye forarbejdningsprocesser samt endelig for vurdering af de epidemiologiske risikomomenter i forbindelse med bløddyr.
- Område 5 Fiskeri og akvakultur. Velafbalanceret bæredygtig udnyttelse af Fællesskabets fiskeriresourcer samt yderligere videreudvikling af dam-brugssektoren.

(97/C 60/110)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2429/96**af Glenys Kinnock (PSE) til Kommissionen***(11. september 1996)*

Om: Verdenshandelsorganisationens procedurer — strid om bananer

Den generelle ret, som eksisterede under GATT, for tredjepart eller interesserede parter til at deltage i diskussionspaneler er tilsyneladende blevet begrænset under Verdenshandelsorganisationens procedurer, hvad angår diskussionen om bananer.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre, at AVS-stater har tid og mulighed for at deltage i dette diskussionspanel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(10. oktober 1996)*

I forbindelse med de tidlige faser i forhandlingerne i det panel, der blev oprettet under Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler for bilæggelse af tvister med henblik på at undersøge EF's bananordning, støttede EF kraftigt ønskerne fra landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet om som interesserede tredjeparter i større omfang at kunne deltage i panelets forhandlinger for at blive i stand til at forsvare deres interesser.

I den aftale om regler og procedurer, der ligger til grund for bilæggelse af tvister i WTO, fastsættes der regler for interesserede tredjeparters deltagelse i panelers forhandlinger. Panelet har to gange taget stilling til tredjeparters deltagelse i de løbende forhandlinger, med det resultat at tredjeparter blev i stand til at forelægge panelet skriftlige memoranda. De var også i stand til at være til stede og intervenere mundtligt på parternes første møde i panelet og til at være til stede og fremsætte en kort mundtlig erklæring på parternes andet møde i panelet.

(97/C 60/111)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2430/96
af Ria Oomen-Ruijten (PPE) til Kommissionen
(11. september 1996)

Om: Afgiftsforhøjelse for brændstoffer til motorkøretøjer

1. Har Kommissionen kendskab til, at den nederlandske regering agter at forhøje afgifterne på brændstoffer til motorkøretøjer?
2. Kan Kommissionen give en aktuel oversigt over forskellene mellem afgifterne på brændstoffer til motorkøretøjer i de enkelte medlemsstater?
- 3! Deler Kommissionen den opfattelse, at det grænseoverskridende køb af brændstoffer til motorkøretøjer herved vil vokse betydeligt?
4. Deler Kommissionen den opfattelse, at en forøgelse af forskellene mellem afgiftssatserne i de enkelte medlemsstater vil føre til strukturel uligevægt i de forskellige erhvervssektorer i grænseområderne?
5. Mener Kommissionen, at denne afgiftsforhøjelse i længden vil føre til en flytning af arbejdspladser i grænseområderne, ikke som følge af markedsmekanismerne eller konkurrence, men udelukkende på grund af indgreb fra det offentlige?
6. Deler Kommissionen den opfattelse, at der herved skabes yderligere problemer for den harmonisering af afgifterne på mineralolie, som er ønskelig med henblik på et bedre fungerende indre marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(9. oktober 1996)

De forslag til direktiver om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier, som Kommissionen forelagde Rådet i 1987, var baseret på formodningen om, at både strukturerne og afgiftssatserne skulle være fuldstændig harmoniseret, hvis det indre marked skulle fungere korrekt.

Drøftelserne af disse forslag resulterede imidlertid i, at Rådet og Kommissionen erkendte, at en fuldstændig harmonisering af satserne ikke var mulig på det pågældende tidspunkt, og Kommissionen fremlagde derfor en række ændrede forslag om et system, som identificerede de punktafgiftspligtige produkter og specificerede minimums- og målsatser for disse produkter afhængig af, hvorledes de blev anvendt. Rådet vedtog i sidste instans kun et system med bindende minimumssatser, hvor hver medlemsstat frit kan fastsætte afgiftssatserne for produkter under hensyntagen til situationen i den pågældende medlemsstat.

I henhold til direktiv 92/82/EØF⁽¹⁾ om punktafgiftssatserne skal Rådet hvert andet år gennemgå de i dette direktiv fastsatte afgiftssatser og efter høring af Europa-Parlamentet med enstemmighed træffe de fornødne foranstaltninger. Rådet foretager denne gennemgang på grundlag af en rapport fra Kommissionen. I Kommissionens rapport og Rådets overvejelser skal der tages hensyn til det indre markeds funktion samt til punktafgiftssatsernes realverdi og traktatens bredere målsætning. Den første rapport blev fremsendt til Parlamentet i september 1995⁽²⁾, som vedtog en beslutning i september 1996.

Det fremgår af rapporten, at nogle af de problemer, der er opstået efter gennemførelsen af det indre marked i 1993, skyldes forskellene i punktafgiftssatserne, samt at medlemsstaterne erkender, at disse problemer skal løses ved at mindske forskellene mellem de nationale satser. Det fremgår endvidere af rapporten, at der kun er sket en ubetydelig faktisk tilnærmelse af afgiftssatserne siden 1993, men at der har været en markant nedgang i grænsehandelen, hvor det har været tilfældet. Det konkluderes i rapporten, at det vil være nødvendigt med en omfattende høring for at oplyse om den fremtidige politik. De vigtigste spørgsmål i fremtiden er større tilnærmelse af afgiftssatserne og udvidelse af systemet til at omfatte konkurrerende produkter, der i øjeblikket er uden for afgiftsnettet.

Efter anmodning fra Rådet er Kommissionen nu i færd med at udarbejde forslag til en global fremgangsmåde for beskatning af energiprodukter. Med disse forslag vil man forsøge af forbedre det indre markeds funktion ved at koncentrere sig om de ovenfor nævnte vigtigste spørgsmål samtidig med, at der sikres tilstrækkelig fleksibilitet til, at beskatningen kan anvendes som et middel til at realisere andre politiske mål.

(1) Rådets direktiv nr. 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier. EFT L 316 af 31.10.1992.

(2) KOM(95) 285 endelig udg.

(97/C 60/112)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2431/96**af Christa Randzio-Plath (PSE) til Kommissionen***(11. september 1996)*

Om: Franske (og belgiske) forslag om valutasingninger

1. Er Kommissionen — på baggrund af de forslag, der blev fremsat af den franske minister Arthuis på det uformelle ØKOFIN-møde i Verona den 12. og 13. april 1996 om valutakurssvingninger — enig i, at det forslag, som minister Arthuis gik ind for, går ud fra den tanke, at det er muligt,

- at udarbejde kriterier, der tilsigter at afgøre, hvorvidt udsving i en medlemsstats reelle valutakurser giver et sandt billede af de tilgrundliggende elementer i den pågældende medlemsstats økonomi;
- og mener Kommissionen, dersom dette ikke er tilfældet, at det så vil være muligt at fastslå de nøjagtige årsager til disse valutakurssvingninger?
- hvordan vil Kommissionen definere kriteriet om, hvad konkurrencepræget devaluering betyder?

Hvis Kommissionen er enig i, at denne forudsætning er af afgørende betydning i det franske forslag, kan den så antyde, hvorvidt det er muligt at gennemføre disse opgaver på en klar og objektiv måde i betragtning af de indlysende tekniske og økonomiske vanskeligheder, dette vil medføre?

2. Er Kommissionen — i betragtning af, at det er hensigten, at så mange medlemsstater som muligt hurtigst muligt skal tiltræde eurozonen — bekymret for, at en fremgangsmåde, der er baseret på sanktioner og tvang i stedet for en udligning af forskelle mellem medlemsstater med eller uden fravigelse kan fordybe disse forskelle og få negativ indflydelse på den offentlige mening i de lande, der er ved at tiltræde eurozonen, og dermed mindske deres ønske om at blive medlem af Den Monetære Union eller forøge deres tvivl med hensyn til fordelene ved medlemskab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy*(11. oktober 1996)*

1. De forslag, som den franske minister fremsatte på det uformelle ØKOFIN-møde i Verona, er behandlet i Kommissionens arbejdsdokument »Styrkelse af konvergens i tredje fase af ØMU« (1).

Kommissionen hævder i dette dokument, at forslaget om at knytte bevillinger fra strukturfondene til udviklingen i de reale valutakurser ikke er en effektiv metode til at realisere de opstillede mål. Sanktioner for reale deprecieringer — uden hensyntagen til årsagerne hertil — risikerer at straffe lande, som har stabiliseret deres økonomi ved at reducere inflationen eller enhedslønsmålingerne. Selv nominelle deprecieringer skyldes ikke altid eller udelukkende en løs økonomisk politik. De er ofte forårsaget af spekulation på grund af markedets opfattelse af, at der foreligger en ustabil politisk situation, eller af udviklingen uden for Fællesskabet.

Dokumentet illustrerer de økonomiske og tekniske vanskeligheder, der er forbundet med at fastslå, om valutasingningerne i en medlemsstats valuta afspejler ændringer i de underliggende grundlæggende elementer. Der skal for eksempel vælges en referenceperiode, hvor valutakurserne er mere eller mindre i overensstemmelse med de økonomiske grundlæggende elementer. I forbindelse med et nyt europæisk monetært system fra 1999 skal Kommissionen undersøge, hvornår en valutafluktuation kan betragtes som for stor og som en trussel for det indre markedes funktion.

Denne undersøgelse vil være pragmatisk og formålet hermed vil være at vurdere de praktiske virkninger af fluktuationerne på det indre marked. Definitionen af »ligevægtsvaluta« er i denne forbindelse kun et teoretisk element, som blandt andet anvendes ved vurderingen af, om der er tale om for store svingninger.

2. Nominel konvergens, som bidrager til at mindske valutakurssvingningerne mellem euroen og »pre-ins«-medlemsstaternes valutaer er et vigtigt element for et velfungerende indre marked. Blandt de mulige mekanismer for at styrke nominel konvergens skal man især styrke de mekanismer, der tager sigte på at forebygge.

I ovennævnte undersøgelse undersøgte man forslaget om at indføre makroøkonomisk konditionalitet i strukturfondsforordningerne. I de medlemsstater, som er hovedmodtagere af støtte i henhold til mål nr. 1, vil en nedsættelse af strukturfondenes midler og den nationale medfinansiering kunne få en negativ makroøkonomisk virkning og dermed uheldige virkninger på indhentningsprocessen. I andre medlemsstater er fællesskabsstøtten rettet mod specifikke regioner og sociale grupper, som vil kunne blive straffet for den nationale regerings løse

økonomiske politik. På grund af de juridiske aspekter som f.eks. princippet om legitime forventninger og den fornødne enstemmighed for at opnå en ændring i rammeforordningen vil det tidligst være muligt at indføre konditionalitet i strukturfondene ved udgangen af den nuværende programperiode, dvs. ved udgangen af 1999.

(¹) SEK(96) 1489.

(97/C 60/113)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2434/96

af Georges Berthu (I-EDN) til Rådet

(11. september 1996)

Om: Den euro-canadiske transatlantiske forhandling

Udkastene til en euro-canadisk fælleserklæring og handlingsplan blev ikke undertegnet den 26. juni i Rom af flere grunde, blandt hvilke der anføres en fortolkningsuenighed (også blandt Unionens institutioner) om begrebet frihandel.

Selv om begrebet frihandelsområde ikke formelt blev nævnt i disse tekster, kunne man imidlertid henvise til flere passager, der syntes at indebære et sådant begreb, bl.a. det afsnit, hvor de bilaterale økonomiske forbindelser blev overvejet »i forbindelse med et transatlantisk marked« (i ental), og i det afsnit, der omtalte »en fælles undersøgelse om midlerne til... yderligere at begrænse eller fjerne de afgiftsmæssige og ikke-afgiftsmæssige skranker«.

Anser Rådet med henblik på en genoptagelse af forhandlingerne ikke disse to passager for uhensigtsmæssige?

Svar

(29. november 1996)

Eftersom der, som det ærede medlem påpeger, ikke er enighed om en fælleserklæring og en handlingsplan, er der således heller ikke enighed om nogen bestemt sprogbrug vedrørende handel. Hvis der skal vedtages en sådan sprogbrug, skal såvel Rådet som Canada kunne acceptere den. Det vil naturligvis indgå i forhandlingerne, når de til sin tid genoptages.

(97/C 60/114)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2435/96

af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) til Rådet

(11. september 1996)

Om: Pædofili og netværk for ulovlig handel og kriminalitet

Alle er rystet over de seneste begivenheder i Belgien og over de særdeles kriminelle og smudsige forbindelser, der eksisterer mellem seksuel perversion og trafiknetværk, der dækker over diverse former for ulovlig handel, herunder med mennesker, børn, og over tilsyneladende respektable aktiviteter, hvormed det eneste formål imidlertid er at puge penge sammen uanset disses farve, lugt eller oprindelse.

Hvis man har et politisk ansvar, kan man ikke være indifferent over for de fænomener, der bliver afsløret, og det er ikke nok at udtrykke harme og rædsel og fordømmelse. Inden for den udvidede EU må man gå længere og sætte ind på områder, der rækker ud over det betændte sted. Man kan ikke nøjes med at fordømme umennesker og herunder glemme medskyldige, motiver eller de fordele, der kan drages af deres kriminelle, antisociale og umenneskelige handlinger.

Hvorledes forholder Rådet sig i denne sag? Findes der fortegnelser over personer, som er involveret i de netværk, der dækker over de nu afslørede odiose ugeringer? Vil Rådet fremme åbenhed og information af offentligheden for således at modvirke den følelse af usikkerhed blandt borgerne, som er grobund for den foruroligende fremkomst af selvforsvarsgrupper, hvor man tager loven i egen hånd og kræver øje for øje, tand for tand?

Svar*(29. november 1996)*

Rådet deler det ærede parlamentsmedlems bekymring med hensyn til de seneste tragiske begivenheder vedrørende børn i Belgien og andre steder. Det finder, at bekæmpelsen af sådanne grufulde forbrydelser bør prioriteres, og det har allerede på spørgsmål fra andre parlamentsmedlemmer meddelt, at det agter at handle hurtigt på dette område. Den belgiske justitsminister har fremsat forslag om foranstaltninger vedrørende harmonisering af straffeloven, retsplejeloven og retligt samarbejde på internationalt plan, om et program til uddannelse og udveksling af personale med ansvar for behandlingen af sager vedrørende menneskehandel, og om udarbejdelse af en fortegnelse over ekspertcentre inden for politi og andre organer, der bekæmper og foretager efterforskning af disse forbrydelser.

Der er også taget initiativ til at få udvidet Europol's Narkotikaenheds mandat til også at omfatte menneskehandel, og spørgsmålet om videre konkret aktion vil blive behandlet på mødet for de europæiske justitsministre i Dublin i denne måned og drøftes allerede inden for de relevante instanser i Rådet. Rådet agter at rejse dette spørgsmål sammen med sine kolleger i de associerede lande i Central- og Østeuropa.

*(97/C 60/115)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2438/96****af Patricia McKenna (V) til Kommissionen***(18. september 1996)*

Om: EU-støtte til tobaksproducenter

Artikel 129 i Maastricht-traktaten kræver, at sundhedsaspektet inddrages i udviklingen af alle områderne af EU-politikken. Alene sidste år betalte EU dog Ir.£ 802,4 mio i støtte til tobaksproducenter.

Ifølge Verdenssundhedsorganisationen (WHO) dør tre millioner mennesker hvert år af tobaksrelaterede sygdomme, og hvis den nuværende tendens fortsætter, kan dette tal stige til 10 millioner, når nutidens teenage-rygere er midaldrende. Derudover beskrev Revisionsretten i en beretning fra 1994 tobaksstøtten som en »ikke hensigtsmæssig brug af offentlige midler« og anbefalede, at der blev givet direkte indkomststøtte til landmænd for ikke at dyrke tobak.

Kan Kommissionen, i lyset af de alvorlige sundhedsproblemer der er forbundet med rygning, oplyse, hvilke planer den har for en gradvis afskaffelse af støtten til tobaksproducenter og en omledning af de nuværende omkostninger til denne støtte til et program for omlægning af afgrøder og kompensation for de eksisterende tobaksproducenter? Er Kommissionen enig i, at EU's støtte til tobaksproduktionen ikke er i overensstemmelse med Maastricht-traktatens krav om at inddrage sundhedsaspektet i alle områder af EU-politikken?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(15. oktober 1996)*

EU-støtten til tobaksproduktion har til formål at give indkomststøtte til tobaksdyrkerne, hvoraf mange kun har få økonomiske alternativer. Hvad angår den fremtidige politik i denne sektor, agter Kommissionen i nær fremtid at fremlægge en rapport om tobaksordningen.

*(97/C 60/116)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2441/96****af Karin Riis-Jørgensen (ELDR) til Kommissionen***(11. september 1996)*

Om: OECD-aftale om støtte til skibsbygningsindustrien

En række skibsværfter i Europa og andre steder er allerede i gang med at undertegne kontrakter om de skibe, der skal leveres i 1999. Den nuværende formulering af OECD-aftalens slutakt (3094/95 (!)) kunne give anledning til usikkerhed om, hvordan situationen vil være, når aftalen træder i kraft. Da EU-lovgivning ikke forbyder

medlemsstaterne at indgå forpligtelser om støtte til skibe, der skal leveres i 1999, kan denne usikkerhed føre til konkurrencefordrejning, hvis nogle medlemsstater mener, at der findes et sådant forbud i EU-lovgivningen.

Indtil OECD-aftalen træder i kraft, vil der være indgået kontrakter om skibsbygning i hele verden på grundlag af gældende bestemmelser. Kan Kommissionen bekræfte, at kontrakter med støtte inden for den nuværende 9% grænse i henhold til det syvende direktiv kan leveres indtil 8 år efter kontraktdataen?

Kan Kommissionen oplyse, hvornår den forventer, at OECD-aftalen træder i kraft og om Kommissionen fastholder, at USA, som tog initiativ til forhandlingerne for flere år siden, hurtigt skal ratificere aftalen?

(¹) EFT L 332 af 30.12.1996, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(2. oktober 1996)

Kommissionen beklager meget, at Amerikas Forenede Stater endnu ikke har ratificeret OECD-aftalen og dermed har forsinket dens ikrafttrædelse. Den Europæiske Union har allerede sammen med alle aftalens øvrige parter givet bindende tilsagn ved at ratificere aftalen. Unionen vil fortsat opfordre USA til at gøre det samme snarest muligt. På nuværende tidspunkt hersker der imidlertid fortsat usikkerhed herom. På baggrund heraf har Rådet besluttet, at direktivet om støtte til skibsbygningsindustrien om nødvendigt bør videreføres indtil udgangen af 1997, medmindre OECD-aftalen træder i kraft i den mellemliggende tid. Rådet og Kommissionen har endvidere aftalt, at Kommissionen, hvis OECD-aftalen ikke er trådt i kraft den 1. juni 1997, fordi alle aftaleparterne endnu ikke har ratificeret den, skal fremlægge de fornødne forslag for Rådet, så det inden den 31. december 1997 kan træffe en beslutning om den holdning, Unionen skal indtage.

Kommissionen forstår det ærede medlems bekymring med hensyn til den mulige konflikt, der er mellem leveringsfristen den 31. december 1998 i henhold til de såkaldte »standstill«-bestemmelser i slutakten for skibe, hvortil der er ydet støtte inden aftalens ikrafttrædelse, og hvor det var antaget, at aftalen ville træde i kraft den 1. januar 1996, og den 3-årige leveringsfrist i henhold til skibsbygningsdirektivet. Det er helt klart meget vigtigt, at dette problem løses snarest muligt, og Kommissionen arbejder på at finde en løsning.

(97/C 60/117)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2443/96

af Karsten Hoppenstedt (PPE) til Kommissionen

(11. september 1996)

Om: Audiovisuel piratvirksomhed i Grækenland

Intellektuel ejendomsret er nøglen til udviklingen af den audiovisuelle sektor. Kommissionen opfordrer derfor i Grønbogen om Ophavsret og Ophavsretsbeslægtede Rettigheder i Informationssamfundet medlemsstaterne til at tilpasse deres eksisterende lovgivning til udviklingen af nye audiovisuelle tjenesteydelser. Som supplement skal de intellektuelle ejendomsrettigheder, der allerede findes inden for den audiovisuelle sektor, dog også gennemføres effektivt.

Til trods for de internationale handelsbestemmelser udgør audiovisuel piratvirksomhed et væsentligt problem. Det viser for eksempel handelskonflikten mellem Kina og USA. Den europæiske audiovisuelle industri rammes af østeuropæiske tredjelands overtrædelser af internationale bestemmelser og EU-forordninger. Også inden for EU er der dog eksempler på audiovisuel piratvirksomhed, først og fremmest i Grækenland.

Til trods for, at der er vedtaget en ny ophavsretslovgivning i 1993 og en radio- og tv-lovgivning i 1995, har den græske regering og de græske domstole ikke magtet at gennemføre denne nye lovramme. Det skønnes, at 200 licensløse tv-stationer dagligt udsender ureglementerede programmer, som hvert år koster europæiske og amerikanske firmaer 70 millioner dollars. Disse store tab har skadet det audiovisuelle marked alvorligt. Beskæftigelse, investeringer og handel er ramt i et tilsvarende omfang.

EU er blevet bevidst om denne uholdbare situation og har taget skridt. Generaldirektøren for GD XV, John Mogg, har givet udtryk for sin bekymring over for den græske faste repræsentant, Zafiriou, og krævet korrigerende foranstaltninger. Kommissionen bedes på denne baggrund oplyse følgende:

1. Bør Kommissionen ikke skride ind over for audiovisuel piratvirksomhed i ikke alene tredjelande men også inden for EU, og i sidstnævnte tilfælde endda handle mere effektivt?
2. Er Kommissionen klar over omfanget af piratvirksomheden i Grækenland og dens negative indvirkning på det græske og det europæiske audiovisuelle marked?
3. Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har truffet og agter at træffe for at sikre, at den græske regering tager sig af dette problem og overholder EU's og de internationale bestemmelser vedrørende ophavsret og de hermed forbundne forpligtelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(31. oktober 1996)

Kommissionen er klar over, at den audiovisuelle piratvirksomhed, der berører nogle medlemsstater, herunder Grækenland, er et meget alvorligt problem. Hovedproblemet i Grækenland vedrører specielt piratvirksomhed inden for film og lydoptagelser, herunder en række piratstationers ulovlige udsendelser. Selv om der i 1993 blev vedtaget en meget moderne lov om ophavsret og hermed beslægtede rettigheder, som indeholder strenge bestemmelser for håndhævelse og sanktioner, har det med denne lov ikke været muligt at bekæmpe piratvirksomheden.

Kommissionen har taget en række initiativer for at bekæmpe piratvirksomhed på fællesskabsplan. En række harmoniseringsdirektiver på dette område er allerede vedtaget, f.eks. Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer ⁽¹⁾, Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder ⁽²⁾, Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om radio- og tv-udsendelse via satellit og videreførelse pr. kabel ⁽³⁾, Rådets direktiv 93/98/EØF af 29. oktober 1993 om harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder ⁽⁴⁾, og den 11. marts 1996 vedtog Rådet og Europa-Parlamentet direktiv 96/9/EF om retlig beskyttelse af databaser ⁽⁵⁾.

Formålet med alle disse direktiver er at hjælpe rettighedshavere med at udøve deres rettigheder fuldt ud på det indre marked og bekæmpe piratvirksomhed. Kommissionen har en vigtig opgave med at sikre, at EU's direktiver gennemføres i den nationale lovgivning, men anvendelsen i praksis af den nationale lovgivning er et internt anliggende for de enkelte medlemsstater.

Rådet, som finder, at mangelen på effektive og afskrækkende sanktioner i tilfælde af overtrædelse af fællesskabsretten kan skade troværdigheden af de fælles regler og påvirke vilkårene for Unionens borgere, vedtog den 29. juni 1995 en resolution om en ensartet og effektiv gennemførelse af fællesskabsretten og om sanktioner i tilfælde af overtrædelse af dens bestemmelser vedrørende det indre marked ⁽⁶⁾. I denne resolution opfordrer Rådet medlemsstaterne til at sørge for, at der ved gennemførelsen af Fællesskabets retsakter i den nationale lovgivning træffes forholdsregler, som bevirker, at fællesskabsretten gennemføres lige så effektivt og strengt som medlemsstaternes nationale lovgivning, samt at der vedtages sanktionsbestemmelser, der under alle omstændigheder er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

Aftalen om handelsrelaterede aspekter af den intellektuelle ejendomsret (TRIPs) sikrer endvidere rettighedshavere et minimum af beskyttelse ved at sikre dem eksklusive rettigheder med hensyn til reproduktion og udlejning af fonogrammer. Kapitel II i denne aftale vedrører håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Det fastsættes, at medlemsstaterne skal sikre, at de i dette kapitel omhandlede bestemmelser for håndhævelse findes i den nationale lovgivning, således at der effektivt kan gribes ind over for enhver overtrædelse af ophavsretten og de hermed beslægtede rettigheder, der er omfattet af aftalen. Gennemførelsen af TRIPs-aftalen prioriteres meget højt af Kommissionen.

Kommissionen arbejder ihærdigt for, at fællesskabsretten gennemføres korrekt og er fast besluttet på at nå dette mål for at bekæmpe den audiovisuelle piratvirksomhed.

⁽¹⁾ EFT L 122 af 17.5.1991.

⁽²⁾ EFT L 346 af 27.11.1992.

⁽³⁾ EFT L 248 af 6.10.1993.

⁽⁴⁾ EFT L 290 af 24.11.1993.

⁽⁵⁾ EFT L 77 af 27.3.1996.

⁽⁶⁾ EFT C 188 af 22.7.1995.

(97/C 60/118)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2444/96
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(18. september 1996)

Om: Anklager fremsat af et tyrkisk parlamentsmedlem

Ifølge en forespørgsel stillet i den tyrkiske nationalforsamling af det istanbulske parlamentsmedlem, Sevgen, fra Cumhurriyet Halk Partisi, er der fra den særlige fond til fremme af Tyrkiets repræsentation i udlandet blevet udbetalt et beløb på 65 milliarder tyrkiske lira til »De Grå Ulve« og det nationalistiske parti MHP med det formål at støtte moddemonstrationer på Cypern, som resulterede i drabet på to græsk-cyprioter, hvoraf den ene på bestialsk vis blev tvævet ihjel med træstokke og jernstænger, og den anden koldblodigt blev skudt ned.

Efter disse oplysninger fra den tyrkiske parlamentariker, som viser, at der føres en politik med konstant optrapning af de provokationer, det officielle Tyrkiet uhindret gør sig skyldig i, bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Hvordan agter Kommissionen at reagere på denne skandaløse opførsel fra Tyrkiets side på baggrund af, at Tyrkiet nu siden den 1. januar 1996 har været knyttet til EU gennem en toldunion?
2. Hvilke konkrete skridt vil Kommissionen tage for at bringe besættelsen af 40% af Cyperns område til ophør?
3. Har Kommissionen overvejet definitivt at afbryde forbindelserne mellem EU og Tyrkiet, indtil Tyrkiet giver konkrete beviser på, at det har lært at tilpasse sin adfærd til de normer, der må gælde for en civiliseret og oplyst nation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(den 29. oktober 1996)

Kommissionen har bekymret fulgt den seneste tids tragiske begivenheder på Cypern. I sin erklæring af 16. august 1996 udtrykte Unionen sin beklagelse over de tyrkiske sikkerhedsstyrkers overdrevne magtanvendelse og opfordrede til ro og tilbageholdenhed. Den understregede ved samme lejlighed nødvendigheden af samarbejde med FN i bestræbelserne på at dæmpe spændingen og påpegede, at det var tvingende nødvendigt at intensivere bestræbelserne for at fremme en samlet politisk løsning på det cypriotiske spørgsmål.

For så vidt angår delingen af Cypern, udspringer Kommissionens politik direkte af den strategi, Unionen vedtog den 6. marts 1995 og senere bekræftede i Associeringsrådet mellem Fællesskabet og Cypern. Denne strategi har tre hovedaspekter: støtte til FN's bestræbelser (Kommissionen holder sig underrettet herom og handler i snævert samråd med FN), videreførelse af forberedelsen af forhandlingerne med Cypern og den strukturerede dialog samt oplysningsarbejde i det tyrkisk-cypriotiske samfund om fordelene ved tiltrædelsen. Som led i sidstnævnte punkt har Kommissionen sat en lang række aktiviteter igang (seminarer, dokumentformidling, møder, herunder arrangementer med deltagelse af fagforeningsfolk og virksomhedsledere fra begge samfund).

Det ærede medlem henvises desuden til rapporten om udviklingen i forbindelserne med Tyrkiet siden toldunionens ikrafttrædelse, som Kommissionen oversendte til Parlamentet den 9. oktober 1996, og hvori den analyserer situationen i forbindelserne med Tyrkiet og meddeler, hvilke konklusioner den drager heraf.

(97/C 60/119)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2447/96
af Josu Imaz San Miguel (PPE) til Kommissionen
(23. september 1996)

Om: Kogalskab

Ifølge dagbladet »Liberation« af 2.9.1996 forlyder det, at der foreligger et dokument undertegnet af GD VI's generaldirektør, hvori det henstilles til generaldirektøren med ansvar for det indre marked ikke at genoptage debatten om BSE.

Kan Kommissionen bekræfte dette?

Kan dette dokument, dersom ovenstående er korrekt, efter Kommissionens opfattelse ses som et forsøg på at dække over, hvor alvorlig denne sygdom er, og som en nedprioritering af den offentlige sundhed i forhold til stabiliteten på markedet?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen i bekræftende fald at træffe for at placere det politiske ansvar i denne sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(16. oktober 1996)

I det dokument, det ærede medlem henviser til, var der tale om en situation, hvor en medlemsstat havde indført forbud mod anvendelse af visse bovine og ovine væv i babymad, hvorved man gik længere end Den Videnskabelige Veterinærkomité's rådgivning.

Baggrunden for brevet var, at Den Videnskabelige Veterinærkomité til stadighed har rådgivet Kommissionen om BSE-forhold siden 1989 og derfor syntes at være den videnskabelige ekspertgruppe, som havde den nødvendige ekspertise. De foranstaltninger, der var blevet vedtaget på grundlag af Den Videnskabelige Veterinærkomité's rådgivning, blev betragtet som fuldt ud tilstrækkelige til beskyttelse af folkesundheden. At bringe et nyt videnskabeligt organ ind i BSE-drøftelserne i den følsomme situation, der herskede på det tidspunkt, blev derfor anset for at kunne skabe urimelig forvirring og at kunne fortolkes, som om Kommissionen drog Den Videnskabelige Veterinærkomité's ekspertise i tvivl.

For at undgå denne risiko og for at inddrage eksperter fra alle relevante discipliner blev situationen endelig undersøgt af en fælles arbejdsgruppe, der var nedsat af Den Videnskabelige Veterinærkomité og Den Videnskabelige Levnedsmiddelkomité, og dens konklusioner blev forelagt begge komitéer. Den Videnskabelige Levnedsmiddelkomité konkluderede, at yderligere foranstaltninger forekom at være unødvendige på det tidspunkt ud fra den foreliggende viden, og dette bekræftede Den Videnskabelige Veterinærkomité's tidligere råd som tilstrækkelige til at beskytte folkesundheden.

(97/C 60/120)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2451/96

af Bartho Pronk (PPE) og Ria Oomen-Ruijten (PPE) til Kommissionen

(23. september 1996)

Om: Badevandskvaliteten i provinsen Nordholland

Der er fastsat europæiske normer for badevandskvaliteten. Kommissionen er ifølge presseforlydender og oplysninger fra den nederlandske provins Nordholland utilfreds med badevandskvaliteten på visse steder i Nordholland.

1. Er Kommissionen klar over, at den i sin rapport om provinsen Nordholland har angivet en række steder som badesteder, som slet ikke er det, og endog et sted, som slet ikke findes?
2. Skal badevandet i overensstemmelse med EU-normerne have en minimal gennemsigtighed på en meter?
3. Er Kommissionen klar over, at provinsen Nordhollands naturlige beskaffenhed allerede i flere tusinde år har bevirket, at disse normer næsten aldrig kan opfyldes, bl.a. på grund af forekomsten af slik og fordi de badende roder op i sliklaget?
4. Finder Kommissionen, at badevandets gennemsigtighed kan bruges som indikator for badevandskvaliteten?
5. I bekræftende fald, hvorfor? I benægtende fald, er Kommissionen da rede til at ændre de gældende normer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(15. oktober 1996)

1. I henhold til Rådets direktiv 76/160/EØF om kvaliteten af badevand (1) skal medlemsstaterne nærmere identificere badeområderne, løbende overvåge vandkvaliteten for en række forskellige parametres vedkommende, og aflægge beretning til Kommissionen om resultaterne heraf. Dernæst lader Kommissionen udarbejde et udkast til samlet beretning herom.

Udkastet til beretning fra den pågældende medlemsstat sendes til hver enkelt berørt national myndighed med henblik på dennes bekræftelse heraf (korrektion af fejl med hensyn til de faktiske forhold, som for eksempel stednavne eller lokaliteter på landkortet) og eventuelle kommentarer hertil. Det er da muligt, at et bestemt lands ansvarlige myndighed måske ikke har fået lejlighed til at efterprøve samtlige data, der er blevet forelagt, sammen med de stedlige myndigheder eller den lokale rege-ring. Der tages behørigt hensyn til alle de kommentarer, der indgives af de natio-nale myndigheder, ved offentliggørelsen af den afsluttende beretning.

Alligevel vil Kommissionen sætte meget stor pris på, om myndighederne i den nederlandske provins Noord-Holland ville fremsende deres kommentarer til de pågældende nationale nederlandske myndigheder.

2.-3. Ifølge bilaget til direktivet bør sigtbarheden i vandet være på én m, dersom vandet skal stemme overens med de obligatoriske værdier, og to m, såfremt vandet skal være i overensstemmelse med de retningsgivende parameterværdier. Dog indehol-der dette bilag en særlig bestemmelse, hvorefter grænserne kan strækkes noget i tilfælde af helt exceptionelle geografiske eller meteorologiske forhold (f.eks. et stormvejr, turbulenser eller bundforhold). Sigbarhedsparametret er ikke blevet taget med i betragtning ved beregningen af graden af overensstemmelse med nor-merne, hverken i forbindelse med de sammenlignende tabeller eller landkortene.

4.-5. Sigbarheden er ét af de parametre, der skal kontrolleres i henhold til direktivet under behørig hensyntagen til de ovenfor beskrevne standarder og mulige undta-gelser herfra. Derfor vil der formentlig, medmindre den manglende sigtbarhed kan forklares ud fra ganske særlige geografiske eller meteorologiske forhold, højst sandsynligt være tale om, at det pågældende vand er forurennet, så forureningskil-den ubetinget må opdages og de nødvendige foranstaltninger iværksættes.

(¹) EFT L 31 af 5.2.1976, s. 1.

(97/C 60/121)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2456/96
af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) til Kommissionen
(23. september 1996)

Om: Pædofili og netværk for ulovlig handel og kriminalitet

Alle er rystet over de seneste begivenheder i Belgien og over de særdeles kriminelle og smudsige forbindelser, der eksisterer mellem seksuel perversion og trafiknetværk, der dækker over diverse former for ulovlig handel, herunder med mennesker, børn, og over tilsyneladende respektable aktiviteter, hvormed det eneste formål imidlertid er at puge penge sammen uanset dissers farve, lugt eller oprindelse.

Hvis man har et politisk ansvar, kan man ikke være indifferent over for de fænomener, der bliver afsløret, og det er ikke nok at udtrykke harme og rædsel og fordømmelse. Inden for den udvidede EU må man gå længere og sætte ind på områder, der rækker ud over det betændte sted. Man kan ikke nøjes med at fordømme umennesker og herunder glemme medskyldige, motiver eller de fordele, der kan drages af deres kriminelle, antisociale og umenneskelige handlinger.

Hvorledes forholder Kommissionen sig i denne sag? Findes der fortegnelser over personer, som er involveret i de netværk, der dækker over de nu afslørede odiose ugeringer? Vil Kommissionen fremme åbenhed og information af offentligheden for således at modvirke den følelse af usikkerhed blandt borgerne, som er grobund for den foruroligende fremkomst af selvforsvarsgrupper, hvor man tager loven i egen hånd og kræver øje for øje, tand for tand?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(12. november 1996)

Seksuelt misbrug er et forfærdeligt eksempel på vold mod børn, som, siden de tragiske begivenheder i Belgien og verdenskonferencen i Stockholm i slutningen af august 1996 om seksuel udnyttelse af børn, har ligget forrest i den politiske debat.

Kommissionen er fast besluttet på at tage aktivt del i bekæmpelsen af seksuelt misbrug af børn. I slutningen af september forelagde Kommissionen et omfattende memorandum, der beskriver de forskellige aktiviteter, som er blevet planlagt og gennemført af Kommissionen til bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn.

I oktober blev der dels offentliggjort en meddelelse om ulovligt materiale på Internet (¹), dels fremlagt en grønbog om beskyttelse af mindreårige inden for Av-sektoren (²). Det understreges i begge dokumenter, at problemerne bør løses gennem lovgivning og selvregulering. De særlige problemer forbundet med sexturisme

vil blive taget op i en meddelelse fra Kommissionen inden for de nærmeste uger. Det forventes, at Rådet inden længe vil træffe afgørelse om udarbejdelsen af et flerårigt handlingsprogram, som skal øge samarbejdet om bekæmpelse af handel med og seksuelt misbrug af børn. Programmet vil yde bidrag til forskning, udvekslingsprogrammer og uddannelse. Det forventes ligeledes, at Rådet inden for de nærmeste uger træffer beslutning om en udvidelse af Europols Narkotikaenhed til at omfatte bekæmpelse af handel med mennesker og oprettelsen af et register over centre i medlemsstaterne, som er ansvarlige for bekæmpelse af pædofili og seksuelt misbrug. En fælles aktion om et tættere retsligt samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på handel med mennesker og seksuel udnyttelse af børn bliver for øjeblikket diskuteret i Rådet.

Spørgsmålet om fortegnelser over pædofile, som er involveret i netværk, blev nævnt på konferencen i Stockholm som en vigtig foranstaltning. De dømmende myndigheder i medlemsstaterne har alene kompetence på dette område. På internationalt plan er Interpol i besiddelse af oplysninger om personer, som er straffet for pædofile forbrydelser.

På det sociale område vil der muligvis blive ydet finansiell støtte, herunder hjælp til en række projekter, som er igangsat af ikke-statslige organisationer og forskningsinstitutter, og som tager sigte på at skabe større opmærksomhed omkring seksuelt misbrug af børn og på forebyggelse og udveksling af god praksis mellem medlemsstaterne. Størrelsen af de beløb, der stilles til rådighed, vil dog afhænge af næste års budgettildeling.

(¹) KOM(96) 487

(²) KOM(96) 483

(97/C 60/122)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2458/96

af Irene Crepaz (PSE) til Kommissionen

(13. september 1996)

Om: Internet — børnepornografi

1. Med Internettet er der åbnet en ny mulighed for global markedsføring af seksuelt misbrug af børn. Hvordan agter Kommissionen i fremtiden at bekæmpe børnepornografi via Internet?
2. Har Kommissionen planer om i en retsakt at fastsætte forbud mod anvendelse af Internet til sådanne formål?
3. Er det teknisk muligt at gennemføre et sådant forbud?
4. Agter Kommissionen i benægtende fald at investere i forskningsprojekter med henblik på at skabe en sådan »teknisk kontrolmulighed«?
5. Hvordan kan det inden for rammerne af retlige bestemmelser også fastsættes, at der indledes retsforfølgning i forbindelse med strafbare handlinger, som statsborgere i en medlemsstat begår i tredjelande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(14. november 1996)

Kommissionen er i høj grad opmærksom på, at det er nødvendigt med en beskyttelse af samfundets interesser i forbindelse med udviklingen af nye elektroniske tjenester og navnlig de verdensomspændende kommunikationsnet og Internet.

Selvom disse moderne kommunikationsmidler åbner nye muligheder, især for ytringsfriheden, er udbredelsen af visse ting, som er krænkende for menneskeværdigheden, såsom pædofili og børnepornografi, et meget stort problem.

Kommissionen har iværksat forskellige projekter på området og vedtog følgende dokumenter den 16. oktober 1996:

- en grøn bog om beskyttelse af mindreårige og menneskeværdigheden inden for de audiovisuelle tjenester og informationstjenesterne (¹);
- en meddelelse om skadelig og ulovlig markedsføring via Internet (²).

De kommende drøftelser, som på grundlag af disse dokumenter vil blive ført med medlemsstaterne, industrien og andre involverede parter, vil give oplysninger om, hvordan Fællesskabet kan bidrage effektivt til udarbejdelsen af passende løsninger.

- (1) KOM(96) 483.
(2) KOM(96) 487.

(97/C 60/123)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2459/96
af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen

(13. september 1996)

Om: Den fremtidige mælkekvoteordning

Mange små malkekvægsbedrifter i Det Forenede Kongerige, som i forvejen lider under BSE-krisen, er ramt af yderligere problemer, fordi de ikke kan lægge fremtidsplaner på grund af uvisheden i forbindelse med den fremtidige mælkekvoteordning. Der er også et utilstrækkeligt antal kvoter i omløb.

En forhøjelse af kvotetildelingen til Det Forenede Kongerige for i år ville være med til at lette problemet. Kommissionen kunne også hjælpe ved at gå med til bilaterale forbindelser med andre medlemsstater med henlik på at lette handelen med overskydende kvoter.

Ville Kommissionen kunne godkende en sådan ordning, og kan Kommissionen gøre rede for sine planer for den fremtidige mælkekvoteordning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(27. september 1996)

Efter Kommissionens opfattelse giver EF-bestemmelserne Det Forenede Kongerige mulighed for at mindske vanskelighederne for de mindre producenter, hvis overskridelse af kvoten skyldes forpligtelsen til at beholde dyr på bedriften længere end planlagt inden slagtingen af sundhedsmæssige grunde.

Bestemmelserne giver på visse betingelser mulighed for at refundere den opkrævede afgift for producenter, som befinder sig i en helt usædvanlig situation på grund af en national bestemmelse, som ikke har nogen forbindelse med mælkekvoteordningen. Dette er netop tilfældet for slagtinger på grund af bovin spongiform encephalopati.

Kommissionen planlægger derfor ikke andre foranstaltninger på kort sigt. På længere sigt undersøger den for øjeblikket forskellige muligheder for reform af den fælles markedsordning for mælk, navnlig mælkekvoteordningen. Når der er udarbejdet et forslag, vil det blive forelagt for Parlamentet.

(97/C 60/124)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2469/96
af Johanna Maij-Weggen (PPE) til Kommissionen

(23. september 1996)

Om: Tilbageholdelsen af Juan Carlos Castillo Pasto på Cuba

Er Kommissionen klar over, at Juan Carlos Castillo Pasto, som var matematiklærer på universitetet i Santiago de Cuba, i 1993 blev fængslet for otte år i medfør af artikel 103 i den cubanske straffelov, fordi han i ord og tale havde protesteret mod Fidel Castros regering?

Finder Kommissionen ikke, at en sådan straf for noget, som i et demokratisk land er normal oppositionsaktivitet, er ekstremt høj og vidner om undertrykkelse fra et diktatorisk styres side?

Er Kommissionen villig til at forhøre sig hos de cubanske myndigheder om baggrunden for denne ekstreme straf og om muligheden for løsladelse af Juan Carlos Castillo Pasto?

Hvor mange penge modtager Cuba fra Kommissionen til udviklingsprogrammer og humanitær hjælp?

Er Kommissionen villig til at tage hjælpen til Cuba op til debat i betragtning af menneskerettighedernes overtrædelse og manglen på demokrati på Cuba?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Márin

(29. oktober 1996)

Kommissionen takker det ærede medlem for den interesse, hun viser menneskerettighedssituationen på Cuba, og især Juan Carlos Castillo Pasto, der er blevet fængslet for otte år.

I de konklusioner, som Rådet vedtog i december 1995, understregede det betydningen af fortsat dialog og samarbejde med Cuba med henblik på aktivt at støtte den igangværende reformproces, at tilskønne til overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og at udvide området for det private initiativ og udviklingen af det civile samfund.

De midler, der er bevilget til fordel for de mest trængende befolkningsgrupper på Cuba som humanitær bistand og fødevarehjælp, er blevet forøget i de senere år. I 1995 nåede man op på et beløb på 23 mio. ecu. Det er endnu for tidligt, til at man kan udtale sig om beløbet for 1996, men der er forudset en samlet nedgang i forhold til de foregående år.

Da der ikke er indgået nogen samarbejdsaftale med Cuba, er de disponible midler til udviklingshjælp (ca. 2 mio. ecu) blevet formidlet gennem projekter, som er forelagt af europæiske ikke-statslige organisationer.

Det fremgår således, at så godt som hele den samlede fællesskabsbistand er af humanitær karakter eller har udvikling af det civile samfund som formål.

(97/C 60/125)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2470/96
af Johanna Maij-Weggen (PPE) til Kommissionen**

(23. september 1996)

Om: Funktioner i undervisningen

Kan Kommissionen oplyse, hvor stor den procentvise andel af skoledirektører er for den lavere hhv. den videregående undervisning i de enkelte medlemsstater?

Kan Kommissionen oplyse, hvor stor den procentvise andel af kvindelige lærere ved universiteterne er i de enkelte medlemsstater?

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen iværksat for at fremme antallet af kvinder i ledelsesfunktioner inden for undervisningssektoren i medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(12. november 1996)

Kommissionen vil fremsende tabeller indeholdende de foreliggende oplysninger om fordelingen af de ansatte inden for undervisningssektoren i medlemsstaterne direkte til det ærede parlamentsmedlem og til Parlamentets generalsekretariat.

Disse oplysninger stammer fra »Les chiffres clés de l'éducation dans l'Union européenne — 1995« (2. reviderede og udvidede udgave), som Kommissionen for nylig har offentliggjort. I sidste halvdel af denne publikation behandles undervisningssektoren. Disse data er blevet indsamlet direkte i medlemsstaterne via Eurostat og informationsnettet for uddannelse inden for Det Europæiske Fællesskab Eurydice.

Det skal imidlertid fremhæves, at disse oplysninger kun omfatter den procentvise andel af kvinder, der beklæder stillinger som skoleledere på primær- og sekundærtrinet, og ikke omfatter institutioner inden for den højere uddannelse. For primær- og sekundærtrinet er det muligt uden at skelne mellem den offentlige og private sektor at foretage en sammenligning mellem årene 1985/1986 og 1992/1993. Disse data omfatter for primærtrinnets vedkommende otte medlemsstater og for sekundærtrinnets vedkommende ni medlemsstater. Med hensyn til den højere uddannelse viser dataene kun udviklingen i antallet af kvindelige lærere med en skelnen mellem universitetssektoren og den højere uddannelse uden for universitetssektoren i perioden 1965-1993.

Kommissionen lægger særlig vægt på aspektet med lige muligheder for kvinder og mænd på EU-plan under skyldig hensyntagen til subsidiaritetsprincippet. Som led i Socrates-programmet vedrørende uddannelse er der fastsat bestemmelser om, at projekter, der fremmer lige muligheder for kvinder og mænd får prioritet i samtlige aktioner under dette program.

Endvidere har Kommissionen via sin meddelelse af 21. februar 1996 ⁽¹⁾ fremmet integrering af lige muligheder for kvinder og mænd i alle fællesskabspolitikker og aktioner, herunder også inden for uddannelsessektoren. Kommissionen har foreslået et 4. handlingsprogram vedrørende lige muligheder for kvinder og mænd, som blev vedtaget af Rådet den 22. december 1995 ⁽²⁾, hvori principperne i den ovenfor nævnte meddelelse fremhæves.

Endelig har Kommissionen forelagt en henstilling og ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningstagningen ⁽³⁾, der vil blive vedtaget af Rådet inden for en nær fremtid.

⁽¹⁾ Dok. KOM(96) 67 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 335 af 30.12.1995

⁽³⁾ Dok. KOM(95) 593; ændret forslag dok. KOM(96) 252

(97/C 60/126)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2472/96
af Joaquim Miranda (GUE/NGL) til Kommissionen
(23. september 1996)

Om: Forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Indonesien

Kommissionsmedlem Manuel Marin skal ifølge den portugisiske presse efter et møde med den indonesiske udenrigsminister den 26. juli 1996 have udtalt sig om muligheden for genoprettelse af de handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Indonesien og en særskilt behandling af menneskerettighederne.

Krænkelserne af menneskerettighederne og af Østtimors befolknings ret til selvbestemmelse har blokeret for enhver ændring af de eksisterende aftaler mellem Den Europæiske Union og ASEAN.

Kan kommissionsmedlem Manuel Marin oplyse Europa-Parlamentets medlemmer om sine udtalelser og om de faktiske forberedelser i forbindelse med mødet mellem Den Europæiske Union og ASEAN i februar 1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín
(17. oktober 1996)

Under det besøg, som kommissionsmedlemmet med ansvar for de eksterne forbindelser med landene i Asien aflagde i en række lande, der er medlem af Sammenslutningen af Lande i Sydøstasien (ASEAN), herunder Indonesien, i juli 1996 og under ASEAN's post-ministerkonferencer i Jakarta den 24.-25. juli 1996 var et af de vigtigste emner for drøftelserne med ASEAN-landenes udenrigsministre en ajourføring af forbindelserne mellem Fællesskabet og ASEAN.

Som det ærede medlem bemærker, skal det næste ministermøde finde sted i Singapore i februar 1997 og have som hovedmål at give nye impulser til forbindelserne mellem vore to grupperinger.

Kommissionen har i denne forbindelse tilsendt Rådet, Parlamentet og Det Økonomiske Udvalg en meddelelse ⁽¹⁾ med titlen »Mod en ny dynamik i forbindelserne mellem Unionen og ASEAN«.

Desuden har den uformelle gruppe af fremtrædende personligheder Unionen/ASEAN ⁽²⁾ forelagt Rådet Kommissionen og ASEAN-partnerne en rapport om en strategi for et nyt partnerskab.

Forbindelserne mellem Fællesskabet og Indonesien indgår i den regionale ASEAN-sammenhæng, og næstformanden har derfor med den indonesiske udenrigsminister Ali Atalas drøftet muligheden for en fornyelse af vort partnerskab. Han foreslog ved denne lejlighed på ingen måde, at menneskerettighederne skulle behandles som et særskilt emne. Han insisterede tværtimod på, at der måtte etableres en åben og frimodig dialog om disse spørgsmål, og at målet skulle være at skabe de nødvendige betingelser for drøftelse af alle disse elementer, også dem, der var genstand for uoverensstemmelse.

⁽¹⁾ KOM(96) 314 endelig udg.

⁽²⁾ en uformel gruppe, der har til opgave at fremkomme med forslag til fremme af forbindelserne mellem Unionen og ASEAN, nedsat af ministerkonferencen Unionen/ASEAN i Karlsruhe (september 1994).

(97/C 60/127)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2475/96
af Michèle Lindeberg (PSE) til Kommissionen
(13. september 1996)

Om: »Papirløse« statsborgere fra tredjelande

I Frankrig har »papirløse« statsborgere fra tredjelande nu i fem måneder gennem forskellige iøjnefaldende aktioner, herunder en sultestrejke, som for flere af dem har været til fare for helbredet, anmodet om, at deres situation bliver legaliseret.

De fleste af dem er lovligt kommet ind i Frankrig, men lovændringer og reformen af loven om nationalitet har bevirket, at der er opstået mange absurde situationer og kunstigt skabt i tusindvis af »illegale indvandrere«.

Eftersom indvandring er et europæisk problem, som mere effektivt kan løses på europæisk plan, hvad har Kommissionen da til hensigt at gøre for at opnå en harmonisering af medlemsstaternes praksis, hvorved menneskets værdighed og rettigheder respekteres i overensstemmelse med medlemsstaternes internationale forpligtelser og navnlig den europæiske menneskerettighedskonvention og tillægsprotokol nr. 4 og nr. 7?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin
(4. oktober 1996)

Det skønnes fra Kommissionens side, at indvandring i sine grundprincipper rent faktisk er et problem, som kan »løses mere effektivt på europæisk plan.« Det fremgår tydeligt af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, at indvandringspolitikken skal opfattes som et spørgsmål af fælles interesse. Imidlertid hører den praksis, som det ærede medlem henviser til, specielt vedrørende udvisning af udlændinge, ind under medlemsstaternes beføjelse.

I medfør af artikel K.1, stk.3 i traktaten om Den Europæiske Union, er indvandringspolitikken og politikken over for tredielandsstatsborgere allerede »spørgsmål af fælles interesse,« som der samarbejdes om. Kommissionen deltager fuldt ud i dette samarbejde. Siden ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union har Rådet truffet adskillige forholdsregler på dette område. Heriblandt gøres opmærksom på fire tekster angående tredielandsstatsborgeres indrejse på medlemsstaternes område:

- Rådets resolution af 20. juni 1994 om begrænsning af tredielandsstatsborgeres indrejse med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere ⁽¹⁾;
- Rådets resolution af 30. november 1994 om begrænsning af tredielandsstatsborgeres indrejse med henblik på at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed⁽²⁾;
- Rådets resolution af 30. november 1994 om tilladelse til indrejse for tredielandsstatsborgere med henblik på studier⁽³⁾;
- Rådets resolution af 4. marts 1996 vedrørende retsstillingen for tredielandsstatsborgere, som opholder sig på medlemsstaternes område i længere tid ⁽²⁾;

samt to tekster vedrørende udsendelse af udlændinge:

- Rådets henstilling af 30. november 1994 vedrørende et standardudkast til bilateral tilbagetagelsesaftale⁽¹⁾ mellem en medlemsstat og et tredieland;
- Rådets henstilling af 22. december 1995 om harmonisering af midlerne til bekæmpelse af ulovlig indvandring og ulovlig beskæftigelse og om forbedring af de hertil beregnede kontrolmidler ⁽³⁾.

Det ærede medlem henvises til disse tekster med henblik på en vurdering af Unionens indsats. Disse tekster, som er det første skridt i retning af udarbejdelsen af fælles indvandringsprincipper, skal gennemføres under fuld hensyntagen til de fundamentale menneskerettighedsprincipper. Ifølge artikel K.2 i traktaten skal samarbejdet, som er etableret i medfør af afsnit VI, udøves under hensyntagen til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder af 1950 samt Geneve-konventionen om flygtninges retsstilling af 1951.

⁽¹⁾ EFT C 274 af 19.9.1996
⁽²⁾ EFT C 80 af 18.3.1996.
⁽³⁾ EFT C 5 af 10.1.1996.

(97/C 60/128)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2479/96
af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen
(23. september 1996)

Om: Tyske Internet-udbydere censur af en nederlandsk udbyders Web-sider

1. Er det Kommissionen bekendt, at en række tyske Internet-udbydere sammensluttet i Internet Content Task Force (ICTF) blokerer abonnenternes adgang til Web-siderne fra den nederlandske udbyder XS4ALL?

De tyske udbydere har iværksat censuren på de tyske retsinstansers foranledning, fordi XS4ALL indeholder et såkaldt site (sted), hvori der kan findes eksemplarer af det forbudte blad Radikal. Dermed bliver ikke kun siderne fra bladet Radikal, men også de 3192 øvrige Web-sider fra brugere og virksomheder utilgængelige.

2. Er det Kommissionen bekendt, at denne censur fra ICTF's side ikke har nogen som helst virkning, da den »forbudte« information i protest allerede er kopieret over på 20 forskellige Websites i forskellige lande?

3. Er det Kommissionens opfattelse, at Internet-udbydere er ansvarlige og dermed også i strafferetlig henseende for det materiale, der udbredes over Internettet?

4. Er det Kommissionens opfattelse, at den censur, som de tyske Internet-udbydere praktiserer på de tyske retsinstansers foranledning, indebærer en tilsidesættelse af informationsfriheden?

5. Er det ikke i strid med princippet om fri bevægelighed for tjenesteydelser i det indre marked, når tyske abonnenter hindres i at få adgang til en nederlandsk udbyder og dermed til tjenesteydelser fra det nederlandske erhvervsliv? Hvad påtænker Kommissionen i bekræftende fald at gøre ved det?

6. Finder Kommissionen det nødvendigt med europæisk lovgivning om udbredelsen af materiale over Internettet, eftersom den censur, en enkelt medlemsstat praktiserer på Internettet, har konsekvenser ud over denne medlemsstats område inden for Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Mario Monti (29. oktober 1996)

Kommissionen har kendskab til de tilfælde, som omtales i forespørgslen, og som er et eksempel på de klassiske problemer, der er forbundet med den frie bevægelighed af tjenester på tværs af grænserne. Problemerne i dette specielle tilfælde bliver forværret af, men er ikke forårsaget af Internet.

Selv om Kommissionen finder, at fordelene ved Internet langt opvejer de negative aspekter, er den enig med det ærede medlem i, at EU skal indtage en fælles holdning til disse problemer, især fordi medlemsstaternes forskellige holdninger hertil kan resultere i, at det indre marked fragmenteres.

Kommissionen vedtog den 16. oktober 1996 en meddelelse om ulovligt og skadeligt indhold på Internet ⁽¹⁾ og en grøn bog om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed i forbindelse med audiovisuelle tjenester og informationstjenester ⁽²⁾, hvori den analyserer de nuværende problemer og de aktuelle politiske muligheder for at gribe ind.

Efter anmodning fra Rådet har Kommissionen endvidere udvidet en arbejdsgruppe om ulovligt indhold på Internet, således at den omfatter repræsentanter for medlemsstaterne, erhvervslivet og brugerne. Der vil blive fremlagt forslag i god tid inden Rådets næste møde (telekommunikation).

⁽¹⁾ KOM(96) 487.

⁽²⁾ KOM(96) 483.

(97/C 60/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2481/96
af Jens-Peter Bonde (I-EDN) til Kommissionen
(23. september 1996)

Om: Toldfrit salg til EU-ansatte

Vil Kommissionen også foreslå det toldfrie salg af spiritus m.m. afskaffet for ansatte ved EU's institutioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(11. oktober 1996)*

Kun EU-institutionernes personale i Bruxelles og Luxembourg kan købe afgiftsfri spiritus for et begrænset beløb.

Tilladelsen hertil er givet af de belgiske og luxembourgske afgiftsmyndigheder, og det er derfor dem, der skal afskaffe denne ordning.

(97/C 60/130)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2494/96**af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen***(25. september 1996)*

Om: Et EU-kontor i Nicaragua

Mener Kommissionen ikke, at der i betragtning af omfanget og betydningen af de projekter, som Den Europæiske Union finansierer i Nicaragua, er behov for at lade Kommissionen være repræsenteret i det land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(28. oktober 1996)*

Kommissionen kan meddele det ærede medlem, at åbningen af Kommissionens delegation i Managua er nært forestående.

Der tages i øjeblikket skridt til at udnævne lederen af delegationen.

(97/C 60/131)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2497/96**af Guido Podestà (UPE) til Kommissionen***(25. september 1996)*

Om: Udvælgelse af pilotprojekter til bevarelse af arkitekturarven

Det har i flere år været velkendt, at det samlede budget til finansiering af pilotprojekter til bevarelse af arkitekturarven, som GD X modtager ansøgninger om, er fuldstændig utilstrækkeligt, og at antallet af projekter, der opnår støtte — og denne støtte dækker oven i købet kun en ringe del af de samlede omkostninger ved projekterne — er uhyre beskedent set i forhold til de mange ansøgninger. Hvert år bliver man således mødt med utilfredshed fra de mange ansøgere, hvis projekter ikke er at finde blandt dem, der blev udvalgt.

Vil Kommissionen på denne baggrund overveje at offentliggøre en oversigt over alle projekterne med angivelse af deres karakteristika, mangler og positive aspekter, således at man kan få et mere objektivi syn på den endelige udvælgelse af projekterne?

Kunne en sådan publikation ikke samtidig være en oplagt lejlighed til — om end kun i grafisk form — at vække hele denne arkitektoniske arv til »live« i stedet for at lade den »dø« i Europa-Kommissionens arkiver?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(28. oktober 1996)*

Kommissionen er helt enig med det ærede medlem om, at det budget, der hvert år afsættes til bevaring af kulturarven og især til konserveringsprojekter er ganske utilstrækkeligt, når man betragter Europas rige arkitekturarv og behovet for konservering og restaurering. Det er på denne baggrund, at Kommissionens indsats og især udvælgelsen af projekter med henblik på støtte fra Fællesskabet skal bedømmes.

Derfor er det ganske rigtigt, at kun et meget beskedent antal projekter blev udvalgt blandt de hundreder eller endog tusinder af ansøgninger, der indkom hvert år indtil 1995, der var pilotprojektordningens sidste år, og hvor der indkom over 2 000 ansøgninger.

På baggrund af disse realiteter har Kommissionen altid prøvet at opnå de bedst mulige resultater af vurderingen og udvælgelsen af projekter ved at indhente råd fra juryer af uafhængige eksperter i arkitekturbevaring. Desuden har den, i sine bestræbelser på at synliggøre det enkelte års resultater og bringe dem ud til en bredere offentlighed, arrangeret fotovandrestillinger, hvis kataloger gennem de udvalgte projekter præsenterede et bredt udsnit af Europas arkitekturarv.

Kommissionen har således allerede, i hvert fald delvis, fulgt det ærede medlems glimrende forslag om at vække arkitekturarven til live, omend kun på tryk. Men da de økonomiske ressourcer er så begrænsede, som de er, vil det ærede medlem sikkert være enig med mig i, at udgifterne til at offentliggøre alle de indkomne projekter kunne have bragt hele ordningen i fare.

(97/C 60/132)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2498/96

af Guido Podestà (UPE) til Kommissionen

(25. september 1996)

Om: Udvælgelse af pilotprojekter til bevarelse af arkitekturarven

Den endelige udvælgelse af pilotprojekter vedrørende bevarelse af kulturarven, der er indsendt til GD X, foretages af nationale sagkyndige — én for hver medlemsstat — der indkaldes til formålet. Hver enkelt sagkyndig udarbejder en prioriteret liste over projekter for hvert enkelt land. Ud fra alle disse prioriterede lister opstilles der en enkelt liste for hver medlemsstat, som danner grundlag for udvælgelsen af de projekter, der vil blive støttet.

Kan Kommissionen forklare, hvorfor der ikke findes en protokol, hvori disse prioriterede lister, der er opstillet af de nationale sagkyndige, offentliggøres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(28. oktober 1996)

Det ærede medlem synes at være offer for en misforståelse med hensyn til, hvordan ansøgningerne er blevet vurderet og endeligt udvalgt i forbindelse med den pilotprojektordning, der har eksisteret til og med 1995.

Det er rigtigt, at juryen hvert år har bestået af lige så mange eksperter, som der er medlemsstater, men disse eksperter var på ingen måde repræsentanter for deres respektive lande. Kommissionen indbød dem til at medvirke som uafhængige eksperter, hvis faglige viden rakte ud over deres eget lands grænser, men som naturligvis kunne give deres kolleger i juryen en bedre forståelse af situationen i deres respektive lande med hensyn til bevarelse af arkitekturarven. Beslutninger om, hvilke projekter der skulle anbefales til Kommissionen med henblik på støtte, er taget i enighed efter diskussion mellem alle juryens medlemmer. Ved afslutningen af juryens overvejelser, og i overensstemmelse med dens kommissorium til at handle som et kollegium, opstillede juryen — udelukkende på grundlag af historiske og tekniske kvalitetskriterier — for hver medlemsstat en liste over projekter (i prioritetsfølge), som efter dens opfattelse fortjente støtte fra Fællesskabet.

Det var således på grund af disse lister og ikke lister opstillet af de enkelte jurymedlemmer for den enkelte medlemsstat, at Kommissionen hvert år foretog den endelige udvælgelse af de projekter, der skulle have støtte fra Fællesskabet.

(97/C 60/133)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2499/96**af Guido Podestà (UPE) til Kommissionen***(25. september 1996)*

Om: Udvælgelse af pilotprojekter til bevarelse af arkitekturarven

Den 3. marts 1995 offentliggjorde GD X i EFT C 52, s. 15, en indkaldelse af interessetilkendegivelser. Indkaldelsen dækker forskellige områder, der rækker fra information og kommunikation til den kulturelle indsats og AV-politikken. På grundlag af de indkomne ansøgninger er der opstillet lister over kandidater, der er kvalificerede til at udføre opgaver inden for de forskellige områder. Listerne gælder i tre år med virkning fra den 16. juni 1994.

Kan Kommissionen forklare, efter hvilken fremgangsmåde den finder frem til de sagkyndige, der skal foretage udvælgelsen af pilotprojekterne til bevarelse af arkitekturarven, der er opdelt i en foreløbig og en endelig udvælgelse, eftersom ansøgerne på underlisten for »den arkitektoniske arv« under listen for »den kulturelle indsats«, jf. indkaldelsen af interessetilkendegivelser, ikke har modtaget nogen oplysninger herom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(31. oktober 1996)*

Udvælgelsen af medlemmerne af de udvalg, der skal evaluere de pilotprojekter, som forelægges Kommissionen til bevarelse af arkitekturarven, må ikke forveksles med udvælgelsen af konsulenter til varetagelse af bestemte opgaver i Kommissionen.

Udvalgene, som skal evaluere projekterne, består af internationalt anerkendte eksperter. I forbindelse med de forberedende aktioner til RAPHAEL-programmet for 1996, blev projekterne evalueret af fem udvalg bestående af syv personer. Disse uafhængige personer — som således ikke repræsenterer deres medlemsstat — er blevet udvalgt af Kommissionen på baggrund af deres curriculum vitae og deres store ekspertise og erfaring inden for bevarelse af kulturarven. De fleste af disse eksperter udfører lignende opgaver for andre internationale organisationer, såsom Europarådet eller FN, vedrørende uddannelse, videnskab og kultur. Kommissionen har så vidt muligt taget hensyn til en ligelig geografisk fordeling ved valget af medlemmer til de fem udvalg. Eksperterne har udført en konkret opgave (udvalgsmøderne varede en uge), som ikke har været omfattet af en kontrakt. Med henblik på det fremtidige RAPHAEL-program, foretages udvælgelsen af disse eksperter i samarbejde med programmets komité.

På listerne, som blev opstillet i forbindelse med indkaldelsen af interessetilkendegivelser, optages derimod hovedsageligt ansøgninger fra private konsulenter og organisationer, som er i stand til at yde Kommissionen teknisk assistance i henhold til en tidsbestemt kontrakt.

(97/C 60/134)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2500/96**af Guido Podestà (UPE) til Kommissionen***(25. september 1996)*

Om: Arkitekturarven

Hvert år modtager GD X ansøgninger om støtte til projekter til bevarelse af arkitekturarven. Ofte drejer disse projekter sig om steder, der er ukendte for størsteparten af EU's borgere, men som ikke desto mindre i mange tilfælde har en stor historisk og kulturel betydning.

Synes Kommissionen ikke, at det er en god idé at få GD XXIII til at offentliggøre en oversigt over alt materialet vedrørende disse projekter og forsyne det med forslag til turistruter, der fører forbi disse steder, således at interesserede kan blive gjort bekendt med dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(30. oktober 1996)*

Som Kommissionen allerede har gjort opmærksom på i sit svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-2497/96 ⁽¹⁾, har den siden 1992 i forbindelse med indsatsen for at skabe større gennemsækelighed og bedre kendskab til resultaterne af foranstaltningerne til bevarelse af arkitekturarven, gennemført en oplysningskampagne i form af vandrestillinger med kataloger, som indeholder hvert års udvalgte restaureringspilotprojekter. Da størstedelen af disse projekter i øvrigt har drejet sig om mindesmærker og steder, som er næsten ukendt for størsteparten af de europæiske borgere, har Kommissionens oplysningskampagne delvis bidraget til, som det ærede medlem ønsker det, at forbedre borgernes kendskab til de pågældende kulturmindesmærker.

Det er imidlertid sandt, at der kunne gøres en større indsats på dette område for yderligere at forbedre borgernes kendskab til arkitekturarven. Derfor vil Kommissionen være opmærksom på det ærede medlems forslag i forbindelse med fremtidige initiativer til oplysning af borgerne.

⁽¹⁾ Se side 93

(97/C 60/135)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2509/96**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(25. september 1996)*

Om: Kerosinbeskatning i Danmark og Sverige

1. Har Kommissionen kendskab til, at Danmark og Sverige egenrådigt har indført beskatning af kerosin?
2. Har Kommissionen kendskab til hvilke ekstra indtægter, der er opnået hhv. der kan forventes i Danmark og Sverige med indførelsen af kerosinbeskatningen?
3. Har denne enegang en pilotfunktion for EU? Hvad er begrundelsen for denne holdning hos Kommissionen?
4. Hvordan bedømmer Kommissionen denne form for national enegang?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(28. oktober 1996)*

1. Kommissionen er klar over, at Sverige har indført foranstaltninger til beskatning af jetpetroleum, der anvendes i indenrigsflyvning, og at afgiften ophæves med virkning fra den 1. januar 1997. Danmark har overvejet at indføre en lignende afgift, men gjorde det ikke.

2. I henhold til de oplysninger, som Kommissionen råder over, giver den svenske afgift et årligt provenu på ca. 200 mio. SEK.

3.&4. I henhold til Rådets direktiv 92/81/EØF ⁽¹⁾ og 92/12/EØF ⁽²⁾ er medlemsstaterne forpligtet til at fritage petroleum, der anvendes i kommerciel luftfart, for punktafgifter og andre lignende former for indirekte beskatning. Dette skyldes hovedsageligt internationale forpligtelser, i henhold til hvilke alle kontraherende parter i Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) har indgået gensidige aftaler om afgiftsfri levering af flybrændstof. Alle medlemsstaterne er medlemmer af ICAO, hvorimod EF har haft observatørstatus siden 1989.

Den svenske lovgivning synes således i strid med EF-retten. Da de svenske myndigheder imidlertid har meddelt Kommissionen, at de har til hensigt at ændre lovgivningen fra den 1. januar 1997, har Kommissionen stillet proceduren over for Sverige i bero og afventer den præcise udformning af den nye lovgivning.

Hertil kommer, at Kommissionen er forpligtet til på ny at gennemgå vilkårene for den fritagelse, der gælder for den kommercielle luftfart. Den vil inden længe fremsende sin rapport herom til Rådet og Europa-Parlamentet.

- (¹) Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier, EFT L 316 af 31.10.1992.
(²) Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, EFT L 76 af 23.3.1992.

(97/C 60/136)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2516/96
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(25. september 1996)

Om: Tyrkiets deltagelse i EU-programmer

Kommissionen forelagde i maj 1996 nogle forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af forordningerne om SOCRATES- og Ungdom for Europa-programmerne samt et forslag til Rådets afgørelse om ændring af forordningen vedrørende LEONARDO-programmet med henblik på at optage Tyrkiet blandt de støtteberettigede lande.

Det er første gang, Kommissionen forelægger et forslag til udvidelse af samarbejdet med et tredjeland (gennem deltagelse i fællesskabsprogrammer), uden at der først er truffet afgørelse i Assocationsrådet med det pågældende land. Det bør bemærkes, at ovennævnte procedure er blevet fulgt (den 15. og 16. juli 1996) i forbindelse med Polens og Ungarns deltagelse i de ovennævnte programmer.

På denne baggrund bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvorfor er denne usædvanlige procedure blevet fulgt i forbindelse med Tyrkiet?
2. Er der taget hensyn til Tyrkiets opførsel, de vedvarende trusler og provokationer over for en EU-medlemsstat, krænkelsen af de elementære demokratiske rettigheder inden for landets eget område samt den kendsgerning, at Tyrkiet konstant begår provokerende handlinger på Cypern, hvis territorium det har besat 40% af, og som har ansøgt om tiltrædelse af EU?

Svar af givet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(7. november 1996)

I forbindelse med programmerne »Socrates«, »Ungdom for Europa« og »Leonardo« har Kommissionen forelagt Rådet og Europa-Parlamentet forslag til retsakter på grundlag af EF-Traktatens artikel 126 og 127, som giver Kommissionen beføjelse til at forelægge Rådet alle de forslag, den anser for hensigtsmæssige, og som drejer sig om de i disse artikler omhandlede områder, bl.a. til fordel for tredjelande.

I det foreliggende tilfælde er formålet med og indholdet i de forslag, som Kommissionen har forelagt, at åbne de pågældende programmer for Tyrkiets deltagelse med hensyn til uddannelse og erhvervsuddannelse.

Da det ydermere drejer sig om Tyrkiet, indgår Kommissionens forslag i den resolution om uddybningen af samarbejdet, der blev vedtaget af Associeringsrådet EØF-Tyrkiet den 6. marts 1995.

Kommissionen mener i øvrigt, at styrkelsen af samarbejdet inden for de områder, der er omfattet af de tre programmer, kan bidrage til at styrke det civile samfund og demokratiet i Tyrkiet.

(97/C 60/137)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2517/96**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(25. september 1996)*

Om: Forholdene på græske slagterier

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen iværksat, efter at dyrebeskyttelsesorganisationen Eurogroup for Animal Welfare i februar indgav klage over ulovlige metoder ved slagtingen af dyr på græske slagterier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(17. oktober 1996)*

Kommissionen rettede henvendelse til de græske myndigheder om denne klage. Desuden aflagde en veterinærmyndighed fra Kommissionen besøg i foråret 1995 for at gennemgå slagtemetoderne på græske slagterier. Efter dette besøg blev der meddelt de græske myndigheder detaljerede anbefalinger med hensyn til forbedring på slagterier.

De græske myndigheder har vist samarbejdsvilje i disse forhold og har meddelt Kommissionen, at nogle slagterier, der ikke fulgte de korrekte slagtemetoder, er blevet pålagt sanktioner, herunder i nogle tilfælde lukning af virksomhederne. Det er Kommissionens hensigt, at sagen skal følges op med et besøg i Grækenland i løbet af de kommende tolv måneder.

(97/C 60/138)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2534/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(8. oktober 1996)*

Om: Konkurrencereglerne

Økonomiens stigende internationalisering og den fortsatte ændring af handelsstrømmene gør et samarbejde mellem konkurrencemyndighederne absolut nødvendigt. Man kan med rimelighed påstå, at fasen for udviklingen af EU-konkurrencepolitikken nu er afsluttet. Politikkerne og bestemmelserne på dette område er nu konsolideret takket være Kommissionens administrative praksis og de principper, der er udviklet af EF-Domstolen.

Vil Kommissionen oplyse, om det er korrekt, at den råder over begrænsede midler til at behandle et stadig stigende antal sager? Navnlig i 1995 steg antallet af nye sager vedrørende statsstøtte og artikel 85 og 86 betydeligt som følge af de 3 nye medlemsstaters tiltrædelse.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(18. oktober 1996)*

Det ærede medlem har ret i, at antallet af nye sager navnlig vedrørende statsstøtte (EF-traktatens artikel 92) og EF-traktatens artikel 85 og 86 steg betydeligt i navnlig 1995. Ser man på alle de dækkede områder (restriktive aftaler og konkurrencebegrænsende praksis, fusioner og statsstøtte), steg antallet af nye sager, der blev forelagt Kommissionen, med en tredjedel i forhold til det tidligere år. Stigningen skyldes til dels de tre nye medlemsstaters tiltrædelse den 1. januar 1995. Men tallene viser også, at erhvervslivet i stigende grad er opmærksom på, at deres aktionsradius nu er hele Europa. Hertil kommer, at de hurtige ændringer og den stigende internationalisering giver virksomhederne et incitament til at samarbejde eller fusionere, således at de forbliver konkurrencedygtige. Derfor vil antallet af konkurrencesager givetvis stige yderligere i de kommende år.

Den personalestab, som Kommissionen har til rådighed med henblik på at behandle det stigende antal sager og forberede lovgivningstiltag på konkurrenceområdet, er ikke vokset i samme omfang i årenes løb. Kommissionen kan i den forbindelse bekræfte, at der kun er et begrænset personale til rådighed.

Kommissionen overvejer derfor, hvorledes den skal koncentrere sin indsats om de arrangementer, der har en betydelig indvirkning på konkurrencen, og som mærkbart påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. I den henseende er anvendelsen af de minimis-princippet særdeles relevant, både når der er tale om artikel 85 og statsstøtte. Kommissionen tilskynder også – inden for de eksisterende regler – til decentralisering, således at de nationale domstole og myndigheder også anvender konkurrencereglerne.

Dette mindsker ikke det særlige ansvar, som Kommissionen har til at sikre, at konkurrencen inden for det indre marked ikke fordrøjes. En stor del af Kommissionens aktiviteter vedrører sager, hvor Kommissionen har enekompetence. Endvidere har et stigende antal af virksomhedernes transaktioner og praksis virkninger på tværs af landegrænserne, hvor det er mest hensigtsmæssigt, at det er Kommissionen, der skrider ind.

(97/C 60/139)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2535/96
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(8. oktober 1996)

Om: Konkurrencepolitikken

Da Kommissionen skal prioritere behandlingen af tilfælde med mærkbar virkning på konkurrencen mellem EU-landene, bliver de nationale myndigheders og domstoles rolle betydelig. En decentraliseret anvendelse af konkurrencereglerne er ofte en hurtigere og mere effektiv metode til at bringe krænkelse af reglerne til ophør. Endvidere gør den EU-borgerne opmærksom på, at disse regler indgår i den »levende ret« i enhver medlemsstat og tager sigte på at beskytte deres rettigheder. Når man anser det for nødvendigt at fortsætte med at fremme en decentraliseret anvendelse af konkurrencereglerne, er det klart, at målet bør være at etablere et effektivt samarbejde med de nationale domstole og konkurrencemyndigheder. I denne forbindelse er der blevet annonceret en ny meddelelse om samarbejde mellem Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder.

Vil Kommissionen oplyse, hvornår denne nye meddelelse kommer? Kommissionen opfordres til gradvis og forsigtigt, men yderst beslutsomt at forfølge denne decentraliseringspolitik.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(den 25. oktober 1996)

Kommissionen er enig i det ærede medlems analyse af fordelene ved en decentraliseret anvendelse af konkurrencereglerne. Kommissionen vil i overensstemmelse med det ærede medlems ønsker forfølge sin strategi i denne retning med såvel forsigtighed som beslutsomhed. Det offentliggjorte udkast til meddelelse ⁽¹⁾, som det ærede medlem henviser til, er netop udtryk for denne holdning. Formålet med offentliggørelsen var en første indsamling af bemærkninger fra alle interesserede parter. Tidspunktet for Kommissionens endelige vedtagelse af meddelelsen afhænger af, hvor store ændringer disse bemærkninger giver anledning til. Desuden skal der tages hensyn til de bemærkninger, som fremsættes af medlemsstaterne, der også skal høres om udkastet.

Selv om det stadig er muligt for Kommissionen at vedtage meddelelsen inden årets udgang, er det nok mere sandsynligt, at vedtagelsen først sker i løbet af de første tre måneder i 1997.

⁽¹⁾ EFT C 262 af 10.9.1996.

(97/C 60/140)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2546/96
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(8. oktober 1996)

Om: Miljøbeskyttelse

Det finansielle støtteprogram er det eneste aspekt af forbindelserne mellem de ikke-statslige organisationer og EU-institutionerne, som er omfattet af Rådets forslag om et EU-handlingsprogram på miljøområdet.

De miljøorganisationer, som er aktive på EU-plan, har i lang tid anmodet om en institutionalisering af et sådant samarbejde, navnlig for så vidt angår deltagelse, information og støtte, hvorved man ville opfylde princippet om samarbejde mellem aktørerne inden for miljøpolitikken, som er fastsat i det femte handlingsprogram på miljøområdet.

Vil Kommissionen:

1. På ny gennemgå den finansielle tildeling til støtteprogrammet, såfremt selve programmets anvendelsesområde udvides?
2. Fjerne støtten til det »rådgivende forum« eller til »andre forsamlinger på nationalt og regionalt plan« fra finansieringsoversigten, eftersom den ikke falder ind under de ikke-statslige organisationer i aktiviteterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(23. oktober 1996)

Den 11. december 1995 tilstillede Kommissionen Rådet og Parlamentet et forslag til Rådets afgørelse om et EU-handlingsprogram til fremme af ikke-statslige organisationer, som først og fremmest er aktive inden for miljøbeskyttelse⁽¹⁾. Dette forslag er for øjeblikket til debat i Parlamentet.

Hensigten hermed er at skabe et juridisk grundlag for en finansiell støtte, som er blevet ydet siden 1988 på grundlag af årlige bevillinger, som ydes af budgetmyndigheden.

På dette stadium kan Kommissionen endnu ikke danne sig noget forhåndsindtryk af, hvilke ændringer der måtte blive vedtaget af Parlamentet, eller hvilken indstilling den vil have hertil med henblik på eventuelt at ændre sit forslag.

⁽¹⁾ Dok. nr. KOM(95) 573 endel.

(97/C 60/141)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2548/96
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(8. oktober 1996)

Om: Tibet og menneskerettighederne

Tibet, som siden 1949 har været besat af Den Kinesiske Folkerepublik, lider under en meget hård undertrykkelse, som rent konkret bringer det tibetanske folks overlevelse i fare.

Nu iværksættes der initiativer på alle planer til afhjælpning af denne uholdbare situation, men resultaterne er skuffende.

Vil Kommissionen gribe ind over for Den Kinesiske Folkerepubliks regering med henblik på, at den straks afbryder overførslerne af kinesiske befolkningsgrupper til Tibet, og med henblik på, at der indledes en afkoloniseringsproces i Tibet, hvorved man tilbagegiver tibetanerne de jorder, kulturer og huse, som er blevet eksproprieret i de mere end 40 år, besættelsen har varet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan

(21. oktober 1996)

Kommissionen har ved talrige lejligheder understreget vigtigheden af, at den kulturelle, etniske, sproglige og religiøse identitet i det autonome område Tibet respekteres. Dette emne drøftes jævnligt med de kinesiske myndigheder inden for rammerne af den bilaterale dialog, der føres med Kina om menneskerettighederne. EU har foreslået Kina, at der som led i denne dialog holdes et nyt møde inden udgangen af 1996.

(97/C 60/142)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2552/96**af John Iversen (PSE) til Kommissionen***(8. oktober 1996)**Om:* Budgetkonto B3-4103

I erklæring (nr. 23) i slutakten til traktaten om Den Europæiske Union understreges betydningen af et samarbejde med velfærdsorganisationer og -institutioner. Disse betragtes som organer, som er ansvarlige for sociale foretagender og tjenester med henblik på forfølgelsen af de såkaldte socialpolitiske mål i artikel 117 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Erklæring (nr. 23) anvendes bl.a. i forbindelse med budgetposten af samme navn »Samarbejde med Velfærdsorganisationer«. Denne budgetpost, der blev introduceret af Europa-Parlamentet i 1994, er nu dækket af budgetpost B-4103 »Foranstaltninger til Bekæmpelse af Fattigdom og Social Udstødelse«. I det almindelige budget for regnskabsårene 1994 og 1995 var der opført 2 mio ecu. Der er tillige opført 2 mio ecu på budgettet for indeværende regnskabsår 1996.

1. Opfatter Kommissionen, at dens anmærkninger om samarbejde med velfærdsorganisationer inden for rammerne af hvidbogen om europæisk socialpolitik og det socialpolitiske aktionsprogram på mellemlang sigt i 1995-1997 som en omsætning af erklæring (nr. 23)?
2. På baggrund af hvilke kriterier, inden for hvilken finansiel støtteramme og hvilken koncis projektbeskrivelse blev projekterne i ovennævnte budgetpost udvalgt og godkendt i 1994 og 1995?
3. Kan Kommissionen forelægge finansieringsoversigten (herunder arten og antallet af projekter og respektiv støtte) for de 2 mio ecu, der er opført i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1996?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(15. november 1996)*

Erklæring nr. 23 understreger betydningen af samarbejde med velfærdsorganisationer og -institutioner, der betragtes som organer, der er ansvarlige for sociale foretagender og tjenester. Hvidbogen om europæisk socialpolitik ⁽¹⁾ og det socialpolitiske aktionsprogram på mellemlang sigt 1995-1997 er de seneste rammer. Kommissionen har etableret for at gennemføre dette samarbejde med særligt fokus på bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, da budgettet for erklæring nr. 23 indgår i denne specifikke budgetpost. Kommissionen er fortsat indstillet på at udvikle samarbejdet yderligere.

I gennemførelsens første to år er der anvendt midler fra budgetposterne vedrørende erklæring nr. 23 til:

- etablering, udvikling og styrkelse af europæiske net af velfærdsorganisationer. Dette er en lang og nødvendig proces, uanset hvilket væsentligt fælles arbejde det skal føre til. Det indebærer blandt andet specifik uddannelse, uddybelse af den gensidige forståelse og identificering af fælles interesser;
- forberedelse på det europæiske plan af særlige begivenheder, hvor disse velfærdsorganisationer har haft mulighed for i fællesskab at fremlægge deres synspunkter. Dette var blandt andet tilfældet på topmødet i København om social udvikling, den europæiske dag om volontørarbejde og på det seneste platformen for ikke-statslige europæiske sociale organisationer (NGO) under det socialpolitiske forum i marts 1996 i Bruxelles.

For 1996 indgik der i budgetpost B3-4103 et beløb på 2 mio. ECU til fremme af samarbejdet med velfærdsorganisationer. Der blev udsendt en indkaldelse af projekter i maj 1996, hvis frist var den 30. juni 1996. Kommissionen foretager i øjeblikket udvælgelsen. I mellemtiden indsendte Det Forenede Kongerige et annullationssøgsmaal til Domstolen vedrørende indeværende års procedure for gennemførelse af budgetpost B3-4103 sammen med en begæring om foreløbige forholdsregler.

I sin kendelse vedrørende foreløbige forholdsregler, som blev afsagt den 24. september 1996, skriver Domstolen (forenede sager C-239/96 R og C-240/96 R, Domstolens danske oversættelse foreligger endnu ikke):

»When committing expenditure in implementation of its circular of 2 May 1996 inviting applications for Commission funding of measures to assist the elderly and of its circular received by the United Kingdom authorities on 15 May 1996 inviting applications for Commission funding of measures to combat poverty and social exclusion, the Commission shall clearly state that such commitments are conditional upon judgment of the Court in the main proceedings and shall make no payment until that judgment is delivered«.

Det er Kommissionens opfattelse, at den må fortsætte med udvælgelsesproceduren, og den vil meddele de ansøgere, den udvælger, hvilke betingelser Domstolen har krævet.

⁽¹⁾ KOM(94) 333

(97/C 60/143)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2556/96
af Anne André-Léonard (ELDR) til Kommissionen
(8. oktober 1996)

Om: Støtte fra Kommissionen til tilrettelæggelse af en national solidaritetsdag med Algeriet

Den 5. oktober 1996 tilrettelægges der en national solidaritetsdag med Algeriet.

Ved en gennemlæsning af det politiske program for dagen fremgår det, at de forskellige politiske partier ikke vil være repræsenteret. De repræsenterede organisationer er hovedsageligt af socialistisk observans.

Listen over algeriske talere kommer fra eller støtter FFS (De Socialistiske Bevægelsers Front), som går ind for en dialog med FIS (Den Integristiske Muslimske Bevægelse).

Ifølge programmet ydes der støtte fra Kommissionen til tilrettelæggelse af denne dag.

Kommissionen bedes redegøre for, hvad der har bevæget den til at yde finansiel støtte til dette arrangement, hvor der ikke er balance mellem de deltagende politiske repræsentanter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(den 28. oktober 1996)

Kommissionen har fundet det hensigtsmæssigt at yde finansiel støtte til det kulturelle program for solidaritetsdagen med Algeriet, som var berammet til den 5. oktober 1996.

Med hensyn til arrangøren og talerne på debatkonferencen bør der fremsættes to bemærkninger. Dels har Oxfam, der er arrangør af solidaritetsdagen, gennem lang tid haft mange kontakter med algeriske institutioner og organisationer med henblik på gennemførelse af udviklingsprojekter og humanitær bistand. Dels kan, så vidt Kommissionen ved, De Socialistiske Bevægelsers Front og deres eventuelle sympatisører operere lovligt og ytre sig frit både i Algeriet og i udlandet.

Kommissionens deltagelse er under ingen omstændigheder et udtryk for, at den har til hensigt at blande sig i de indre anliggender i det euro-middelhavspartnerland, som Algeriet er.

(97/C 60/144)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2565/96
af Antoni Gutiérrez Díaz (GUE/NGL) til Kommissionen
(11. oktober 1996)

Om: URB-AL-programmet

Den 7.-8. juni 1996 blev URB-AL-programmet (om partnerskab mellem byer, regioner og andre lokale og regionale myndigheder i EF og Latinamerika) fremlagt i Napoli.

Programmets hovedvægt er lagt på gennemførelsen af otte tema-seminarer. Som opfølgning heraf oprettes netværk mellem europæiske og latinamerikanske kommuner med henblik på at fremme udarbejdelsen af projekter. Projekterne kan modtage støtte via andre poster i EU-budgettet.

Der er grund til at glæde sig over iværksættelsen af dette program, som er et skridt fremad i retning af decentraliseret samarbejde inden for rammen af EU's samarbejdspolitik.

Imidlertid skal følgende aspekter påpeges:

1. Programmet bygger i vid udstrækning ikke videre på de allerede eksisterende decentraliserede samarbejdsnetværk og -aktiviteter, men starter fra bar bund. Man forsøger at skabe en bevægelse og en samarbejdsdynamik, som allerede eksisterer og fungerer (i Catalonien konkret med udgangspunkt i byråd og provinsstyre i bl.a. Barcelona og andre lokale og regionale myndigheder i Spanien og EU's øvrige medlemsstater).
2. Programmet tager hverken i udformning eller gennemførelse hensyn til institutionelle partnerskabsforbindelser med de foreninger, der repræsenterer kommunerne i Europa og Latinamerika. Dette kan få negative virkninger for de decentraliserede samarbejdsprogrammer.
3. En så betydelig bevilling, som den, der er afsat til programmet (14 mio ecu fra Kommissionens side) burde tage hensyn til den politiske erklæring, der blev vedtaget på FN's HABITAT II-konference i Istanbul den 30.-31. maj 1996, hvor der blev stiftet en paraplyorganisation for de internationale sammenslutninger af kommuner med status som forhandlingspartner i FN-systemet, og hvor EU accepterede og forpligtede sig til at fremme partnerskabsforbindelser såvel i sine interne og regionale politikker som ved bistand til tredjelande.

Er Kommissionen klar over disse aspekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(31. oktober 1996)

Kommissionen takker for det ærede medlems interesse i URB-AL. Dette nye tværgående program tager sigte på et decentraliseret samarbejde og vedrører byer, regioner og andre lokal- og territorialsamfund i Fællesskabet og i Latinamerika.

Formålet med programmet er at skabe et direkte og varigt partnerskab mellem deltagerne på lokalt plan. Dette skal ske ved hjælp af kontaktnet der iværksætter aktiviteter inden for felter af fælles interesse hvor et samarbejde mellem Europa og Latinamerika kan være frugtbar, og inden for højt prioriterede og innoverende felter hvor man i begge verdensdele står over for store udfordringer i menneskelig, social, økonomisk og kulturel henseende.

Disse emnebaserede grupperinger kommer til at fungere som rammen omkring et permanent samarbejde inden for hvilket der skal iværksættes forskellige aktiviteter og projekter hvortil Fællesskabet yder en vis finansiering via den budgetbevilling der er afsat til URB-AL programmet. I givet fald kan der også blive tale om sponsorisering med midler fra andre budgetposter, afhængigt af hvilke forslag der forelægges af kontaktnettene.

Nævnte program viderefører den decentraliseringstendens som Fællesskabet har praktiseret gennem de seneste år, og bygger på de eksisterende bånd mellem Europa og Latinamerika. Programmet udnytter Fællesskabets erfaring med samarbejde på et decentraliseret grundlag og tager sigte på at udbygge Fællesskabets menneskelige og faglige kapital på dette felt. Det grundlæggende synspunkt er at Fællesskabet kan og bør vise at det ønsker at optræde som en af Latinamerikas mest fremtrædende partnere, og at det er i besiddelse af den specifikke know-how og de samarbejdsfaciliteter der kræves for at kunne tage de udfordringerne i Latinamerika op.

I første række er hensigten med URB-AL programmet at udnytte Fællesskabets erfaring og specifikke know-how, men man tager naturligvis også hensyn til de anbefalinger der blev fremsat på De Forenede Nationers Konference i Istanbul, Habitat II. I denne forbindelse skal man henvise det ærede medlem til artikel 170a i konklusionerne fra konferencen, hvori det henstilles at Fællesskabet i sit arbejde inddrager repræsentanter for de lokale myndigheder og fremtrædende repræsentanter for civilsamfundet, på grundlag herfor gældende procedurer. Kommissionen deler helt dette synspunkt, som den allerede praktiserer, bl.a. som led i de tværgående programmer, og herunder også URB-AL programmet der er udformet med denne målsætning for øje.

(97/C 60/145)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2567/96
af Iñigo Méndez de Vigo (PPE) til Kommissionen***(11. oktober 1996)*

Om: EU's svar på Helms-Burton-loven

Europa-Kommissionen forelagde i juli 1996 et forslag til forordning om forskellige foranstaltninger med sigte på skadesløsholdelse af europæiske virksomheder, der berøres af håndhævelsen af Helms-Burton-loven.

Kan Kommissionen oplyse, om den har beregnet det eventuelle omfang af disse erstatninger? Agtes der opført en særlig budgetpost? Er der sket nogen ændringer i Kommissionens holdning til dette spørgsmål efter besøget i Bruxelles af USA's repræsentant for fremme af demokratiet i Cuba, Eizenstat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan*(31. oktober 1996)*

Med udgangspunkt i Parlamentets resolution af 24. maj og konklusionerne af Rådets møde den 15. juli forelagde Kommissionen den 30. juli et forordningsforslag med henblik på at beskytte EF's virksomheder mod virkningerne af visse landes lovgivning og handlinger der bygger derpå eller resulterer deraf ⁽¹⁾. Efter en senere ændring gælder dette forslag nu også for de love som USA for nylig har stadfæstet (Helms-Burton og d'Amato lovene).

Med denne forordning får Fællesskabets virksomheder ret til gennem civile søgsmål ved domstolene i en hvilken som helst medlemsstat at få eventuelle erstatningsbeløb som virksomheden ved dom eller afgørelse måtte være blevet dømt til at betale til et tredjeland på grundlag af tredjelandets lovgivning (dvs. i henhold til en af de love der er anført i bilaget til forordningen), refunderet af det pågældende tredjeland. Eftersom størrelsen af disse erstatningsbeløb afhænger af hvordan privatpersoner og virksomhederne reagerer, er det ikke muligt på forhånd at sætte tal herpå. Spørgsmålet om budgetbevillinger bortfalder eftersom der ikke er nogen bestemmelser om godtgørelse med offentlige midler.

Kommissionen lyttede med opmærksomhed til den argumentation som ambassadør Eizenstat fremsatte under sit besøg i Bruxelles i begyndelsen af september, men den fastholder det standpunkt at EF-virksomhedernes interesser varetages bedst ved at den foreslåede EF-lovgivning er iværksat inden virksomhederne pådrager sig erstatningskrav i henhold til afsnit III i Helms-Burton loven når den træder i kraft den 1. november. Det blev gjort klart for ambassadør Eizenstat at Fællesskabet ikke agter at ændre sin politik over for Cuba under pres på grund af ekstraterritorial lovgivning.

⁽¹⁾ KOM(96) 420.

(97/C 60/146)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2577/96
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(11. oktober 1996)*

Om: Folkesundhedsområdet

Vil Kommissionen i forbindelse med handlingsprogrammet om sundhedsovervågning som led i indsatsen på folkesundhedsområdet, navnlig med hensyn til tredjelandes og associerede landes deltagelse, oplyse, om den ikke finder det hensigtsmæssigt, at der i afgørelsen indføres en henvisning til et samarbejde baseret på aftaler med alle stater, der hører med til Middelhavsområdet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(6. november 1996)*

Alle Europa-Parlamentets og Rådets afgørelser og forslag til afgørelser om vedtagelse af handlingsprogrammer inden for folkesundhed indeholder en bestemmelse om internationalt samarbejde med tredjelande og med internationale organisationer inden for dette område. Betingelserne for tredjelandes deltagelse i disse programmer fastsættes i separate aftaler.

Som en follow-up-foranstaltning til »Barcelona-konferencen« blev der oprettet et partnerskab mellem EU og 12 stater, der hører med til Middelhavsområdet. Det finansielle instrument for dette samarbejde er MEDA-programmet. Inden for rammerne af dette program overvejer Kommissionen for indeværende en række muligheder for udarbejdelse af specifikke programmer.

Derudover behandler Kommissionen for øjeblikket et særligt initiativ inden for folkesundhed (Euromed).

(97/C 60/147)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2586/96
af Francesco Baldarelli (PSE) til Kommissionen

(11. oktober 1996)

Om: Forbud mod dobbeltspecialisering på de italienske universiteter

Uddannelsen af speciallæger er reguleret i Rådets direktiv 82/76/EØF ⁽¹⁾ af 26. januar 1982, der i Italien er blevet gennemført med lovdekret nr. 257 af 8 august 1991. Lovdekretet fastsætter, at uddannelsen af speciallæger skal ske i overensstemmelse med et treårigt program, der opstilles af Sundhedsministeriet. Treårsperioden 1994-1996 er omhandlet i et dekret fra Sundhedsministeriet af 17. maj 1995. Efterfølgende har Ministeriet for Universiteter og Forskning i sin fortolkning af dekretet i et cirkulære af 15. januar 1996 indført et generelt forbud mod at erhverve dobbeltspecialisering på de italienske universiteter.

Ansøgningen om indskrivelse på det andet speciale hænger i Italien ofte sammen med, at det pågældende fakultet har indført tværfaglig undervisning. Således udbyder det medicinske og kirurgiske fakultet tværfaglige kurser, ligesom der findes hospitalsafdelinger, der beskæftiger sig med discipliner, der ikke findes på listen over specialer (f.eks. findes der 40 afdelinger for neuroradiologi).

Et oplagt eksempel er følgende: Eftersom man i Italien ikke kan specialisere sig i »neurorehabilitering«, søger den læge, der ønsker at specialisere sig i denne disciplin (efter at have specialiseret sig i neurologi), om at blive indskrevet på et kursus i rehabilitering (eller vice versa). Eftersom der på tilsvarende vis ikke findes specialisering i neuroradiologi, vil den læge, der ønsker at beskæftige sig med denne gren (efter at have specialiseret sig i neurologi), søge om at blive indskrevet på et kursus i radiologi (eller vice versa). I øjeblikket afvises disse ansøgninger.

Er forbuddet mod mere end en specialisering efter Kommissionens opfattelse i overensstemmelse med fællesskabsretten?

⁽¹⁾ EFT L 43 af 15.2.1982, s. 21.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(5. november 1996)

Medlemsstaterne sørger for, at den uddannelse, der fører til opnåelse af et eksamensbevis som speciallæge, følges på heltidsbasis (artikel 24, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 93/16/EØF ⁽¹⁾ om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser).

Endvidere står der i bilag I til direktivet, at speciallægeuddannelse på heltidsbasis indebærer, at »den pågældende læge igennem hele arbejdsugen året igennem anvender hele sin arbejdsindsats på denne praktiske og teoretiske uddannelse«.

Uddannelser som radiologi eller neurologi, der omtales i forespørgslen og udtrykkeligt omhandles for Italiens vedkommende i direktivets artikel 5, stk. 3, og artikel 7, stk. 2, kan derfor ikke følges samtidig med en anden uddannelse.

⁽¹⁾ EFT L 165 af 7.7.1993.

(97/C 60/148)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2588/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(11. oktober 1996)*

Om: Information og høring af arbejdstagerne

Kommissionen har udsendt en meddelelse om information og høring af arbejdstagerne (KOM(95)0547). Heri giver Kommissionen udtryk for, at Fællesskabet har forskellige muligheder for at videreføre sin indsats på dette område: 1) opretholdelse af status quo, 2) en helhedsløsning og 3) umiddelbar handling med hensyn til forslagene om statutter for det europæiske selskab, den europæiske forening, det europæiske andelsselskab og det europæiske gensidige selskab. Direktivet om samarbejdsudvalg i europæiske virksomheder kunne finde anvendelse på samme vis, som det finder anvendelse i forbindelse med andre europæiske virksomheder, og uden yderligere betingelser.

Vil Kommissionen til en begyndelse udarbejde en oversigt og med henblik herpå gennemføre en sammenlignende undersøgelse for at finde frem til, hvorvidt der er overensstemmelse mellem medlemslandenes bestemmelser eller ej, og hvorvidt der er behov for et indgreb fra Fællesskabets side?

Inden der iværksættes et nyt initiativ på europæisk plan vedrørende information og høring af arbejdstagerne, bør den sammenlignende undersøgelse forelægges arbejdsmarkedets parter, for at de kan tage stilling til behovet for et fælles regelsæt, der helst skal udgå fra en aftale, og hvis nærmere detaljer bør fastlægges på nationalt plan.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(27. november 1996)*

Den sammenlignende analyse, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, findes allerede og vil blive offentliggjort inden længe som et supplement til tidsskriftet "Europa – socialt set".

Kommissionen minder om, at der som led i den debat, der udsprang af meddelelsen om information og høring af arbejdstagerne ⁽¹⁾, er blevet nedsat en ekspertgruppe på højt niveau, som netop skal uddybe den sammenlignende analyse af de forskellige systemer til inddragelse af arbejdstagerne i beslutningstagningen i virksomhederne i Fællesskabet. På baggrund af denne analyse vil gruppen forsøge at finde løsninger på, hvordan man kan komme videre med en række forslag fra Kommissionen desangående, blandt andet forslaget om statutterne for det europæiske selskab.

Hvad angår spørgsmålet om et fælles regelsæt for Fællesskabet om information og høring af arbejdstagerne i nationale virksomheder vil Kommissionen ikke iværksætte et initiativ af lovgivningsmæssig art, førend arbejdsmarkedets parter har haft lejlighed til på fællesskabsplan selv at indgå en aftale herom. I betragtning af emnet, som først og fremmest er af interesse for arbejdsmarkedets parter, mener Kommissionen, at en sådan aftale i høj grad er ønskelig.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 547

(97/C 60/149)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2595/96**af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen***(11. oktober 1996)*

Om: Teknisk bistand til Cuba

Har Kommissionen i lyset af USA's nylige vedtagelse af Helms-Burton-loven om Cuba planer om at udvide den tekniske bistand til Cuba?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín*(den 29. oktober 1996)*

Kommissionen har gennem flere år ydet Cuba humanitær bistand og fødevarerhjælp, støtte til europæiske og lokale NGO-aktioner og punktvis gennemført økonomisk samarbejde for at støtte de cubanske myndigheders økonomiske reformer. Denne indsats fortsætter og støtter sig bl.a. på forskellige parlamentsbeslutninger.

Beslutningerne om at iværksætte samarbejdsforanstaltninger, bl.a. af økonomisk art, vedtager Kommissionen ud fra sine egne kriterier af såvel juridisk som politisk art. Der kan altså ikke være tale om, at de retningslinjer, som Kommissionen lægger til grund for samarbejde, kan være påvirket af ikrafttrædelse af udenlandsk lovgivning. Der er derfor ingen grund til, at arten eller størrelsen af den støtte, der ydes Cuba, skulle være påvirket af en sådan begivenhed.

(97/C 60/150)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2596/96**af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen***(11. oktober 1996)*

Om: Inddragelse af arbejdstagere på havet i arbejdstidsdirektivet

Hvilke skridt tager Kommissionen for at sikre, at kategorien »andre arbejdstagere på havet« bliver inddraget i direktivet om arbejdstid?

Er Kommissionen opmærksom på, at transnationale olieselskaber har mulighed for at nedlægge veto mod et arbejdstidsdirektiv for »andre arbejdstagere på havet«, når de samme selskaber vil bruge direktivet på land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(6. november 1996)*

Da arbejdstidsdirektivet ikke anvendes for »andre arbejdstagere på havet«, er selskaberne ikke forpligtet til at opfylde direktivets bestemmelser med hensyn til disse arbejdstagere. Der kan derfor heller ikke være tale om at de »nedlægger veto« mod direktivet.

Kommissionen er for øjeblikket ifærd med at udarbejde en hvidbog om de sektorer og arbejdsaktiviteter, som ikke er omfattet af arbejdstidsdirektivet (93/104/EF af 23. november 1993 ⁽¹⁾), der også omfatter »andre arbejdstagere på havet«. I hvidbogen vil der blive redegjort for Kommissionens syn på, hvorledes man bedst kan opnå fremskridt i behandlingen af spørgsmål, som opstår på grund af, at visse sektorer ikke er omfattet af dette direktivs bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT L 307 af 13.12.1993.

(97/C 60/151)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2601/96**af Mary Banotti (PPE) til Kommissionen***(11. oktober 1996)*

Om: Lovgivning om tatovering

Kan Kommissionen oplyse, om der i medlemsstaterne findes nogen form for national lovgivning vedrørende tatovering og lovpligtig kontrol med registrering af tatovører?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(28. oktober 1996)*

Det står hver enkelt medlemsstat frit for at fastsætte betingelserne for udøvelse af en bestemt profession på landets område (dvs. hvilke kvalifikationskrav der skal stilles, om der skal ske registrering samt hvilke etiske regler der skal gælde). Disse betingelser skal under alle omstændigheder være i overensstemmelse med princippet om ligebehandling af EF-borgere.

Hvad angår erhvervet som tatovør, er Kommissionen ikke i besiddelse af oplysninger om de forskellige medlemsstaters nationale bestemmelser vedrørende udøvelsen af dette erhverv.

(97/C 60/152)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2618/96

af Cristiana Muscardini (NI) og Spalato Belleré (NI) til Kommissionen

(14. oktober 1996)

Om: Multiresistent tuberkulose

Kommissionen er sikkert bekendt med, at der i Lombardiet er konstateret en multiresistent tuberkuloseform, der optræder som en epidemi på sygehusene. Selv om det altid er nyttigt at foretage dybtgående undersøgelser af multiresistens, er der et påtrængende behov for udarbejdelse af retningslinjer, som sygehuspersonalet kan følge i forebyggelsen af smitte med tuberkulose blandt HIV-patienter.

For at få et større overblik over problemets omfang bedes Kommissionen svare på, om den har kendskab til

- nye undersøgelser af multiresistens i forbindelse med tuberkulose?
- officielle initiativer fra ministerier eller regionale organer med henblik på at forsyne sygepersonalet med retningslinjer, adfærdskodeks og støtte fra specialister, der kan bruges som udgangspunkt for opbyggelsen af en overvågningsordning?

Har Kommissionen desuden en mening om omfanget af multiresistensproblemer i Europa og muligheden for at udrydde tuberkulose i en ikke alt for fjern fremtid?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(15. november 1996)

Kommissionen er bekendt med problemerne omkring resistente tuberkulosebaciller, og den bliver informeret om de undersøgelser, der gennemføres på dette område.

Kommissionen er vidende om, at medlemsstaterne gør deres bedste for at orientere fagfolk og andre arbejdstagere på sundhedsområdet, først og fremmest på hospitaler og i fængsler. Inden for rammerne af programmet for AIDS og andre smitsomme sygdomme kan Fællesskabet understøtte og tilskynde til sådanne bestræbelser.

Det er ikke tænkeligt, at tuberkulose kan udryddes i nær fremtid, for denne smitsomme sygdom er alvorlig og kompleks, og der er åbenbart behov for flere bekæmpelsesmuligheder, eftersom f.eks. vaccination med bacillen Bilié de Calmette et Guérin (BCG), som man i lang tid troede var den ideelle løsning, nu af visse specialister drages i tvivl, fordi de mener at have konstateret, at den ikke er effektiv. Under alle omstændigheder vil det være nødvendigt, før man får kontrol over denne smitsomme sygdom, at organisere en overvågning på fællesskabsplan, som Kommissionen har stillet forslag om til afgørelse i Parlamentet og Rådet. Der er tale om et forslag om »oprettelse af et netværk til epidemiologisk overvågning af og kontrol med smitsomme sygdomme i Det Europæiske Fællesskab«⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 123 af 26.4.1996.

(97/C 60/153)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2636/96

af Robert Evans (PSE) til Kommissionen

(15. oktober 1996)

Om: EU-støtte til greyhound-opdræt

Vil Kommissionen bekræfte, at den stadig yder støtte til fremme af greyhound-opdræt i Irland?

Vil Kommissionen, i betragtning af at mange af disse hunde kun har kort levetid, og at der i den europæiske offentlighed er modstand mod anvendelse af EU-midler til dette formål, tage sin politik på dette område op til fornyet overvejelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(30. oktober 1996)*

Som en del af Fællesskabets politik for udvikling af landdistrikterne har Kommissionen opfordret medlemsstaterne til at yde støtte til diversificering af landbrugsproduktionen hen mod nonfoodprodukter og produkter, som der ikke er overskud af.

For Irlands vedkommende er der EF-støtte til rådighed til at hjælpe landbrugere og andre indbyggere i landdistrikterne med at starte opdræt af greyhounds. Irland er en betydelig producent af greyhounds, som hovedsagelig er beregnet for det britiske marked. I perioden 1994-1999 kan der ydes støtte til forbedring af kennelfaciliteter, raceforbedring og markedsudvikling for at gøre afkommet mere salgbart. Det skal understreges, at opdræt af greyhounds i Irland finder sted under tilsyn af Bord na gCon (det irske greyhound-råd). Som følge af forsinkelser i gennemførelsen er kun en mindre del af de disponible midler blevet anvendt til dato. Det relevante program vil blive evalueret i forbindelse med midtvejsrevisionen af anvendelsen af strukturfondene.

(97/C 60/154)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2642/96**af Yiannis Roubatis (PSE) til Kommissionen***(8. oktober 1996)*

Om: Mord på kurdiske fanger og overtrædelse af menneskerettighederne i Tyrkiet

Om eftermiddagen den 24. september 1996 blev kurdiske fanger i fængslet i Diyarbakir i det sydøstlige Tyrkiet uden grund overfaldet af de tyrkiske fængselsbetjente. I forbindelse med dette overfald blev 12 kurdiske fanger dræbt og mange andre såret.

Kan Kommissionen give følgende oplysninger:

1. Hvilke foranstaltninger har den til hensigt at træffe over for Tyrkiet, hvor regimet ikke viger tilbage fra overlagt at myrde kurdiske fanger og på eklatant måde overtræde menneskerettighederne samt de forpligtelser, det har påtaget sig inden for rammerne af toldunionen?
2. Vil Kommissionen efter Tyrkiets uacceptable opførsel blokere de bevillinger, der er opført inden for rammerne af MEDA-programmet og finansforordningen om toldunionen, i henhold til den beslutning om den politiske situation i Tyrkiet ⁽¹⁾, Europa-Parlamentet vedtog under mødeperioden i september 1996?

⁽¹⁾ Protokol fra mødet den 19. september 1996, s. 68.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(8. november 1996)*

I sin vidt udbredte beretning om udviklingen i forholdet til Tyrkiet siden ikrafttrædelsen af toldunionen af 9. oktober 1996 har Kommissionen haft lejlighed til at udtale sig om overtrædelserne af menneskerettighederne i Tyrkiet og navnlig beklaget, at den politiske situation i Tyrkiet i 1996 ikke i tilstrækkelig grad har gjort det muligt at fortsætte den nødvendige indsats mod tortur, mishandling, forsvinding og udenretslige eksekutioner. I beretningen har Kommissionen også beskrevet situationen i de tyrkiske fængsler. Dette dokument, der indeholder detaljerede oplysninger om disse spørgsmål, er fremsendt direkte til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat.

Kommissionen har nøje bemærket sig Parlamentets resolution fra september 1996, der er et klart politisk signal. Kommissionen henviser til konklusionerne i ovenstående beretning om, at alle muligheder for en dialog og et eventuelt samarbejde med Tyrkiet skal holdes åbne. I den nuværende situation er MEDA-programmet (ledsageforanstaltninger i forbindelse med de økonomiske og sociale reformer i tredjelande i Middelhavsområdet) det eneste anvendelige samarbejdsinstrument.

Kommissionen har bemærket sig Parlamentets afgørelse under førstebehandlingen af 1997-budgettet om ikke at blokere Meda-bevillingerne til Tyrkiet.

Menneskerettighedssituationen i Tyrkiet berettiger, at der i det finansielle samarbejde lægges særlig vægt på projekter til fremme af demokratiet og det civile samfund samt forbedring af forholdene i den sydøstlige del og for de mest udsatte befolkningsgrupper.

(97/C 60/155)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2644/96
af Hilde Hawlicek (PSE) til Kommissionen

(15. oktober 1996)

Om: Forberedende aktiviteter med henblik på året til bekæmpelse af racisme

Howdan forløber de forberedende aktiviteter med henblik på året til bekæmpelse af racisme? Foreligger der allerede konkrete projekter, foranstaltninger og datoer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(6. november 1996)

Den resolution, der blev vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, om det europæiske år mod racisme (1997) ⁽¹⁾, kunne først vedtages den 23. juli 1996.

Kommissionen har fremsat en opfordring til at afgive bud med henblik på teknisk bistand ved gennemførelsen af året mod racisme ⁽²⁾, og påregner at kunne udvælge den organisation, der skal udføre disse arbejdsopgaver, inden årets udgang.

På det første møde den 2. oktober 1996 mellem Kommissionen og den ad hoc-gruppe, der har fået til opgave at bistå Kommissionen ved gennemførelsen af dette år, forelagde medlemsstaterne og Kommissionen deres arbejdsplaner. Det viste sig på mødet, at hovedparten af medlemsstaterne stadig kun var ved at indlede dette arbejde, og at et andet møde, der planlægges afholdt den 3. december, vil være nødvendigt, før der kan offentliggøres en plan for integreret arbejde og navnlig en indkaldelse af projekter, der er planlagt i begyndelsen af januar måned 1997.

Indtil da påregner Kommissionen inden udgangen af oktober 1996 at distribuere et foreløbigt informationsmateriale både med hensyn til de sandsynlige prioriterede områder og den sandsynlige tidsplan for dette år til de organer, som har anmodet herom.

Endvidere er det planlagt at indlede året ved udgangen af januar 1997 med en højtidelig åbningsceremoni.

⁽¹⁾ EFT C 237 af 15.8.1996.

⁽²⁾ EFT C 222 af 31.7.1996.

(97/C 60/156)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2648/96
af Hilde Hawlicek (PSE) til Kommissionen

(15. oktober 1996)

Om: Udvidelse af EU's uddannelses- og efteruddannelsesprogrammer

Netop på baggrund af den store arbejdsløshed blandt unge i EU spørger jeg: Agter Kommissionen at udvide uddannelses- og efteruddannelsesprogrammerne til bekæmpelse af arbejdsløsheden blandt unge og at stille flere bevillinger til rådighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(19. november 1996)

Kommissionen er overbevist om, at fællesskabsprogrammerne for almen uddannelse og erhvervsuddannelse i høj grad bidrager til, at de europæiske borgere får mulighed for at udvikle deres potentiale fuldt ud. Programmerne bidrager endvidere til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, hvilket er et væsentligt mål, som blev taget i betragtning ved den årlige fastlæggelse af de prioriterede områder for programmerne. Kommissionen skønner også, at det er nødvendigt at forøge bevillingerne til disse foranstaltninger, både på det almene uddannelsesområde (Socrates for unge) og på erhvervsuddannelsesområdet (Leonardo).

(97/C 60/157)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2675/96
af Vassilis Ephremidis (GUE/NGL) til Kommissionen

(9. oktober 1996)

Om: Udskrivning af personale til flåden i Grækenland

De græske myndigheder har siden 1976 udskrevet søfolk af alle specialiteter med henblik på bemanning af to oceanografiske fartøjer, som hører under marinen, idet de henviser til loven om »generel mobilisering«. Statsrådet, som flere gange har fået forelagt spørgsmålet om denne personaleudskrivning har erkendt, at udskrivningen er en foreløbig foranstaltning, og at den skal ophøre, når de usædvanlige forhold, som er en forudsætning for den, ophører. Til trods for dette er der nu i 20 år sket udskrivning af søfartspersonale med henblik på bemanning af hjælpefartøjerne under marinen, uden at der er tale om »force majeure« eller om alvorlige grunde af offentlig eller samfundsmæssig interesse; det er blevet en permanent situation, der er trådt i stedet for normal ansættelse af personer med privatretlig status, som det sker andre steder og til andre af flådens fartøjer.

Kommissionen bedes oplyse:

1. Finder den ikke, at en sådan praksis er en åbenlys krænkelse af fællesskabsretten om udskrivning — som kun kan finde sted af exceptionelle grunde af national betydning — når den kun anvendes for at opfylde almindelige behov og udfylde administrative mangler, og den tvinger hundredvis af søfolk til at arbejde under uacceptable arbejdsvilkår som ikke er underlagt almindelige arbejdsmæssige forbindelser?
2. Har den til hensigt at træffe foranstaltninger med henblik på at bringe denne udskrivningsordning til ophør for at der kan ske genoprettelse af de almindelige arbejdsmæssige forbindelser, arbejdstagerne kan sikres deres rettigheder og garanti i ansættelsen i overensstemmelse med principperne i de frie individuelle og kollektive aftaler på området og den nationale lovgivning og fællesskabslovgivningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(28. november 1996)

Regler om bevåbnede styrker, herunder om udskrivning af søfolk med henblik på bemanning af flådens fartøjer, henhører udelukkende under medlemsstaternes kompetence. Kommissionen har derfor ingen kompetence på dette område.

(97/C 60/158)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2696/96
af Karla Peijs (PPE) til Kommissionen

(9. oktober 1996)

Om: Konkurrencefordrejning som følge af de belgiske planer vedrørende tobaksreklamer

Er det Kommissionen bekendt, at den belgiske regering i medfør af artikel 3 i lovforslaget om forbud mod reklame for tobaksprodukter vedtaget den 18. juni 1996 har planer om at indføre et totalforbud mod tobaksreklamer?

Er Kommissionen klar over, at den foreslåede nye lovteksts gennemførelse i praksis vil bevirke, at også udenlandske trykte medier, som lovligt indeholder tobaksreklamer, falder ind under dette forbud?

Er det Kommissionens opfattelse, at udenlandske udgivere kommer i en ugunstig konkurrencestilling i forhold til de belgiske?

Deler Kommissionen den opfattelse, at de belgiske forbudsplaner står i stik modsætning til de planer, Kommissionen i juni 1996 fremførte i grønbogen om kommerciel kommunikation med henblik på at fjerne de eksisterende hindringer på reklameområdet i det indre marked?

Hvilke forholdsregler vil Kommissionen træffe for at imødegå de uheldige konkurrencemæssige konsekvenser, som disse planer om forbud mod tobaksreklamer vil afstedkomme for andre medlemsstaters udgivere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(8. november 1996)*

Kommissionen er bekendt med det belgiske lovforslag om tobaksreklamer. Kommissionens behandler sit svar i forbindelse med denne lovgivning og vil snarest underrette den belgiske regering herom.

Før dette svar er afgivet, er det for tidligt at udtale sig.

(97/C 60/159)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2699/96**af Karin Riis-Jørgensen (ELDR) til Kommissionen***(15. oktober 1996)*

Om: National fortolkning af EU's udbudsregler

Det danske finansministeriums cirkulære om udbud og udlicitering (nr. 42 af 1. marts 1994) åbner mulighed for, at i forbindelse med EU-udbud kan den udbydende statsinstitution selv deltage i udbudsforretningen ved at udforme et såkaldt »kontrolbud«. Kontroludbuddet er den statslige myndigheds eget tilbud. Ifølge en kalkulationsregel i ovennævnte cirkulære kan den udbydende statslige institution endvidere forhøje private tilbudsgiveres tilbud. Det sker ved automatisk at lægge et beløb oveni det private tilbud. Beløbet svarer til statsinstitutionens omkostninger ved at tage den udbudte opgave, som staten tidligere har udført — dvs. følgeomkostninger til f.eks. omskoling af medarbejdere og lønudgifter til ledige statslige tjenestemænd.

Finder Kommissionen ikke, at denne praksis udgør en diskrimination til fordel for den offentlige sektor, idet den private tilbudsgivers pris automatisk bliver forhøjet?

Agter Kommissionen at gribe ind over for denne praksis i Danmark?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(29. november 1996)*

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem nævnte problem og skal snarest muligt meddele hende udfaldet.

(97/C 60/160)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2704/96**af Doeke Eisma (ELDR) til Kommissionen***(15. oktober 1996)*

Om: Alternativer til dyreforsøg

Fra januar 1998 er dyreforsøg i forbindelse med fremstillingen af kosmetik forbudt.

Kan Kommissionen oplyse, for hvilke dyreforsøg der i mellemtiden er fundet alternative metoder?

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor der er sket så få fremskridt i udviklingen af alternativer til dyreforsøg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(19. november 1996)*

Kommissionen tillægger metoder, der kan erstatte forsøg med levende dyr, stor betydning. Både dyreforsøg og alle andre metoder skal sikre et højt sikkerhedsniveau og beskytte menneskers sundhed.

Den 24. juli 1996 vedtog Kommissionen sin årsberetning for 1995 om udvikling, validering og juridisk godkendelse af alternative forsøgsmetoder til erstatning af forsøg med levende dyr i kosmetiksektoren ⁽¹⁾. Årsberetningen har været forelagt Parlamentet og Rådet. Årsberetningen for 1996 er allerede under udarbejdelse.

I beretningerne for 1994 og 1995 ser man, at arbejds- og forskningsprogrammerne er blevet udvidet med henblik på at validere in vitro metoder. Dette er blevet understøttet af omfattende økonomiske investeringer fortrinsvis til kosmetiksektoren. Det har dog vist sig, at validering er vanskeligere, mere tidskrævende og dyrere end forventet, hvilket blev fastslået i konklusionerne i beretningen for 1995.

Artikel 4 i kosmetikdirektivet, som ændret ved Rådets direktiv 93/35/EF ⁽²⁾, indeholder en bestemmelse om, at »hvis der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt med hensyn til udviklingen af tilfredsstillende metoder, der kan anvendes i stedet for dyreforsøg, især i tilfælde af at det ikke, på trods af alle rimelige bestræbelser herpå, er blevet videnskabeligt valideret, at de alternative forsøgsmetoder yder samme beskyttelse for forbrugeren under hensyn til OECD's retningslinjer for toksicitetsprøver, skal Kommissionen senest den 1. januar 1997 efter fremgangsmåden i artikel 10 fremsætte forslag til forlængelse af fristen for gennemførelse af nærværende bestemmelse«.

Kommissionen forelægger snart et forslag til foranstaltninger med henblik på at udsætte forbudets gennemførelsesdato inden for de områder, hvor der den 1. januar 1998 ikke foreligger alternative metoder. Teksten i det af Kommissionen fremsatte forslag til foranstaltninger sendes samtidigt til Parlamentet og Udvalget for Tilpasning til den Tekniske Udvikling. For øjeblikket hører Kommissionen i den forbindelse Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og Det Europæiske Center for Validering af Alternative Metoder (ECVAM).

Kommissionen fremmer fortsat bestræbelserne på at forbedre dyrenes situation, samtidig med at den opfylder sin pligt til at beskytte forbrugerne.

⁽¹⁾ KOM(96) 365

⁽²⁾ EFT L 151, 23.6.1993

(97/C 60/161)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2706/96

af MaLou Lindholm (V) til Kommissionen

(9. oktober 1996)

Om: Miljøtrusler fra elkabler

Det planlagte enpoledede elkabel mellem Sverige og Polen (SwePol) er ikke omfattet af nogen af de gældende europæiske love på miljø- og naturområdet, selv om det i lighed med andre kabler af denne type i Østersøen, såsom kablet mellem Danmark og Tyskland, vedvarende vil danne særdeles giftigt klor samt et konstant stærkstrøms-magnetfelt.

Kommissionen, repræsenteret ved miljøkommissær Ritt Bjerregaard, gav i sin tid meget aktiv støtte til Greenpeace-aktionen mod dumpningen af udtjente olieplatforme såsom Brent Spar i Nordsøen. Vore have er ikke lossepladser.

Agter Kommissionen at tage noget politisk initiativ mod det planlagte enpoledede SwePol-elkabel?

Er den klar over, at der i den fælles holdning om ændring af direktivet om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet stilles krav om en VVM-vurdering for visse stærkstrømsledninger?

Er den indstillet på at foreslå et direktiv, der kan forhindre, at havene omkring Den Europæiske Union bliver til lossepladser?

Er den endvidere indstillet på at foreslå et særligt VVM-direktiv for havene omkring Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(30. oktober 1996)*

Kommissionen påtænker ikke at fremsætte noget forslag om et særligt 'VVM'-direktiv (vurdering af projekters virkning på miljøet), for så vidt angår de have, der omgiver Fællesskabet, da det er Kommissionens opfattelse, at der allerede findes et helt sæt forskellige instrumenter og lovbestemmelser, hvis korrekte anvendelse vil kunne forebygge miljøskader. Heriblandt må nævnes Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters virkning på miljøet ⁽¹⁾, som dog ikke rummer bestemmelser vedrørende undersøiske elkabler, hverken i sin nuværende form eller i den fælles holdning (EF) nr. 40/96 ⁽²⁾ med henblik på ændring af ovennævnte direktiv.

Dog er der ifølge de oplysninger, Kommissionen i dag råder over, ved at blive foretaget en miljørisikovurdering i henhold til både den svenske og den polske nationale lovgivning med henblik på at fastslå, hvorvidt kravene med hensyn til at give tilladelse er opfyldt. Derudover har Kommissionen, som er opmærksom på den miljømæssige virkning af alle projekter vedrørende transeuropæiske net, været med til at finansiere en undersøgelse med betegnelsen 'Environmental and bottom survey study for a feasible Swedish-Polish high voltage direct current cable interconnection' (undersøgelse i form af udforskning af miljø- og bundforhold i forbindelse med muligheden for lægning af et højspændings-jævnstrømskabel mellem Sverige og Polen). Denne undersøgelse blev iværksat i december 1995, og rapporten forventes at foreligge i februar 1997. Der blev for nylig indgivet en foreløbig situationsrapport med angivelse af, at de miljømæssige problemer allerede var blevet drøftet med myndigheder og interessegrupper i både Sverige og Polen, mens der yderligere var inddraget danske myndigheder i arbejdet med undersøgelse af bundforholdene. Det forventes således at man har et éntydigt billede af forholdene, når den samlede vurdering af virkningen på miljøet er tilendebragt i 1997, og på grundlag heraf vil hvilken de endelige beslutninger blive truffet af de kompetente myndigheder i sagen.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT C 248 af 26.8.1996, s. 75.

*(97/C 60/162)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2707/96****af Stanislaw Tillich (PPE) til Kommissionen***(9. oktober 1996)*

Om: En italiensk valseværksleverandørs dumpingpriser på verdensmarkedet

Er Kommissionen klar over, at den italienske leverandør af valseværker, Danieli, underbyder andre europæiske virksomheder med dumpingpriser på verdensmarkedet, navnlig i Asien?

Der er konkret tale om valseværket i Hefei, tråd- og finstålvalseværket WSI i Bangkok og det kinesiske valseværk Laiwu.

Vil Kommissionen være rede til at undersøge disse sager? Det ville navnlig være på sin plads, hvis den pågældende virksomhed modtager støtte og/eller tilskud fra Den Europæiske Union, og hvis der i sidste ende er tale om en overtrædelse af aftalerne inden for Verdenshandelsorganisationen WTO.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan*(30. oktober 1996)*

Når et fællesskabsfirma påstås at foretage dumping uden for Fællesskabet, er det ifølge Verdenshandelsorganisationens regler kun myndighederne i det berørte tredjeland, som kan gribe ind over for en sådan import. Som det ærede medlem vil vide, er der ikke i EF's antidumpingforordning — som gennemfører WTO-antidumpingaftalen i Fællesskabet — hjemmel til, at Fællesskabet tager ekstraterritoriale skridt.

EF-traktatens regler om statsstøtte (dvs. artikel 92 til 94) finder kun anvendelse på støtte, som ydes af medlemsstater, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene, i det omfang støtten påvirker samhandelen mellem medlemslandene. Dette synes ikke at være tilfældet her.

(97/C 60/163)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2712/96**af Bill Miller (PSE) til Kommissionen***(16. oktober 1996)*

Om: Erhvervede rettigheder

Er Kommissionen bekendt med, at universiteter i Italien trods to domstolsafgørelser (sag 33/88 og de forenede sager C-259/91, C-331/91 og C-332/91) fortsat diskriminerer lektorer fra andre medlemsstater, samt at sådanne lektorer på universitetet i Salerno uden at blive hørt og i modstrid med deres erhvervede rettigheder er blevet degraderet, hvorved deres løn er blevet skåret ned.

Er Kommissionen ikke enig i, at en sådan systematisk diskrimination trodser europæisk lov, samt at alle lektorer ved universitetet i Salerno bør behandles ens uanset deres nationalitet?

Vil Kommissionen give tilsagn om at undersøge den alvorlige situation på universitetet i Salerno?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(15. november 1996)*

Kommissionen er opmærksom på de problemer, det ærede medlem henviser til, og undersøger i øjeblikket den behandling, udenlandske lektorer udsættes for ved italienske universiteter.

Kommissionen henviser det ærede medlem til svarene på følgende skriftlige forespørgsler: E-265/96 af Schleicher ⁽¹⁾, E-360/96 af Schweitzer ⁽²⁾, P-1092/96 af Mac Mahon ⁽³⁾, E-1852/96 af Muscardini ⁽⁴⁾ og P-2272/96 af Mac Mahon ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT C 185 af 25.6.1996

⁽²⁾ EFT C 280 af 25.9.1996

⁽³⁾ EFT C 217 af 26.7.1996

⁽⁴⁾ EFT C 322 af 28.10.1996

⁽⁵⁾ EFT C 365 af 4.12.1996, s. 103.

(97/C 60/164)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2727/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(21. oktober 1996)*

Om: Frivillig EU-tjeneste for unge

I talrige medlemsstater har man allerede gjort erfaringer med en frivillig tjeneste, og de unge kan udføre aktiviteter af almen interesse enten i deres eget land eller i udviklingslandene. Europa-Parlamentet har vedtaget en budgetpost på 15 mio ecu i 1996, som tillader at gennemføre en foranstaltning, der gør det muligt for frivillige unge at udføre opgaver af almen interesse uden for bopælslandet. Foranstaltningen bliver tilgængelig for ca. 2.500 unge mellem 18 og 25 år. Denne foranstaltning har ikke til formål at erstatte de militære forpligtelser. Den seks måneder lange frivillige EU-tjeneste vil komme til at foregå inden for EU og om muligt i tredjelande, og den vil ikke blive forbeholdt indehavere af et eksamensbevis eller personer med en kvalifikation, men der vil blive lagt særlig vægt på, at dårligt stillede unge vil få adgang til disse aktiviteter. Efter tjenesten vil den unge modtage et bevis på den erhvervede kompetence.

Kommissionen vil oprette et permanent kontrolorgan og vil undersøge muligheden af at udarbejde et flerårigt program vedrørende frivillig EU-tjeneste, som fastsætter en juridisk ramme, der således gør det muligt at fastlægge en status for den unge frivillige.

Vil Kommissionen sørge for:

1. At den frivillige unge får fuld socialsikringsdækning mod sygdom og arbejdssuheld?
2. At den frivillige unge, hvis han/hun begår en fejl, som kan få alvorlige konsekvenser, dækkes 100% mod økonomiske risici?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson*(21. november 1996)*

Kommissionen deler det ærede medlems ønske om at garantere unges sociale sikring, når de deltager som volontører i pilotaktionen om en europæisk volontørtjeneste.

Kommissionen kræver derfor, at alle, der deltager i pilotaktionen skal være dækket af en forsikring mod sygdom og ansvar over for tredjemand. Denne forsikringsdækning er nødvendig for at supplere den nødhjælpsdækning, der allerede findes i henhold til eksisterende europæiske aftaler. En del af Fællesskabets tilskud til projekter kan anvendes til at betale forsikringsomkostninger for unge volontører.

Kommissionen har endvidere anmodet medlemsstaterne om at træffe de nødvendige foranstaltninger på områderne opholdstilladelse, social sikring og beskatning for at undgå potentielle hindringer for de unges mobilitet, når de ønsker at deltage i den europæiske volontørtjeneste. Disse spørgsmål behandles også i Kommissionens grønbog om »Uddannelse, erhvervsuddannelse og forskning, hindringer for den tværnationale mobilitet«⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(96) 462 endelig udg.

*(97/C 60/165)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2734/96
af Edgar Schiedermeier (PPE) til Kommissionen***(9. oktober 1996)*

Om: Anvendelse af de officielle sprog i forbindelse med veterinæksperterers virksomhedskontrol

Ifølge mine oplysninger gennemfører veterinæksperter fra Kommissionen virksomhedskontroller på bl.a. slagterier, som har en europæisk licens. Disse kontrolbesøg foregår i Tyskland på tyske virksomheder udelukkende på engelsk, ligesom rapporten med resultaterne af kontrollen kun tilstilles virksomheden på engelsk. I betragtning af at tysk er et af Den Europæiske Unions officielle sprog, mener jeg, at det er absolut nødvendigt at anvende dette officielle sprog i forbindelse med virksomhedskontroller og ved udarbejdelsen af rapporterne med resultaterne.

Hvorfor sørger Kommissionen ikke for, at veterinæksperterernes virksomhedskontrol i medlemsstater, hvis sprog er et af Den Europæiske Unions officielle sprog, gennemføres på det pågældende sprog, og hvorfor er det i det mindste ikke muligt at få rapporterne med resultaterne oversat til dette sprog?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(8. november 1996)*

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-2387/96 fra Gerhard Schmid ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 70

*(97/C 60/166)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2737/96
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(21. oktober 1996)*

Om: Ikke-statslige organisationer

Under henvisning til forslag til Rådets afgørelse om et EU-handlingsprogram til fremme af ikke-statslige organisationer, som først og fremmest er aktive inden for miljøbeskyttelse (KOM(95)0573) mener vi, at det er nødvendigt at uddybe dette programs målsætning; dette gælder navnlig med henblik på begrænsning af ressourcerne.

Kommissionen opfordres til at koncentrere støtteprogrammet til de ikke-statslige organisationer, som navnlig er aktive inden for miljøbeskyttelse på europæisk plan, og som bør have deres eget sæde i et EU-land. Støtte skal gives til sådanne aktioner eller aktiviteter, som gennemføres i fællesskab med de organisationer, der er aktive på nationalt plan.

(97/C 60/167)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2739/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(21. oktober 1996)**Om: Miljøbeskyttelse*

Programmet om finansiel støtte er det eneste aspekt af forbindelserne mellem ikke-statslige organisationer og Den Europæiske Unions institutioner, som er omfattet af forslag til Rådets afgørelse om et EU-handlingsprogram inden for miljøbeskyttelse.

Aktive miljøorganisationer har i længere tid på europæisk plan anmodet om institutionalisering af dette samarbejde, navnlig med hensyn til medbestemmelse, information og støtte, for på denne måde at følge princippet om samarbejde mellem aktørerne inden for miljøpolitik, således som det er fastsat i Det Europæiske Fællesskabs V. handlingsprogram om miljøbeskyttelse.

Kommissionen anmodes om følgende:

1. Genbehandling af den finansielle bevilling til støtteprogrammet i takt med udvidelsen af dette programs anvendelsesområde;
2. Fra finansieringsplanen fjerne støtte til det rådgivende forum og andre forsamlinger på nationalt og regionalt plan fra finansieringsplanen, som ikke er ikke-statslige organisationer.

**Samlet Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
på skriftlige forespørgsler E-2737/96 og E-2739/96**

(18. november 1996)

Der henvises til Kommissionens svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-2546/96 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 100

(97/C 60/168)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2751/96**af David Bowe (PSE) til Kommissionen***(21. oktober 1996)**Om: Højspændingsledninger*

Har Kommissionen planer om at gøre noget for at forhindre eventuelle farer for den offentlige sundhed fra elektromagnetiske felter i forbindelse med højspændingsledninger?

I benægtende fald, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(15. november 1996)*

Ved dette års begyndelse offentliggjorde Kommissionen en beretning med titlen »Ikke-ioniserende stråling: kilder, udsættelse og virkninger for helbredet« (der er sendt en kopi direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat). Denne beretning blev udarbejdet af en gruppe af uafhængige eksperter, som tog et overblik over den videnskabelige litteratur om menneskers udsættelse for elektromagnetiske felter, der stod til rådighed, og gruppen konkluderede, at den nuværende viden om karcinogenese, svulstdannelse og arvelige virkninger ikke gør det muligt at drage endegyldige konklusioner, og at der derfor ikke er et passende grundlag for at indlede en aktion, der går ud over tilskyndelse og støtte til relevant forskning og koordinering af dette arbejde.

(97/C 60/169)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2762/96**af Frank Vanhecke (NI) til Kommissionen**

(21. oktober 1996)

Om: Anvendelse af sprog i officielle publikationer

I den nederlandske udgave af brochuren »20 spørgsmål og svar om Lomé-konventionen« (nr. CC — AM — 96 — 084 — NL — C) angives der på næstsidside forfærdet kun en fransk adresse »rue de la Loi 200, Bruxelles«, selv om Bruxelles officielt er en tosproget by. Det er derfor logisk, at en adresse i Bruxelles angives på nederlandsk i en officiel publikation, der er affattet på nederlandsk.

Vil Kommissionen i fremtiden sørge for, at dette også sker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Joao de Deus Pinheiro

(7. november 1996)

Kommissionen erkender, at dens adresse i brochuren »20 spørgsmål og svar om Lomé-konventionen« burde have været angivet på nederlandsk. Kommissionen vil overvåge, at dette ikke sker igen.

(97/C 60/170)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2780/96**af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen**

(21. oktober 1996)

Om: Beskyttelse af unge under arbejde

Ifølge direktiv 94/33/EØF ⁽¹⁾ må mindstealderen for adgang til arbejde ikke være lavere end den alder, hvor den obligatoriske fuldtidsundervisning ophører, og under ingen omstændigheder lavere end 15 år.

Man begynder imidlertid i flere medlemsstater at konstatere hyppige krænkelse af lovgivningen til beskyttelse af mindreårige, til trods for at medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 22. juni 1996, og ifølge oplysninger fra det pædagogiske institut i Grækenland forlader 15.000 børn hvert år i Grækenland den obligatoriske skoleundervisning og 120.000 unge mellem 15-19 år har ikke fuldført den lovligt krævede obligatoriske undervisning hovedsagelig på grund af fattigdom. På denne baggrund bedes Kommissionen oplyse:

1. Hvilke af medlemsstaterne har omsat til national lovgivning og gennemført direktiv 94/33/EØF, og hvornår har Grækenland givet Kommissionen meddelelse om de relevante foranstaltninger?
2. Hvilke særlige foranstaltninger har Grækenland truffet for at ændre bestemmelserne i sin arbejdslovgivning vedrørende unge arbejdstagere med henblik på at opfylde deres behov for udvikling, erhvervsuddannelse og adgang til beskæftigelse?

⁽¹⁾ EFT L 216 af 20.8.1994, s. 12.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(22. november 1996)

1. Gennemførelsen af direktiv 94/33/EF om beskyttelse af unge på arbejdspladsen er allerede sket i flere medlemsstater og er i den afsluttende fase i andre medlemsstater.

I en række medlemsstater medfører denne gennemførelse ændringer i flere eksisterende love. De pågældende medlemsstater har derfor meddelt Kommissionen, at den formelle meddelelse om den fulde gennemførelse vil blive givet, når alle lovgivningsmæssige procedurer er afsluttet.

2. Grækenland er ikke blandt de medlemsstater, som allerede formelt har givet meddelelse om deres gennemførelsesforanstaltninger.

(97/C 60/171)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2790/96
af Pierluigi Castagnetti (PPE) til Kommissionen**

(14. oktober 1996)

Om: Antidumpingtold på importen på kaliumchlorid i henhold til forordning (EØF) nr. 3068/92

Ved forordning (EØF) nr. 3068/92 ⁽¹⁾ som ændret ved forordning (EF) nr. 643/94 ⁽²⁾ er der indført en endelig antidumpingtold på importen af kaliumchlorid med oprindelse i Hviderusland, Rusland og Ukraine. Kaliumchlorid er et råstof, der anvendes ved fremstilling af blandingsgødning.

Som forskellige virksomheder i branchen og nationale sammenslutninger på området har påpeget, er indførelsen af en sådan told på importen af kaliumchlorid fra de vigtigste leverandører til EU's marked til stor skade for den pågældende EU-industris konkurrenceevne. Importen af gødningsstoffer, der indeholder kalium (selv i større mængder), fra stater uden for EU er rent faktisk ikke pålagt nogen told. Virksomheder fra tredjelande, der kan købe kaliumchloriden til fordelagtige priser, er derfor bedre stillet end producenterne af blandingsgødning i EU, der er tvunget til at anvende et råstof, som er pålagt told.

Tolden er oven i købet meget høj, fordi den beregnes på grundlag af omkostningsniveauet i de virksomheder, der fremstiller kaliumchlorid i De Forenede Stater og Canada, og dette omkostningsniveau kan ikke sammenlignes med omkostningsniveauet hos producenterne i Rusland, Hviderusland og Ukraine.

Som bekendt iværksatte Kommissionen i 1995 en fornyet undersøgelse af den pågældende antidumpingforanstaltning. På hvilket stadium befinder denne undersøgelse sig?

Mener Kommissionen ikke, at det er hensigtsmæssigt at ophæve de antidumpingforanstaltninger, der er indført ved forordning (EØF) nr. 3068/92, og som ikke forekommer særlig velbegrundede eller ligefrem synes at skade EU-producenternes konkurrenceevne?

⁽¹⁾ EFT L 308 af 24.10.1992, s. 41.

⁽²⁾ EFT L 80 af 24.3.1994, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan

(4. november 1996)

Den fornyede undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af kaliumchlorid med oprindelse i Belarus, Rusland og Ukraine indledtes den 5. august 1995 ⁽¹⁾ på grundlag af en anmodning fra den russiske eksportorganisation IPC (International Potash Company), der repræsenterer producenter af kaliumchlorid i Belarus og Rusland. Undersøgelsen omfatter både dumping og Fællesskabets interesser.

Gældende antidumpingforanstaltninger trådte i kraft i 1994 (forordning (EF) nr. 643/94 om ændring af forordning (EØF) nr. 3068/92 om endelig antidumpingtold på importen af kaliumchlorid med oprindelse i Belarus, Rusland og Ukraine ⁽²⁾). Begrundelsen for at iværksætte den fornyede undersøgelse var udvidelsen af Fællesskabet med Østrig, Sverige og Finland i 1995, som traditionelt er store importører af kaliumchlorid fra de berørte lande. IPC har endvidere tilkendegivet, at organisationen nu er rede til fuldt ud at samarbejde med Kommissionen om gennemførelse af undersøgelsen. Den har endvidere påpeget, at gældende foranstaltninger, dvs. en kombination af et fast toldbeløb pr. ton af den importerede vare og en mindstepris, hindrer producenterne af kaliumchlorid i Belarus og Rusland i at eksportere til Fællesskabet.

Eftersom den fornyede undersøgelse også omfatter spørgsmålet om Fællesskabets interesser, vil Kommissionen vurdere alle berørte parters interesser, herunder brugerindustrien, inden den fremsætter noget forslag.

Hvad angår forskelle i omkostningerne mellem Canada og de pågældende tre lande, vil Kommissionen tage hensyn hertil ved beregningen af den normale værdi.

Den fornyede undersøgelse kan afsluttes, så snart et endnu ikke gennemført kontrolbesøg i Canada har fundet sted.

⁽¹⁾ EFT C 201 af 5.8.1995.

⁽²⁾ EFT L 80 af 24.3.1994.

(97/C 60/172)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2810/96**af Bartho Pronk (PPE) til Kommissionen**

(25. oktober 1996)

Om: EU-beskæftigelsesprojekter i Nederlandene

Det fremgår af kontakter med CNV's ungdomsorganisation, at personer, der modtager arbejdsløshedsunderstøttelse, ikke kan deltage i EU-beskæftigelsesprojekter, fordi de nederlandske myndigheder i så fald standser udbetalingen af deres ydelse. Der er tale om indslusningsprojekter i mindre målestok som led i Leonardo da Vinci-programmet.

1. Har Kommissionen kendskab til disse problemer i Nederlandene? Hvad kan der i bekræftende fald gøres for at afhjælpe disse problemer?
2. Findes der lignende problemer i andre medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(20. november 1996)

Den situation, der beskrives i spørgsmålet, er Kommissionen velkendt i sammenhæng med gennemførelsen af Leonardo da Vinci-programmet.

Eftersom det er et generelt problem, der ikke indskrænker sig til Nederlandene, har Kommissionen rejst spørgsmålet i sin grønbog om »Uddannelse, erhvervsuddannelse og forskning: hindringer for tværnational mobilitet«⁽¹⁾ som et af de spørgsmål, der skal løses for at overvinde hindringerne for mobilitet i uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammerne.

⁽¹⁾ KOM(96) 462

(97/C 60/173)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2816/96**af Michl Ebner (PPE) til Kommissionen**

(25. oktober 1996)

Om: Ansvarsforsikring for jægere

Følgende forudsættes:

- at en ansvarsforsikring er en forudsætning for at opnå jagttegn i de fleste medlemsstater i EU,
- at minimumsgarantierne ved materielle skader eller personskader, forsikringsperioden og størrelsen af forsikringspræmierne er forskellige i EU's medlemsstater,
- at dette udgør en hindring for den frie bevægelighed for jægere og sportsskytter inden for EU og navnlig i grænseområderne,
- at dette ligeledes hindrer, at forsikringselskaber frit kan tilbyde deres tjenesteydelser i alle medlemsstater i henhold til direktiv 92/49/EØF⁽¹⁾ »Direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring«.

Er Kommissionen ikke enig i, at det på baggrund af ovennævnte kendsgerninger er nødvendigt med en harmonisering af retsfor skrifterne om ansvarsforsikringer for jægere i de enkelte medlemsstater, således at borgerne i EU har mulighed for at tegne en forsikring efter deres eget valg i hver medlemsstat?

⁽¹⁾ EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(6. december 1996)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-1965/96 fra Astrid Lulling⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 11 af 13.1.1997, s. 32.

(97/C 60/174)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2858/96
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen

(25. oktober 1996)

Om: Anvendelse af artikel 235 i EF-traktaten

Hvordan agter Kommissionen at overvinde de juridiske vanskeligheder, som anvendelsen af artikel 135 i EF-traktaten frembyder for samfinansiering af programmer, der vedrører social udstødelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(2. december 1996)

Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 235 i EF-traktaten juridisk set fortsat er et passende retsgrundlag for vedtagelsen af afgørelser om samfinansiering af programmer, der vedrører social udstødelse.

Det ville imidlertid i allerhøjeste grad være ønskeligt at få indført et mere klart og målrettet retsgrundlag for dette område i traktaten. Kommissionen foreslog i sin udtalelse til regeringskonferencen blandt andet, at der skulle fastlægges klarere bestemmelser om socialpolitik, som for eksempel bekæmpelse af marginalisering eller fattigdom.

Konkret har Kommissionen i sine oplæg til regeringskonferencens gruppe af ministerrepræsentanter for det første foreslået, at socialprotokollen integreres i EF-traktaten, for det andet at den relevante artikel specifikt kommer til at indeholde en henvisning til kampen mod udstødelse, og for det tredje at Rådet får specifikke beføjelser til at vedtage tilskyndelsesforanstaltninger.

(97/C 60/175)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2935/96
af Christine Oddy (PSE) til Kommissionen

(8. november 1996)

Om: Læreranstalter for videregående uddannelse – rettigheder i ansættelsen

Er Kommissionen klar over, at personalets arbejdsvilkår og ansættelsesbetingelser i læreranstalter for videregående uddannelse i Det Forenede Kongerige er blevet forringet, siden kontrollen med disse læreranstalter overgik fra de lokale myndigheder til offentligt-retlige styrende organer (»statutory corporations«)?

Hvilke skridt vil Kommissionen tage for at sikre, at direktivet om erhvervede rettigheder overholdes for at beskytte disse ansatte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(4. december 1996)

Da svaret er meget omfattende, fremsendes det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

(97/C 60/176)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2943/96
af Giuseppe Rauti (NI) til Kommissionen

(8. november 1996)

Om: Den truende butiksdød i detailledet

Antallet af dagligvareforretninger er faldende, hvilket er et mere og mere alvorligt problem. Disse forretninger er ofre for åbningen af de mange stormagasiner, supermarkeder, discount-forretninger osv. Der foreligger beregninger, som viser, at der for hvert af disse »grandes surfaces«, som åbnes, lukkes 2-300 små og mellemstore forretninger. Følgerne heraf er både voksende arbejdsløshed og ødelæggelse af det lille samfund, og kun de

multinationale selskaber, som dominerer denne sektor, drager fordel heraf. I Frankrig reducerede man i 1996 det tilladte areal for supermarkeder til 600 000 m² sammenlignet med de 815.000, der var tilladt i 1995 og de 2 mio m² i 1992. Der har været to »blokader« for at få situationen under kontrol. I Italien og Tyskland overvejer de små og mellemstore forretninger, som er ved at uddø, at indlede et skattemæssigt og socialt oprør. Agter Kommissionen på baggrund heraf at tage dette store og alvorlige problem op til behandling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(2. december 1996)

Kommissionen erkender, at super- og hypermarkeder spiller en vigtig rolle for forsyningen af EU's befolkning med varer til rimelige priser og dermed bidrager væsentligt til at holde inflationen nede. Den er dog også klar over, at denne form for distribution lægger pres på små handels- og håndværksforetagender. De arbejdspladser, der skabes i super- og hypermarkeder, kan på kortere eller længere sigt få konsekvenser for beskæftigelsessituationen i mindre virksomheder, især på grund af konkurrencepresset. For at modstå dette pres slutter små og mellemstore forretninger sig sammen i indkøbsforeninger og frivillige kæder for således at blive store nok til at være konkurrencedygtige på markedet.

Man bør være opmærksom på, at der ikke findes nogen fællesskabslovgivning vedrørende etablering af super- og hypermarkeder. I alle medlemsstater kræves der ved opførelse af nye erhvervsbygninger en forhåndstilladelse fra de lokale, regionale eller nationale myndigheder, og i den forbindelse tages der, alt efter det foreliggende tilfælde, hensyn til reglerne for lands- og byplanlægning, bygge- og anlægsarbejder og kun i visse tilfælde størrelsen af det bebyggede areal.

I Kommissionens grønbog om handel ⁽¹⁾ gøres der rede for denne situation. Denne grønbog vil gøre det muligt at igangsætte en bred debat om handelssektorens betydning for økonomien og de udfordringer, den står over for på tærsklen til det 21. århundrede. De særlige forhold, som det ærede parlamentsmedlem påpeger, vil naturligvis kunne inddrages i debatten og dermed bidrage til bestræbelserne på at finde frem til holdbare løsninger.

⁽¹⁾ KOM(96) 530

(97/C 60/177)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2970/96
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen**

(8. november 1996)

Om: Arbejdsforhold i den belgiske handelsflåde

Råder Kommissionen over oplysninger, der kan bekræfte, at skibsrederne i den belgiske handelsflåde i juli 1996 ensidigt har opsagt den overenskomst mellem den belgiske transportarbejdersammenslutning (FGTB), de kristne transport- og diamantarbejdere (CSC) og den belgiske skibsredersammenslutning, der regulerede arbejdsforholdene i den belgiske handelsflåde som følge af dennes overførsel til den luxembourgske handelsflåde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(27. november 1996)

Kommissionen råder ikke over oplysninger om en eventuel opsigelse af overenskomsten inden for den belgiske handelsflåde.

Forholdet mellem fagforeninger og arbejdsgivere i medlemsstaterne henhører under medlemsstaternes ansvarsområde, og Kommissionen har ingen kompetence på området.

(97/C 60/178)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2992/96
af Gisèle Moreau (GUE/NGL) til Kommissionen
(8. november 1996)

Om: Omfang og fordeling af EF-støtte til regionen Ile de France i 1994 og 1995

Kan Kommissionen oplyse beløbene på de EF-bevillinger, der blev tildelt regionen Ile de France for 1994 og 1995 under:

- EFRU,
- Den Europæiske Socialfond (ESF),
- programmer af fællesskabsinteresse,
- forskningsprogrammer,
- miljøprogrammer,
- andre EU-programmer?

Kan Kommissionen ligeledes angive modtagerne af denne EF-støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer
(9. december 1996)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(97/C 60/179)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2996/96
af Antonio Tajani (UPE) til Kommissionen
(8. november 1996)

Om: Nedsikring i bevillingerne til de væbnede styrker

Den italienske regering har i sit finanslovsforslag besluttet at nedsikre bevillingerne til de væbnede styrker og navnlig til carabinieri-korpset (kriminal- og militærpoliti). Den første konsekvens heraf er en begrænsning af værnepligten fra 12 til 10 måneder, hvilket vil nedbringe antallet af værnepligtige, som står til rådighed for hærens generalkommando (idag drejer det sig om 15.000 unge svarende til mere end 10% af mandskabet). Desuden må carabinieri-korpset i nær fremtid ligefrem nedlægge sine reservestyrker. Carabinieri-korpset har altid udgjort et sikkerhedsmoment for alle italienerne. I sin mangeårige historie har korpset været vænet om borgernes sikkerhed. De offentlige budgetnedsikringer er ganske vist nødvendige for at skabe balance i statens regnskaber, men de bør ikke undergrave borgernes sikkerhed. Mens man i Europa omsider har fundet en løsning på det mangeårige problem med Europol, forbereder den italienske regering en samling af ordensmagten, der, hvis den bliver gennemført, vil fjerne os fra Europa og gøre carabinieri-korpset, det statslige politikorps og finanspolitiet mindre uafhængige af den politiske magt.

Mener Kommissionen ikke, at den på denne baggrund bør træffe foranstaltninger for at

1. værne om de italienske borgeres sikkerhed, da de jo også er EU-borgere?
2. værne om carabinieri-korpsets sikkerhed, der vil blive bragt i fare med den bebudede personalenedsikring?
3. sikre ordensmagtens fuldstændige uafhængighed af den politiske magt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin
(28 november 1996)

Det ligger uden for Kommissionens kompetence at behandle dette spørgsmål, som udelukkende sorterer under de pågældende nationale myndigheder.

(97/C 60/180)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3044/96**af Antonio Tajani (UPE) og Claudio Azzolini (UPE) til Kommissionen***(18. november 1996)**Om:* Ulovlige undersøgelser

En kaptajn fra det italienske carabinieri-korps' særlige operative enhed skal have optrådt som politispion. Under falsk titel og navn som ingeniør Varricchio skal han have foregivet at være udsendt af et firma i Bologna, der skulle have fået til opgave at udvælge virksomheder til udførelse af anlægsarbejdet i forbindelse med højhastighedstog. Gennem regionen Campanias vicepræsident, Rocco Fusco, skal han have opsøgt parlamentsmedlemmer fra Campania tilhørende forskellige politiske grupper og medlemmer af Campanias regionalråd med det formål at opmuntre dem til at give deres politiske tilsagn til fordelingen af arbejdet med højhastighedsforbindelsen. Den påståede ingeniør Varricchio skal endvidere have filmet episoder fra denne operation som dokumentation for sine møder med de nævnte repræsentanter for de politiske kredse.

1. Agter Kommissionen på denne baggrund at træffe foranstaltninger for at beskytte borgernes og navnlig parlamentsmedlemmers frihed?
2. Finder Kommissionen ikke, at den bør opfordre de kompetente myndigheder til at foretage grundige undersøgelser for at få afdækket, hvem der står bag denne operation?
3. Mener Kommissionen ikke, at en sådan måde at foretage undersøgelser på er ulovlig og skader borgernes interesser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin*(11. december 1996)*

Det ligger uden for Kommissionens kompetence at behandle dette spørgsmål, som udelukkende sorterer under de pågældende nationale myndigheder.

(97/C 60/181)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3172/96**af Dominique Baudis (PPE) til Kommissionen***(22. november 1996)**Om:* Harmonisering af diskotekers lukketider

Det sker stadig oftere, at unge bliver impliceret i trafikulykker, når de tager hjem fra diskoteker, som lukker meget sent.

EU's medlemsstater bør derfor fastsætte lukketider, der kan forenes med de unges aktiviteter, men som også tager hensyn til deres sikkerhed.

Kan Kommissionen rette en henstilling til medlemsstaterne om at harmonisere lukketiderne for dermed at få fjernet en af de vigtigste årsager til ulykker, hvor unge er involveret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(2. december 1996)*

Det ligger uden for Kommissionens kompetence at behandle dette spørgsmål, som udelukkende sorterer under de pågældende nationale myndigheder.

BERIGTIGELSER

(97/C 60/182)

Berigtigelser til skriftlige forespørgsler

E-2135/96, E-2137/96, E-2155/96, E-2160/96, E-2161/96, E-2165/96, P-2168/96,
 E-2169/96, E-2180/96, E-2188/96, E-2190/96, P-2193/96, E-2204/96, E-2206/96,
 E-2208/96, E-2226/96, E-2247/96, E-2275/96, E-2277/96, P-2291/96, E-2300/96,
 E-2302/96, E-2304/96, E-2311/96, E-2325/96, E-2334/96, P-2351/96, E-2359/96,
 E-2363/96, E-2375/96, E-2376/96, E-2389/96, E-2392/96, E-2449/96, E-2466/96,
 E-2473/96, E-2474/96, E-2522/96 og P-2523/96

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 385 af 19. december 1996)

Som følge af et edb-problem blev navnene på stillerne af nedenstående spørgsmål ikke gengivet korrekt. Vi beder læserne undskylde denne uundvigelige fejl. Således lyder siderne 101 til 106 som følger:

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2135/96

af Giulio Fantuzzi (PSE), Alfred Lomas (PSE), Peter Truscott (PSE), David Hallam (PSE), Michael Elliott (PSE), Michael Hindley (PSE), Christine Oddy (PSE), Hugh Kerr (PSE), Anthony Wilson (PSE), Kenneth Coates (PSE), David Bowe (PSE), Thomas Megahy (PSE), David Martin (PSE), Stephen Hughes (PSE), Pauline Green (PSE), Lyndon Harrison (PSE), Alex Smith (PSE), Edward Newman (PSE), Phillip Whitehead (PSE), Roger Barton (PSE), Arthur Newens (PSE), Susan Waddington (PSE), Christine Crawley (PSE), Imelda Read (PSE), David Thomas (PSE), Eryl McNally (PSE), Anita Pollack (PSE), Mark Watts (PSE), Ian White (PSE), David Morris (PSE), Bill Miller (PSE), Kenneth Collins (PSE), John Tomlinson (PSE), Simon Murphy (PSE), Richard Howitt (PSE), Tony Cunningham (PSE), Shaun Spiers (PSE), Gary Titley (PSE), Robert Evans (PSE), Clive Needle (PSE), Mair Morgan (PSE), Barry Seal (PSE), Alan Donnelly (PSE), Michael McGowan (PSE), Angela Billingham (PSE), Arlene McCarthy (PSE), Glenys Kinnock (PSE), Mark Hendrick (PSE), Michael Tappin (PSE), Norman West (PSE), Peter Crampton (PSE), Veronica Hardstaff (PSE), Wayne David (PSE), Hugh McMahon (PSE), Terence Wynn (PSE), Brian Simpson (PSE), Richard Balfe (PSE), Peter Skinner (PSE), Glyn Ford (PSE), Gordon Adam (PSE) og Carole Tongue (PSE) til Kommissionen

(3. august 1996)

Om: Pluralisme i medierne

Visse mindre aviser og tidsskrifter i Det Forenede Kongerige, herunder Methodist Recorder, Tribune og Morning Star, frygter, at der vil blive tale om alvorlige indskrænkninger i omdelingen som følge af forslag fremsat af avisejerne og distributionsfirmaerne W. H. Smith i England og Menzies i Skotland. Disse forslag vil i alvorlig grad kunne skade de europæiske borgeres mulighed for at læse aviser udgivet i deres respektive hjemlande, medens de er bosiddende i Det Forenede Kongerige.

Hvad kan Kommissionen foreslå med henblik på at sikre, at pluralismen i medierne og omdelingen af EU-aviser ikke lider skade som følge af restriktioner indført af avisejere og -distributører i Det Forenede Kongerige?

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at sørge for, at avisejernes og -distributørernes aktioner ikke strider mod Fællesskabets konkurrencepolitik, navnlig traktatens artikel 85 og 86, og eventuelt lægger hindringer i vejen for den frie bevægelighed for personer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(13. september 1996)

Kommissionen arbejder i øjeblikket med et eventuelt initiativ⁽¹⁾ vedrørende harmonisering af specifikke nationale regler om ejerforhold i medierne med henblik på beskyttelse af pluralismen. Disse regler gælder imidlertid ikke for økonomiske aktørers adfærd på markedet for avisdistribution.

Endvidere har Kommissionen ikke i øjeblikket planer om at foretage en undersøgelse i henhold til EF's konkurrenceregler (EF-traktatens artikel 85 og 86) af distributørers afvisning af at distribuere publikationer med begrænset oplag i detailhandelen. Der er flere årsager hertil.

For det første er der intet, der tyder på, at samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes. Forespørgselen rejser spørgsmålet om, hvorvidt EU-borgere, der er bosiddende i Det Forenede Kongerige, har mulighed for at læse aviser udgivet i deres hjemland som følge af de britiske avisejeres og distributørers distributionspolitik. De omtalte publikationer, *Methodist Recorder*, *Tribune* og *Morning Star*, er alle udgivet i Det Forenede Kongerige, og den omtalte praksis synes at være begrænset til denne ene medlemsstat. Kommissionen har ikke modtaget klager fra udgiverne af disse publikationer eller fra andre publikationer med små oplag inden for EU, om at de britiske distributørers politik kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

Beskyldninger om konkurrencebegrænsende adfærd i de enkelte medlemsstater skal behandles af de nationale konkurrencemyndigheder. Efter offentliggørelsen i december 1993 af en rapport om avisdistribution fra den britiske konkurrencemyndighed, *Monopolies and Mergers Commission (MMC)*, blev der truffet foranstaltninger for at løse en række af de konkurrenceproblemer, MMC havde peget på. *Office of Fair Trading* har siden da ført tilsyn med ændringerne i distributionen af publikationer generelt.

For det andet har den teknologiske udvikling i de senere år, som f.eks. desktop-publishing, betydet, at forbrugerne har fået adgang til langt flere titler. Derfor har man måttet træffe forretningsmæssige beslutninger om, hvilke titler der er økonomisk rentable til detaildistribution, og som skal føres i kiosker med begrænset udstillingsplads.

Selv om nogle publikationer med lave oplæg ikke længere sælges på de sædvanlige udsalgssteder, er det normalt muligt at abonnere direkte hos udgiverne eller deres distributører.

På baggrund heraf og da der ikke foreligger oplysninger om det modsatte, er der ikke basis for anvendelse af EF's konkurrenceregler.

(¹) Pluralisme og koncentration i medierne i det indre marked — Vurdering af behovet for et EF-initiativ KOM(92) 480 endelig udg. Opfølgning af høringsen i forbindelse med grønbogen »Pluralisme og koncentration i medierne i det indre marked — Vurdering af behovet for et EF-initiativ« KOM(94) 353 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2137/96

af **Giulio Fantuzzi (PSE)** til Kommissionen

(3. august 1996)

Om: Personalekontrakter ved Kommissionens repræsentation i medlemsstaterne

I modsætning til de øvrige institutioner i Den Europæiske Union beskæftiger Kommissionen ved sine repræsentationer i medlemsstaterne fortsat lokalt ikke- fastansat personale med opgaver, der i kontrakten betegnes som manuelle, men som rent faktisk er intellektuelle.

Dette personale får til dels ansvaret for forvaltningen af visse tjenestegrene i repræsentationen.

Det fastansatte personale med samme opgaver har langt mere fordelagtige kontrakter og modtager en højere løn.

1. Mener Kommissionen ikke, at denne fremgangsmåde udgør en udnyttelse af de intellektuelle egenskaber hos de lokalt ansatte, der ellers ikke modtager et vederlag, der svarer til deres faglige kvalifikationer og erfaringer?

2. Anser Kommissionen det ikke for nødvendigt i forbindelse med revisionen af rammekontrakten for lokalt ansatte at sanere denne diskriminerende situation for dens personale, således som Europa-Parlamentet allerede har gjort?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af **Erkki Liikanen**

(9. oktober 1996)

Det ærede medlem omtaler, at der i Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne findes personale, der har samme arbejdsvilkår som lokalt ansatte, dvs. som arbejder på kontraktvilkår i overensstemmelse med forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 2615/76 (¹) med senere ændringer om ordningen for øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber. Der henvises i denne forordnings artikel 4, stk. 1 udtrykkeligt til personale ansat til at udføre manuelle opgaver i de kontorer, der i øjeblikket kaldes Fællesskabets repræsentationer.

Kommissionen har under henvisning til denne forskrift den 26. april 1989 (²) besluttet efterhånden at erstatte tjenestemænd i lønklasse C med lokalt ansatte.

Ansættelsesvilkårene for dette lokalt ansatte personale omhandles i de enkelte medlemsstaters lovgivninger, da der kan være tale om aspekter, der ikke findes i ovennævnte forskrifter og, om at tilpasse de sociale og lønmæssige forhold til medlemsstaternes ordninger. Det overordnede formål har altid været at forblive blandt de bedste arbejdsgivere.

Bestemmelserne om beskæftigelsesvilkårene i de enkelte medlemsstater tilpasses ændringerne i de nationale lovgivninger, og der foretages regelmæssigt løntilpasninger for de lokalt ansatte.

I øjeblikket undersøger en arbejdsgruppe, om visse beskæftigelsesvilkår for samtlige tjenstgørende lokalt ansatte i repræsentationerne i Fællesskabet kan harmoniseres i en ny rammelovgivning. Denne rammelovgivning skulle suppleres med særlige bestemmelser afhængigt af arbejdsstedet og under hensyn til de lokale forhold. Der skulle ligeledes indføres en karrierestruktur, der tilpasses efter de opgaver, som det lokale personale udfører i overensstemmelse med ordningen for øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.

Personalerepræsentanterne deltager fast i disse overvejelser.

(¹) EFT L 299 af 29.10.1976.

(²) Dok. SEK(89) 662.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2155/96

af Thomas Megahy (PSE) til Kommissionen

(2. august 1996)

Om: Omgåelse af bestemmelserne for tobaksreklamer

I Belgien er der for nylig opsat store plakater, som reklamerer for en international dragefestival, der skal afholdes i Knokke i løbet af sommeren. Selv om plakaten giver sig ud for at annoncere en sportsbegivenhed, er ca. en femtedel af den fyldt op af navnet »Peter Stuyvesant«. Til trods herfor indeholder den ikke nogen advarsel om de sundhedsmæssige risici i forbindelse med tobaksrygning.

Vil Kommissionen træffe foranstaltninger til at sætte en stopper for denne helt klare omgåelse af reglerne for tobaksreklamer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(6. september 1996)

Der findes ganske vist et rådsdirektiv, som påbyder sundhedsmæssige advarsler på tobaksvarepakninger (¹), men ingen eksisterende EU-forskrifter påbyder en sundhedsmæssig advarsel på plakater, hvorpå der optræder reklamer for tobaksvarer. Kommissionen har imidlertid udarbejdet et ændret forslag til et rådsdirektiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer (²), der indeholder et fuldstændigt forbud mod udendørs reklamer af den type, som det ærede medlem omtaler.

(¹) Rådets direktiv 89/622/EØF, EFT L 359 af 8.12.1989, som ændret ved direktiv 92/41/EØF, EFT L 158 af 11.6.1992.

(²) EFT C 129 af 21.5.1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2160/96

af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen

(2. august 1996)

Om: Kontrol med tilbagekøb af frugt og grøntsager i Grækenland

Revisionsretten oplyser i sin årsberetning for regnskabsåret 1994, at den i forbindelse med sin kontrol har konstateret, at inspektørerne i Grækenland hverken gennemførte kontrol af kvaliteten eller af resultaterne af tilbagekøb af frugt og grøntsager. Der var derfor hverken nogen kontrol af eller dokumentation for, hvad der var sket med den afviste produktion.

Kan Kommissionen på baggrund af sit svar til Revisionsretten om, at dets inspektører ville gennemføre en grundig undersøgelse af de nævnte forhold oplyse, hvilke resultater der er opnået, og hvilke foranstaltninger den har truffet for at afhjælpe denne situation og de finansielle følger af afregningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(9. september 1996)

Revisionsrettens bemærkninger viser, at der er et behov for at regulere visse aspekter af den ordning, som medlemsstaterne anvender ved tilbagekøb af frugt og grøntsager fra markedet.

Den manglende registrering af kvalitetskontrollen er afgjort en svaghed, men Revisionsretten har ikke påvist, at der er en direkte forbindelse med godkendelsen af partier, som ikke opfylder kravene.

For så vidt angår afviste produkter, der tilhører producentorganisationen, er denne eneansvarlig for deres afsætning. Det afviste parti kan på ny tilbydes til salg eller tilbagekøb efter omemballering.

Spørgsmålet vil blive undersøgt nærmere i forbindelse med den kommende kontrol, der skal foretages i Grækenland, og de finansielle konsekvenser af alle konstaterede uregelmæssigheder vil blive draget i forbindelse med regnskabsafslutningen for regnskabsåret 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2161/96

af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen

(2. august 1996)

Om: Kontrol med tilbagekøb af frugt og grøntsager i Frankrig

Revisionsretten konstaterer i sin årsberetning for regnskabsåret 1994 i forbindelse med sin kontrol i Frankrig, at der ikke var gennemført nogen inspektion på stedet af den gratis uddeling af tilbagekøb af frugt og grøntsager, idet kontrollen forud for støttebetalingen bestod i forelæggelse af en attest fra modtagerorganets side. Der var heller ikke gennemført nogen systematisk officiel kontrol for at sikre, at den produktion, for hvilke der var afgivet attest på modtagelse, blev anvendt af modtageren, eller om den indgik i normalt salg.

Kan Kommissionen på baggrund af sit svar til Revisionsretten om, at dets inspektører ville gennemføre en grundig undersøgelse af de nævnte forhold oplyse, hvilke resultater der er opnået, og hvilke foranstaltninger den har truffet for at afhjælpe denne situation og de finansielle følger af afregningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(9. september 1996)

Kommissionen har intet bevis for, at der i denne medlemsstat er foretaget gratis uddeling på en måde, der ikke er i overensstemmelse med EU-reglerne.

Desuden vil Kommissionen gerne understrege, at Revisionsretten ikke har sagt, at de påståede svagheder bør resultere i finansielle korrektioner.

Dette spørgsmål vil dog blive undersøgt under det næste kontrolbesøg i denne medlemsstat, og eventuelle finansielle følger, der viser sig at være berettigede, vil blive draget i regnskabsafslutningen for 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2165/96

af Per Gahrton (V) til Kommissionen

(2. august 1996)

Om: Magnus Lemmels kritik af Kommissionen

Den 5.7.1996 fremkom vicegeneraldirektør i GD III, Magnus Lemmel, i det svenske dagblad Dagens Politik med en kritik af Kommissionens måde at arbejde på. Ifølge samme dagblads udgave af 9.7. har dette nu medført, at

Magnus Lemmel har måttet stå til regnskab over for en af kommissionsformand Jacques Santer's nærmeste medarbejdere. På baggrund af Kommissionens dårlige omdømme, når det drejer sig om åbenhed og indsigt, og Sveriges erklærede ønske om at øge åbenheden inden for hele EU-systemet er det særdeles alvorligt, når forsøg fra Kommissionens side på at give sine medarbejdere mundkurv på rammer en svensk tjenestemand. På denne baggrund vil jeg gerne spørge om følgende:

Er det rigtigt, at Magnus Lemmel har måttet stå til regnskab over en repræsentant for Kommissionen? Med hvilken begrundelse er det i så fald sket? Mener Kommissionen, at ansatte i Kommissionen ikke har ret til normal omgang med offentligheden? Har Kommissionen noget at skjule? Hvad er det egentlig, der foregår bag Kommissionens lukkede døre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(1. oktober 1996)

Kommissionen og Rådet vedtog i 1994 i fællesskab et adfærdskodeks, som skulle garantere offentligheden størst mulig aktindsigt. I overensstemmelse hermed skal enhver nægtelse af aktindsigt begrundes udtrykkeligt.

Med hensyn til de ansattes arbejdsvilkår i Kommissionen, er disses rettigheder og pligter fastsat i vedtægten for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber. Kommissionen forventer, som enhver arbejdsgiver, at de ansatte søger at opnå de bedst mulige resultater både hvad angår politikker og i administrativ henseende.

Kommissionen er derfor åben og positiv over for ændringsforslag fra de ansatte. Højtstående tjenestemænd er specielt ansvarlige for fremlæggelsen af forslag samt for at føre ændringerne ud i livet. Den offentlige debat kan i den henseende supplere men ikke erstatte de interne reformprocesser.

Der gøres opmærksom på, at Kommissionen for nylig har taget flere vigtige initiativer til forbedring af effektiviteten på administrativt plan. Programmet til fremme af sund og effektiv forvaltning (SEM 2000), som kommissærerne Liikanen og Gradin har stillet sig i spidsen for, sigter mod en forbedring i Kommissionens forvaltning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2168/96

af Giovanni Burtone (PPE) til Kommissionen

(26. juli 1996)

Om: Ulovlig indførsel og »fællesskabsgørelse« af argentinske citroner

I henhold til pålidelige kilder er et meget stort antal citroner fra Argentina blevet og bliver stadig ulovligt importeret til Fællesskabets territorium gennem spanske og portugisiske havne. I disse lande omdannes de til et fællesskabsprodukt ved ulovligt at blive bragt i handelen som spanske eller portugisiske produkter.

Disse forhold er særdeles alvorlige og i høj grad til skade for Fællesskabets interesser, da medlemsstaterne udsættes for illoyal konkurrence på grund af de argentinske citroners lave pris, der skyldes langt lavere produktionsomkostninger end for de europæiske citroner. Endvidere er der fare for forbrugernes sundhed på grund af anvendelsen i Argentina af antiparasit- og konserveringsmidler, der forlængst er erklæret ulovlige i Fællesskabet.

I denne situation bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Er den bekendt med disse alvorlige overtrædelser af fællesskabslovgivningen?
2. Hvilke foranstaltninger agter den at tage selv, og hvilke agter den at anmode medlemsstaterne om at gennemføre for at bringe denne situation til ophør?
3. Finder den det ikke nødvendigt at etablere en evt. indirekte form for skadeserstatning til fællesskabsproducenterne, der er hårdt ramt af denne praksis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(9. september 1996)*

Kommissionen har ikke kendskab til de forhold, som det ærede medlem påklager. Den har hidtil ikke konstateret nogen anomali med hensyn til de mængder, der er omfattet af et kontingent, eller bemærket et mærkbart fald i indgangspriserne for de pågældende produkter.

Kommissionen er naturligvis parat til at anmode de spanske og portugisiske myndigheder om at undersøge, om disse indførsler er forenelige med EF's retsorden, for at få fastslået, om de pågældende medlemsstater overholder dens bestemmelser.

For at Kommissionen konstruktivt og effektivt kan gribe ind over for de nationale myndigheder og indkredse de vanskeligheder, der kan forstyrre det indre marked, er det meget ønskeligt, at det ærede medlem præciserer visse anklagepunkter nærmere med angivelse af konkrete oplysninger, som han måtte være i besiddelse af.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2169/96**af Gerhard Schmid (PSE) til Kommissionen***(2. august 1996)*

Om: KALEJDOSKOP — min skriftlige forespørgsel E-0187/96

Det burde være gået op for Kommissionen, at formålet med mine bestræbelser er en mere nøjagtig opstilling af udgifterne i forbindelse med forvaltningen af KALEJDOSKOP-programmet, herunder navnlig personaleudgifterne.

1. I svaret på min skriftlige forespørgsel E-0187/96⁽¹⁾ erklærer Kommissionen under punkt 1, at KALEJDOSKOP-programmet nu forvaltes af en seniorkonsulent, en juniorkonsulent og en tjenestemand i C3 med en kontorchef som ansvarlig leder. For at kunne beregne udgifterne til ovennævnte personale skal jeg anmode Kommissionen om nu at sende samtlige nødvendige oplysninger (indplacering, løntrin osv.).
2. Hvor meget eksternt personale anvendes til at støtte de tre kommissionstjenestemænds arbejde og hvilke udgifter medfører dette?
3. Hvordan kan Kommissionen nævne et beløb på ca. 130.000 ecu, når den samtidig påstår, »at det faktisk er umuligt at opgive et præcist beløb«

⁽¹⁾ EFT C 161 af 5.6.1996, s. 46.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(20. september 1996)*

1 og 2. Med hensyn til Kalejdoskop-programmet har Kommissionen for regnskabsåret 1996 ganske rigtigt benyttet sig af en seniorkonsulent i seks måneder (25 000 ECU), en juniorkonsulent (30 000 ECU) og en tjenestemand i lønklasse C3 (37 000 ECU) i et år og 7 eksterne freelancemedarbejdere i tre måneder (21 000 ECU).

3. Det ærede medlem må forstå, at tilrettelæggelsen af Kalejdoskop-programmet hele tiden udvikler sig kraftigt, og Kommissionen skal klare denne situation med et begrænset antal medarbejdere. Fra 1991 til 1995 havde foranstaltningen form af et pilotprojekt med deltagelse af først 12 og derefter 15 medlemsstater, mens det i 1996 for første gang har form af et fællesskabsprogram, som fra og med 1997 er åbent for deltagelse af 30 lande (15 medlemsstater, tre EFTA/EØS-lande, ti lande i Centraleuropa samt Cypern og Malta). Tilrettelæggelsen i regnskabsåret 1996 er også speciel, fordi programmet blev vedtaget så sent, at Kommissionen var nødt til at koncentrere sit arbejde på en begrænset periode og få alle medarbejderne i det pågældende kontor til at deltage i arbejdet.

Selv om Kommissionen har bestræbt sig på at besvare det ærede medlems forskellige spørgsmål udtømmende, skal det derfor bemærkes, at skønnet over udgifterne for regnskabsåret 1994 af alle de årsager, Kommissionen allerede har anført i sine tidligere svar (skriftlig forespørgsel nr. 332/95⁽¹⁾, 2128/95⁽²⁾ og 187/96), stadig er

vejledende, og at der nødvendigvis må ske en udvikling i udgifterne i de kommende regnskabsår. I den forbindelse henviser Kommissionen det ærede medlem til den vejledende finansieringsoversigt, der ledsagede dens oprindelige forslag til Kalejdoskop-programmet (KOM(94) 356 endelig udg.).

- (1) EFT C 175 af 10.7.1995.
(2) EFT C 340 af 18.12.1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2180/96
af Armelle Guinebertière (UPE) til Kommissionen

(2. august 1996)

Om: Klage nr. P/93/4742 – Langsom sagsbehandling

Med skrivelse af 28. juli 1993 gjorde firmaet Wesco/Cerizay/Frankrig Kommissionen opmærksom på en klage vedrørende uoverensstemmelser med de italienske myndigheder på grund af posttaksterne for postordrekataloger. Den skrivelse besvarede Kommissionens GD XV i maj 1996.

Er det nødvendigt, at der går tre år, inden Kommissionen svarer en borger, der har stillet et spørgsmål?

De skriver endvidere til firmaet, at i tilfælde af, at det fremfører nye elementer, der viser, at der sker nye overtrædelser, vil en ny klage blive registreret og behandlet med den fornødne hurtighed.

Betyder det efter Deres opfattelse endnu tre år)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(3. oktober 1996)

Ved skrivelse af 28. juli 1993 henlede firmaet Wesco Kommissionens opmærksomhed på det italienske postministeriums cirkulære nr. 13 DCSP/1/1/1594/ST/76 af 21. august 1978, som bestemmer, at en virksomhed, der ønsker at nyde godt af den særlige takst, der gælder ved postordresalg, skal fremsende et certifikat fra det italienske handelskammer, der dokumenterer, at den udøver denne form for virksomhed. Ovennævnte skrivelse indgik som klage den 7. september 1993.

For at opnå et sådant certifikat hos det italienske handelskammer var det nødvendigt at have enten en lovlig repræsentant eller at have hovedsæde i Italien. Denne betingelse var i strid med EF-traktatens artikel 30. Kommissionen har gentagne gange kontaktet de italienske myndigheder for at gøre dem klart, at det omhandlede cirkulære var i strid med traktaten. Der er således sendt flere skrivelser til de italienske myndigheder, og spørgsmålet har været sat på dagsordenen, først på »pakke«-mødet den 3. og 4. oktober 1994 og derefter på »opfølgingsmødet« den 16. og 17. januar 1995 mellem Kommissionens repræsentanter og de italienske myndigheder.

Kommissionens intervention har resulteret i, at det omhandlede cirkulære er blevet ændret ved cirkulære nr. DSP/1/12724/102/95 af 2. august 1995, som bestemmer, at virksomheder, der har hovedsæde i en anden medlemsstat, kan nyde godt af ovennævnte særlige takst, hvis de forelægger et certifikat fra deres oprindelsesland, der svarer til det, der kræves af de italienske virksomheder.

Med dette cirkulære, som Kommissionen blev underrettet om ved skrivelse fra de italienske myndigheder den 9. januar 1996, er den omhandlede hindring fjernet. Kommissionen har derfor besluttet at henlægge klagen. Ved skrivelse af 23. marts 1996 meddelte den klageren, at den pågældende hindring var fjernet, at sagen var blevet henlagt, og at den ville være behjælpelig, hvis firmaet stødte på nye hindringer i forbindelse med sin virksomhed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2188/96**af Patricia McKenna (V) til Kommissionen***(2. august 1996)*

Om: Udvidelse af golfpladsen i Buckronev Marsh nær Brittas Bay, Co. Wicklow, Irland

Ca. for 2 1/2 år siden blev der indgivet klage til Kommissionen om miljøskader på et klitlandskab i Buckronev Marsh i nærheden af Brittas Bay, Co. Wicklow, Irland.

En udvidelse af golfpladsen er sket. Der er ligeledes ydet 337.000 irske pund i tilskud til golfpladsen fra EFRU.

Har Kommissionen modtaget nogen følgeskrivelser vedrørende udviklingen? I bekræftende fald, kan den oplyse enkeltheder?

Har »Park and Wildlife Service« i Irland oplyst Kommissionen om skader anrettet på naturlige levesteder i de tilstødende områder? I bekræftende fald, kan Kommissionen oplyse enkeltheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(16. september 1996)*

I 1994 skrev de irske myndigheder til Kommissionen, at National Parks and Wildlife Service havde indgået en aftale med den ansvarlige for udviklingen af en golfbane, samfinansieret med Fællesskabet, ved Buckronev i grevskabet Wicklow om, at en række klitter syd for Buckronev-floden ikke ville blive berørt heraf. Desuden tilkendegav de, at der i en attest, dateret den 19. december 1992, i forbindelse med ydelsen af Fællesskabets tilskud indgik en særlig klausul om at beskytte området umiddelbart syd for floden og alt yderligere land syd for floden, som kunne blive opkøbt af den ansvarlige for projektet. Dette indebærer, at al videre udvikling af disse områder krævede forudgående godkendelse af Bord Failte og National Parks and Wildlife Service.

Den irske National Parks and Wildlife Service har siden da ikke orienteret Kommissionen om eventuelle skader på de naturlige levesteder i området omkring golfbanen. Kommissionen er nu i gang med at indhente oplysninger hos de irske myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2190/96**af Otto von Habsburg (PPE) til Kommissionen***(2. august 1996)*

Om: Sikkerhed i flytrafikken

I den senere tid kan man under flyvninger igen konstatere, at talrige passagerer på trods af de eksisterende bestemmelser medfører mere end ét stykke håndbagage, ofte af betragtelig størrelse, i kabinen. I tilfælde af nødlanding eller en panik vil dette bevirke en risiko for alle rejsende, da gangene er blokeret.

Ville det ikke være på tide at minde flyselskaberne om, at de har pligt til at gennemføre de eksisterende bestemmelser?

Ville det ikke være værd at overveje udstedelse af et fællesskabsdirektiv om dette emne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(16. september 1996)*

Kommissionen er bekendt med sikkerhedsaspektet forbundet med håndbagage i flykabiner. Det er dog ikke sikkert, at begrænsning af antallet af tilladte stykker bagage i sig selv forbedrer sikkerheden, da f.eks. størrelse, vægt og oplagringsplads er langt mere relevante. Hvis for eksempel fly har et hensigtsmæssigt og tilstrækkeligt beskyttet opbevaringsområde i selve kabinen, er der ingen grund til, at man principielt begrænser antallet, størrelsen eller vægten af den bagage, der kan medtages i kabinen.

Dette er forklaringen på, at de fleste medlemsstater ikke gennemfører nogen detaljeret lovgivning på dette område, men kun kræver, at luftfartsselskaberne selv sikrer et fyldestgørende sikkerhedsniveau i flykabinerne.

Der vil kun blive overvejet gennemført nogen fællesskabslovgivning på området, dersom de nugældende bestemmelser og praksis skulle vise sig utilstrækkelige til at sikre det rejsende publikums sikkerhed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2193/96

af David Hallam (PSE) til Kommissionen

(26. juli 1996)

Om: Forbrænding af BSE-inficeret materiale

Har Kommissionen kendskab til, om forbrænding af BSE-inficeret materiale på nogen måde kan medføre fare for menneskers eller dyrs sundhed eller det omliggende miljø ved overførsel gennem luft eller vand, ved regelmæssig udsættelse af mennesker eller dyr for røg eller affald fra de pågældende forbrændingsanlæg eller ved anvendelse af forbrændingsresterne som opfyldningsmateriale?

Har Kommissionen kendskab til, om der inden for den videnskabelige verden er uenighed om sikkerheden ved forbrænding af BSE-inficeret materiale?

Hvilke emissioner kan der forventes fra et forbrændingsanlæg, som opfylder denne funktion?

Har Kommissionen eller andre organisationer, som Kommissionen har kendskab til, foretaget undersøgelser af virkningerne af forbrænding af BSE-inficeret materiale og den efterfølgende håndtering og bortskaffelse af forbrændingsresterne

- hvad angår nærliggende bymæssige områder, herunder navnlig menneskers og dyrs sundhed og sikkerheden for det lokale grundvand,
- hvad angår nærliggende landbrugsområder, herunder navnlig menneskers og dyrs sundhed og sikkerheden for landbrugsprodukterne,
- hvad angår de ansatte på et BSE-forbrændingsanlæg,
- hvad angår grundvandet,
- hvad angår fødekæden?

Har Kommissionen eller andre organisationer, som Kommissionen har kendskab til, foretaget undersøgelser af forventelige lugtgener fra forbrænding af BSE-inficerede kadavere?

Vil Kommissionen stille eventuelle relevante undersøgelser til rådighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(17. september 1996)

Kommissionen har ingen oplysninger om risiko eller fravær af risiko ved de nævnte operationer. Forbrænding indebærer imidlertid opvarmning til over 800°C, sædvanligvis i ovne med en sekundær forbrænding. Temperaturerne vides at denaturere protein fuldstændigt. Det anses derfor som usandsynligt, at noget infektiøst agens kan overleve.

Der er ingen grund til, at lugten af kadavere, som er inficeret med bovin spongiform encephalopati, skulle være anderledes end den, der kommer fra forbrænding af andet animalsk materiale.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2204/96

af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen

(2. august 1996)

Om: Euro'en i omløb i den nordfranske by Le Havre

Ifølge kilder i det franske Økonomi- og Finansministerium har et fransk eksperiment for nylig gjort det muligt at sætte Den Europæiske Unions fælles valuta, euro'en, i omløb i den nordfranske by Le Havre i en periode på to uger.

Med dette eksperiment, som dybest set har haft pædagogisk karakter, har man ønsket at gøre borgerne bevidste om den fælles valuta.

Kan Kommissionen i betragtning af det interessante og originale ved dette eksperiment oplyse, om den har modtaget detaljerede oplysninger om resultaterne af dette, og om den i lyset af erfaringerne anser det for hensigtsmæssigt at udstrække eksperimentet til andre områder og byer i Fællesskabet som en metode til at bevidstgøre borgerne om den fælles valuta, der inden så længe skal indføres på Unionens område)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy

(26. september 1996)

Kommissionen er underrettet om forsøget med at sætte euromønter i omløb fra den 25. juni til den 9. juli 1996 i byen Le Havre.

Denne pædagogiske foranstaltning gennemførtes på initiativ af borgmesteren og Le Havres møntsamlerklub med henblik på at gøre befolkningen fortrolig med den kommende europæiske mønt.

Kommissionen glæder sig over spontane tiltag af denne art, som for tiden breder sig i de forskellige medlemsstater med euroens indførelse i udsigt.

Den følger opmærksomt disse tilkendegivelser, som er interessante og opmuntrende forsøg på at oplyse og bevidstgøre de europæiske borgere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2206/96
af Francis Decourrière (PPE) til Kommissionen

(2. august 1996)

Om: Den Europæiske Unions bidrag til den internationale krigsforbryderdomstol vedrørende det tidligere Jugoslavien

Den Europæiske Union har indirekte bidraget til den internationale krigsforbryderdomstol vedrørende det tidligere Jugoslavien ved over budgettets kapitel B7-52 »Europæisk initiativ for demokrati og beskyttelse af menneskerettighederne« og især artikel B7-527 »Støtte til genoptræningscentre for torturofre og til organisationer, der yder konkret bistand til ofre for overtrædelser af menneskerettighederne« ved at yde støtte til foreninger, som bistår domstolen.

Kan Kommissionen oplyse,

1. hvor stort et beløb der er bevilget og udbetalt til foreninger i forbindelse med oprettelsen og driften af domstolen, og
2. hvilke kontrolordninger, der er indført for at sikre en forsvarlig udnyttelse af disse midler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(30. september 1996)

Kommissionen kan meddele det ærede medlem, at der siden 1994 er stillet 2 mio. ECU til rådighed til projekter til støtte for den internationale krigsforbryderdomstol vedrørende det tidligere Jugoslavien på budgetpost B7-5240 og B7-527 på Fællesskabets budget (nu budgetpost B7-7040 og B7-7070).

Hvad angår kontrolmekanismerne til sikring af, at midlerne anvendes korrekt, undertegner hver modtager, før forskudsbetalingen (normalt 80%) finder sted, en forpligtelse til at fremlægge detaljerede finansielle og faktuelle oplysninger ved projektets afslutning. Derudover accepterer modtagerne at blive kontrolleret af Kommissionens finanskontrol eller Revisionsretten, dersom dette findes nødvendigt. Hvis der afsløres uregelmæssigheder, kan hele eller en del af støtten kræves tilbagebetalt.

Desuden kan der henvises til de evalueringer, der foretages, før Kommissionen træffer sine finansieringsafgørelser, og som bl.a. omfatter den potentielle modtagers pålidelighed, kvaliteten af tidligere gennemførte projekter og særlig ekspertise i forbindelse med den internationale krigsforbryderdomstol.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2208/96**af Salvatore Tatarella (NI) til Kommissionen***(9. august 1996)*

Om: Ekstraordinær importafgift på italiensk pasta i USA

Den amerikanske verdenshandelskommission har indført todsatser på mellem 2,8% og 46,6% for to tredjedele af de italienske pastavarer, der indføres i USA.

Italiens pastaeksport tegnede sig i 1995 for mellem 10% og 15% af det amerikanske pastaforbrug svarende til 161.000 t og en samlet værdi af 147 mio dollars, hvilket gjorde Italien til USA's hovedleverandør.

Pastaforbruget i USA stiger 5% om året, og den amerikanske afgørelse skal ses som en beskyttelsesforanstaltning til fordel for de amerikanske multinationale selskaber og til skade for den italienske industri.

Hvilke politiske, økonomiske og juridiske foranstaltninger agter Kommissionen på denne baggrund at træffe for at forsvare såvel Italiens som Fællesskabets interesser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan*(9. oktober 1996)*

I juli 1996 besluttede de amerikanske handelsmyndigheder i forbindelse med sideløbende undersøgelser vedrørende antidumping- og udligningstold, at importen af pasta fra Italien var omfattet af dumping og subsidier og havde påført den amerikanske industri væsentlig skade. Der indførtes derfor antidumping- og udligningstold.

Eftersom Kommissionen overvåger alle undersøgelser vedrørende antidumping- og udligningstold, der indledes af tredjelande mod eksport af varer fra medlemsstaterne, fulgte den meget omhyggeligt undersøgelserne vedrørende pasta. Hvad navnlig angår undersøgelsen vedrørende udligningsforanstaltninger deltog Kommissionen sammen med Italien aktivt i besvarelsen af spørgeskemaer fra De Forenede Staters myndigheder og i flere konsultationsmøder i overensstemmelse med bestemmelserne i Verdenshandelsorganisationens (WTO) aftale om subsidier, hvor der argumenteredes mod indførelsen af foranstaltninger. Nogle af de fremførte argumenter er blevet godtaget, og dette har resulteret i indførelsen af en lavere told, end det ellers kunne have været tilfældet. Med hensyn til antidumpingundersøgelsen er det Kommissionens hovedrolle at undersøge det pågældende tredjelands procedurer på baggrund af de relevante multilaterale aftaler under WTO. Om der foreligger dumping eller ej er således et spørgsmål, der vedrører den enkelte EF-eksportørs optræden og prispolitik, og Kommissionen vil derfor normalt ikke blive inddraget i en vurdering af sådanne individuelle eksportørers situation, medmindre der er tale om en krænkelse af WTO-reglerne.

Kommissionen vurderer i øjeblikket De Forenede Staters beslutning om at indføre foranstaltninger mod importen af pasta fra Italien. Det er i sig selv lovligt at indføre told som et resultat af antidumping- eller antisubsidieprocedurer, men dette skal ske i overensstemmelse med de internationale regler, der er fastsat i WTO-aftalerne. Hvis Kommissionen finder, at ovennævnte aftaler ikke er blevet overholdt, vil den i samråd med medlemsstaterne gribe ind for at afhjælpe virkningerne af en sådan krænkelse. I mellemtiden agter Kommissionen under yderligere konsultationer med De Forenede Staters regeringsmyndigheder at klarlægge visse aspekter af disse foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2226/96**af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) og Honório Novo (GUE/NGL) til Kommissionen***(9. august 1996)*

Om: Gennemførelse af fællesskabsprogrammet for bekæmpelse af fattigdom i Camara de Lobos, Madeira, Portugal

Fællesskabsprogrammet for bekæmpelse af fattigdom omfattede blandt de øvrige målgrupper også fiskerne i Camara de Lobos på Madeira i Portugal og deres familier.

Denne befolkningsgruppe, som er forflyttet til et område, der ligger afsides, men hvor forholdene er langt bedre end der, hvor den tidligere var bosat, lider under manglen på handelsinfrastrukturer og den omstændighed, at der ikke gøres en reel indsats med henblik på integration i det nye miljø, hvad angår naturforhold og sameksistens.

Vi besøgte for nylig dette nye boligkompleks. Kan Kommissionen på baggrund af det foruroligende fald i ejendommenes og omgivelsernes værdi, den fortsatte mangel på sociale infrastrukturer næsten seks år efter oprettelsen af programmet for bekæmpelse af fattigdom samt de eksplicitte mål for dette program oplyse følgende, idet den dog ikke behøver at foretage nogen regnskabsmæssig vurdering til trods for, at der er ofret og vil blive ofret store summer:

1. I hvor høj grad har befolkningen deltaget i at fastlægge målsætningerne? Hvilket lokalt socialt netværk er der skabt?
2. Hvor mange udviklingskonsulenter er der blevet uddannet? Hvor mange har fået tildelt opgaver i forbindelse med projektet)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(16. oktober 1996)

Fiskerne i Câmara de Lobos deltog ikke i Fattigdom 3-programmet (1989-1994). Kommissionen har derfor ikke i sammenhæng med dette program evalueret nogen form for støtte til denne befolkningsgruppe.

Adressen på det portugisiske ministerium, som de ærede medlemmer måske ønsker at kontakte, sendes til dem direkte og til Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2247/96

af Patricia McKenna (V) til Kommissionen

(9. august 1996)

Om: Forlængelse af den driftsmæssige levetid for atomkraftanlæggene i Calder Hall ved Sellafield og Chapelcross ved Annan (begge i Det Forenede Kongerige)

Den 3. juli 1993 besluttede det britiske tilsyn for nuklearanlæg (NII), at atomkraftanlæggene i Calder Hall ved Sellafield og Chapelcross ved Annan uden sikkerhedsmæssig risiko kunne forblive i drift i yderligere ti år. Begge anlæg har Magnox-reaktorer, hvis konstruktionstekniske levetid er 40 år.

Har NII eller andre relevante myndigheder i Det Forenede Kongerige givet Kommissionen oplysninger om grundlaget for denne beslutning? Kan Kommissionen give detaljerede oplysninger om eventuelle sikkerhedsmæssige data for disse anlæg, som NII eller andre relevante myndigheder måtte have indgivet til Kommissionen? Kan Kommissionen også give detaljerede oplysninger om eventuelle inspektioner, den har udført på disse anlæg, og kan den anføre, hvorvidt den finder det godtgjort, at anlæggene hidtil har været i overensstemmelse med EU's og de internationale sikkerhedsstandarder)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(9. oktober 1996)

Kompetencen med hensyn til udstedelse af tilladelser til kernekraftanlæg henhører udelukkende under de enkelte medlemsstaters lovgivningsmyndigheder. Beslutningen om at forlænge varigheden af driften af kernekraftværkerne Calder Hall og Chapelcross sorteres under den britiske tjeneste for tilsyn med kernekraftanlæg — Nuclear Installations Inspectorate (NII) — som skal tilse, at såvel den fysiske som den driftsmæssige tilstand for disse anlægs vedkommende vedblivende er i fuld overensstemmelse med deres oprindelige udformning, de nationale sikkerhedskrav samt de driftsmæssige begrænsninger og driftsvilkårene.

NII er ikke forpligtet til at underrette Kommissionen om begrundelserne for denne beslutning; de eneste forpligtelser på dette område vedrører artikel 37 (projekter vedrørende bortskaffelse af radioaktivt spildevand) og artikel 41 (investeringsprojekt vedrørende helt nye anlæg) i Euratom-traktaten.

Inspektionen af kernekraftanlæggene med henblik på at vurdere deres sikkerhed henhører ikke under Kommissionens kompetenceområde, som er fastsat i Euratom-traktaten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2275/96**af Yannis Kranidiotis (PSE) til Kommissionen***(27. august 1996)*

Om: Situationen i Myanmar

James Leander Nichols, konsul for Danmark i Myanmar, der var af græsk afstamning, døde i juni 1996 i et fængsel i Rangoon under tvivlsomme omstændigheder. De burmesiske myndigheder havde idømt Danmarks konsul tre års fængsel, fordi han var i besiddelse af to telefaxer. I Myanmar er det kun tilladt at have telefax efter særlig tilladelse. De burmesiske myndigheder meddelte, at konsulens død havde patologiske årsager, men de nægtede enhver form for samarbejde med henblik på at finde frem til de konkrete omstændigheder omkring konsulens død. Dette er ikke det eneste tilfælde af denne art i Myanmar. Menneskerettighedssituationen i landet forværres konstant. De burmesiske myndigheder arresterer dagligt medlemmer af Den Nationale Liga for Demokrati, og slavearbejde har antaget enorme dimensioner.

Den 20. januar 1996 meddelte Kommissionen, at den ville indlede en undersøgelse af slavearbejde og menneskerettighedssituationen i Myanmar, da det er et af de lande, der drager fordel af Den Europæiske Unions generelle præferenceordning. Danmark har på sin side allerede foreslået, at der udarbejdes en oversigt over sanktioner, som EU i givet fald kunne iværksætte.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den indledte undersøgelsesprocedure forløber, og hvornår undersøgelsen vil blive tilendebragt, således at konklusionerne heraf kan forelægges)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin*(3. oktober 1996)*

Kommissionens undersøgelse, som er den allerførste i sin art, gennemføres under streng overholdelse af de fastsatte bestemmelser i forordning (EF) nr. 3281/94 ⁽¹⁾. På det aktuelle stadium af den retlige og datamæssige analyse af de indberettede fremgangsmåder er Kommissionen endnu ikke i stand til at forudse den nøjagtige tidsplan for undersøgelsen og resultatet af de høringer, der er fastsat til slutningen af september. Kommissionen har sat sig det mål at reagere så hurtigt som muligt, men uden at fravige sin pligt til strengt at overholde de fastlagte procedurer. I alle tilfælde henleder Kommissionen det ærede medlems opmærksomhed på, at den iværksatte undersøgelse udelukkende tager sigte på tvangsarbejde og ingen andre former for straf, og derfor ikke kan omhandle andre aspekter af overtrædelse af menneskerettighederne, hvor fordømmelige de end er.

⁽¹⁾ EFT L 348 af 31.12.1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2277/96**af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen***(27. august 1996)*

Om: Støtte til Bhutan

Kan Kommissionen oplyse enkeltheder om, hvilken støtte og bistand der er ydet Bhutan for hvert af de sidste fem år)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin*(25. september 1996)*

Bhutan har gennem de sidste fem år modtaget følgende støtte:

i ECU

	1991	1992	1993	1994	1995
Udviklingsstøtte	—	(¹) 11 600 000	(²) 100 000	(³) 250 000	—
Indirekte fødevarerhjælp	20 000	168 301	39 401	125 946	—
Ikke-statslige organisationer	10 800	5 520	—	—	—
Økonomisk samarbejde	—	—	—	—	(⁴) 710 000
I alt	30 800	11 773 821	139 401	375 946	710 000

(¹) Udvikling af menneskelige ressourcer projekt 5 500 000 ECU

Integreret peststyring 2 600 000 ECU

Dyrkning af lægeplanter 3 500 000 ECU

(²) Plantebeskyttelsesprojekt: supplerende midler.

(³) Udvikling af landbrugsmæssige støtteaktiviteter: supplerende midler.

(⁴) Exportdiversifikationsprojekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2291/96**af José García-Margallo y Marfil (PPE) til Kommissionen***(30. juli 1996)*

Om: Restaurering af Valencias gamle bydel

I anledning af at Valencias Universitet, startet som Estudi General, har 500-års-jubilæum, og at det tredje årtusind nærmer sig, har en gruppe offentlige og private organisationer udarbejdet projektet »Vives« med det formål at restaurere Valencias gamle bydel og at omdanne den til et kulturelt center med udgangspunkt i den mest avancerede informationsteknologi.

Med i projektet, der koordineres af Valencias Universitet, er fonden »Fundación Universidad-Empresa de Valencia«, bestyret, provinsregeringen, regionens kultur- og undervisningsministerium, det spanske kulturministerium og adskillige europæiske universiteter såsom Salamanca, Toulouse, Catania og Bologna.

Ved siden af den fysiske fornyelse af visse dele af Valencias Universitet er målene at få skabt et kultur- og uddannelseskompleks, der skal skabe en bedre forståelse af universiteternes historie, den indflydelse de udøver på omgivelserne, og betydningen af at bevare den kulturelle arv. Til dette formål har initiativtagerne planer om at indrette et universitetsmuseum og en sal med permanente udstillinger, at udgive en CD-ROM om historiske universiteter, fremstilling af pædagogisk materiale til undervisning i kulturel forvaltning og skabelse af informationsnet, der er forbundet med Internet, hvorved de europæiske universiteter bliver inddraget i projektet.

Vives-projektet falder helt inden for de prioriterede mål i hvidbogen om vækst og beskæftigelse til fremme af teknologisk fornyelse, informationssamfundet, skabelse af nye beskæftigelsesmuligheder, og især nærbeskæftigelse, samt styrkelse af lige muligheder. Gennemførelse af en kulturel opvurdering med det formål socialt at genopbygge en nedslidt del af Valencia er to vigtige og stærke punkter i projektet.

Hvilke former for aktioner har Kommissionen til hensigt at iværksætte for at støtte dette stort anlagte projekt om kulturel og social genrejsning af den største historiske bydel i Spanien)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(1. oktober 1996)*

Det er netop med initiativer såsom det interessante projekt om at restaurere Valencias historiske bycenter og omdanne det til et kulturcenter under anvendelse af moderne informationsteknologi, at Kommissionen prøver at løse nogle af den europæiske arkitekturarvs problemer.

Med hjemmel i artikel 128, stk. 4, i den nye traktat om Den Europæiske Union og artikel 10 i regionalfondsforskriften støtter Kommissionen derfor samarbejdsprojekter, der tager sigte på, kulturelt, socialt og økonomisk, at give Europas historisk vigtige arkitektur arv nyt liv, som f.eks. det initiativ det ærede medlem omtaler.

Kommissionen kan desuden meddele det ærede medlem, at det pågældende projekt eventuelt kan komme i betragtning med henblik på støtte gennem Raphael-programmet, når dette program er godkendt af Parlamentet og Rådet. Støttebetingelserne og ansøgningsproceduren ville blive publiceret videst muligt i form af indkaldelse af forslag, der bekendtgøres i De Europæiske Fællesskabers Officielle Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2300/96

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(27. august 1996)

Om: Handicappedes ret til at deltage i almindelige programmer

I hvilket omfang er der truffet foranstaltninger til at respektere handicappedes ret til at deltage i almindelige programmer som LEONARDO, SOCRATES, PHARE, TACIS og andre relevante fællesskabsprogrammer?

Hvordan agter Kommissionen at forbedre sin indsats på dette område i forbindelse med fremtidige indkaldelser af ansøgninger)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(18. oktober 1996)

Alle Fællesskabets programmer på området uddannelse og erhvervsuddannelse omfatter foranstaltninger med sigte på at sikre handicappedes deltagelse.

Programmet Ungdom for Europa tager sigte på at tilskynde til ugunstigt stilledes deltagelse, herunder fysisk eller mentalt handicappede unge. En tredjedel af årsbudgettet under dette program reserveres til projekter, der omfatter ugunstigt stillede unge.

I overensstemmelse med afgørelsen om dets oprettelse imødekommer Socrates-programmet de handicappedes behov gennem en række positive særforanstaltninger, bl.a. ved at der gives prioritet til projekter, som vedrører uddannelse af unge handicappede.

Afgørelsen om oprettelse af Leonardo-programmet indeholder ligeledes en bestemmelse om, at et af programmets mål er fremme af handicappedes ligeberettigede adgang til en oprindelig erhvervsuddannelse, efter- og videreuddannelse. Handicappede er således blandt målgrupperne for programmets aktioner og vel at mærke som en prioriteret gruppe. Der blev f.eks. i 1995 godkendt 17 projekter, som specifikt henvendte sig til handicappede.

Programmerne Phare og Tacis har omfattet igangsætning af specifikke aktioner til fordel for handicappede gennem aktioner udviklet i underprogrammerne Democratie og Lien. Disse initiativer finansierer bl.a. projekter iværksat af ikke statslige organer med sigte på at fjerne forskelsbehandling og fremme handicappedes sociale integration.

Endelig har Kommissionen inden for rammerne af sin nye strategi for handicappedes lige muligheder til hensigt at gennemføre en generel styrkelse af handicappedes rettigheder og imødekommelse af deres behov på de forskellige fællesskabspolitiske områder. Der er vedtaget en række initiativer med dette formål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2302/96

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(27. august 1996)

Om: Kommissionens interne gruppe vedrørende handicappede

For nylig har GD V givet tilsagn om at styrke arbejdet i den interne gruppe vedrørende handicappede — kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, hvornår den interne gruppe har holdt sit seneste møde, hvad der blev drøftet på dette møde, hvornår det næste gruppemøde vil blive afholdt og med hvilken dagsorden)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(16. oktober 1996)*

Det seneste møde i den interne gruppe vedrørende handicappede fandt sted den 29. november 1995. På dette møde behandlede forskellige generaldirektoraters aktiviteter, som har virkninger for handicappede, udkastet til en midtvejsrapport til evaluering af Helios II, muligheden for at etablere et europæisk rådgivende udvalg for handicappede, sektorbestemt kompetence i perioden efter Helios II, udkast til en kodeks for god praksis vedrørende beskæftigelse af handicappede i Kommissionen samt gensidig anerkendelse af handicappedes parkeringskort.

Det næste møde i den interne gruppe vedrørende handicappede er fastsat til oktober 1996, og det er planlagt bl.a. at behandle spørgsmålet om, hvilke aktioner der skal indledes i lyset af Kommissionens meddelelse om lige muligheder for handicappede⁽¹⁾, som blev vedtaget den 30. juli 1996, og man vil endvidere behandle mulighederne for at styrke aktioner på dette område i forbindelse med den politik og de aktioner, Kommissionen gennemfører, i alle tilfælde, hvor dette spørgsmål er relevant.

I den mellemliggende periode har der været hyppige bilaterale kontakter.

⁽¹⁾ KOM(96) 406.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2304/96**af Clive Needle (PSE) til Kommissionen***(27. august 1996)*

Om: Sundheds- og sikkerhedsmæssige konsekvenser af mobiltelefonfirmaers opstilling af telekommunikationsmaster

Er Kommissionen klar over, at mange mennesker frygter de sundheds- og sikkerhedsmæssige konsekvenser af mobiltelefonfirmaers opstilling af telekommunikationsmaster, der efterhånden dukker op flere og flere steder?

Ifølge uafhængige undersøgelser af de sundhedsmæssige aspekter er det først og fremmest farligt at blive udsat for mikrobølger, når det drejer sig om høje koncentrationer af mikrobølgestråling — de højeste strålingskoncentrationer forekommer inden for en afstand af 100-800 fod fra masterne. Koncentrationerne falder derefter til et minimalt niveau, når man befinder sig mere end 8000 fod fra masterne.

Den britiske regering har foretaget en deregulering af telekommunikationsmarkedet, og adskillige firmaer har nu planer om at placere master inden for en enmilszone i Taverham i nærheden af byen Norwich i Norfolk. Borgerne er dybt bekymrede over den sundhedsfare, en sådan koncentration kan give anledning til, men det er ikke muligt at hente beskyttelse i lokale planlægningsbestemmelser, og der er her tydeligvis tale om en situation, som også kan forventes at opstå andre steder i Europa.

Hvilke oplysninger har Kommissionen om de sundheds- og sikkerhedsmæssige konsekvenser af opstillingen af sådanne master, og hvordan agter Kommissionen at udnytte sine beføjelser til at beskytte offentligheden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(15. oktober 1996)*

Kommissionen er godt klar over, at offentligheden er betænkelig ved de følger, som radiofrekvensmissioner inden for mobiltelefonsektoren, herunder fra telekommunikationsmaster, kan have for sundhed og sikkerhed. I 1995 besluttede Kommissionen at undersøge de følger, som brug af mobiltelefon kan have for sundhed og sikkerhed. Kommissionen anmodede derfor en gruppe af internationalt anerkendte, uafhængige eksperter fra forskellige institutter i Fællesskabet om at identificere de områder, hvor der allerede forskes, og udarbejde et forslag til generel forskning på områder, som måske endnu ikke er dækket.

Kommissionen henviser endvidere det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel E-737/96 fra fr. Malone⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 217 af 26.07.1996.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2311/96
af Philippe Monfils (ELDR) til Kommissionen
(27. august 1996)

Om: Betegnelse for underopdelingen af euroen

I forbindelse med indførelsen af euroen, den fremtidige fælles valuta, vedtog Den Europæiske Unions Monetære Udvalg på sit møde den 9. april 1996 i Bruxelles at udsende mønter med en pålydende værdi på en, to, fem, ti, tyve, halvtreds... cent.

I de fransktalende lande har ordet »cent« naturligvis ingen betydning. I øvrigt risikerer man, at ordet benyttes med en udtale, der giver associationer til andre ord som f.eks. »sans«.

Desuden lader det til, at systemet er en kopi af dollarens underopdeling, hvilket bestemt ikke er et passende forbillede for den europæiske fælles valuta.

Kan Kommissionen oplyse, om der er truffet en officiel og endelig afgørelse om at underopdele euroen i »cent«?

Hvem har i givet fald truffet denne afgørelse?

Ville det ikke være hensigtsmæssigt at finde en betegnelse, der enstemmigt kan godkendes af alle medlemsstater, således som det er sket for euroens vedkommende)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy
(26. september 1996)

Spørgsmålet om benævnelsen på en hundrededel af euroen blev drøftet af økonomi- og finansministrene i Verona den 13. april 1996, og de udtalte sig til fordel for ordet »cent«.

Denne første drøftelse tog sigte på at forberede den beslutning, stats- og regeringscheferne skal træffe. Navnet på underinddelingen af euroen vil blive besluttet, når Det Europæiske Råd ved årets slutning vedtager den EF-forordning, hvori euroens retlige status fra den 1. januar 1999 fastslås.

Som i tilfældet med den fælles mønt skal valget imødekomme ønsket om et navn, der er kort og enkelt og let kan udtales på alle EU-sprog.

Ved at udtale sig til fordel for ordet »cent« har ministrene anlagt den betragtning, at valget ikke udelukkede, at de nationale sædvaner blev bevaret i dagligsproget. Fransktalende vil således kunne kalde underinddelingen af euroen for »centime«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2325/96
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen
(27. august 1996)

Om: Pensioner og ligebehandling

En gruppe italienske kvinder, der er berørt af lov nr. 503/95 (art. 4) som indfører princippet vedrørende kumulation mellem hustru og mand med henblik på pensioner, har indsendt et andragende nr. 0221/94 til Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender har meddelt andragerne, at det flere gange har anmodet den italienske regering om oplysninger om det pågældende problem, som i høj grad berører den allerede tilkæmpede ligestilling, og at den med skrivelse af 4.5.1995 anmodede den italienske regering om at besvare de allerede flere gange fremsatte spørgsmål inden udgangen af den måned, hvor skrivelsen blev modtaget. Da der endnu ikke er fremkommet noget svar, anmoder man Kommissionen om at træffe de foranstaltninger, den måtte anse for hensigtsmæssige, for at få den italienske regering til at overholde dens forpligtelser.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
(15. oktober 1996)

Det ærede parlamentsmedlem henviser til et andragende fra seks italienske statsborgere, som klager over formodet diskrimination i henhold til direktiv 79/7/EØF⁽¹⁾ om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring. Kommissionen har som følge heraf henvendt sig til den italienske regering, som sendte et svar, vedlagt de berørte retsfor skrifter, den 15. juni 1995.

Det viser sig, at dekret nr. 503 af 30. december 1992, som var genstand for andraget, har ændret den hidtidige pensionsordning i Italien, ved bl.a. at øge de krav, der stilles i forbindelse med bidrag. Især har artikel 2 bevirket, at den bidragsperiode, der er nødvendig for at opnå alderspension, efterhånden er blevet længere. Dette princip finder anvendelse på samtlige sikrede, uanset køn. Den gradvise forhøjelse af pensionsalderen, som ikke er genstand for andraget, ændrer til gengæld intet ved den forskel på 5 år mellem mænd og kvinder, som allerede fandtes i den tidligere pensionsordning, hvilket er i overensstemmelse med direktivet, som gør det muligt for medlemsstaterne at udelukke pensionsalderen fra direktivets anvendelsesområde.

Det viser sig, at de italienske arbejdstagere, som har henvendt sig til Parlamentet, snarere klager over diskrimination mellem ugifte og gifte kvinder med hensyn til ret til minimumspension. I medfør af artikel 4 i ovennævnte dekret nr. 503/92 fastsættes der faktisk nye indkomstlofter for retten til minimumspension, for der tages også hensyn til ægtefællens indkomst. Kommissionen mener derfor ikke, at de pågældende foranstaltninger er i strid med principperne i direktiv 79/7/EØF, da det drejer sig om rationalisering af en pensionsordning via foranstaltninger, som finder anvendelse på samtlige sikrede.

(¹) EFT L 6 af 10.1.1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2334/96

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen (27. august 1996)

Om: Pornografisk fjernsyn

Er Kommissionen klar over, at der sendes hårde pornografiske film fra Holland til Det Forenede Kongerige over Eurotica-kanalen?

Hvilke skridt vil Kommissionen tage for at løse dette problem på baggrund af EU-direktivet om fjernsyn, hvori det i artikel 22 hedder, at programmerne »ikke indeholder pornografi«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(20. september 1996)

Begrebet pornografi i tv, som det ærede medlem omtaler, er ganske rigtigt omhandlet i artikel 22 i direktiv 89/552 (¹), hvori det fastslås, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de tv-radiospredningsorganer, som hører under deres myndighed, ikke udsender programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, mentale eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold. Det Forenede Kongerige og Nederlandene har truffet de nødvendige nationale foranstaltninger til at gennemføre denne bestemmelse i den nationale lovgivning.

Kommissionen vil forhøre sig hos de nationale myndigheder for at få fastslået, om Eurotica-kanalen fuldt ud overholder de bestemmelser, den er undergivet.

Direktivet fastslår også, at medlemsstaterne kan begrænse retransmission af tv-udsendelser på deres område, hvis reglerne vedrørende beskyttelse af mindreårige åbenlyst og gentagne gange overtrædes. En særlig procedure er fastlagt i artikel 2, stk. 2, ifølge hvilken den berørte medlemsstat giver meddelelse om, at den har til hensigt at begrænse retransmission af udsendelserne. Det er Kommissionens ansvar at sikre, at de foranstaltninger, der træffes i denne henseende, er i overensstemmelse med EU-lovgivningen. Derimod tilfalder det medlemsstaterne at tage stilling til spørgsmålet om moralske normer og den måde, hvorpå disse skal integreres i de nationale ordninger.

Hidtil har Kommissionen ikke modtaget nogen meddelelser fra Det Forenede Kongerige angående dette spørgsmål.

(¹) Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (EFT L 298 af 17.10.1989).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2351/96**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(8. august 1996)*

Om: Gennemførelse af EU-direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle og direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter i forbindelse med Donau-kanaliseringen mellem Straubing og Vilshofen

1. Er det Kommissionen bekendt, at Forbundsrepublikken Tyskland har overtrådt artikel 4, stk. 1 og 2, i EU-direktiv 79/409 EØF om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾ ved ikke at udpege Donaualden mellem Regensburg og Vilshofen samt Isardeltaområdet som et særligt bevaringsområde i henhold til ovennævnte direktiv?
2. Hvad vil Kommissionen foretage for at sikre, at området ufortøvet udpeges som bevaringsområde?
3. Er det Kommissionen bekendt, at Forbundsrepublikken Tyskland (forbundstransportministeriet) og Fristaten Bayern under overtrædelse af artikel 4, stk. 4, i EU-direktiv 92/43/EØF om beskyttelse af vilde fugle samt artikel 6, stk. 4, i direktivet om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽²⁾, vil forvandle den sidste sammenhængende fritstrømmende strækning af den bayerske del af Donau mellem Straubing og Vilshofen til en kæde af opstemningstrin?
4. Hvad vil Kommissionen foretage for at forhindre bygning af opstemningstrinnene Osterhofen og Waltendorf?
5. Vil Kommissionen indlede en traktatbrudsprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 169)

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(30. september 1996)*

1. Kommissionen er ganske klar over, at områderne »Donau-Tal: Regensburg – Vils-hofen« og »Isartal: Gottfried – Plattling einschliesslich Isar-Mündingsbereich«, som begge er beliggende i Bayern, i henhold til den fagvidenskabelige litteratur herom er fuldt ud berettiget til at blive udpeget som værende betydningsfulde fugleområder, men dog endnu ikke er blevet udnævnt til særligt beskyttede områder i medfør af artikel 4 i Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle.
2. & 5. I al almindelighed er Tysklands udpegning af særligt beskyttede områder i henhold til artikel 4 i direktiv 79/409/EØF genstand for en overtrædelsesprocedure, fordi Tyskland – herunder Bayern – efter de ornitologiske videnskabelige kredsers opfattelse, som også er Kommissionens, endnu ikke har udpeget de mest velegnede fugleområder som særligt beskyttede områder.
3. Kommissionen er blevet gjort opmærksom på dette problem af en klage, der er indløbet for ganske nylig. Kommissionen vil nu anmode de tyske myndigheder om yderligere oplysninger vedrørende projektet og dets mulige følgevirkninger med hensyn til fugledirektivet, idet den ganske udmærket er klar over, at større indvirkning på frit løbende strækninger af Donau eventuelt godt kan volde betydelige problemer for de alluviale skovstrækninger langs flodbredderne, der tildels anses for at være prioriterede naturlige levesteder i medfør af habitat-direktivet.
4. Yderligere aktioner vil afhænge af det svar, de tyske myndigheder måtte afgive på ovennævnte spørgsmål 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2359/96**af Gianfranco Dell'Alba (ARE) til Kommissionen***(27. august 1996)*

Om: Det foreløbige budgetforslag 1997

Selv om det er positivt, at Kommissionen har besluttet at oprette en ny budgetpost A-3014, Foreningen »Vort Europa«, bedes den begrunde, hvorfor den er rede til at støtte igangsætningen af denne forening, og kan den oplyse, om denne støtte gives som medfinansiering, eller om den er foreningens eneste finansieringskilde)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(10. oktober 1996)*

Foreningen »Vort Europa«s målsætninger er af umiddelbar interesse for det igangværende arbejde på fællesskabsplan. Kommissionen har vurderet, at støtte til dette initiativ vil kunne sætte skub i overvejelserne om den europæiske integration. Støtten gives som medfinansiering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2363/96**af Thomas Megahy (PSE) til Kommissionen***(27. august 1996)*

Om: Menneskerettigheder i De Forenede Stater

Jeg rettede tidligere på året en skriftlig forespørgsel til Kommissionen, og Marin oplyste i sit svar (E-0681/96) ⁽¹⁾, at »I alle samarbejdsaftaler skal der udtrykkeligt henvises til, at respekten for de demokratiske principper og menneskerettighederne udgør et væsentligt element i aftalen. Sammenhængen mellem...menneskerettigheder og straffelovgivning, herunder de proceduremæssige aspekter er åbenlys«.

Den Internationale Juristkommission har påpeget, at anvendelsen af dødsstraf i De Forenede Stater er både arbitrær og racediskriminerende, og det vil på den baggrund være interessant at vide, om Kommissionen vil rejse dette spørgsmål om alvorlige krænkelse af menneskerettighederne under fremtidige forhandlinger om handelsaftaler, eller kan sådanne aktioner kun komme på tale over for fattigere lande)

⁽¹⁾ EFT C 185 af 25.6.1996, s. 79.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan*(4. oktober 1996)*

Kommissionen er enig i, at anvendelsen af dødsstraf er et alvorligt spørgsmål; og at de garantier, der er indeholdt i Den Internationale Konvention om borgerlige og politiske rettigheder og andre internationale instrumenter, skal overholdes.

Kommissionen mener imidlertid ikke at spørgsmålet behøver at blive rejst over for De Forenede Stater, hvor retfærdighed navnlig garanteres i form af retten til forsvar og adgang til appelinstanser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2375/96**af Gianfranco Dell'Alba (ARE) til Kommissionen***(27. august 1996)*

Om: Det foreløbige budgetforslag 1997

Kan Kommissionen på baggrund af fordelingen af midler under artikel B7-702 om menneskerettigheder og demokrati i udviklingslande oplyse, hvornår og hvordan den beslutter at intervenere (udvælgelsesmåde for projekter, modtagere, midler stillet til rådighed af EU og/eller tredjepart osv.)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro*(8. oktober 1996)*

Siden Traktaten om Den Europæiske Union trådte i kraft, har Fællesskabets udviklingspolitik været nært forbundet med befæstelsen af demokratiet og retsstaten og overholdelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

Den politik, Fællesskabet forfølger på dette område, er en positiv politik, der tager sigte på at fremme disse værdier og at støtte enhver indsats til fordel for udvikling og befæstelse af demokrati og retsstatsprincipper. En sådan politik indebærer også muligheden for at træffe negative foranstaltninger i tilfælde af graverende krænkelse af menneskerettighederne og afbrydelse af den demokratiske udviklingsproces.

Til gennemførelse af denne politik råder Fællesskabet over flere forskellige finansielle instrumenter, hvad enten det drejer sig om særlige budgetposter, midler til finansielt samarbejde med tredjelande, Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) eller counterpartmidler. Gennem en integreret brug af disse instrumenter og en politisk dialog med partnerlandene mener Fællesskabet at kunne bidrage mest effektivt til iværksættelsen af sin politik.

Ved udvælgelsen af de foranstaltninger, som Kommissionen agter at finansiere, tager den hensyn til den udviklingsstrategi, der følges af hvert enkelt land, og den gennemgår projekterne ud fra denne strategi samt ud fra en tematisk prioritering (støtte til afholdelse af valg, støtte af retsvæsenet, udsendelse af menneskerettighedsobservatører). Desuden har Kommissionen i 1995 og 1996 søgt at koncentrere sine ressourcer om særlig udsatte lande såsom Mozambique, Rwanda, Haiti og Burundi. I disse tilfælde tager Kommissionen i første omgang skridt til undersøgelsesmissioner for at få belyst situationen i landet og indkredset behovene rent lokalt med hensyn til menneskerettigheder og demokrati. Formålet hermed er at få formuleret forslag til de foranstaltninger, den agter at finansiere, samt at finde frem til de organisationer, der bedst kan realisere forslagene.

De forskellige projekter, der er blevet undersøgt eller indkredset, gennemgås nærmere med henblik på at få vished om deres kvalitet, deres overensstemmelse med finansieringskriterier for budgetposten og med den tematiske prioritering, forholdet mellem udgifter og effektivitet, den pågældende organisations erfaring på det relevante område, det politisk betemmelige i gennemførelsen og prioriteringen af det pågældende modtagerlands behov. Hvis denne vurdering falder positivt ud, træffer Kommissionen den endelige afgørelse. Efter Kommissionens godkendelse af projektet, udarbejdes der en kontrakt om dets gennemførelse, og der indgås den nødvendige finansielle forpligtelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2376/96

af Gianfranco Dell'Alba (ARE) til Kommissionen

(27. august 1996)

Om: Det foreløbige budgetforslag 1997

Kan Kommissionen med hensyn til budgetpost A-1520 om nationale og internationale tjenestemænd og ansatte i den private sektor, som midlertidigt ansættes i institutionen, give en oversigt over de udstationerede nationale tjenestemænd fordelt efter land og generaldirektorat)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(7. oktober 1996)

Bevillingerne til konto A-1520 i 1996-budgettet dækker 592 mand/år.

Kommissionen har ved sin tildeling af midlerne fordelt denne rammebevilling som anført i den tabel, som den sender direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

Fordelingen af udsendte nationale eksperter pr. august 1996 på generaldirektorater og nationalitet fremgår af samme dokument.

Bevillingerne vedrører dels mand/år og dels personer, der er fysisk til stede. En faktisk oversigt over forbruget af mand/år kan først opstilles senere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2389/96

af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(6. september 1996)

Om: Salg af aviser

Har Kommissionen taget resultaterne af den undersøgelse, som Udvalget om Monopoler og Virksomhedssammenslutninger gennemførte i 1993 om salg af aviser, til efterretning?

Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger vedrørende disse resultater under henvisning til eksisterende lovgivning i andre EU-medlemsstater)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(2. oktober 1996)*

Den rapport, der blev offentliggjort af Udvalget om Monopoler og Virksomhedssammenslutninger i 1993, omhandlede salg af aviser i Det Forenede Kongerige. Påstande om konkurrencebegrænsende adfærd i de enkelte medlemsstater, som ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, skal undersøges af de relevante nationale organer og ikke af Kommissionen. På det pågældende tidspunkt var der intet, der tydede på, at samhandelen mellem medlemsstater var påvirket som følge af politikker og praksis med hensyn til salg af aviser i Det Forenede Kongerige.

Rapporten fra Udvalget om Monopoler og Virksomhedssammenslutninger førte derfor til indførelse af foranstaltninger, som var beregnet på at imødegå de konkurrencemæssige problemer, der var konstateret i Det Forenede Kongerige. Siden da har det britiske konkurrenceråd (Office of Fair Trading) overvåget de ændringer, der er sket inden for salg af publikationer generelt.

Eftersom politikker og praksis med hensyn til salg af aviser i de enkelte medlemsstater ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, har Kommissionen ikke til hensigt at undersøge sagen yderligere. Hvis der fremkommer nye oplysninger, er Kommissionen dog som altid parat til at tage denne holdning op til fornyet overvejelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2392/96**af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen***(6. september 1996)*

Om: Goodwill inden for markedshandel

Er Kommissionen i besiddelse af oplysninger om udendørs markedshandlers ret i de 15 medlemsstater til som goodwill at give oplysninger om deres kundegrundlag videre, når de sælger deres stande)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(15. oktober 1996)*

Kommissionen følger nøje sektoren for markedshandel. Sektoren er karakteriseret ved geografisk mobilitet og udgør derfor et aktivt element i det indre marked.

Markedshandlere udøver deres aktiviteter på offentlig vej eller markeder, der normalt — som offentlige områder — er underlagt de nationale eller lokale myndigheder. Myndighederne udbyder — som oftest midlertidigt — disse områder til salg mod betaling af en leje eller en afgift. I den forbindelse er det de nationale eller lokale bestemmelser, bl.a. for brug af offentligt område, der fastsætter retningslinjerne for, hvordan markedshandlere må udøve deres aktiviteter. Situationen varierer derfor fra land til land, hvad angår goodwill, bestemmelserne for salg heraf og eventuelle bestemmelser for overdragelse af erhvervede rettigheder til en markedshandler i forbindelse med brug af offentligt område.

Kommissionen har ikke foretaget en udtømmende undersøgelse af de nationale eller regionale bestemmelser på området.

Da der ikke findes detaljerede oplysninger om, hvilken indvirkning medlemsstaternes forskelligartede love og administrative bestemmelser på området har på etableringsfriheden og den måde, det indre marked fungerer på, har Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt til hensigt at foreslå harmoniseringsforanstaltninger. Kommissionen vil derimod fortsat medvirke til at sørge for, at ovennævnte love og administrative bestemmelser ikke er i modstrid med bestemmelserne i EF-traktaten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2449/96**af Gian Boniperti (UPE), Antonio Tajani (UPE) og Carlo Casini (PPE) til Kommissionen***(23. september 1996)*

Om: Klinisk og sundhedsmæssig kontrol inden for sport

Fodboldspilleren Nwankwo Kanu, der var vinder ved olympiaden i Atlanta, har reddet livet takket være tilbundsgående lægeundersøgelser, som foretages på foranledning af Inter F.C., et italiensk sportsforbund, af alle dets medlemmer inden de påbegynder en sportskamp.

En alvorlig hjertefejl, som Kanu lider af, var aldrig tidligere blevet diagnosticeret, fordi den hollandske forening Ajax ikke havde foretaget tilstrækkelige lægeundersøgelser.

Der findes endnu ingen fællesskabslovgivning om tilbundsgående og obligatoriske undersøgelser af klinisk og sanitær art for alle medlemmer af sportsforeninger.

Mener Kommissionen ikke, at den bør intervenere med henblik på inden for hele Den Europæiske Union at kræve sundhedsundersøgelser for alle sportsudøvere såvel på professionelt plan som på amatørplan med henblik på at beskytte sundheden for alle europæiske borgere, der udøver sportsaktiviteter)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(25. oktober 1996)*

Det er op til medlemsstaterne at afgøre spørgsmålet om lægeligt tilsyn med sportsudøvere, uanset om de er professionelle og/eller medlemmer af sportsklubber.

Det skal dog bemærkes, at tilsyn med arbejdstageres sundhed og lægeligt tilsyn med visse kategorier af arbejdstagere er underlagt fællesskabsbestemmelser i henhold til artikel 118 i EF-Traktaten og artikel 31 og 32 i Euratom-Traktaten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2466/96**af Francisca Sauquillo Pérez del Arco (PSE) til Kommissionen***(23. september 1996)*

Om: Børns vilkår

Der findes 120 millioner børn i Europa, og der er fare for, at et voksende antal af disse vil blive ofre for social udstødelse. EU-traktaten indeholder ingen særlige bestemmelser om beskyttelse af børn.

Påtænker Kommissionen på baggrund heraf at fastlægge nye programmer eller supplere de allerede eksisterende programmer vedrørende acceptable levevilkår med henblik på at give børn et acceptabelt liv uanset forældrenes situation på arbejdsmarkedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(16. oktober 1996)*

Kommissionens meddelelse om familiepolitik⁽¹⁾ indeholdt et forslag om et regelmæssigt samråd på fællesskabsplan, som skulle dække virkningen af Fællesskabets politik på andre områder for familien, herunder især beskyttelsen af børn, og tage hensyn til Europa-Rådets og andre internationale organers aktiviteter i sammenhæng med den internationale konvention om børns rettigheder.

Under budgetkonto B3-4100 (familiepolitik) finansierer Kommissionen Det Europæiske Observatorium for National Familiep politik. Dette observatoriums årsrapporter indeholder kapitler om familier med stressproblemer, hvilket omfatter børnemishandling (der som oftest finder sted i familien) og vold i familien. Disse rapporter udsendes til nøglepersoner i den politiske og sociale sektor i alle medlemsstaterne.

Der er endvidere blevet samfinansieret en række projekter under den samme budgetkonto, herunder forskning i børns vilkår i Europa og støtte fra ikke-statslige organer, der er aktive på dette område.

Under budgetkonto B3-4103 (fattigdom og social udelukkelse) har Kommissionen støttet en række modelaktioner og projekter med sigte på at hjælpe børn, der berøres af social udelukkelse.

Det er dog medlemsstaternes myndigheder, der har hovedansvaret for både bekæmpelsen af social udelukkelse og gennemførelsen af en familiepolitik.

(¹) KOM(89) 363 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2473/96
af Francisco Lucas Pires (PPE) til Kommissionen
(23. september 1996)

Om: Indonesiens overtrædelse af WTO's bestemmelser

Det er offentligt og alment kendt, at de produktions- og finansieringsvilkår, hvorunder bilen »Timor« fremstilles i Sydkorea for Indonesien, strider imod Verdenshandelsorganisationens bestemmelser og udgør en grov trussel mod de europæiske virksomheders konkurrencemuligheder på det asiatiske marked inden for denne sektor. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen på den baggrund truffet — eller agter den at træffe — for at indlede en undersøgelse af dette forhold)

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan
(21. oktober 1996)

Kommissionen er af den opfattelse, at de særrettigheder, Indonesien tilstår visse af landets egne virksomheder under det nationale bilprogram, er i modstrid med en række af WTO's (Verdenshandelsorganisationen) bestemmelser og skader Fællesskabets interesser.

Kommissionen har ved flere lejligheder bragt emnet på bane over for de indonesiske myndigheder, også på højeste politiske niveau, idet det blev drøftet på mødet mellem Kommissionens næstformand med ansvar for handelspolitikken og præsident Soeharto den 23. april 1996. Herefter indledte Kommissionen uformelle drøftelser om emnet med Indonesien i juli måned. Disse drøftelser endte resultatløst, og den 3. oktober 1996 umiddelbart efter toldbehandlingen af den første sending køretøjer, der blev importeret under diskriminerende præferencebestemmelser fra Korea, anmodede Kommissionen officielt om åbning af WTO-konsultationer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2474/96
af Anneli Hulthén (PSE) til Kommissionen
(23. september 1996)

Om: Narkotikasmugling

I forbindelse med det svenske medlemskab af EU frygtede en del svenskere, at vor tidligere udbyggede grænsebevogtning ville blive tilintetgjort. Man frygtede ikke mindst, at narkotikasmuglingen ville tiltage. I dag siger det svenske politi, at de kan konstatere en øget tilgang af narkotiske stoffer fra Østeuropa og især Polen.

Det er alvorligt, hvis ikke Fællesskabets toldsteder formår at hindre illegal handel. Hvad gør Kommissionen for at mindske narkotikastrømmen fra bl.a. Polen, og er Kommissionen tilfreds med de ydre toldsteders effektivitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
(22. oktober 1996)

Bekæmpelse af narkotikasmugleri falder ind under tredje søjle af EU-traktaten, og påhviler derfor medlemsstaternes egne ordensmagter. Der har tilsyneladende for nylig været en stigning i narkotikasmugleriet ind over Fællesskabets ydre grænse fra Østeuropa, men Kommissionen har ingen statistiske oplysninger til dokumentation for det svenske politis udtalelser.

Hvad Kommissionen angår, støtter den aktivt toldvæsernes kontrol af den ydre grænse på alle måder den kan inden for rammerne af sine beføjelser, bl.a. gennem Matthæus-programmet, der tager sigte på uddannelse af toldere, samt seminarer, udveksling af toldere og tilrettelæggelse af fælles undervisningsprogrammer. Kommissionen har også indvilliget i at administrere det system for udveksling af toldoplysninger der indføres ved 1995-konventionen om brug af informationsteknologi til toldformålSSSS⁽¹⁾, når først denne konvention træder i kraft. Hvad angår spørgsmålet om gensidig bistand mellem toldadministrationerne, er Kommissionen i gang med at revidere Fællesskabets lovgivning, og sideløbende hermed er man i Rådet i færd med at ajourføre Napoli-konventionen af 1967. Alle disse foranstaltninger tager sigte på at styrke kontrollen ved den ydre grænse.

Hvad angår specielt Polen, har man under PHARE-programmet ydet bistand, og herunder faglig bistand, til udformning af passende lovgivning om narkotikasporsmål og til anskaffelse af detektorudstyr. Der findes endvidere en associeringsaftale mellem Fællesskaberne og medlemsstaterne på den ene side og Polen på den anden side⁽²⁾. Aftalens hovedartikler og protokol nr. 6 (der støttes af en fælleserklæring — nr. 15) omfatter foranstaltninger med henblik på samarbejde om told- og narkotikaaspekter i forbindelse med fastlæggelse af politik og foranstaltninger til bekæmpelse af narkotikahandel og -smugleri.

(1) EFT C 316 af 27.11.1995.

(2) EFT L 348 af 31.12.1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2522/96
af Riccardo Nencini (PSE) til Kommissionen
(25. september 1996)

Om: Turistbusser i Firenze

De kommunale myndigheder i Firenze har for nylig vedtaget en foranstaltning til begrænsning af turistbussers adgang til byen. Der skal som følge af denne foranstaltning betales en differentieret takst for adgang til byens centrum, idet dog kun en del af de snesevis af busser, der hver dag ankommer til Firenze, får adgang. Der er risiko for, at foranstaltningen vil få diskriminatoriske følger for et betydeligt antal turister, som ikke vil kunne gennemføre hele det program, der nåedes til enighed om, da man endnu ikke vidste noget om indførelsen af disse restriktioner. Kan Kommissionen — eftersom foranstaltningen uden forudgående varsling indførtes midt i turistsæsonen og derfor uden, at der var indgået aftale herom med erhvervslivet eller med rejsebureauerne, og eftersom der allerede er påført den florentiske økonomi mærkbare skader — gribe ind for at sikre, at den enkelte turist fuldt ud kan udøve en grundlæggende rettighed, uden at der sker forskelsbehandling mellem personer, der ønsker at besøge Firenze?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis
(15. oktober 1996)

Det ærede parlamentsmedlem fremkommer med oplysninger om kommunale bestemmelser, der begrænser turistbussers adgang til Firenze. Det er — på baggrund af disse oplysninger — hverken muligt at fastslå, at der finder forskelsbehandling sted, eller at den frie bevægelighed begrænses, hvilket ville være uforeneligt med fællesskabsretten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2523/96
af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen
(23. september 1996)

Om: Ulovlig udbetaling af pensioner til tidligere jugoslaver

Den 18. november 1976 udstedte det italienske arbejdsministeriums departement II DS et fortolkningscirkulære (protokol nr. E 1/37/81189) fra daværende arbejdsminister Tina Anselmi (mod hvem Den Offentlige Anklagemyndighed i Rom i øjeblikket foretager undersøgelser i denne forbindelse), i henhold til hvilket også udenlandske statsborgere (i dette tilfælde jugoslaviske statsborgere bosiddende i Istrien og Dalmatien) var berettiget til socialsikringsydelse for den periode, hvori de havde gjort militærtjeneste i Italien. Cirkulæret udstedtes på grundlag af en afvigende fortolkning af artikel 13, stk. 2, litra d), i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾ om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet.

Vil Kommissionen undersøge korrektheden og lovligheden af fortolkningen af den pågældende fællesskabsforordning, da der på grundlag af denne fortolkning, ud over godkendelse af den almindelige militærtjeneste (som udtrykkeligt nævnes i forordningen), også med henblik på bevilling af socialsikringsydelse er sket godkendelse af partisantræningsperioder, uden at det er blevet specificeret (således som det er sket for sydttyrolere indrullet i den tyske hær), at krigsdeltageren ikke må have begået terrorhandlinger eller grusomheder, hvilket er tilfældet for visse i det tidligere Jugoslavien bosiddende partisaner, som i overensstemmelse med de gældende bestemmelser modtager krigspension fra Italien, selv om de er blevet fundet ansvarlige for dolinemassakrene og i visse tilfælde er blevet dømt herfor in absentia?

(¹) EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(16. oktober 1996)

Kommissionen ønsker at henlede det ærede medlems opmærksomhed på det forhold, at formålet med forordning nr. 1408/71 (¹), som nævnes i hendes spørgsmål, er at koordinere anvendelsen af de forskellige sociale sikringsordninger, der findes i Fællesskabet. Den berører på ingen måde Fællesskabernes frihed til selv at træffe bestemmelser om reglerne i deres egne sociale sikringsordninger.

Den nævnte forordning gælder endvidere ikke (i henhold til artikel 2) for statsborgere fra tredjelande, som ikke er medlemmer af en fællesskabsstatsborgers familie.

Denne kategori af personer befinder sig således i en retsstilling på den sociale sikrings område, som afhænger af den nationale lovgivning og de aftaler, der er indgået af medlemsstaterne.

For så vidt angår forbindelserne med tredjelande, er der dog intet til hinder for, at medlemsstaterne kan fastsætte regler, der svarer til bestemmelserne i Fællesskabsretten, i de bilaterale aftaler, der anvendes på statsborgere fra tredjelande.

Det spørgsmål, det ærede medlem har stillet, henhører således under den nationale kompetence og afhænger ikke af Fællesskabsretten.

(¹) EFT L 149 af 5.7.1971; den konsoliderede udgave EFT C 325 af 10.12.1992.